

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-73-25

Druk nr 1310
Warszawa, 27 maja 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29:

a) w ust. 1 w pkt 34 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 35 w brzmieniu:

„35) instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881), zwanej dalej „instalacją odnawialnego źródła energii”, stanowiącej obiekt budowlany, wolno stojącej, wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW nieprzyłączonej do sieci elektroenergetycznej, albo przyłączonej do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji do tej sieci, zlokalizowanej poza terenami parków narodowych i ich otulin, rezerwatów przyrody i ich otulin, parków krajobrazowych i ich otulin, obszarów Natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940).”,

b) w ust. 3:

- w pkt 1 w lit. f skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881), zwanej dalej „instalacją odnawialnego źródła energii”,”,
- w pkt 3 w lit. f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) na budynkach instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW nieprzyłączonej do sieci elektroenergetycznej, albo przyłączonej do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji do tej sieci, zlokalizowanej poza terenami parków narodowych i ich otulin, rezerwatów przyrody i ich otulin, parków krajobrazowych i ich otulin, obszarów Natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940).”;

2) w art. 30:

a) w ust. 2a:

- w pkt 3a po wyrazach „art. 29 ust. 1 pkt 32 i 33” dodaje się wyrazy „, , oraz w przypadku wykonywania robót budowlanych polegających na instalowaniu instalacji, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. g”,
- w pkt 4 w lit. a wyrazy „art. 29 ust. 1 pkt 9, 23, 30 i 30a,” zastępuje się wyrazami „art. 29 ust. 1 pkt 9, 23, 30, 30a i 35,”,
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) w przypadku budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 35, oraz robót budowlanych polegających na instalowaniu, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. g, instalacji planowanej do przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji do tej sieci – oryginał lub poświadczoną kopię warunków przyłączenia, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303), wydanych z uwzględnieniem spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 7 ust. 3c pkt 3 tej ustawy;”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 35, oraz instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. g, projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 2a pkt 3a, uzgadnia się pod względem ochrony przeciwpożarowej z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Po zakończeniu budowy lub zakończeniu

instalowania, o których mowa w zdaniu pierwszym, inwestor zawiadamia organ Państwowej Straży Pożarnej o zakończeniu budowy lub zakończeniu instalowania tej instalacji i rozpoczęciu jej użytkowania, oraz przekazuje plan instalacji z rozwiązaniami i danymi istotnymi dla bezpieczeństwa ekip ratowniczych.”;

- 3) w art. 32 w ust. 4 w pkt 3 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881)”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a 1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje i powiadomienia, jest prowadzona za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca zażąda, aby korespondencja była prowadzona w postaci papierowej.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w momencie zawierania umowy poucza odbiorcę o możliwości zażądania prowadzenia korespondencji w postaci papierowej oraz określa tryb przekazania do przedsiębiorstwa energetycznego tego żądania.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne umożliwia odbiorcy złożenie żądania, o którym mowa w ust. 2, również w formie pisemnego oświadczenia woli.”;

- 2) w art. 5:

- a) w ust. 2a¹ w pkt 1–3 wyrazy „instalacji odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „instalacji lub magazynów energii”,
b) w ust. 2a¹ w pkt 5 wyrazy „wytwórców w instalacji odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „użytkowników systemu”,
c) po ust. 6h dodaje się ust. 6i w brzmieniu:

„6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany do przekazania wraz z tą fakturą przejrzystego i zrozumiałego

podsumowania informacji zawartych w tej fakturze, wyrażonego w języku niespecjalistycznym, zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji tej energii. Podsumowanie nie stanowi integralnej części faktury oraz nie jest załącznikiem do faktury w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

3) w art. 7:

a) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV w jednym miejscu przyłączenia można przyłączyć dwie lub większą liczbę instalacji lub magazynów energii należących do jednego lub większej liczby podmiotów.”,

b) w ust. 1g, 2¹, 2², 3db, 3dg i w ust. 3dk w pkt 2, w ust. 8d³ i 8d⁸ wyrazy „instalacji odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „instalacji lub magazynów energii”,

c) w ust. 3c w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW, która nie będzie wprowadzać energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej, oświadczenie następującej treści:
„Oświadczam, że energia elektryczna wytworzona w planowanej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW nie będzie wprowadzana do sieci elektroenergetycznej oraz że posiadam tytuł prawny do nieruchomości lub obiektu oraz instalacji odnawialnego źródła energii planowanej do przyłączenia.”.”,

d) w ust. 3de:

– w pkt 1 w lit. a:

– w tiret pierwszym i trzecim wyraz „wytwórcy” zastępuje się wyrazami „podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci”,

– w tiret drugim wyrazy „instalacji odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „instalacji lub magazynów energii”,

– w pkt 2 i 7 wyrazy „instalacje odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „instalacje lub magazyny energii”,

e) ust. 3df otrzymuje brzmienie:

„3df. W przypadku gdy w miejscu przyłączenia do sieci, w którym jest przyłączona jednostka wytwórcza, o której mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci (Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾), przyłącza się kolejną jednostkę wytwórczą, wymogi określone w tym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przyłączanej jednostki wytwórczej, chyba że jednostka wytwórcza przyłączona podlegała modernizacji, o której mowa w tym rozporządzeniu.”;

4) w art. 9j:

a) w ust. 7 i w ust. 8 w zdaniu pierwszym wyrazy „instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej” zastępuje się wyrazami „jednostki wytwórczej lub każdego magazynu energii przyłączonych”,

b) w ust. 8 w zdaniu drugim wyrazy „tych instalacji odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „jednostki wytwórczej lub magazynu energii, o których mowa w zdaniu pierwszym”;

5) w art. 32 w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) energii elektrycznej w mikroinstalacji, w małej instalacji lub w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW,”;

6) w art. 45 po ust. 1o dodaje się ust. 1p w brzmieniu:

„1p. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych uwzględnia się koszty zachęt finansowych dotyczących zmiany sposobu prowadzenia korespondencji na korespondencję prowadzoną za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. Wysokość zachęt finansowych nie może przekraczać kosztów, jakie przedsiębiorstwo energetyczne poniosłoby w wyniku kontynuowania korespondencji prowadzonej na dotychczasowych zasadach.”.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 118 z 06.05.2019, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90110 z 20.02.2024.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW.”;
- 2) w art. 7 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji oraz w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, zwana dalej „rejestrowaną działalnością gospodarczą w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii”, jest działalnością regulowaną, o której mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących rejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii”;
- 3) użyte w art. 7 w ust. 2, w art. 8 w ust. 1, w art. 10 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2 w treści oświadczenia w pkt 1 oraz w ust. 4 w pkt 1 i 2, w art. 11 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 1 i w ust. 2–4, w art. 11a w ust. 1 i 3, w art. 12 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 13 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2 i 3, w art. 15 w ust. 2, w art. 16a, w art. 45 w ust. 2 w pkt 2, w art. 70b w ust. 4 w pkt 4 w lit. a w tiret drugim, w ust. 10a w pkt 2 i w ust. 10c, w art. 83 w ust. 5 oraz w art. 83m w ust. 4 w pkt 7 w lit. a w tiret drugim w różnym przypadku wyrazy „rejestr wytwórców energii w małej instalacji” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „rejestr wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii”;
- 4) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii – na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego rejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii”;
- 5) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, małej instalacji oraz instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z

biogazu rolniczego lub z biopłynów, zasady wykonywania działalności w zakresie biogazu lub biometanu oraz zasady wytwarzania energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej”;

- 6) użyte w art. 9 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w pkt 1 w lit. a i w pkt 3, w art. 10 w ust. 1, w pkt 5, w ust. 2 w pkt 2 w treści oświadczenia w pkt 2, w art. 13 w pkt 1, w art. 14 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 15 w ust. 2a w różnym przypadku wyrazy „działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „rejestrowana działalność gospodarcza w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii”;
- 7) w art. 9:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 w lit. b po wyrazach „małej instalacji” dodaje się wyrazy „lub w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW”,
 - w pkt 4 po wyrazach „w małej instalacji” dodaje się wyrazy „oraz w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW”,
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW lub datę jej wytworzenia po raz pierwszy po zakończeniu modernizacji danej instalacji oraz datę zakończenia modernizacji danej instalacji;”,
 - b) w ust. 1b wyrazy „Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji” zastępuje się wyrazami „Wytwórca wykonujący rejestrowaną działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzający energię elektryczną w małej instalacji”;
- 8) w art. 10:
 - a) w ust. 1 w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii – małej instalacji lub instalacji odnawialnego

źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu oraz informację, czy dana instalacja jest instalowaną na budynku instalacją odnawialnego źródła energii wykorzystującą do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego,”

b) w ust. 2 w pkt 2:

- w treści oświadczenia w pkt 2 skreśla się wyrazy „w małej instalacji”,
- kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) tym, że urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, służącej do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy lub modernizacji, spełniają wymogi określone w art. 74 ust. 1.”;

9) w art. 13 w pkt 1 wyrazy „małych instalacji” zastępuje się wyrazami „rejestrowanej działalności gospodarczej w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii”;

10) w art. 14:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę rejestrowanej działalności gospodarczej w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii w przypadku.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4 lub ust. 1a pkt 2–4, jest wydawana w zakresie dotyczącym instalacji odnawialnego źródła energii, której dotyczy naruszenie tych obowiązków.”;

11) w art. 15:

a) w ust. 1:

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) małych instalacji oraz instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW – w odniesieniu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii;

- 2) biogazu lub biometanu – w odniesieniu do rejestru wytwórców biogazu”,
- po pkt 2 dodaje się część wspólną w brzmieniu:
- „– albo zmienia wpis w tych rejestrach.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego rejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii z rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.”,
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 lub 1a, z powodu naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2–4 lub ust. 1a pkt 2–4, instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej tą decyzją może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie odpowiednio małych instalacji lub biogazu lub biometanu, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.”;
- 12) w art. 17 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie wytwórców energii w małej instalacji oraz w rejestrze wytwórców biogazu.”;
- 13) w art. 18 w ust. 1 wyrazy „z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji” zastępuje się wyrazami „z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, małej instalacji oraz instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW”;
- 14) w art. 168 pkt 14 otrzymuje brzmienie:
- „14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW bez wpisu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub niezgodnie z treścią tego wpisu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „„rejestr wytwórców biogazu rolniczego”” dodaje się wyrazy „, , albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii”, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW”;
- 2) w art. 4 w ust. 2 w pkt 2 oraz w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a po wyrazach „do rejestru wytwórców biogazu rolniczego” dodaje się wyrazy „, , albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW”;
- 3) użyte w art. 5 w ust. 5 w pkt 1 i 2, w art. 30 w ust. 2 w pkt 1, w ust. 3 w pkt 13 oraz w art. 101 w ust. 2 i 4 w różnym przypadku wyrazy „rejestr wytwórców energii w małej instalacji” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „rejestr wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii”.

Art. 5. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla instalacji, o których mowa w art. 29 w ust. 3 w pkt 3 w lit. g ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. Do wniosków o wydanie warunków przyłączenia złożonych i nierozpatrzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. 1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która była prowadzona z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera:

- 1) dane odbiorcy:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne,
 - c) numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym,
 - d) numer klienta, jeżeli został nadany,
 - e) adres poczty elektronicznej,
 - f) numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę;
- 2) listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada.

4. Odbiorca, o którym mowa w ust. 2, udzielając zgody przedsiębiorstwu energetycznemu, przekazuje wypełniony formularz, o którym mowa w ust. 3.

Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu 1 stycznia 2026 r.

Art. 9. Wytwórców energii elektrycznej wpisanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za wytwórców energii elektrycznej wpisanych do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 10. 1. Wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wpisuje się z urzędu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zgodnie z zakresem koncesji, w terminie nie dłuższym niż 90 dni od dnia wejścia w życie przepisów art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, w zakresie objętym wpisem do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii wygasają z dniem dokonania wpisu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w wyznaczonym w tym wezwaniu terminie.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki potwierdza dokonanie wpisu do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 120 dni od dnia wejścia w życie przepisów art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Postępowania o udzielenie, zmianę lub cofnięcie:

- 1) promesy koncesji,
- 2) koncesji

– na wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 12. Do wniosków o wpis do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, złożonych i nierozpatrzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy sporządza zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, na podstawie tego przepisu w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2026.

Art. 15. Do deklaracji, o których mowa w art. 70b ust. 1 i art. 83m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, oraz do wniosków, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji z dniem 1 stycznia 2026 r. staje się rejestrem wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 1, pkt 2 lit. c i pkt 4, art. 3, art. 4, art. 7 ust. 2–4 i art. 9–16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel ustawy

Celem projektu ustawy jest wdrożenie zmian legislacyjnych w kierunku uproszczenia regulacji i lepszego ich dostosowania do potrzeb obywateli oraz przedsiębiorców. Proponowane zmiany są efektem pracy Rządowego Zespołu ds. Deregulacji powołanego przez Radę Ministrów w marcu br. W przygotowanym projekcie ustawy zostały zaadresowane następujące konkretne zmiany w obszarze energetyki i środowiska:

Uproszczenie rachunków za energię elektryczną (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

Odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych napotykają spore trudności ze zrozumieniem poszczególnych pozycji na rachunku za energię elektryczną. W szczególności dotyczy to osób w podeszłym wieku. Istnieje zatem potrzeba dokonania odpowiedniego podsumowania rachunku, na którym widoczne byłyby tylko najważniejsze składniki kosztowe, na podstawie których w czytelny sposób każdy odbiorca energii elektrycznej w gospodarstwie domowym będzie wiedział, ile wynosi koszt obrotu energią elektryczną, koszt jej dystrybucji oraz łączna kwota do zapłaty.

Zmiana podstawowej formy wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami na postać elektroniczną (za pomocą środków komunikacji elektronicznej) z umożliwieniem złożenia oświadczenia przez jedną ze stron, skutkującego obowiązkiem zachowania postaci papierowej (lub tradycyjnej formy pisemnej) (fiszka nr: MKiŚ-9-88)

W dobie postępu cywilizacyjnego oraz szerokiego dostępu do usług cyfrowych korespondencja papierowa zaczyna tracić na znaczeniu na rzecz elektronicznej formy kontaktu, przesyłania dokumentów czy informacji. Taka forma wymiany elektronicznej korespondencji została również upowszechniona pomiędzy obywatelami a instytucjami publicznymi przez platformę ePUAP lub system eDoręczeń. Zasadne jest więc wprowadzenie rozwiązania na potrzeby wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, co znacząco usprawni i skróci czas tego procesu. Wprowadzona zmiana powinna również przyczynić do obniżenia kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych, a także wpłynąć pozytywnie na środowisko, przez zmniejszenie liczby drukowanych stron papieru. Istotne jest, że wprowadzone regulacje będą obligowały przedsiębiorstwa energetyczne do skutecznego poinformowania swoich klientów o zmianie sposobu komunikacji oraz do uzyskania od nich jasnej zgody na przejście na taką formę korespondencji. Taki przepis zabezpieczy obie strony przed niepożądanymi

nieporozumieniami i brakiem obopólnej zgody oraz zapewni bezpieczeństwo rozliczeń. Przepisy te zabezpieczą też osoby wykluczone cyfrowo, starsze i niebędące biegłe w obsłudze elektronicznych dokumentów, przez zagwarantowanie im możliwości pozostania przy tradycyjnej (papierowej) formie komunikacji.

Optimalizacja procesu przyłączeniowego (fiszka nr: MKiŚ-15-143)

W projekcie zmiany ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, proponuje się również wprowadzenie regulacji dotyczących optymalizacji wykorzystania istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej. Dostępność mocy przyłączeniowych stanowi główny czynnik determinujący ścieżkę przyrostu nowych mocy wytwórczych obecnie i w nadchodzących latach. Optymalizacja sposobu wykorzystania istniejących zasobów sieciowych pozwoli na zwiększenie mocy wytwórczych i zwiększenie generacji energii z OZE w ramach dostępnych mocy przyłączeniowych co pozwoli na osiągnięcie bardziej zrównoważonych profili wytwarzania energii, przyczyniając się do przyspieszenia procesu transformacji energetycznej.

Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Potrzeba wprowadzenia przedmiotowych zmian wynika z konieczności dostosowania przepisów dotyczących odnawialnych źródeł energii do aktualnych wymogów rynku energetycznego oraz promowania mniejszych instalacji OZE. Celem ustawy jest ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, co ma przyczynić się do zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w krajowym miksie energetycznym.

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW – wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Potrzeba wprowadzenia zmian wynika z konieczności poprawy konkurencyjności polskich przedsiębiorstw na rynku międzynarodowym i zwiększenia ich niezależności energetycznej oraz obniżania emisyjności skumulowanej produkcji. Proponuje się szereg zmian do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), zwanej dalej „ustawą – Prawo budowlane”, które umożliwią podniesienie progu mocy dla instalacji fotowoltaicznych nadachowych oraz wolnostojących, które nie wymagają pozwolenia na budowę, z 150 kW do 500 kW pod warunkiem, że instalacja taka będzie służyć wyłącznie zaspokojeniu własnego

zapotrzebowania na energię elektryczną oraz nie zostanie zlokalizowana na terenie obszarowych form ochrony przyrody, parku narodowego i jego otuliny, rezerwatu przyrody i jego otuliny (jeżeli została wyznaczona), parku krajobrazowego i jego otuliny (jeżeli została wyznaczona), obszaru Natura 2000, obszaru chronionego krajobrazu, użytku ekologicznego i zespołu przyrodniczo-krajobrazowego.

Wyżej wymienione wyłączenie wskazanych form ochrony przyrody jest konieczne z uwagi na konieczność utrzymania procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów; zachowania różnorodności biologicznej, zapewnienia ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami.

Zabudowa obszarów chronionych i ich otoczenia może mieć istotny negatywny wpływ na zapewnienie łączności ekologicznej. Zabudowa korytarzy ekologicznych na pewno taki wpływ będzie miała, a to, w przypadku parków narodowych i ich otulin, stanowi zagrożenie zewnętrzne.

Parki krajobrazowe są z punktu widzenia ich misji ważne ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju, podobnie ważna jest ochrona ich otulin. Podobnie jak w przypadku parków narodowych otulina parku krajobrazowego spełnia funkcję zabezpieczenia obiektów chronionych przed zagrożeniami wynikającymi z działalności człowieka.

Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. O spełnieniu warunku zróżnicowanych ekosystemów jest mowa w sytuacji, gdy na dość małym obszarze występuje duże zróżnicowanie rzeźby terenu, wód, warunków klimatycznych oraz świata roślinnego i zwierzęcego. Jednym z celów jaką pełni obszar chronionego krajobrazu to pełnienie funkcji korytarzy ekologicznych.

W zakresie obszaru Natura 2000 podkreślić należy, że głównym celem funkcjonowania Europejskiej Sieci Ekologicznej jest zachowanie określonych typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk, które uważa się za cenne i zagrożone w skali całej Europy, a także ochrona różnorodności biologicznej. Obszar Natura 2000 może obejmować część lub całość obszarów i obiektów objętych innymi formami ochrony przyrody. Istotne znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej mają również użytki ekologiczne stanowiące pozostałości cennych ekosystemów, takie jak np. kępy drzew i krzewów, płaty nieużytkowanej

roślinności, starorzecza, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze czy stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania. Celowym jest również zachowanie fragmentów krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujących na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne chronionych w ramach zespołów przyrodniczo-krajobrazowych.

Rozwój energetyki fotowoltaicznej nie jest obojętny dla środowiska przyrodniczego i może oddziaływać na różne jego elementy. W przypadku ww. form ochrony przyrody, wpływ na środowisko przyrodnicze może być rozpatrywany w różnych aspektach:

- Wpływu na krajobraz i siedliska przyrodnicze.

Lokalizowanie instalacji fotowoltaicznych wiąże się z ingerencją w krajobraz, w tym z przekształcaniem obszarów naturalnych na teren przeznaczony pod instalacje fotowoltaiczne. Może to prowadzić do zmian w siedliskach roślinnych i zwierzęcych, zwłaszcza jeśli instalacje są budowane w miejscach o dużym znaczeniu ekologicznym. W zależności od lokalizacji, może to wpłynąć na fragmentację siedlisk, zakłócenia w migracji zwierząt oraz zmniejszenie różnorodności biologicznej.

- Wpływu na rośliny.

W zależności od gęstości rozmieszczenia paneli, może dojść do znaczącego zmniejszenia ilości światła, które dociera do roślin w obszarze lokalizacji instalacji. Może to wywołać negatywne skutki dla ich rozwoju, szczególnie dla roślin, które wymagają pełnego nasłonecznienia do prawidłowego wzrostu. Instalacje fotowoltaiczne mogą prowadzić również do zmiany struktury gleby i mikroflory. W wyniku lokalizacji instalacji może dojść do zaburzenia równowagi ekosystemu, co może negatywnie wpłynąć na niektóre gatunki roślin. W przypadku, gdy panele są umieszczone na wysokich konstrukcjach, mogą zwiększać lokalną temperaturę gleby, co może prowadzić do przesuszenia gleby i trudniejszych warunków do wzrostu roślin. Duże powierzchnie paneli słonecznych mogą też powodować miejscowe podgrzewanie powietrza, co może wpłynąć na mikroklimat okolicy.

- Wpływu na ptaki.

Zagrożenia dla ptaków płynące ze strony instalacji fotowoltaicznych mogą wiązać się z oddziaływaniem bezpośrednim – urazami i śmiertelnością ptaków oraz z oddziaływaniem pośrednim, na populacje ptaków i ich siedliska. Wśród najważniejszych zagrożeń dla ptaków należy wskazać: urazy i zwiększoną śmiertelność ptaków głównie w wyniku kolizji; polaryzację światła i efekt odbicia; utratę, przekształcenia i pogorszenie jakości siedlisk;

zwiększony poziom stresu; zmianę zachowań żerowych i migracyjnych ze względu na odejście z preferowanego miejsca żerowania ptaków o małych możliwościach akomodacyjnych; bezpośrednie zranienia lub śmierć ptaków podczas prac budowlanych; większe narażenie na drapieżnictwo; porażenia prądem z naziemnymi liniami energetycznymi. Istotną kwestią jest także lokalizacja inwestycji. Podczas montażu instalacji w miejscach takich jak zadrzewienia śródpolne i pasowe, zakrzewienia, miedze a także tereny otwarte dochodzi do ich likwidacji. Są to cenne siedliska dla awifauny, które są traktowane przez nią jako miejsca odpoczynku. Zajęcie dużej powierzchni terenu pod instalację farmy fotowoltaicznej może również doprowadzić do utraty siedlisk żerowiskowych lub lęgowych ptaków. Należy również zaznaczyć, że budowa farmy fotowoltaicznej może ingerować w korytarze migracyjne, wskutek powstawania wielkoprzestrzennych barier.

- Wpływu na płazy.

W zależności od lokalizacji, w przypadku gdy montaż instalacji fotowoltaicznej wiąże się z wycinką lasów, zniszczeniem terenów bagiennych lub mokradeł, może to wpłynąć na zmniejszenie dostępności miejsc do rozmnażania się płazów. Realizacja inwestycji może prowadzić do fragmentacji siedlisk płazów, utrudniając ich migrację i rozprzestrzenianie się. Płazy są zwierzętami, które często przemieszczają się między różnymi środowiskami w zależności od pory roku (np. z wodnych miejsc rozmnażania do lądowych miejsc zimowania), zatem jakakolwiek bariera w ich naturalnych ścieżkach migracyjnych może mieć negatywne skutki dla ich populacji.

Z uwagi na opisane powyżej zagrożenia celowym jest pozostawienie organom ochrony przyrody możliwości weryfikacji lokalizacji przedsięwzięcia i jego wpływu na chronione wartości przyrodnicze. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na przepisy art. 15c dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w zakresie promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającej dyrektywę (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE L 2023/2413 z 31.10.2023). Przepisy te przewidują wyznaczenie *obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych* (OPRO) jednak przy poszanowaniu potrzeby ochrony obszarów o szczególnych wartościach przyrodniczych. Dyrektywa wyłącza bowiem z analiz na potrzeby wyznaczenia OPRO obszary Natura 2000 i obszary wskazane w ramach krajowych systemów ochrony przyrody i różnorodności biologicznej, główne szlaki migracyjne ptaków i ssaków morskich. Powyższe uzasadnia zastosowanie tożsamego podejścia w przypadku projektowanej deregulacji i wpisuje się w zasadę zapobiegania i przezorności

ujętej w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647).

2. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projekt ustawy

Uproszczenie rachunków za energię elektryczną (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wygląd otrzymywanych przez odbiorców końcowych rachunków za zużytą energię elektryczną. Obowiązujące przepisy dotyczą wyłącznie zakresu informacji przedstawianych w rozliczeniu za energię elektryczną i określają je przepisy ustawy – Prawo energetyczne (art. 5 ust. 6 – 6d), przepisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904, z późn. zm.), oraz rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 819, z późn. zm.) (§ 44). Dodatkowo pozycje na rachunkach warunkowane są przez przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. poz. 1979, z późn. zm.). Niemniej wskazują one wyłącznie na niezbędne dane, pozycje i sposób ich wyszczególnienia, które powinny zostać zawarte na rachunku, dla prawidłowości rozliczeń fiskalnych. Dlatego też faktury przekazywane do odbiorców końcowych energii elektrycznej są zróżnicowane pod względem stopnia czytelności, co ma odzwierciedlenie w skargach i zapytaniach konsumentów. Brak wystarczającej czytelności rachunków jest więc wyzwaniem dla odbiorców energii elektrycznej. Z uwagi na brak jednolitych przepisów, regulujących wygląd rachunków, przedsiębiorstwa energetyczne stosują wzory przygotowywane przez zespoły eksperckie, które subiektywnie wskazują, jakie informacje powinny znajdować się w poszczególnych częściach tego rachunku. Często, na pierwszych stronach rachunków, zamiast umieszczenia tam jedynie najważniejszych pozycji istotnych dla klienta takich jak łączna kwota na rachunku, wysokość opłaty za obrót energią elektryczną oraz wysokość opłaty za jej dystrybucję, umieszczane są tam wszystkie składowe rachunku, w tym również takie, na których wysokość odbiorca nie ma wpływu, z dodatkowym rozbiem na każdej z pozycji jej wartości netto oraz brutto (po opodatkowaniu podatkiem VAT). W tej sytuacji odbiorcy energii elektrycznej mają trudności z ustaleniem łącznych kosztów części rachunku odnoszącej się do obrotu energią elektryczną, a zatem tej części rachunku, na którą odbiorca ma wpływ m.in. przez skorzystanie z prawa do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej.

Zmiana podstawowej formy wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami na postać elektroniczną (za pomocą środków komunikacji elektronicznej) z umożliwieniem złożenia oświadczenia przez jedną ze stron, skutkującego obowiązkiem zachowania postaci papierowej (lub tradycyjnej formy pisemnej) (fiszka nr: MKiŚ-9-88)

Obecnie zasady prowadzenia korespondencji między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami reguluje art. 3a ustawy – Prawo energetyczne i zgodnie z tym przepisem korespondencja pomiędzy wymienionymi podmiotami jest prowadzona zarówno w postaci papierowej jak i elektronicznej, z zastrzeżeniem, że odbiorcy mogą wyrazić zgodę na przekazywanie korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Przepisy te nie motywują w żaden sposób by przechodzić na rozliczenia w formie elektronicznej.

Rozwiązania optymalizujące wykorzystanie istniejącej infrastruktury sieciowej poprzez rozszerzenie formuły *cable pooling* (fiszka nr: MKiŚ-15-143)

W ramach optymalizacji wykorzystania istniejącej infrastruktury sieciowej i zwiększenia liczby obiektów możliwych do przyłączenia w projekcie ustawy wprowadza się rozszerzenie koncepcji i formuły *cable pooling* przez umożliwienie realizacji wszelkich instalacji w formule współdzielenia przyłącza. Obecne regulacje umożliwiają współdzielenie przyłącza wyłącznie przez instalacje odnawialnych źródeł energii (OZE). Rozszerzenie wykorzystania narzędzia *cable pooling*, czyli możliwości współdzielenia przyłącza elektroenergetycznego przez różne instalacje jest rozwiązaniem, które może znacząco zwiększyć efektywność wykorzystania sieci oraz poprawić zarządzanie mocą przyłączeniową. Wprowadzenie zmian, które umożliwią szersze zastosowanie *cable pooling*, pozwoli na poprawę efektywności i niezawodności pracy krajowego systemu elektroenergetycznego oraz integrację większej liczby odnawialnych źródeł energii oraz magazynów energii. Dodatkowo dzięki możliwości łączenia różnych technologii, np. fotowoltaiki i energetyki wiatrowej z magazynami energii rozwiązanie pozwoli na lepsze zarządzanie nadwyżkami energii, poprawi (spłaszczy) profil generacji energii w punktach przyłączenia instalacji wytwórczych OZE. Tym samym zwiększy bezpieczeństwo pracy sieci, zwiększy efektywność jej wykorzystania i poprawi zarządzania mocą przyłączeniową.

W związku z rozszerzeniem formuły *cable pooling* konieczna była modyfikacja treści art. 7 ust. 3de w miejscach gdzie mowa o „wytwórcy” energii na bardziej ogólne stwierdzenia obejmujące również magazyny energii. Oceniono jednocześnie, że nie jest konieczne dokonywanie zmiany w tym zakresie w innych jednostkach redakcyjnych np. art. 7 ust. 3di oraz ust. 3dj.

Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Obecnie ustawa – Prawo energetyczne oraz ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o OZE”, regulują kwestie związane z wytwarzaniem energii elektrycznej z OZE. Przepisy te jednak nie uwzględniają w pełni specyfiki instalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, co utrudnia rozwój tego segmentu rynku. Koncesja wymagana jest już dla instalacji OZE o mocy zainstalowanej większej niż 1 MW, co ogranicza rozwój przedsiębiorczości oraz konkurencyjność sektora.

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW – wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Obecnie ustalony próg mocy zainstalowanej, który umożliwia budowanie instalacji fotowoltaicznej bez wymogu uzyskania pozwolenia na budowę wynosi 150 kW. Jest on niewystarczający dla wielu małych, średnich i dużych przedsiębiorstw. Podmioty te, jeśli mają takie plany, powinny móc rozwijać się w kierunku neutralności klimatycznej i zaspokojenia swojego zapotrzebowania na energię elektryczną wytwarzając ją na własne potrzeby w instalacji OZE przyłączonej do wewnętrznej sieci danego przedsiębiorstwa.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Uproszczenie rachunków za energię elektryczną (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

W projektowanych rozwiązaniach proponuje się wprowadzenie przepisów dotyczących wyglądu pierwszej strony rachunku za energię elektryczną, co znacząco poprawi czytelność tego rachunku i nie będzie stwarzało niepewności i niezrozumienia wśród odbiorców w gospodarstwach domowych. Proponowane uproszczenie rachunków, przez przedstawianie na pierwszych stronach podsumowania najważniejszych informacji zawierających łączną kwotę do zapłaty, kwotę za obrót energią elektryczną oraz kwotę za usługi dystrybucji tej energii, będzie miało wpływ na odbiorców końcowych energii elektrycznej – zapewni to klarowność otrzymywanych informacji, co wpłynie pozytywnie na odbiór społeczeństwa. Proponowana regulacja zawiera również przepisy przejściowe precyzujące, że podsumowanie najważniejszych informacji na rachunku dołącza się po raz pierwszy do faktur wystawionych po dniu wejścia w życie nowych przepisów.

Zmiana podstawowej formy wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami

energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami na postać elektroniczną (za pomocą środków komunikacji elektronicznej) z umożliwieniem złożenia oświadczenia przez jedną ze stron, skutkującego obowiązkiem zachowania postaci papierowej (lub tradycyjnej formy pisemnej) (fiszka nr: MKiŚ-9-88)

Proponuje się zmodyfikowanie istniejących przepisów w ustawie – Prawo energetyczne tak, aby obowiązywały jak najszerszy zakres podmiotów do stosowania komunikacji elektronicznej w korespondencji z przedsiębiorstwami energetycznymi. Projekt zakłada zatem, aby w przypadku umów zawieranych po dniu wejścia w życie nowych przepisów przedsiębiorstwa energetyczne proponowały wszystkim odbiorcom przejście na komunikację drogą elektroniczną. Komunikacja odbywałaby się zatem za pomocą dostępnych u danego przedsiębiorstwa środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy o 18 lipca 2002 r. świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) bądź też w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym.

Jednocześnie projekt wprowadza przepisy pozwalające odbiorcom zachować tradycyjną formę korespondencji. Zabezpieczone zostaną zatem interesy odbiorców, w szczególności dotyczy to odbiorców wykluczonych cyfrowo. W przypadku nowo zawieranych umów odbiorcy będą informowani – w momencie zawierania umowy – o możliwości zażądania przez odbiorcę prowadzenia korespondencji w formie papierowej. Żądanie takie odbiorca będzie mógł złożyć także w formie pisemnego oświadczenia woli.

Natomiast w przypadku odbiorców, którzy będą mieli zawarte umowy przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów, korespondencja z nimi będzie odbywała się na dotychczasowych zasadach. Jednocześnie przedsiębiorstwa energetyczne dokonają pouczenia odbiorców o możliwości udzielenia przez nich zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. Do pouczenia przedsiębiorstwa energetyczne dołączają formularz, w którym odbiorca poza danymi identyfikującymi go, zaznaczy na liście oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne kanałów komunikacji elektronicznej, preferowane przez siebie sposoby komunikacji. Dopiero przesłanie przez odbiorcę wypełnionego formularza do przedsiębiorstwa energetycznego będzie równoznaczne z udzieleniem zgody na przejście komunikacji między nim a przedsiębiorstwem energetycznym z tradycyjnej na elektroniczną. Zatem brak jakiegokolwiek aktywności tego odbiorcy oznacza, że prowadzenie z nim korespondencji pozostanie nadal w formie papierowej.

Celem dodatkowej aktywizacji odbiorcy do przejścia na elektroniczną formę wymiany korespondencji, jest zmiana art. 45 ustawy – Prawo energetyczne przez uwzględnienie zastosowania zachęt finansowych (np. upustu) dotyczących zmiany sposobu prowadzenia korespondencji w kosztach działalności przedsiębiorstwa energetycznego. Jednocześnie zmiana tego przepisu nie będzie wymagała dokonania w tym obszarze zmian w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną.

Zmiana sposobu komunikacji z formy papierowej (tradycyjnej) na formę elektroniczną skróci czas tego procesu do minimum, a tym samym pozwoli na szybszą i skuteczniejszą wymianę korespondencji pomiędzy odbiorcami końcowymi a przedsiębiorstwami energetycznymi. Zmiana pozytywnie wpłynie na wszystkich obywateli, zwłaszcza że gospodarstwa domowe, w tym osoby wykluczone cyfrowo zostaną zabezpieczone przez zagwarantowanie im tradycyjnej formy komunikacji – osoby te będą mogły w dalszym ciągu korzystać z komunikacji papierowej. Regulacja wpłynie więc pozytywnie na społeczeństwo, przez skrócenie czasu komunikacji, na środowisko z uwagi na zmniejszenie ilości zużywanego papieru oraz zmniejszy koszty po stronie przedsiębiorstw energetycznych.

Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

W projekcie ustawy proponuje się następujące zmiany:

- dodanie nowych przepisów w ustawie – Prawo energetyczne, które uwzględnią możliwość wytwarzania energii elektrycznej bez koncesji w instalacjach OZE o mocy nie większej niż 5 MW;
- dodanie przepisów w ustawie o OZE dotyczących instalacji OZE o mocy nie większej niż 5 MW, które nie będą małymi instalacjami. Ułatwi to prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii w instalacjach OZE.
- wprowadzenie przepisów przejściowych, które umożliwią automatyczne wpisanie wytwórców energii w instalacjach nie większej niż 5 MW do rejestru działalności regulowanej.

Jednocześnie w miejsce rejestru wytwórców w małej instalacji tworzy się rejestr wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii obejmujący małe instalacje oraz instalacje OZE o mocy od 1 do 5 MW.

Ponadto należy wskazać, że instalacje 1–5MW wpisane do ww. rejestru nie są objęte obowiązkiem sprawozdawczym, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 lub art. 9 ust. 1a pkt 6 i 7. Celem deregulacji jest bowiem uproszczenie prowadzenia wskazanej działalności, a nie nakładanie na nią dodatkowych obciążeń, które nie obejmowały wytwórców, gdy prowadzili działalność koncesjonowaną. Bez zmian pozostaną też obowiązki sprawozdawcze Prezesa URE, który w swoim sprawozdaniu będzie zobowiązany ujmować dane dotyczące wytwórców zawartych w rejestrze wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii jedynie w zakresie wytwórców energii w małej instalacji oraz rejestrze wytwórców biogazu.

Wprowadzona deregulacja dla wytwórców energii elektrycznej nie może bowiem skutkować zwiększonymi obciążeniami dla Prezesa URE. Przy czym należy wskazać, że z punktu widzenia sprawozdawczości nie nastąpi strata żadnych informacji dla celów statystycznych, bowiem wytwórcy o mocy 1–5 MW, którzy dotychczas uzyskiwali koncesje, takiej sprawozdawczości nie podlegali.

Konsekwentnie dokonano zmian w obszarze ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602), które służą zachowaniu zasad wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostek dotychczas objętych koncesją, które zostaną wpisane do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW – wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

W art. 29 ust. 1 oraz 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane wprowadza się zmiany, dotyczące instalacji OZE wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW instalowanych na dachach budynków oraz jako instalacje wolnostojące. Dzięki wprowadzonej regulacji takie inwestycje będą zwolnione z potrzeby uzyskania pozwolenia na budowę, a ich realizacja będzie się odbywać na podstawie zgłoszenia.

Ze względu na istotne ułatwienia proceduralne proponowana zmiana jest skierowana do wąskiej grupy inwestycji w OZE. Mowa w tym przypadku o instalacjach, które będą funkcjonowały nieprzyłączone do sieci elektroenergetycznej, lub też mimo przyłączenia do tej sieci nie będą miały możliwości, aby wyprowadzić wyprodukowaną przez siebie energię elektryczną.

Dodatkowo instalacje te nie mogą zostać zlokalizowane na obszarach najcenniejszych

przyrodniczo. Zdaniem projektodawcy spełnienie powyższych warunków realizuje cel przepisu, jakim jest wprowadzenie preferencyjnych zasad dla przedsiębiorstw, które zdecydują się na budowę instalacji fotowoltaicznej służącej zaspokojeniu własnego zapotrzebowania na energię elektryczną.

Zmiany w art. 30 ustawy – Prawo budowlane konkretyzują jakie dodatkowe dokumenty muszą zostać załączone do wniosku o zgłoszenie takich instalacji:

- dokumentację techniczną zawierającą rozwiązania zapewniające nośność i stateczność konstrukcji, bezpieczeństwo ludzi i mienia oraz bezpieczeństwo pożarowe, której zakres i treść powinna być dostosowana do specyfiki i charakteru obiektu oraz stopnia skomplikowania robót budowlanych, wykonaną przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane - w przypadku instalacji instalowanych na obiektach budowlanych;
- projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane (art. 30 ust. 2a pkt 4 lit. a ustawy – Prawo budowlane) – w przypadku instalacji wolnostojących;
- oryginał lub poświadczoną kopię warunków przyłączenia – w przypadku instalacji planowanej do przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzenie energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji do sieci;
- obowiązek uzgodnienia pod względem ochrony przeciwpożarowej projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 30 ust. 2a pkt 3a ustawy – Prawo budowlane - w przypadku zarówno instalacji instalowanych na obiektach budowlanych, jak i instalacji wolnostojących;
- zawiadomienie organu Państwowej Straży Pożarnej o zakończeniu budowy lub instalowania i rozpoczęciu jej użytkowania, przy którym przekazuje się plan instalacji z rozwiązaniami i danymi istotnymi dla bezpieczeństwa ekip ratowniczych - w przypadku zarówno instalacji instalowanych na obiektach budowlanych, jak i instalacji wolnostojących;

W celu właściwego zabezpieczenia etapu przyłączeniowego takich instalacji, wprowadza się również zmiany do ustawy – Prawo energetyczne. Dodaje się w art. 7 ust. 3c pkt 3, który stanowi, że inwestor realizujący przedmiotową inwestycję będzie musiał złożyć oświadczenie, że instalacja OZE wykorzystująca do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW nie będzie

wprowadzać energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej. Oświadczenie to będzie składane wraz z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia takiej instalacji.

W tym zakresie zakłada się również, że inwestor oświadczać będzie o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości lub obiektu oraz instalacji odnawialnego źródła energii planowanej do przyłączenia.

4. Zmiany pozostałych ustaw

Zmiany w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wynikają ze zmiany rejestru wytwórców energii w małej instalacji na rejestr wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Wejście w życie

Proponuje się, aby z uwagi na jednoznacznie pozytywny wpływ na życie obywateli i przedsiębiorców ustawa weszła w życie 14 dni po dniu ogłoszenia z wyłączeniem przepisów ustawy w zakresie podniesienia progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej oraz przepisów odnoszących się do prowadzenia korespondencji drogą elektroniczną i dołączania podsumowań do faktur, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Odsunięcie w czasie jest podyktowane m.in. koniecznością przygotowania się przez Prezesa URE do zmian w dotychczasowym rejestrze małych instalacji oraz wygaszenia koncesji dla instalacji obecnie nimi objętymi, a mieszczącymi się w zakresie mocowym wskazywanym przez przepisy deregulacyjne, jak również umożliwienia ich wpisu do nowego rejestru działalności regulowanej. Odsunięcie ma też na celu umożliwienie przygotowania się przedsiębiorstwom energetycznym do realizacji nowych zadań.

6. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

7. Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców, podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

8. Wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Projekt ustawy ma pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, ponieważ ułatwia prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach o mocy poniżej 5 MW. Nowe regulacje mają na celu wsparcie rozwoju małych instalacji OZE, co przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności na rynku energetycznym, a w konsekwencji do spadku cen energii elektrycznej.

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW – wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Zmiana ma pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, Zwiększenie limitu mocy do 500 kW pozwoli na uproszczenie procedur administracyjnych, co ułatwi realizację przez przedsiębiorstwa takich instalacji. Będą oni mogli szybciej i w większej skali zaspokoić swoje zapotrzebowanie na energię elektryczną co pozwoli na szybsze obniżenie kosztów prowadzenia działalności i możliwość wykazania mniejszego śladu węglowego w produktach i usługach.

Wprowadzenie zmian jest niezbędne, aby sprostać rosnącym potrzebom energetycznym przedsiębiorstw. Ułatwienie realizacji instalacji przyniesie korzyści zarówno dla gospodarki, jej konkurencyjności na tle międzynarodowym jak i środowiska.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Sandra Kalińska, Departament Elektroenergetyki, Ministerstwo Klimatu i Środowiska sandra.kalinska@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 2025-05-26 Źródło: Decyzja PRM/RM Decyzja Rządowego Zespołu ds. Deregulacji Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UDER29
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W marcu br. został powołany przez Radę Ministrów w ramach planu gospodarczego „Polska – Rok Przełomu” Rządowy Zespół ds. Deregulacji. Główne zadania zespołu polegały na rekomendacji zmian legislacyjnych w kierunku uproszczenia regulacji i lepszego ich dostosowania do potrzeb obywateli oraz przedsiębiorców. W ramach jego działań uzgodniono potrzebę przygotowania konkretnych zmian w obszarze energetyki i środowiska, które zostały zaadresowane w przygotowanym projekcie ustawy.

Brak wystarczającej przejrzystości rachunków za energię elektryczną (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wygląd otrzymywanych przez odbiorców końcowych rachunków za zużytą energię elektryczną. Obowiązujące przepisy dotyczą wyłącznie zakresu informacji przedstawianych w rozliczeniu za energię elektryczną i określają je przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.) (art. 5 ust. 6 – 6d), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, przepisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. poz. 819, z późn. zm.) (§ 44). Dodatkowo pozycje na rachunkach warunkowane są przez przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą VAT”, oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. poz. 1979, z późn. zm.). Niemniej wskazują one wyłącznie na niezbędne dane, pozycje i sposób ich wyszczególnienia, które powinny zostać zawarte na rachunku, dla prawidłowości rozliczeń fiskalnych. Dlatego też faktury przekazywane do odbiorców końcowych energii elektrycznej są zróżnicowane pod względem stopnia czytelności, co ma odzwierciedlenie w skargach i zapytaniach konsumentów. Brak wystarczającej czytelności rachunków jest więc wyzwaniem dla odbiorców energii elektrycznej. Z uwagi na brak jednolitych przepisów, regulujących wygląd rachunków, przedsiębiorstwa energetyczne stosują wzory przygotowywane przez zespoły eksperckie, które subiektywnie wskazują, jakie informacje powinny znajdować się w poszczególnych częściach tego rachunku. Przygotowana regulacja ma więc na celu ujednolicenie podsumowań najważniejszych informacji na fakturze, znajdujących się na pierwszych stronach tych rachunków, tak aby odbiorca końcowy otrzymując rachunek, już na pierwszej stronie tego podsumowania mógł zobaczyć, jaka jest łączna kwota na rachunku, ile wynosi opłata za część obrotową, a ile opłata za część dystrybucyjną rachunku. Te trzy informacje są kluczowe z punktu widzenia płatnika, dlatego istotne jest przedstawienie tych informacji w pierwszej kolejności. W szczególności czytelne wyodrębnienie kwoty obrotu energią elektryczną, pozwoli klientowi dokonać właściwej decyzji odnośnie ewentualnej zmiany sprzedawcy energii elektrycznej, gdyż wybór odpowiedniego sprzedawcy energii elektrycznej wpływa tylko na wysokość opłaty za część obrotową rachunku.

Zmiana podstawowej formy wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami na postać elektroniczną (za pomocą środków komunikacji elektronicznej) z umożliwieniem złożenia oświadczenia przez jedną ze stron, skutkującego obowiązkiem zachowania postaci papierowej (lub tradycyjnej formy pisemnej) (fiszka nr: MKiŚ-9-88)

W dobie postępu cywilizacyjnego oraz szerokiego dostępu do usług cyfrowych korespondencja papierowa zaczyna tracić na znaczeniu na rzecz elektronicznej formy kontaktu, przesyłania dokumentów czy informacji. Taka forma wymiany elektronicznej korespondencji została również upowszechniona pomiędzy obywatelami a instytucjami publicznymi przez platformę ePUAP lub system eDoręczeń. Zasadne jest więc wprowadzenie rozwiązania na potrzeby wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi

podmiotami, co znacząco usprawni i skróci czas tego procesu. Wprowadzona zmiana powinna również przyczynić do obniżenia kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych, a także wpłynąć pozytywnie na środowisko, przez zmniejszenie liczby drukowanych stron papieru. Istotne jest, że wprowadzone regulacje będą obligowały przedsiębiorstwa energetyczne do skutecznego poinformowania swoich klientów o zmianie sposobu komunikacji oraz do uzyskania od nich jasnej zgody na przejście na taką formę korespondencji. Taki przepis zabezpieczy obie strony i zapewni bezpieczeństwo rozliczeń, w szczególności zabezpieczone zostaną interesy osób wykluczonych cyfrowo, starszych i niebędących biegłymi w obsłudze elektronicznych dokumentów, przez zagwarantowanie im możliwości pozostania przy tradycyjnej (papierowej) formie komunikacji.

Optymalizacja procesu przyłączeniowego poprzez wykorzystanie mechanizmu cable pooling (fiszka nr: MKiŚ-15-143)

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie rozwiązania, które optymalizuje wykorzystanie istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej przez rozszerzenie formuły cable pooling. Rozwiązanie to pozwala na zwiększenie mocy wytwórczych i zwiększenie generacji energii z OZE w ramach dostępnych mocy przyłączeniowych. Aktualnie dostępność mocy przyłączeniowych stanowi główny czynnik determinujący ścieżkę przyrostu nowych mocy wytwórczych obecnie i w nadchodzących latach. Wprowadzenie zmian, które umożliwią szersze zastosowanie cable pooling, pozwoli na poprawę efektywności i niezawodności pracy krajowego systemu elektroenergetycznego oraz integrację większej liczby odnawialnych źródeł energii oraz magazynów energii.

Zbyt restrykcyjne zasady koncesjonowania instalacji OZE (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy – Prawo energetyczne uzyskanie koncesji wymaga wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach OZE z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji lub małej instalacji, wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji oraz wyłącznie z biopłynów w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o odnawialnych źródłach energii”. Ustawa o odnawialnych źródłach energii wprowadza analogiczne wyłączenia od obowiązku uzyskania koncesji dla wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach OZE. W związku z tym, co do zasady każda instalacja OZE o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW jest zwolniona z obowiązku uzyskania koncesji. Jest to rażąca różnica w stosunku do instalacji konwencjonalnych, dla których próg obowiązku uzyskania koncesji wynosi 50 MW.

Pierwotna wersja ustawy – Prawo energetyczne nie przewidywała rozróżnienia na rodzaj jednostki wytwórczej w kontekście obowiązku uzyskania koncesji. Z czasem, w związku z rozwojem instalacji OZE i wprowadzaniem na rynek nowych rodzajów instalacji OZE, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie zróżnicowania. Obecnie technologie instalacji OZE są na tyle dojrzałe, a cele polityki klimatycznej w zakresie udziału energii z instalacji OZE na tyle ambitne, że zasadne jest odchodzenie od zróżnicowania zakresu obowiązku koncesyjnego w zależności od rodzaju jednostki wytwórczej.

Należy przy tym podkreślić, że uzyskanie koncesji wiąże się ze spełnieniem szeregu wymogów. Art. 33 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne szczegółowo określa wymogi dla podmiotu ubiegającego się o koncesję.

Dodatkowo zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, w tym szkód w środowisku.

Należy zauważyć, że są to obciążenia dla przedsiębiorstwa, które zamierza wytwarzać energię elektryczną w instalacjach o mocy zainstalowanej liczącej kilka MW.

Ponadto postępowanie koncesyjne jest czasochłonne i trwa niejednokrotnie kilka miesięcy (ze względu na wezwania do uzupełnienia skomplikowanego wniosku), wydłużając proces uruchomienia instalacji OZE oraz obciążając organ prowadzący postępowanie administracyjne – tj. Prezesa URE. Jest też obciążeniem finansowym dla Skarbu Państwa, gdyż w oparciu o art. 34 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy instalacji odnawialnego źródła energii nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłaty koncesyjnej w zakresie wytwarzania energii w tej instalacji.

Konieczność uzyskania pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej do 500 kW – przy wytwarzaniu energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Obecnie ustalony próg mocy zainstalowanej, który umożliwia budowanie instalacji fotowoltaicznej bez wymogu uzyskania pozwolenia na budowę wynosi 150 kW. Jest on niewystarczający dla wielu małych, średnich i dużych przedsiębiorstw. Podmioty te, jeśli mają takie plany, powinny móc rozwijać się w kierunku neutralności klimatycznej i zaspokojenia swojego zapotrzebowania na energię elektryczną wytwarzając ją na własne potrzeby w instalacji OZE przyłączonej do wewnętrznej sieci danego przedsiębiorstwa. Funkcjonowanie w oparciu o powyższy schemat może istotnie zmniejszyć koszty operacyjne prowadzenia działalności gospodarczej bez większego wpływu na system elektroenergetyczny.

Co więcej, procedura uzyskania pozwolenia na budowę dla takich instalacji może być czasochłonna z punktu widzenia przedsiębiorcy. Może to oznaczać wydłużający się proces budowy instalacji fotowoltaicznej. W efekcie prowadzi to do strat finansowych i opóźnień w osiąganiu korzyści, jakie daje instalacja fotowoltaiczna lub do całkowitej rezygnacji przedsiębiorcy z dążenia do korzystania z własnego źródła energii. Znaczny stopień proceduralnego skomplikowania może

zniechęcać do realizacji większych projektów fotowoltaicznych przede wszystkim mniejsze przedsiębiorstwa, które dysponują ograniczonymi zasobami finansowymi.

W efekcie obecne ograniczenia mogą przyczyniać się do hamowania rozwoju przedsiębiorstw, które chcą korzystać z wytworzonej na własne potrzeby czystej energii elektrycznej. Jest to niekorzystne biorąc pod uwagę potrzebę zachowania konkurencyjności polskich przedsiębiorstw na arenie międzynarodowej oraz w wymiarze budowania lokalnego bezpieczeństwa energetycznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Uproszczenie rachunków za energię elektryczną poprzez ujednolicenie pierwszej strony tego rachunku (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

W projektowanych rozwiązaniach proponuje się wprowadzenie przepisów dotyczących wyglądu pierwszej strony rachunku za energię elektryczną, co znacząco poprawi czytelność tego rachunku i nie będzie stwarzało niepewności i niezrozumienia wśród odbiorców w gospodarstwach domowych. Proponowane uproszczenie rachunków, przez przedstawianie podsumowania najważniejszych informacji na pierwszych stronach tj. informacji o łącznej kwocie do zapłaty oraz kwoty za obrót energią elektryczną oraz kwoty za dystrybucję tej energii, będzie miało wpływ na odbiorców końcowych energii elektrycznej – zapewni to klarowność otrzymywanych informacji, co wpłynie pozytywnie na odbiór społeczeństwa.

Proponuje się również wprowadzenie przepisów przejściowych precyzujących, że obowiązek dołączenia podsumowania najważniejszych informacji o rachunku, będzie dotyczył faktur wystawionych po dniu wejścia w życie proponowanych przepisów.

Zmiana tradycyjnej formy komunikacji papierowej na rzecz komunikacji elektronicznej przy jednoczesnym zabezpieczeniu odbiorców wykluczonych cyfrowo (fiszka nr: MKiŚ-9-88)

Proponuje się zmianę istniejących przepisów w ustawie – Prawo energetyczne tak, aby obowiązywały przedsiębiorstwa energetyczne do stosowania komunikacji elektronicznej z odbiorcami w przypadku zawierania umów po dniu wejścia w życie proponowanych przepisów. Dodatkowo zabezpieczone zostaną interesy tych odbiorców, w szczególności gospodarstw domowych, w tym odbiorców wykluczonych cyfrowo, którzy w momencie zawierania umowy będą pouczeni o możliwości zażądania prowadzenia korespondencji za pomocą tradycyjnych form przekazu, a więc drogą komunikacji papierowej.

Natomiast w przypadku odbiorców mających zawarte umowy przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów, korespondencja będzie odbywała się na dotychczasowych zasadach. Jednocześnie odbiorcy ci zostaną poinformowani przez przedsiębiorstwo energetyczne o możliwości udzielenia zgody na przejście na elektroniczny sposób wymiany korespondencji. W tym celu przedsiębiorstwo energetyczne wyśle do tych odbiorców formularz celem wypełnienia odpowiednich danych i wybrania preferowanego elektronicznego kanału komunikacji. Przesłanie przedsiębiorstwu energetycznemu wypełnionego formularza będzie równoznaczne z udzieleniem zgody na zmianę sposobu komunikacji z odbiorcą.

Ponadto, celem zachęcenia odbiorców do przejścia na elektroniczną formę prowadzenia korespondencji proponuje się zmianę w art. 45 ustawy – Prawo energetyczne, przez uwzględnienie zachęt finansowych dotyczących zmiany sposobu prowadzenia korespondencji w kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych. Jednocześnie zmiana tego przepisu nie będzie wymagała dokonania zmian w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną.

Zmiana sposobu komunikacji z formy papierowej (tradycyjnej) na formę elektroniczną skróci czas tego procesu do minimum, a tym samym pozwoli na szybszą i skuteczniejszą wymianę korespondencji pomiędzy odbiorcami końcowymi a przedsiębiorstwami energetycznymi. Zmiana pozytywnie wpłynie na wszystkich obywateli, zwłaszcza że osoby wykluczone cyfrowo zostaną zabezpieczone przez zagwarantowanie im możliwości korzystania z tradycyjnej formy komunikacji – osoby te będą mogły w dalszym ciągu korzystać z komunikacji papierowej, podobnie jak inne osoby, które zdecydują się na pozostanie przy takiej formie komunikacji. Regulacja wpłynie więc pozytywnie na społeczeństwo i przedsiębiorstwa energetyczne, przez skrócenie czasu komunikacji, na środowisko z uwagi na zmniejszenie ilości zużywanego papieru oraz zmniejszenie kosztów po stronie przedsiębiorstw energetycznych.

Rozwiązania optymalizujące wykorzystanie istniejącej infrastruktury sieciowej poprzez rozszerzenie formuły cable pooling (fiszka nr: MKiŚ-15-143)

W projekcie ustawy wprowadza się modyfikacje funkcjonowania przepisów regulujących cable pooling przez rozszerzenie zakresu rodzajów instalacji, które mogą z niego korzystać. Rozwiązanie to pozwoli nie tylko na efektywniejsze wykorzystanie istniejących mocy przyłączeniowych ale również pozwoli na rozwój nowych inwestycji OZE bez konieczności budowy dodatkowej infrastruktury sieciowej. Dodatkowo dzięki możliwości łączenia różnych technologii, np. fotowoltaiki i energetyki wiatrowej z magazynami energii rozwiązanie pozwoli na lepsze zarządzanie nadwyżkami energii, poprawi (spłaszczy) profile generacji energii w punktach przyłączenia instalacji wytwórczych OZE. Tym samym zwiększy bezpieczeństwo pracy sieci, zwiększy efektywność jej wykorzystania i poprawi zarządzania mocą przyłączeniową.

Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Proponuje się podniesienie progu dla instalacji OZE, które wymagają uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej z 1 MW do 5 MW i objęcie instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW obowiązkiem rejestrowym – wpisem do rozszerzonego przedmiotowo rejestru wytwórców energii elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii.

Proponowane rozwiązanie ograniczy obciążenie proceduralne wytwórców energii elektrycznej w instalacjach OZE, zmniejszy koszt ich uruchomienia oraz funkcjonowania, ograniczy też obciążenie proceduralne URE.

Spowoduje też brak sztucznego dzielenia projektów (na projekty o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW) w celu uniknięcia koncesjonowania, co przekłada się na zwiększone koszty obsługi liczby punktów poboru energii.

Należy przy tym zauważyć, że zmiana nie powinna zmniejszyć bezpieczeństwa funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego. Ostatnia korekta progu koncesjonowania instalacji OZE (z 0,5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW) nastąpiła na mocy przepisów ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1873) i nie spowodowała żadnych negatywnych skutków.

W zakresie skutków finansowych należy zauważyć, że ustawowe zwolnienie instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW z obowiązku uzyskania koncesji nie spowoduje uszczuplenia wpływów Skarbu Państwa związanych z opłatą koncesyjną, a wręcz przeciwnie, zmniejszy ilość obowiązków administracyjnych po stronie organów władzy publicznej, prowadząc tym samym do oszczędności w funkcjonowaniu administracji publicznej.

Projektodawca nie identyfikował innych możliwości osiągnięcia celu jak objęcie instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej obowiązkiem rejestrowym. Brak objęcia takim obowiązkiem instalacji OZE o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej w przedziale od 1 MW do 5 MW, skutkowałby dyskryminacją w odniesieniu do małych instalacji, które są objęte takim obowiązkiem.

Alternatywnym rozwiązaniem przy rozszerzaniu obowiązku rejestrowego jest zmiana górnego progu małej instalacji z 1 MW do 5 MW. Rozszerzenie to mogłoby stanowić zbytnią ingerencję w aktualną strukturę ustawy o odnawialnych źródłach energii, pociągając za sobą konsekwencje finansowe oraz wymagałoby oceny zgodności z poszczególnymi aktami prawa UE i innymi dokumentami, np. Komunikatem Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią z 2022 r., w których wskazano próg dla małych instalacji na poziomie 1 MW.

Planowane narzędzia interwencji to nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o odnawialnych źródłach energii i ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602).

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla fotowoltaiki do 500 kW - wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Proponuje się podwyższenie progu mocy dla instalacji fotowoltaicznych, które nie wymagają pozwolenia na budowę z 150 kW do 500 kW pod warunkiem, że instalacja taka będzie służyć zaspokojeniu własnego zapotrzebowania na energię elektryczną. Zwiększenie limitu mocy do 500 kW pozwoli na uproszczenie procedur administracyjnych, co ułatwi realizację przez przedsiębiorstwa takich instalacji. Będą one mogły szybciej i w większej skali zaspokoić swoje zapotrzebowanie na energię elektryczną co pozwoli na szybsze obniżenie kosztów prowadzenia działalności. Wprowadzenie zmian jest niezbędne, aby sprostać rosnącym potrzebom energetycznym przedsiębiorstw. Ułatwienie realizacji instalacji przyniesie korzyści zarówno dla gospodarki, jej konkurencyjności na tle międzynarodowym jak i środowiska.

Ze względu na konieczność utrzymania procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów; zachowania różnorodności biologicznej, zapewnienia ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami zakłada się, że przedmiotowe inwestycje nie będą mogły być zlokalizowane na terenach najcenniejszych przyrodniczo.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Uproszczenie rachunków za energię elektryczną poprzez ujednolicenie pierwszej strony tego rachunku (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

- Wielka Brytania – obowiązuje standardowy format rachunków, zawierający porównanie zużycia z poprzednimi okresami oraz prognozy przyszłych kosztów. Rachunki często zawierają kod QR do łatwego porównywania taryf.
- Niemcy – konsumenci otrzymują przejrzyste informacje o kosztach i zużyciu energii oraz wskazówki dotyczące oszczędności,
- Francja – dostawcy energii są zobowiązani do informowania konsumentów o dostępnych tańszych taryfach i możliwościach zmiany dostawcy.

Rozszerzenie formuły cable pooling (fiszka nr: MKiŚ-15-143)

Cable-pooling jest stosunkowo nowym rozwiązaniem regulacyjnym stanowiącym odpowiedź na deficyt mocy przyłączeniowych. Rozwiązanie to jest stosowane m.in. w Danii, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Portugalii i Niemczech. W 2025 r. możliwość przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w formule cable-pooling została wprowadzona na Ukrainie.

Zmiana progu mocowego koncesji dla instalacji OZE (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Prawodawstwo unijne, w tym stanowiąca podstawę dla rozwoju OZE w UE dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zwana dalej: „REDII”, przewiduje wprowadzanie uproszczeń w procedurze inwestycyjnej instalacji OZE, których celem nadrzędnym jest ich maksymalne skrócenie. RED wprost określa obowiązek państw członkowskich w zakresie umożliwienia usunięcia barier dla zwiększonego poziomu dostaw odnawialnej energii elektrycznej, w tym barier związanych z procedurami wydawania zezwoleń i dla tworzenia niezbędnej infrastruktury przesyłu, jej dystrybucji i magazynowania. W art. 15 REDII wskazano, że państwa członkowskie zapewnić mają, aby wszelkie krajowe przepisy dotyczące procedur wydawania zezwoleń, certyfikatów i koncesji były proporcjonalne i niezbędne oraz przyczyniały się do wdrożenia zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”.

W dalszej części REDII wskazuje na konieczność ustanowienia uproszczonych i mniej obciążających procedur wydawania zezwoleń, Ponadto Państwa Członkowskie mają zapewnić obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny, wobec wnioskodawców charakter przepisów dotyczących wydawania zezwoleń, certyfikatów i koncesji oraz pełne uwzględnienie w tych przepisach charakterystyki poszczególnych technologii związanych z energią odnawialną.

W Niemczech osoby prywatne nie potrzebują pozwolenia na wytwarzanie energii elektrycznej, jeżeli instalacja OZE ma moc znamionową poniżej 1 MW i zużycie własne tej energii odbywa się w promieniu 4,5 km (istnieje związek przestrzenny), Nie potrzeba też pozwolenia na wytwarzanie w instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej do 2 MW jeżeli instalacja nie jest bezpośrednio ani pośrednio podłączona do sieci, Jednak przedsiębiorstwa lub osoby prywatne chcące sprzedawać wytworzoną energię osobom trzecim ze względów podatkowych potrzebują uzyskać pozwolenie na dostawy energii. Uzyskanie takiego pozwolenia jest prostsze do uzyskania typowej koncesji. Systemy pozwoleń są jednak trudno porównywalne, gdyż w Polsce uzyskanie koncesji na wytwarzanie umożliwia sprzedaż energii osobom trzecim.

W Portugalii można bez zgłoszenia wytwarzać energię elektryczną w instalacji OZE do 0,7 kW. W trybie zgłoszenia można produkować od 0,7 kW do 30 kW, Można też produkować energię na własne potrzeby w instalacji od 30 kW do 1 MW, ale oprócz rejestracji konieczny jest certyfikat eksploatacji. Wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji OZE o mocy zainstalowanej większej niż 1 MW wymaga koncesji. W Dani co do zasady nie jest wymagana koncesja na wytwarzanie energii w OZE w instalacjach poniżej 25 MW, chociaż istnieją od tej reguły wyjątki.

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla fotowoltaiki do 500 kW - produkcja energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Należy zauważyć, że regulacje zawarte w projekcie wykraczają poza ogólne ramy obszarów przyspieszenia i usprawnienia procedur zawartych w aktach europejskich takich jak np.

- 1) rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (Dz.U. L 335 z 29.12.2022, str. 36–44);
- 2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023) i mają obowiązywać na stałe.

Dlatego też, porównując podejście do omawianej problematyki w poszczególnych krajach, warto mieć na uwadze specyfikę postępowań administracyjnych polegającą na wydawaniu pozwoleń na budowę dla instalacji fotowoltaicznych, która jest bardzo zróżnicowana. Na terminy trwania postępowań istotny wpływ ma także stopień skomplikowania sprawy, co dodatkowo przekłada się na czas trwania postępowania wyjaśniającego. Pomimo iż w Państwach Członkowskich występuje proces wydawania pozwoleń w podobnych obszarach tematycznych, to jednak system prawa krajowego, każdego z tych Państw może wymagać zarówno od wytwórcy energii z OZE starającego się o dane pozwolenie, jak również od organu administracyjnego wydającego to pozwolenie innych działań, co przekłada się na różny czas trwania pozwoleń.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes URE	1	Ustawa – Prawo energetyczne	Zmniejszenie obciążeń Prezesa URE przez uproszczenie ścieżki inwestycyjnej instalacji z uzyskiwania koncesji na wpis do rejestru, która wymaga mniejszej ilości dokumentacji, w tym wielu oświadczeń wytwórcy, co wpływa na szybsze tempo rozpatrywania.
Starosta	373	Dane GUS	Zmniejszenie obciążeń wynikające z przyjęcia wyższego progu mocowego dla instalacji PV wymagających

			wydania pozwolenia na budowę. Zwiększenie obciążeń wynikające z przyjęcia wyższego progu mocowego dla instalacji PV wymagających zgłoszenia.
Wytwórcy energii elektrycznej w instalacjach OZE o mocy 1-5 MW	ok. 130 wytwórców	Prezes URE	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych przez uproszczenie ścieżki inwestycyjnej instalacji z uzyskiwania koncesji na wpis do rejestru, która wymaga mniejszej liczby dokumentacji, w tym wielu oświadczeń wytwórcy.
Podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, które otrzymały odmowę wydania warunków przyłączeniowych	Ok. 7 500	Sprawozdanie Prezesa URE za 2023 r.	Optymalizacja procesu przyłączeniowego pozwalająca inwestorom na realizację planowanych przedsięwzięć.
Odbiorcy końcowi energii elektrycznej	17 533 973	Sprawozdanie Prezesa URE za 2023 r.	Skrócenie czasu na komunikację z przedsiębiorstwem energetycznym przez ustanowienie komunikacji elektronicznej wiodącej formy.
Odbiorcy w gospodarstwach domowych	16 510 389	Sprawozdanie Prezesa URE za 2023 r.	Pozytywne uproszczenie rachunków za energię elektryczną i poprawa ich czytelności wzmocni pozycję konsumentów i wpłynie na ich aktywizację.
Sprzedawcy energii elektrycznej	Ok. 400	Rejestr Prezesa URE	Konieczność dostosowania wyglądu pierwszych stron rachunków za energię elektryczną dla w gospodarstwach domowych przez zastosowanie nowych przepisów oraz poinformowanie tych odbiorców o zmianie sposobu komunikacji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji publicznych ze skróceniem terminu wskazanego w § 40 ust. 3 pkt 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów do 3 dni, w wyniku ustaleń Zespołu ds. Deregulacji, a także koniecznością jak najszybszego przyjęcia propozycji przez Radę Ministrów.

Projekt został przekazany do konsultacji do następujących podmiotów(3 dni):

- 1) Agencja Rynku Energii S.A.;
- 2) Federacja Konsumentów;
- 3) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
- 4) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- 5) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 6) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 7) Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A.;
- 8) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 9) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Niezależnych Energii Elektrycznej;
- 10) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej i Rozproszonej;
- 11) Polska Izba Magazynów Energii;
- 12) Polski Komitet Energii Elektrycznej;
- 13) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.;
- 14) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej;
- 15) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- 16) Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki;
- 17) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
- 18) Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej;
- 19) Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej;
- 20) Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii;
- 21) Stowarzyszenie Elektryków Polskich;
- 22) Stowarzyszenie Energii Odnawialnej;
- 23) Stowarzyszenie Forum Rozwoju Efektywnej Energii;
- 24) Stowarzyszenie Małej Energetyki Wiatrowej;
- 25) Towarowa Giełda Energii S.A.;
- 26) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- 27) Towarzystwo Obrotu Energią.

Projekt został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom(3 dni):

- 1) Młodzieżowa Rada Klimatyczna;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 4) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców:

- 1) Pracodawcy RP;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Projekt został przedstawiony do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, najpóźniej z dniem przekazania projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)

Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Uproszczenie rachunków za energię elektryczną poprzez ujednolicenie pierwszej strony tego rachunku (fiszka nr: MKiŚ-2-46) Uproszczenie rachunków za energię elektryczną nie wpłynie na sektor finansów publicznych, ponieważ zadanie to będzie spoczywało na przedsiębiorstwach energetycznych. W przypadku sprzedawców energii elektrycznej ewentualne koszty dostosowania wyglądu pierwszej strony rachunku zostaną zniwelowane przez dużo większe korzyści związane z obsługą odbiorców ich aktywizacją, zmniejszeniem liczby skarg i zapytań konsumenckich. Zmiana tradycyjnej formy komunikacji papierowej na rzecz komunikacji elektronicznej przy jednoczesnym zabezpieczeniu odbiorów wykluczonych cyfrowo (fiszka nr: MKiŚ-9-88) Ustanowienie elektronicznej formy komunikacji jako wiodącej nie wpłynie na sektor finansów publicznych, ponieważ zadanie to będzie spoczywało na przedsiębiorstwach energetycznych. Rozwiązania optymalizujące wykorzystanie istniejącej infrastruktury sieciowej poprzez rozszerzenie formuły cable poolingu (fiszka nr: MKiŚ-15-143) Rozwiązanie to nie będzie wpływało na sektor finansów publicznych, ponieważ skierowane jest do prywatnych inwestorów, zainteresowanych skorzystaniem z możliwości współdzielenia przyłącza.. Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89) Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej nie wpłynie na sektor finansów publicznych, ponieważ opłata skarbową wnoszona przy wniosku o wpis do rejestru jest taka sama jak przy wniosku o wydanie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej (616 zł). Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla fotowoltaiki do 500 kW - produkcja energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48) Podniesienie progu mocowego do 500 kW dla instalacji fotowoltaicznych, które nie będą wymagać pozwolenia na budowę wpłynie na mniejsze wpływy z tytułu uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia na budowę (155 zł). Maksymalny wpływ projektowanych przepisów na sektor finansów publicznych można oszacować biorąc pod uwagę punkt odniesienia jakim jest ilość instalacji fotowoltaicznych w przedziale mocowym 151 kW – 500 kW, które powstały w 2024 r. Zgodnie z danymi URE w 2024 r. powstało 296 takich instalacji. Przyjmując wysokość opłaty skarbowej na poziomie 155 zł przyjąć należy, że całkowity roczny dochód gmin w skali kraju z tytułu omawianej opłaty wynosi 45 880 zł. Niemniej jednak warto wskazać, że powyższe wartości zostały oszacowane biorąc pod uwagę wszystkie instalacje fotowoltaiczne w przedziale mocowym 151 kW – 500 kW (czyli również te które powstały w celu wprowadzenia energii elektrycznej do sieci). Zatem realne uszczuplenie wpływu z tytułu opłat będzie znacząco niższe.											

	Z kolei projektowane przepisy wprowadzają zniesienie wymogu pozwolenia na budowę tylko i wyłącznie w stosunku do instalacji fotowoltaicznych, które spełnią łącznie poniższe wymogi: - moc zainstalowana w przedziale 151 – 500 kW; - produkcja energii elektrycznej na potrzeby własne; - zlokalizowane poza: • terenami parków narodowych i ich otulin; • rezerwatami przyrody i ich otulin; • parkami krajobrazowymi i ich otulin; • obszarami Natura 2000; • obszarami chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Zgodnie z powyższym, po pierwsze. Nie ma możliwości określić precyzyjnie, jaka będzie skala projektowanych rozwiązań, czyli instalacji, które w danym roku spełnią wszystkie powyższe wymagania i tym samym będą mogły zgłosić zamiast uzyskać pozwolenia na budowę. Po drugie, projektowane rozwiązania są dedykowane konkretnym przypadkom mającym na celu ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej. Zdecydowana większość instalacji fotowoltaicznych w przedziale mocowym 151 kW – 500 kW będzie podłączana do sieci z zamiarem wyprowadzenia mocy (a więc będą wymagać pozwolenia na budowę jak dotąd). Zgodnie z powyższym należałoby przyjąć, że wpływ projektowanych przepisów na sektor finansów publicznych to uszczuplenie dochodu gmin o nie więcej niż 45 880 zł rocznie z zastrzeżeniem, że realna kwota będzie wielokrotnie mniejsza, lecz ze względu na brak możliwości konkretnego oszacowania bierze się pod uwagę wartość maksymalną, która nie zostanie przekroczona, jako że ilość inwestycji, o których mowa w projektowanych przepisach zawsze będzie wielokrotnie mniejsza niż całkowita ilość wszystkich powstałych w 2024 r. instalacji fotowoltaicznych w przedziale mocowym 151 kW – 500 kW.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	-						
	(dodaj/usuń)	-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Uproszczenie rachunków za energię elektryczną poprzez ujednolicenie pierwszej strony tego rachunku (fiszka nr: MKiŚ-2-46) Proponowana zmiana zapewni to czytelność i klarowność otrzymywanych rachunków. Dodatkowo wpłynie na przedsiębiorstwa energetyczne, które będą musiały dostosować wygląd swoich rachunków/faktur do nowych przepisów. Zmiana tradycyjnej formy komunikacji papierowej na rzecz komunikacji elektronicznej przy jednoczesnym zabezpieczeniu odbiorów wykluczonych cyfrowo (fiszka nr: MKiŚ-9-88) Zmiana ta skróci czas tego procesu do minimum, a tym samym pozwoli na szybszą i skuteczniejszą wymianę korespondencji pomiędzy odbiorcami końcowymi a przedsiębiorstwami energetycznymi. Zmiana pozytywnie wpłynie na wszystkich obywateli, zwłaszcza że osoby wykluczone cyfrowo zostaną zabezpieczone przez zagwarantowanie im tradycyjnej formy komunikacji, podobnie, jak osoby, które zdecydują się na pozostanie przy tradycyjnych środkach przekazu. Rozwiązania optymalizujące wykorzystanie istniejącej infrastruktury sieciowej poprzez rozszerzenie formuły cable pooling (fiszka nr: MKiŚ-15-143) Proponowane rozwiązania wpłyną pozytywnie na konkurencyjność, funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość. Rozszerzenie formuły cable pooling będzie stanowiło zachętę dla inwestorów do szerszego wykorzystywania tego rozwiązania, w szczególności w kontekście budowy magazynów energii. To z kolei przyczyni się do przyspieszenia procesu transformacji energetycznej i zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego obywateli. Zwolnienie instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej 1-5 MW z obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89) Zmiana obowiązku koncesyjnego na rejestrowy dla wytwórców energii elektrycznej w instalacjach OZE o mocy większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW jest ułatwieniem proceduralnym, przyspieszającym proces inwestycyjny. 1) Projektowane przepisy są zgodne z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm), zwanej dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”. Na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wykonywanie działalności gospodarczej w dziedzinach mających szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo państwa lub obywateli albo inny ważny interes publiczny wymaga uzyskania koncesji wyłącznie, gdy działalność ta nie może być wykonywana jako wolna albo po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej albo zezwolenia. Ustawa ta dopuszcza więc prowadzenie takiej działalności po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej, pozostawiając w tym zakresie decyzję ustawom szczegółowym szczegółowy zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu, w szczególności zasady oraz tryb udzielania, zmiany, zawieszenia, cofnięcia albo ograniczenia zakresu koncesji, określają odrębne przepisy (art. 37 ust. 3). 2) Projektowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw przepisowi art. 68 ustawy – Prawo przedsiębiorców, bowiem ma on na celu proporcjonalne ograniczenie obowiązków administracyjnych, rozszerzając zakres instalacji OZE zwolnionych z obowiązku uzyskania koncesji i tym samym dążąc do wyrównania sytuacji wytwórców energii. Obecnie obowiązujący próg zwolnienia konwencjonalnych jednostek wytwórczych z obowiązku uzyskania koncesji (50 MW), dojrzałość technologiczna instalacji OZE oraz ambitne cele unijne w zakresie miksu energetycznego, przemawiają za podwyższeniem progu koncesyjnego dla instalacji OZE. Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych do 500 kW – wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48) Ułatwienie proceduralne dla przedsiębiorstw, które chcą pobudować instalacje PV o mocy do 500 kW w celu wykorzystania energii elektrycznej produkowanej przez tą instalację na potrzeby własne przedsiębiorstwa. Jeśli chodzi o wpływ takich inwestycji na obywateli to instalacja fotowoltaiczna o mocy 500 kW, zajmuje około 0,5 hektara (5000 m²) powierzchni. Potrzebny obszar do realizacji inwestycji zawsze będzie zależał od efektywności paneli słonecznych, kąta nachylenia oraz rozmieszczenia paneli. Jeśli zaś chodzi o możliwy wpływ inwestycji na obywateli należy wyjaśnić, że projektowane przepisy odnoszą się do instalacji fotowoltaicznych, których celem jest produkcja energii elektrycznej na użytek własny przedsiębiorstwa. Stąd też przyjąć należy, że domyślną lokalizacją takich instalacji będą głównie tereny przemysłowe, a nie tereny zabudowy mieszkaniowej. Konkretna lokalizacja takich inwestycji na działce zawsze będzie musiała być uzasadniona
---	--

	spełnieniem szeregu wymogów (w tym wprowadzanych wymogów dedykowanych dla takich inwestycji), które będą weryfikowane na etapie procedury zgłoszenia. W zakresie możliwości sprzeciwu należy wyjaśnić, że w drodze postępowania w sprawie pozwolenia na budowę stronami w postępowaniu są: inwestor oraz właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu. Strony te mogą brać udział w postępowaniu, jak i również wnosić odwołanie od decyzji ws. pozwolenia na budowę. W zakresie realizacji przedsięwzięcia w trybie zgłoszenia, sprzeciw może wnieść organ administracji architektoniczno-budowlanej. Należy jednak pamiętać, że organ administracji architektoniczno-budowlanej może w drodze sprzeciwu nałożyć obowiązek uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia jeżeli ich realizacja może spowodować: • zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia, • pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków, • pogorszenie warunków zdrowotno-sanitarnych, • wprowadzenie, utrwalenie, zwiększenie ograniczeń lub uciążliwości dla terenów sąsiednich.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☒ zmniejszenie liczby dokumentów
☒ zmniejszenie liczby procedur
☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☐ tak
☒ nie
☐ nie dotyczy

☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

Uproszczenie rachunków za energię elektryczną poprzez ujednolicenie pierwszej strony tego rachunku (fiszka nr: MKiŚ-2-46)

Zmniejszenie liczby skarg i zapytań konsumenckich.

Zmiana tradycyjnej formy komunikacji papierowej na rzecz komunikacji elektronicznej przy jednoczesnym zabezpieczeniu odbiorów wykluczonych cyfrowo (fiszka nr: MKiŚ-9-88)

Zmniejszenie liczby drukowanych rachunków, dokumentów, informacji – wszystko będzie przekazywane elektronicznie.

Rozwiązania optymalizujące wykorzystanie istniejącej infrastruktury sieciowej poprzez rozszerzenie formuły cable pooling (fiszka nr: MKiŚ-15-143)

Proponowana zmiana nie wpłynie w żaden sposób na obciążenia regulacyjne

Zwolnienie instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej 1-5 MW z obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej (fiszka nr: MKiŚ-5-49 oraz fiszka nr MKiŚ-10-89)

Wnioskowanie o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji odbywa się w sposób elektroniczny. Dodatkowo zakres dokumentacji, którą należy przygotować i procedur, które należy przejść jest ograniczony, co przyspieszy proces inwestycyjny i zmniejszy jego koszty.

Zwolnienie z pozwolenia na budowę dla fotowoltaiki do 500 kW - produkcja energii elektrycznej na własne potrzeby (fiszka nr MKiŚ-4-48)

Pozwolenie na budowę wydawane jest w terminie do 60 dni oraz wymaga załączenia szeregu załączników. Projektowane przepisy podnoszą próg mocy dla instalacji PV, które będą wymagać pozwolenia na budowę dzięki czemu proces inwestycyjny dla takich instalacji ulegnie uproszczeniu i przyspieszeniu.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacje zawarte w niniejszym projekcie ustawy generować będą zapotrzebowanie na dodatkowe miejsca pracy, zarówno w sektorze energetyki, jak i w innych sektorach gospodarki – budownictwo, usługi, itp. Zwolnienie instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej 1-5 MW z obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej oraz zwolnienie z pozwolenia na budowę instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW wpłynie na

ograniczenie kosztów inwestycji przez ograniczenie kosztów proceduralnych, czy tworzenia rezerw kapitału. Wpłynie to na intensyfikację rozwoju OZE, dostępność czystej energii elektrycznej i wzrost gospodarczy. Tworzenie nowych miejsc pracy w innowacyjnych sektorach gospodarki stymulować będzie konieczność budowania nowych kompetencji na rynku pracy (w tym lepiej płatnych miejsc pracy), co wpłynie korzystnie na cały sektor gospodarki – budowanie gospodarki opartej na wiedzy. Przewiduje się pozytywny wpływ na rynek pracy w sektorze budownictwa infrastrukturalnego, wynikający z przewidywanego zwiększenia inwestycji w zakresie budowy technologii OZE. Powyższe przełoży się na ożywienie gospodarcze w obszarze firm realizujących prace i usługi związane w pierwszej kolejności z etapem budowlanym inwestycji, a następnie z eksploatacją w perspektywie całego okresu wykorzystania danej technologii. Nowe kontrakty na wykonawstwo usług: projektowych, budowlanych i serwisu, przełożą się na potrzebę zwiększenia zatrudnienia przez podmioty realizujące działalność gospodarczą w przytaczanym powyżej zakresie.					
10. Wpływ na pozostałe obszary <table border="1"> <tr> <td> ☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe </td> <td> ☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: </td> <td> ☒ informatyzacja ☐ zdrowie </td> </tr> </table>			☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie			
Omówienie wpływu	Projektowane zmiany wpłyną pozytywnie na środowiskowe naturalne i przyczynią się do redukcji emisji CO₂.				
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyłączeniem przepisów ustawy w zakresie podniesienia progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej oraz przepisów odnoszących się do prowadzenia korespondencji drogą elektroniczną i dołączania podsumowań do faktur, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.					
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?					
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)					

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), został udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 9 maja 2025 r. z terminem zgłaszania uwag w ciągu 3 dni do następujących podmiotów:

- 1) Agencja Rynku Energii S.A.;
- 2) Federacja Konsumentów;
- 3) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
- 4) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- 5) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 6) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 7) Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A.;
- 8) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 9) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Niezależnych Energii Elektrycznej;
- 10) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej i Rozproszonej;
- 11) Polska Izba Magazynów Energii;
- 12) Polski Komitet Energii Elektrycznej;
- 13) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.;
- 14) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej;
- 15) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- 16) Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki;
- 17) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
- 18) Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej;
- 19) Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej;
- 20) Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii;
- 21) Stowarzyszenie Elektryków Polskich;
- 22) Stowarzyszenie Energii Odnawialnej;
- 23) Stowarzyszenie Forum Rozwoju Efektywnej Energii;
- 24) Stowarzyszenie Małej Energetyki Wiatrowej;
- 25) Towarowa Giełda Energii S.A.;
- 26) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- 27) Towarzystwo Obrotu Energią.

Projekt został przekazany do zaopiniowania w dniu 9 maja 2025 r. z terminem zgłaszania uwag w ciągu 3 dni następującym podmiotom:

- 1) Młodzieżowa Rada Klimatyczna;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 4) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców:

- 1) Pracodawcy RP;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Projekt został przedstawiony do zaopiniowania w dniu 9 maja br. przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949). Komisja nie przedstawiła swojego stanowiska. Część zgłoszonych uwag została uwzględniona, niemniej do czasu przekazania niniejszego pisma, nie uzyskano opinii KWRiST. 20 maja odbyło się posiedzenie Zespołu ds. Energii, Klimatu i Środowiska KWRiST, podczas którego strona samorządowa poprosiła o przekazanie pisemnej odpowiedzi na zgłoszone uwagi. Ustalono, że projekt po wprowadzonych zmianach zostanie przesłany stronie samorządowej w ciągu tygodnia. Szczegółowe uwagi ww. podmiotów oraz stanowisko organu wnioskującego do uwag stanowi załącznik do niniejszego raportu.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Uwagi do projektu w ramach konsultacji publicznych zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Fundacja Re-source Hub Polska;
- 2) GK PGE;
- 3) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 4) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- 5) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 6) Naturalna Enegia.plus Sp. z o. o.;
- 7) ORLEN S.A.;
- 8) Osoba fizyczna;
- 9) PAK-PCE Stacje H2;
- 10) Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej;
- 11) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 12) Polski Komitet Energii Elektrycznej;
- 13) Polskie Stowarzyszenie Energii Wiatrowej;
- 14) Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki

- 15) Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii;
- 16) Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej;
- 17) Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej;
- 18) PSE S.A.;
- 19) SprawdźMy;
- 20) Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii;
- 21) TAURON Polska Energia;
- 22) TOE;
- 23) Związek Pracodawców Polska Miedź.

Uwagi do projektu w ramach opiniowania zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 2) Forum Energii i Klimatu ZPP;
- 3) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 4) Pracodawcy RP;
- 5) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 6) Urząd Regulacji Energetyki.

Szczegółowe uwagi ww. podmiotów zgłoszone w ramach konsultacji i opiniowania oraz stanowisko organu wnioskującego do uwag stanowią załączniki do niniejszego raportu.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informacja o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Załączniki:

Tabela uwag z konsultacji

Tabela uwag z opiniowania

Tabela uwag w ramach KWRiST

Uwagi
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki
(nr UDER29 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)
-konsultacje publiczne

L.p.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1.	SprawdzaMY		Projektowana regulacja nie zawiera przepisów dotyczących graficznego ujednolicenia wzoru rachunku ani obowiązkowego zastosowania kodu QR, które były integralną częścią zgłoszonego postulatu. W związku z tym rekomendujemy rozważenie uzupełnienia przepisów o te elementy w dalszych etapach prac legislacyjnych. W projekcie nie przewidziano: • obowiązku opracowania i stosowania graficznie ujednoliconego wzoru rachunku, • obowiązku umieszczenia kodu QR na fakturze, umożliwiającego dostęp do szczegółowych danych, analiz i porównań.		Uwaga nieuwzględniona. Zasadnym jest najpierw wdrożyć proponowane w projekcie przepisy w życie a następnie ocenić, czy konieczne będzie stworzenie wzoru rachunku. Ponadto wprowadzenie na chwilę obecną przepisów o kodzie QR z dostępem do szczegółowych danych, analiz i porównań jest utrudnione, gdyż te porównania musiałyby być nadzorowane przez niezależny organ jakim jest Prezes URE. Wymagałoby to długotrwałych przygotowań organizacyjnych po stronie regulatora - kwestia ta była dyskutowana w ramach Zespołu deregulacyjnego.
2.	SprawdzaMY		rekomendujemy rozważenie uzupełnienia projektu ustawy o propozycje zawarte w zgłoszonym postulatcie nr 1221, tak aby deregulacja objęła wszystkie instalacje PV do 500 kW na potrzeby własne bez obowiązku pozwolenia ani zgłoszenia.		Uwaga nieuwzględniona. Instalacja fotowoltaiczna o mocy 500 kW, jeżeli jest posadowiona na gruncie, zajmuje powierzchnię ok. 0,5 hektara (5 000 m²) w zależności od mocy jednostkowej paneli

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

					słonecznych, ich kąta nachylenia oraz rozmieszczenia. Taka inwestycja przy zniesieniu obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę może nie podlegać żadnym procedurom środowiskowym oraz kontroli społecznej. W ocenie projektodawcy przy tak znaczącej powierzchniowo inwestycji należy pozwolić zainteresowanym stronom na udział w postępowaniu. Ograniczenia w procedowanej regulacji mają zapewnić, że nowa możliwość będzie dostępna dla firm, które wykorzystają energię bezpośrednio w swoich zakładach czy obiektach bez znaczącego zwiększenia oddziaływania na sąsiednie działki.
3.	SprawdzaMY		Projekt nie obejmuje najważniejszego aspektu postulatu – stworzenia skutecznego i zintegrowanego mechanizmu przejścia odbiorców na komunikację elektroniczną, w szczególności w odniesieniu do odbiorców biernych oraz tych, którym – ze względu na brak zgód – nie można skutecznie przedstawić oferty zmiany formy kontaktu. Nie odniesiono się również do postulatu harmonizacji podstaw prawnych zgód i usunięcia zbędnych, wielokrotnie powielanych oświadczeń. Mając na uwadze powyższe, rekomendujemy uzupełnienie projektu ustawy o rozwiązania umożliwiające systemowe i bardziej zintegrowane przejście na komunikację elektroniczną, zgodnie z kierunkiem wskazanym w postulacie nr 1335. projekt nie odnosi się do postulatu ujednolicenia podstaw prawnych zgód i oświadczeń wynikających z Prawa energetycznego, RODO i Prawa komunikacji elektronicznej. Nie wprowadzono rozwiązań, które ograniczałyby		Uwaga nieuwzględniona. W ocenie projektodawcy w obecnym stanie faktycznym nie jest możliwe wprowadzanie zmiany formy komunikacji na elektroniczną w sposób bardziej agresywny niż zaproponowany. Kluczową rolą regulacji jest zapewnienie bezpieczeństwa odbiorców w zakresie dostępu do informacji. W celu zachęcenia odbiorców do wyrażania zgody na zmianę formy komunikacji zapewniono

		konieczność składania powtarzających się lub wzajemnie niespójnych zgód. Z perspektywy założeń postulatu nr 1335, projekt ustawy UDER29 realizuje jego założenia w bardzo nieznacznym stopniu. Pozytywnie należy ocenić fakt, że projekt ustanawia domyślną formę elektroniczną jako podstawowy tryb wymiany korespondencji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami, przy jednoczesnym zachowaniu prawa do żądania formy papierowej dla gospodarstw domowych. To ograniczenie wyłącznie do tej grupy należy uznać za zasadne i spójne z celem ochrony odbiorców wrażliwych – a więc intencyjnie zgodne z postulatem. W odniesieniu do nowych umów, należy zaznaczyć, że sprzedawcy energii zazwyczaj są w stanie skutecznie zachęcić klientów do korzystania z formy elektronicznej – poprzez odpowiednie komunikaty, działania informacyjne czy benefity. Problemem pozostają jednak dwie grupy: po pierwsze, klienci bierni, którzy nie odpowiadają na zachęty i nie wyrażają żadnej decyzji w sprawie formy kontaktu; po drugie, odbiorcy, wobec których nie można kierować aktywnych działań informacyjnych (np. mailingów, powiadomień SMS), ponieważ nie wyrazili wymaganych zgód wynikających z różnych aktów prawnych. Dla tych grup przejście na elektroniczną formę komunikacji jest znacznie trudniejsze, a projektowana regulacja nie przewiduje adekwatnych rozwiązań tego problemu.		przedsiębiorstwom kluczowy instrument w postaci zachęt finansowych. Projektodawca nie przedstawił żadnych szczegółów w zakresie kierunku „bardziej zintegrowanego” przejścia na komunikację elektroniczną”. Ewentualne nowe rozwiązania muszą spełniać podstawowy cel jakim jest zachowanie korespondencji papierowej w przypadku braku jakiegokolwiek aktywności ze strony odbiorcy w gospodarstwie domowym.
4.	SprawdzaMY	W zakresie zgłoszonego postulatu o numerze 1336, projektowana regulacja, pomimo deklarowanego celu deregulacji, de facto nie realizuje treści zgłoszonego postulatu. Postulat nr 1336 zakładał zniesienie obowiązku uzyskiwania koncesji dla instalacji OZE o mocy do 50 MW i zastąpienie go prostą rejestracją działalności regulowanej. Tymczasem projekt przewiduje jedynie kosmetyczne podniesienie progu koncesyjnego do 5 MW, co w obecnych realiach rynkowych – gdzie standardem są instalacje OZE o mocy kilkunastu lub kilkadziesiąt megawatów – nie ma żadnego znaczenia deregulacyjnego, lub ma marginalne. Projekt nie zmniejsza istotnie barier administracyjnych, nie odciąża Urzędu Regulacji Energetyki i utrzymuje nieuzasadnioną asymetrię wobec źródeł konwencjonalnych, dla których próg koncesyjny wynosi 50 MW. Tym samym propozycja legislacyjna w żaden sposób nie odpowiada na zgłoszony postulat, ani nie przyczynia się do faktycznego wsparcia rozwoju odnawialnych źródeł energii.		Uwaga nieuwzględniona. Koncesje dla dużych źródeł zapewniają, że tylko podmioty spełniające określone standardy techniczne i finansowe mogą wytwarzać energię w takich źródłach, co minimalizuje ryzyko awarii i zagrożeń dla sieci elektroenergetycznej. Wymagania koncesyjne obejmują również przepisy dotyczące ochrony środowiska, co pomaga w minimalizowaniu negatywnego wpływu na środowisko naturalne.

			W związku z powyższym, rekomendujemy gruntowną rewizję projektu ustawy oraz uzupełnienie go o rozwiązania zgodne z postulatem nr 1336 – w szczególności w zakresie podniesienia progu koncesyjnego do poziomu 50 MW i objęcia tej kategorii instalacji prostą rejestracją działalności regulowanej.		
5.	SprawdzaMY		Projekt nie realizuje kluczowego elementu postulatu, jakim było uproszczenie procedur przyłączania poprzez zniesienie obowiązku wykonywania ekspertyzy wpływu na sieć w przypadku dołączania nowej instalacji OZE lub magazynu do już istniejącego przyłącza – w ramach nieprzekraczalnej mocy przyłączeniowej. Brak tej zmiany oznacza, że projektowana regulacja – mimo pozytywnego kierunku – nie prowadzi do faktycznej deregulacji i przyspieszenia procesu inwestycyjnego, co było głównym celem postulatu nr 1503. W związku z powyższym, rekomendujemy rozważenie uzupełnienia projektu ustawy co najmniej o przepisy znoszące obowiązek powtórnej ekspertyzy przyłączeniowej dla instalacji dołączanych w formule cable pooling – przy zachowaniu istniejących zabezpieczeń technicznych, takich jak strażnik mocy oraz nadzór operatora.		Uwaga wyjaśniona. Zagadnienie dotyczące uproszczenia procedur dla cable pooling pod kątem rezygnacji z wykonywania ekspertyzy wpływu na system elektroenergetyczny, jako bardziej złożone zagadnienie, jest analizowane w ramach procedowanego obecnie projektu ustawy UC84 – kwestia ta była przedstawiana na posiedzeniu Zespołu deregulacyjnego.
6.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	Proponowana zmiana częściowo odbiega od regulacji proponowanych w projekcie UC84. UC84 opiera się na dwóch elementach: (i) rozszerzenie cable pooling z instalacji OZE na wszystkie instalacje (OZE, magazyny, odbiorcze); (ii) wyłączenie konieczności sporządzania ekspertyzy wpływu na sieć przy zmianie warunków przyłączenia poprzez dodanie kolejnej instalacji w ramach cable pooling. UDER29 zawęża pierwszy element do instalacji OZE i magazynów, a drugi eliminuje całkowicie. Co za tym idzie, operatorzy będą uzależniali dodanie instalacji OZE do magazynu energii od pozytywnego rezultatu ekspertyzy. W przypadku warunków przyłączenia dla magazynu wydanych przy założeniu do pierwotnej ekspertyzy, że magazyn funkcjonuje jak dyspozycyjna jednostka wytwórcza, dodanie instalacji OZE powinno być możliwe; natomiast jeżeli założenie do ekspertyzy było spójne z charakterem pracy magazynu (po zmianach ZIWW z 2023/2024 roku) - wtedy dodanie instalacji OZE do magazynu będzie de facto podobnie trudne, jak obecnie uzyskanie nowych warunków przyłączenia (jedyne plus to brak konieczności wniesienia zaliczki).		Uwaga uwzględniona częściowo. Formuła cable pooling zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii. W ramach prac nad projektem UC84 prowadzone są dalsze analizy w zakresie cable pooling dotyczące m.in. obowiązku wykonywania ekspertyzy wpływu na system elektroenergetyczny.

			W przedmiotowym projekcie propozycje w zakresie cable poolingu są zawężające wobec tych zaproponowanych w UC84. Doceniając chęć projektodawcy do szybkiego wdrożenia zmian w celu usprawnienia cable poolingu, podkreślamy jednak również konieczność wdrożenia zmian zawartych w UC84. Zwracamy się więc z prośbą o potwierdzenie, że regulacja zawarta w przedmiotowym projekcie zostanie w przyszłości zastąpiona rozwiązaniami przedstawionymi w projekcie UC84, w szczególności w zakresie braku obowiązku wykonywania ekspertyzy wpływu na sieć. Regulacja zawarta w UC84 jest bardziej kompleksowa i eliminuje najbardziej kluczowe problemy związane z cable poolingiem.		
7.	PKEE, TAURON Polska Energia	Art. 1 w zakresie zmiany ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane	Proces uzyskiwania decyzji administracyjnych w odniesieniu do projektów inwestycyjnych w zakresie budowy nowych jednostek wytwórczych energii, jest w wielu przypadkach bardzo długi, co może negatywnie wpływać na harmonogram danego przedsięwzięcia i w konsekwencji wydłużyć proces transformacji energetycznej w danej lokalizacji. W zakresie procedur administracyjnych, niewrażliwe na znaczenie ma oczywiście kwestia terminu wydawania decyzji w sprawie pozwolenia na budowę. W związku z powyższym, w celu przyspieszenia uzyskiwania ww. decyzji, proponujemy wprowadzenie rozwiązania, które przewidywałoby, iż jeśli w terminie 30 dni, od dnia złożenia wniosku, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w odniesieniu do <u>budowy</u> instalacji OZE oraz jednostek wysokosprawnej kogeneracji (z wyjątkiem jednostek opalanych paliwami węglowymi) – organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Proponowana zmiana byłaby korzystna z punktu widzenia inwestorów, planujących realizację przedsięwzięć w obszarze wytwarzania energii, które będą służyć dekarbonizacji sektora energetycznego, w tym ciepłownictwa systemowego, którego transformacja powinna być traktowana w sposób priorytetowy.	Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2025 r. poz. 418) wprowadza się następujące zmiany: (...) 3) Art. 35 ust. 6 pkt 3 otrzymuje następujące brzmienie: 6. W przypadku gdy organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę (...) 3) w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji w zakresie: c) budowy, nadbudowy, rozbudowy, przebudowy lub remontu: – instalacji odnawialnego źródła energii, – jednostki wysokosprawnej kogeneracji (z wyłączeniem jednostek opalanych paliwami węglowymi) – organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które	Uwaga nieuwzględniona. Wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.	
8.	Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej i Magazynowania Energii	Art. 1 pkt. 1 projektowanej ustawy	Całkowite ograniczenie wypływu energii do sieci jest technicznie skomplikowane i powoduje często konieczność ograniczania mocy instalacji fotowoltaicznej istotnie poniżej aktualnego zapotrzebowania na energię. Wynika to ze zwłoki zadziałania urządzeń sterujących mocą instalacji fotowoltaicznej. Znacznie prostsze technicznie jest wykonanie instalacji która będzie ukierunkowana na auto konsumpcję jednak z możliwością wprowadzenia części mocy do sieci. Tu rozsądną granicą jest moc mikroinstalacji tj. 50 kW.	w art. 29 w ust. 3 w pkt 3 w lit. f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu: „g) na budynkach albo wolno stojącej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW nieprzyłączonej do sieci elektroenergetycznej, albo przyłączonej do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii elektrycznej o mocy większej niż 50 kW do tej sieci, zlokalizowanej poza terenami parków narodowych i ich otulin, rezerwatów przyrody i ich otulin, parków krajobrazowych i ich otulin, obszarów Natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940).”;	Uwaga nieuwzględniona. Projekt ustawy realizuje postulat deregulacyjny polegający na zwolnieniu z pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW <u>wytwarzających energię elektryczną na własne potrzeby.</u> Oznacza to, że projekt przepisów liberalizuje proces uzyskiwania pozwoleń dla konkretnie określonych przedsięwzięć. Dodanie możliwości wyprowadzenia części mocy do sieci jest sprzeczne z ratio legis przepisu jak i całej propozycji deregulacyjnej.
9.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo budowlane	Uwzględnienie w katalogu robót budowlanych zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę wszystkich sieci elektroenergetycznych średniego napięcia (do 110 kV) Zgodnie z obowiązującymi regulacjami z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę zwolnione są sieci do napięcia do 15 kV. Konieczne jest objęcie tym zwolnieniem sieci do napięcia 110 kV. Dla tych prac wymagane powinno być tylko zgłoszenie robót.	W art. 1 dodaje się nowy pkt w brzmieniu: „X) w art. 29 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) elektroenergetycznych obejmujących napięcie znamionowe do 110 kV ,”;	Uwaga nieuwzględniona. Wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			Zmiana przepisu umożliwi jego jednoznaczną interpretację, co przełoży się na uproszczenie zasad budowy obiektów (linii SN) oraz uprości stosowanie innych przepisów ustawy – Prawo budowlane m.in. takich jak te wynikające z art. 60 dotyczące konieczności tworzenia i obsługi ksiąg obiektu budowlanego cKOB, które wg obecnego stanu rzeczy są trudne do realizacji dla wszystkich OSD ze względu na nieprzystosowanie systemu oraz duży nakład pracy związany z wykonaniem obowiązków wynikających z przepisów.		
10.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 29 ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane	Uwzględnienie w katalogu przypadków, dla których zamiast pozwolenia na budowę wymagane jest zgłoszenie – wolnostojących elektroenergetycznych słupowych stacji transformatorowych o napięciu do 30 kV W obecnym stanie prawnym istnieje obowiązek uzyskiwania pozwolenia na budowę dla wolnostojących elektroenergetycznych słupowych stacji transformatorowych obejmujących napięcie znamionowe nie wyższe niż 30 kV, wymagane jest pozwolenie na budowę.	W art. 1 dodaje się nowy pkt w brzmieniu: „w art. 29 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wolnostojących parterowych budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wolnostojących elektroenergetycznych słupowych stacji transformatorowych obejmujących napięcie znamionowe nie wyższe niż 30 kV;”;	Uwaga nieuwzględniona. Wykracza poza zakres niniejszego projektu.
11.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 35 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane	Wprowadzenie jednokrotnego badania zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego przed wydaniem pozwolenia na budowę Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami występuje potrójna weryfikacja zgodności lokalizacji inwestycji z miejscowy planem zagospodarowania przestrzennego („mpzp”) w procesie inwestycyjnym na następujących etapach: 1) przy wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, 2) przed wydaniem decyzji środowiskowej, 3) przy zgłoszeniu budowy/przed wydaniem pozwolenia na budowę. Taki stan prawny powoduje znaczne obciążenie dla inwestorów oraz dla organów administracji prowadzących wyżej wskazane postępowania. Jednocześnie powoduje istotne wydłużenie procesu inwestycyjnego w odnawialne	W art. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) w art. 35 ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) zgodność lokalizacji przedsięwzięcia określonego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.”.	Uwaga nieuwzględniona. Wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			źródła energii oraz magazyny energii, a nawet wstrzymanie i zablokowanie inwestycji w przypadku zastosowania art. 59a ustawy ocenowej. <u>Postulujemy, by badanie zgodności lokalizacji inwestycji z MPZP następowało tylko przez wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.</u>		
12.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 35 ustawy – Prawo budowlane	Wprowadzenie milczącej zgody przy wydawaniu decyzji o pozwolenie na budowę w zakresie kluczowych inwestycji dla sektora energetycznego Postulujemy wprowadzenie milczącej zgody w przypadku upływu maksymalnego terminu na wydanie decyzji w sprawach dot. inwestycji energetycznych (65 dni), pod rygorem tzw. „milczącej zgody”, aby nie dochodziło do wielomiesięcznych opóźnień administracyjnych.	W art. 1 dodaje się pkt w brzmieniu: „Xa) w art. 35 po ust. 6 dodaje się ust. 6¹ w brzmieniu: „6¹. W przypadku gdy organ administracji architektoniczno – budowlanej nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę dla przedsięwzięcia w zakresie sieci, instalacji i urządzeń, o których mowa odpowiednio w art. 3 pkt 11, pkt 10 i pkt 9 ustawy – Prawo energetyczne, realizowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, w terminie, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, uznaje się, że pozwolenie na budowę dla tej inwestycji zostało wydane.”	Uwaga nieuwzględniona. Wykracza poza zakres niniejszego projektu.
13.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 36a ust. 5 pkt 2 i art. 82b ustawy – Prawo budowlane	Zmiana przepisów w ustawie – Prawo budowlane dotyczących stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m² w zakresie wniosku i decyzji o pozwolenie na budowę oraz istotnego odstąpienia od zatwierdzonego projektu w celu usunięcia utrudnień i spowalniania prowadzonych inwestycji w zakresie budowy tej istotnej infrastruktury sieciowej Proponuję się zmianę regulacji dotyczących stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m² w zakresie: - istotnego odstąpienia od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę – doprecyzowanie, że w przypadku charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego – powierzchnia zabudowy nie przekracza 10%, a w przypadku wysokości, długości lub szerokości doprecyzowanie również	W art. 1 dodaje się pkt w brzmieniu: „Y) w art. 36a w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego dotyczących: a) powierzchni zabudowy w zakresie przekraczającym 10%, b) wysokości, długości lub szerokości w zakresie przekraczającym 2 %, a w przypadku stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m² - w zakresie przekraczającym 10%;”; Z) w art. 82b:	Uwaga nieuwzględniona. Wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			10%, jeżeli parametry te dotyczą stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m²; - informacji zamieszczanych w rejestrze wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszeń dotyczących budowy – doprecyzowanie, że wskazanie kubatury nie dotyczy budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m², dla których dopuszcza się niewskazywanie kubatury, jeżeli powierzchnia zabudowy nie przekroczy 35m².	a) w ust. 3a w pkt 1 lit. f otrzymuje brzmienie: „f) informacje dotyczące obiektu budowlanego i zamierzenia budowlanego w zakresie: rodzaju i kategorii obiektu budowlanego, a w przypadku budynku także jego kubatury, oraz nazwy, rodzaju i adresu zamierzenia budowlanego, wskazanie kubatury nie dotyczy budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m².”; b) w ust. 4a pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) informacje dotyczące obiektu budowlanego i zamierzenia budowlanego w zakresie: rodzaju i kategorii obiektu budowlanego, a w przypadku budynku także jego kubatury, oraz nazwy, rodzaju i adresu zamierzenia budowlanego; wskazanie kubatury nie dotyczy budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m².”	
14.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 36a ust. 5 ustawy – Prawo budowlane	Brak uznania za istotną zmianę pozwolenia na budowę – zamiany sposobu zasilania obiektu w ciepło lub przygotowania ciepłej wody. Zgodnie z nowym art. 33 ust. 2 pkt. 10 ustawy - Prawo budowlane, projektant budynku lub inwestor mają obowiązek złożyć oświadczenie o istnieniu lub braku możliwości przyłączenia do sieci ciepłowniczej pod groźbą odpowiedzialności karnej. Na podstawie wniosku projektanta lub Inwestora składany jest wniosek o wydanie warunków przyłączenia, a w przypadku gdy spełnione są warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia wydawane są warunki przyłączenia i zostaje przygotowana umowa o przyłączenie. W tym przypadku projektant składa	W art. 1 dodaje się pkt w brzmieniu: „Ż) w art. 36a w ust. 5 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) każdej zmiany źródła ciepła do ogrzewania lub przygotowania ciepłej wody użytkowej.”;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			oświadczenie o możliwości przyłączenia budynku do sieci ciepłowniczej i na tej podstawie wydawana jest decyzja o pozwoleniu na budowę. Jednak obecne prawo zmianę źródła ciepła na inne źródło traktuje jako zmianę nieistotną i Inwestorzy w trakcie procesu budowlanego dokonują zmian zasilania obiektu z sieci ciepłowniczej bez konieczności wprowadzania zmian w pozwoleniu na budowę. Zmiana art. 36a ust. 5 pkt 7 ustawy – Prawo budowlane polegająca na rozszerzeniu definicji istotnej zmiany o każdą zmianę sposobu zasilania obiektu w ciepło lub przygotowania ciepłej wody. Przepis umożliwi nadzór i kontrolę nad realizacją projektu w zakresie jego zgodności z wydaną decyzją pozwolenia na budowę. Obecnie zmiany pozwolenia wymaga tylko zmiana zasilania obiektu w ciepło np. z kotłowni gazowej na węglową. W pozostałych przypadkach zamiana zasilania nie wymaga zgłoszenia zmiany do pozwolenia na budowę.		
15.	GK PGE	Art. 1 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 62 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo budowlane	Zniesienie obowiązku przeprowadzania przeglądów okresowych rocznych dla stacji elektroenergetycznych oraz fundamentów i wież turbin wiatrowych Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami istnieje obowiązek kontroli okresowej, wykonywanej co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu. Obecne przepisy nie obejmują obowiązkowej kontroli wolnostojących parterowych budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m². Z kolei fundamenty i wieże turbin wiatrowych projektowane są na obciążenia dynamiczne i środowiskowe na okres użytkowania co najmniej 20-30 lat. Ich degradacja zachodzi bardzo wolno, a ryzyko uszkodzeń jest minimalne. Coroczne kontrole tych elementów są nieuzasadnione, ponieważ zmiany w ich stanie technicznym następują na przestrzeni wielu lat, a ewentualne uszkodzenia są przewidywalne na podstawie obliczeń wytrzymałościowych i monitoringu. Farmy wiatrowe wyposażone są w systemy monitoringu, które w czasie rzeczywistym rejestrują ewentualne problemy bez konieczności fizycznej inspekcji. Obowiązkowe	W art. 1 dodaje się pkt w brzmieniu: „Ż) w art. 62 w ust. 2 w pkt 2 po lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c i d w brzmieniu: „c) stacje elektroenergetyczne, d) fundamenty i wieże turbin wiatrowych.”;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			coroczne przeglądy w obecnej formie nie przynoszą dodatkowej wartości w zakresie bezpieczeństwa. Wyłącznie fundamentów i wież turbin wiatrowych z art. 62 ustawy – Prawo budowlane pozwoli na skoncentrowanie zasobów na rzeczywistych problemach i obniża koszty eksploatacyjne.		
16.	PSE S.A.	Art. 2	Uwaga ogólna Materia regulowana w art. 2 projektu ustawy w zakresie ustawy – Prawo energetyczne jest objęta również równolegle procedowanym projektem UC84, do którego PSE S.A. również zgłosiły uwagi i wnioskujemy o ich odpowiednie uwzględnienie w projekcie.		Uwaga uwzględniona. Uwaga uwzględniona w zakresie rozszerzenia formuły cable pooling
17.	TAURON Polska Energia	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy w zakresie zmiany art. 3a ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Wnosimy o pozostawienie w art. 3a ust. 1 obecnie obowiązującej formy dokumentowej i elektronicznej wymiany informacji. Taka forma jest obecnie powszechnie wykorzystywana przez OSD m.in. przy zawieraniu umów o świadczenie usług dystrybucji.	1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje i powiadomienia, jest wymieniana w postaci dokumentowej, elektronicznej lub za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowane w projekcie sposoby wymiany informacji obejmują szeroki katalog rodzajów formy elektronicznej, który należy uznać za wystarczający.
18.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 1 (Art. 3a ust. 1 Prawa Energetycznego)	Proponujemy dodanie do zakresu przedmiotowego korespondencji dokumentów finansowych wymienianych między przedsiębiorstwem a odbiorcą. Konieczne jest doprecyzowanie, że chodzi o nowych odbiorców z którymi jest zawierana nowa umowa. Przedsiębiorstwa energetyczne mogą nie posiadać danych do kontaktu elektronicznego z odbiorcami z którymi zawarli umowę np. 20 czy 30 lat temu i od tamtej pory klient nie podał adresu e-mail do wymiany informacji w formie elektronicznej.	Zmiana brzmienia. Art. 3a 1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, nowymi odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, dokumenty finansowe , oświadczenia, informacje i powiadomienia, jest wymieniana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz.	Uwaga nieuwzględniona. W opinii projektodawcy przy zawieraniu nowej umowy niezależnie czy jest to dotychczasowy, czy też nowy odbiorca przedsiębiorstwom energetycznym będzie zależało aby zawarcie umowy było skuteczne i w razie braku adresu email lub braku odpowiedzi ze strony klienta, sprzedawca skontaktuje się z nim celem ustalenia

				344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej.	właściwego kanału komunikacji. Nie jest więc zasadnym doprecyzowywać tę kwestii. Poza tym ograniczenie domyślnego przejścia na korespondencję elektroniczną tylko do nowych odbiorców zmniejszy pozytywny wpływ proponowanej regulacji. Ponadto, pojęcie „korespondencja” obejmuje również kwestię przekazywania dokumentów finansowych i nie ma potrzeby doprecyzowywania przepisu w tym zakresie.
19.	PSE S.A.	Art. 2 pkt 1 (art. 3a ust. 1 ustawy Prawo energetyczne)	Przepisy ustawy Prawo energetyczne wskazują na inne formy przekazywania informacji przez przedsiębiorstwo energetyczne np. art. 11 ust. 6a pkt 5 nakazuje określenie w rozporządzeniu dot. ograniczeń formy przekazywania informacji (komunikaty radiowe). Również przepisy odrębne wskazują na inne formy np. NC ER w art. 38 ust. 4 i 5 wskazują na „jakiegokolwiek dostępnych środków” przekazywania przez OSP informacji o zawieszeniu i przywracaniu działań rynkowych.	1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje i powiadomienia, z wyłączeniem przypadków dla których przepisy odrębne albo przepisy ustawy wskazują inną formę, jest wymieniana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej.	Uwaga uwzględniona. W projekcie znajdują się przepisy regulujące szczególne przypadki prowadzenia korespondencji, które wynikają z przepisów odrębnych.

20.	PKEE	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy w zakresie art. 3a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne	Proponujemy uwzględnienie wprost w katalogu korespondencji, która ma być wymieniana elektronicznie między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami i innymi podmiotami również możliwości przysyłania faktur drogą elektroniczną. Takie uzupełnienie przyczyni się do odciążenia finansowego przedsiębiorstw energetycznych, a także wpłynie pozytywnie na środowisko, poprzez zmniejszenie ilości zużytego papieru.	W art. 2 pkt 1 w zakresie art. 3a ustawy – prawo energetyczne ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 3a 1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje, faktury i powiadomienia, jest wymieniana w postaci dokumentowej, elektronicznej lub za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej.”	Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowy przepis w projekcie wskazuje na „korespondencję” która ma być przekazywana drogą elektroniczną. W tym sformułowaniu mieści się również kwestia wysyłki faktur.
21.	ORLEN S.A., Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 2 pkt 1	Zasadnym jest przyjęcie 12 miesięcznego vacatio legis na wejście w życie art. 3a. Postulat ten podyktowany jest koniecznością dostosowania systemów operacyjnych oraz dokumentów korporacyjnych, w tym w szczególności umów. Ponadto zasadne jest aby ustawodawca wskazał, że dotychczasowe zgody marketingowe, które zostały udzielone przez Klienta przed dniem wejścia w życie ustawy, pozostają w mocy.		Uwaga uwzględniona. Przepis dotyczący przejścia na korespondencję elektroniczną wejdzie w życie od 1 stycznia 2026 r., co pozwoli na odpowiednie dostosowanie systemów sprzedawców.
22.	Osoba fizyczna (P.C.)	Art. 2 pkt 1	Rekomendacja dodania punktu: 3b.	Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi a jego pracownikami w szczególności w zakresie realizacji umów o pracę, innych umów z tytułu wykonywania pracy odbywa się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej oraz zawansowanych podpisów elektronicznych np. Profilu zaufanego, Podpisu osobistego lub innych podpisów elektronicznych umożliwiających identyfikację	Uwaga nieuwzględniona. Ustawa nie może regulować wewnętrznych potrzeb spółek energetycznych – takie działania powinny być określone wewnętrznymi regulaminami przedsiębiorstw.

				pracownika. Taka forma komunikacji i stosowanie podpisów elektronicznych odbywa się po wyrażeniu zgody przez pracownika	
23.	Osoba fizyczna (P.C.)	Art. 2 pkt. 1	W Art. 2 dodać pkt. 3. Chodzi o umożliwienie przedsiębiorstwom energetycznym prowadzenia nie tylko działań edukacyjnych, stosowania argumentacji pro ekologicznej ale zastosowania czynnika ekonomicznego, korzystanego dla odbiorcy a skalkulowanego w ofercie taryfowej/produktowej stosowanej w rozliczeniach energii elektrycznej z odbiorcami.)	Przedsiębiorstwo energetyczne może w ramach rozliczeń z odbiorcami stosować naliczenia lub upusty w opłatach w przypadku prowadzenia z odbiorcą korespondencji elektronicznej lub papierowej. W szczególności przepis ma zastosowanie przy wyborze przez odbiorcę rodzaju faktury. Przepis ma zastosowanie dla odbiorców z aktywną umową z przedsiębiorstwem energetycznym oraz dla nowo zawieranych umów.	Uwaga nieuwzględniona. Wszelkie zachęty finansowe czy bonifikaty powinny być samodzielnie wprowadzane przez przedsiębiorstwa, bez konieczności regulowania tego odpowiednimi przepisami. Wprowadzenie tego przepisu będzie nadregulacją. Przepis w art. 2 pkt. 5 wystarczająco wskazuje na możliwość stosowania zachęt przez przedsiębiorstwa energetyczne, a koszty takiego działania są uznawane za koszty prowadzonej działalności.
24.	GK PGE	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy w zakresie art. 3a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne	Proponujemy uwzględnienie wprost w katalogu korespondencji, która ma być wymieniana elektronicznie między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami i innymi podmiotami, również możliwości przesyłania faktur drogą elektroniczną. Takie uzupełnienie przyczyni się do odciążenia finansowego przedsiębiorstw energetycznych, a także wpłynie pozytywnie na środowisko, poprzez zmniejszenie ilości zużytego papieru.	W art. 2 pkt 1 w zakresie art. 3a ustawy – prawo energetyczne ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 3a 1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje, faktury i powiadomienia, jest wymieniana za pośrednictwem (...) środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby	Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowy przepis w projekcie wskazuje na „korespondencję” która ma być przekazywana drogą elektroniczną. W tym sformułowaniu mieści się również kwestia wysyłki faktur.

				korrespondencja odbywała się w postaci papierowej.”	
25.	PKEE	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu ustawy w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	Wskazujemy, że proponowana regulacja stanowi powielenie regulacji, które w tym zakresie została wprowadzona do ustawy – Prawo energetyczne i miała na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej. Dyrektywa ta została wdrożona głównie przez ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1681, oraz z 2024 r. poz. 859). Zgodnie z Załącznikiem I ppkt 1.1 dyrektywy „1.1. Na rachunkach przekazywanych odbiorcom końcowym zamieszcza się w dobrze widocznym miejscu następujące kluczowe informacje, wyraźnie wyodrębnione od innych części rachunku: a) cenę do zapłaty oraz – w miarę możliwości – elementy składowe ceny oraz wyraźne zaznaczenie, że wszystkie źródła energii mogą również korzystać z zachęt, które nie zostały sfinansowane z opłat wskazanych w elementach składowych ceny; b) termin płatności(...).” Ustawodawca w celu wdrożenia tej regulacji zastosował następujące rozwiązanie, które wynika z tabeli zgodności dyrektywy: 1. W art. 46 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne dodał pkt 12: „12) minimalny zakres informacji umieszczanych na fakturach za energię elektryczną oraz minimalne wymagania dotyczące informacji o rozliczeniach;”. - czyli dodanie nowego pkt w elementach szczegółowych w delegacji do wydania rozporządzenia taryfowego dla energii elektrycznej; 2. Zdecydował o wydaniu nowego rozporządzenia w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną i wskazaniu w nim wytycznych do umieszczania i wyodrębniania kluczowych informacji dotyczących rozliczenia, tj. kwoty do zapłaty oraz elementów składowych ceny. (regulacja ta znajduje się w	1. Usunięcie z projektu ustawy zmiany w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne ALBO 2. W art. 2 pkt 2 lit. b dodawany ust. 6i otrzymuje brzmienie: „6i. Sprzedawca energii elektrycznej publikuje na swojej stronie internetowej, w sposób przejrzysty i zrozumiały, informacje o elementach składowych ceny za energię elektryczną.”.	Uwaga uwzględniona częściowo. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian. W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona. Proponowana przez wnioskodawcę (w zakresie podsumowania najważniejszych informacji na rachunku) „publikacja przejrzystej informacji na stronie internetowej sprzedawcy energii” nie zabezpiecza interesów osób wykluczonych cyfrowo.

			rozporządzeniu pogładowym dołączonym do dokumentacji procesu legislacyjnego ustawy zmieniającej). Tyle że zgodnie z art. 47 ustawy zmieniającej obowiązywanie dotychczasowych przepisów zostało utrzymane w mocy jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia tej ustawy. Zatem minister właściwy do spraw energii ma czas na wydanie nowego rozporządzenia uwzględniającego ww. pkt (12) do września 2026 r. Dodana regulacja wprowadza kolejną zmianę w zakresie informacji przekazywanych odbiorcom końcowym przez sprzedawców. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, jej celem jest „wdrożenie zmian legislacyjnych w kierunku uproszczenia regulacji i lepszego ich dostosowania do potrzeb obywateli oraz przedsiębiorców”. Zgodnie z art. 8 projektu ustawy „Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”. Regulacja ta wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, więc jeśli odbiorca ma rozliczenie miesięczne, to w zasadzie od razu powinien dostać nowe informacje. W uzasadnieniu w zakresie tego zagadnienia wskazano: „Oczekuje się, że przedsiębiorstwa energetyczne bezzwłocznie dostosują wygląd pierwszych stron rachunków do wprowadzonych regulacji. Proponowana regulacja zawiera również przepisy przejściowe precyzujące, że podsumowanie najważniejszych informacji na rachunku dołącza się po raz pierwszy do faktur wystawionych po dniu wejścia w życie nowych przepisów.” Regulacja ta stanowi znaczne obciążenie dla przedsiębiorców, w tym przypadku sprzedawców energii elektrycznej, ponieważ jej wprowadzenie wiąże się z koniecznością dokonania zmian w systemach obsługujących rozliczenia odbiorców, co wymaga czasu i środków finansowych i jest niemożliwe do wdrożenia de facto niezwłocznie po wejściu w życie projektowanego przepisu. Ponadto, wysyłka dodatkowego załącznika do faktury wiąże się ze wzrostem kosztu usługi pocztowej i tym samym kosztu obsługi odbiorców. W naszej ocenie w pełni rolę założoną w projektowanej ustawie spełni publikacja przejrzystej informacji na stronie internetowej sprzedawcy energii.		
--	--	--	--	--	--

			Mając na uwadze powyższe rozważania wnosimy o: 1. Usunięcie przedmiotowej regulacji z projektu ustawy; 2. Jeśli nie jest to możliwe wnosimy, by obowiązek dołączania do faktury przejrzystych i zrozumiałych informacji o łącznej kwocie do zapłaty + kwotę za obrót energią elektryczną oraz kwotę za dystrybucję tej energii, został zastąpiony obowiązkiem publikacji na stronie internetowej informacji na temat części składowych rachunku za energię elektryczną, który będzie jasny i zrozumiały dla odbiorców.		
26.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej, GK PGE	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu ustawy w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	Wskazujemy, że proponowana regulacja stanowi powielenie regulacji, które w tym zakresie została wprowadzona do ustawy – Prawo energetyczne i miała na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego <i>dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej</i>. Dyrektywa ta została wdrożona głównie przez ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1681, oraz z 2024 r. poz. 859). Zgodnie z Załącznikiem I ppkt 1.1 dyrektywy „1.1. Na rachunkach przekazywanych odbiorcom końcowym zamieszcza się w dobrze widocznym miejscu następujące kluczowe informacje, wyraźnie wyodrębnione od innych części rachunku: <i>a) cenę do zapłaty oraz – w miarę możliwości – elementy składowe ceny oraz wyraźne zaznaczenie, że wszystkie źródła energii mogą również korzystać z zachęt, które nie zostały sfinansowane z opłat wskazanych w elementach składowych ceny;</i> <i>b) termin płatności(...).”</i> Ustawodawca w celu wdrożenia tej regulacji zastosował następujące rozwiązanie, które wynika z tabeli zgodności dyrektywy: 1. W art. 46 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne dodał pkt 12: „12) minimalny zakres informacji umieszczanych na fakturach za energię elektryczną oraz minimalne wymagania dotyczące informacji o rozliczeniach;”. - czyli dodanie nowego pkt w elementach szczegółowych w delegacji do wydania rozporządzenia taryfowego dla energii elektrycznej; 2. Zdecydował o wydaniu nowego rozporządzenia w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz	1. Usunięcie z projektu ustawy zmiany w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne ALBO 2. W art. 2 pkt 2 lit. b dodawany ust. 6i otrzymuje brzmienie: „6i. Sprzedawca energii elektrycznej publikuje na swojej stronie internetowej, w sposób przejrzysty i zrozumiały, informacje o elementach składowych ceny za energię elektryczną”. ALBO 3. W art. 2 pkt 2 lit. b dodawany ust. 6i otrzymuje brzmienie: „Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany: 1) na pierwszej stronie faktury zamieścić wyrażone w języku niespecjalistycznym posumowanie rozliczenia	Uwaga częściowo uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian. Ponadto w przepisie uwzględnia się doprecyzowanie, że podsumowanie nie jest częścią faktury ani załącznikiem do niej. W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona. Proponowana przez wnioskodawcę (w zakresie podsumowania najważniejszych informacji na rachunku) „publikacja przejrzystej informacji na stronie internetowej sprzedawcy energii” nie zabezpiecza interesów osób wykluczonych cyfrowo.

		sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną i wskazaniu w nim wytycznych do umieszczania i wyodrębniania kluczowych informacji dotyczących rozliczenia, tj. kwoty do zapłaty oraz elementów składowych ceny. (regulacja ta znajduje się w rozporządzeniu pogładowym dołączonym do dokumentacji procesu legislacyjnego ustawy zmieniającej). Tyle że zgodnie z art. 47 ustawy zmieniającej obowiązywanie dotychczasowych przepisów zostało utrzymane w mocy jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia tej ustawy. Zatem minister właściwy do spraw energii ma czas na wydanie nowego rozporządzenia uwzględniającego ww. pkt (12) do września 2026 r. Dodana regulacja wprowadza kolejną zmianę w zakresie informacji przekazywanych odbiorcom końcowym przez sprzedawców. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, jej celem jest „wdrożenie zmian legislacyjnych w kierunku uproszczenia regulacji i lepszego ich dostosowania do potrzeb obywateli oraz przedsiębiorców”. Zgodnie z art. 8 projektu ustawy „Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”. Regulacja ta wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, więc jeśli odbiorca ma rozliczenie miesięczne, to w zasadzie od razu powinien dostać nowe informacje. W uzasadnieniu w zakresie tego zagadnienia wskazano: „Oczekuje się, że przedsiębiorstwa energetyczne bezzwłocznie dostosują wygląd pierwszych stron rachunków do wprowadzonych regulacji. Proponowana regulacja zawiera również przepisy przejściowe precyzujące, że podsumowanie najważniejszych informacji na rachunku dołącza się po raz pierwszy do faktur wystawionych po dniu wejścia w życie nowych przepisów.” Regulacja ta stanowi znaczne obciążenie dla przedsiębiorców, w tym przypadku sprzedawców energii elektrycznej, ponieważ jej wprowadzenie wiąże się z koniecznością dokonania zmian w systemach obsługujących rozliczenia odbiorców, co wymaga czasu i środków finansowych i jest niemożliwe do wdrożenia de facto niezwłocznie po wejściu w życie projektowanego przepisu. Ponadto, wysyłka dodatkowego załącznika do faktury wiąże się ze wzrostem kosztu usługi pocztowej i tym samym	zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii albo 2) dołączyć do tej faktury przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Podsumowanie, o którym mowa powyżej nie jest integralną częścią faktury ani nie jest załącznikiem do faktury.”	
--	--	---	---	--

			kosztu obsługi odbiorców. W naszej ocenie w pełni rolę założoną w projektowanej ustawie spełni publikacja przejrzystej informacji na stronie internetowej sprzedawcy energii. 3. Dotyczy zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w art. 5, po ust. 6h dodaje się ust. 6i Część przedsiębiorstw energetycznych już teraz prezentuje na pierwszej stronie faktury za energię elektryczną Kluczowe informacje wskazane w projektowanym zapisie ust. 6i. Pozostawienie treści tego ustępu w zaproponowanym brzmieniu spowoduje, że treść na obecnej pierwszej stronie faktury będzie dokładnie powielona na podsumowaniu informacji zawartych na fakturze, co stoi w sprzeczności zarówno z treścią OSR jak i Uzasadnienia, w którym wskazuje się na aspekty: -ekologiczne - ograniczenie wydruku, ilości kartek papieru, kosztów transportu -ekonomiczne – działania mające na celu zmniejszenie a nie podnoszenie kosztów „produkcji” faktur lub ich streszczenia. Zaproponowana zmiana wprowadza także zapis uniwersalny pozostawiając sprzedawcom energii decyzję, czy nie będą zmieniać obecnego wyglądu faktur i będą dołączać do nich przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii, czy zmienią wygląd faktur w taki sposób, by ich pierwsza strona zawierała posumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Zaproponowany zapis pozwoli również korzystać z rozwiązania wskazanego w pkt.2) do czasu dostosowania systemów informatycznych sprzedawców do modelu umożliwiającego prezentowanie na pierwszej stronie faktur posumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii Niezależnie od tego, czy Sprzedawca zastosuje rozwiązanie wskazane w propozycji ust. 6i 1) lub 6i. 2) odbiorca w gospodarstwie domowym zawsze otrzyma posumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do	
--	--	--	--	--

			zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Mając na uwadze powyższe rozważania wnosimy o: 1. Usunięcie przedmiotowej regulacji z projektu ustawy; 2. Jeśli nie jest to możliwe wnosimy, by obowiązek dołączania do faktury przejrzystych i zrozumiałych informacji o łącznej kwocie do zapłaty + kwotę za obrót energią elektryczną oraz kwotę za dystrybucję tej energii, został zastąpiony obowiązkiem publikacji na stronie internetowej informacji na temat części składowych rachunku za energię elektryczną, który będzie jasny i zrozumiały dla odbiorców. 3. Jeśli żadna z powyższych opcji nie zostanie uwzględniona, wnosimy o wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego sprzedawcom energii elastyczny wybór formy przekazywania wymaganych informacji – poprzez zamieszczenie ich na pierwszej stronie faktury albo dołączenie jako odrębne podsumowanie, przy czym podsumowanie to nie powinno być traktowane jako integralna część faktury ani jej załącznik w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.		
27.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 2 lit. b (Art. 6i Prawa Energetycznego)	Wskazana propozycja deregulacyjna stanowi nieprecyzyjny, dodatkowy obowiązek dla przedsiębiorstwa energetycznego, niewspółmierny do celu, jaki miałby zostać osiągnięty po wprowadzeniu przepisu. Proponujemy, w ślad za uzasadnieniem przepisu podanym przez projektodawców, stworzenie podsumowania rachunku odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, tj. przedstawienie kosztów obrotu energią elektryczną, kosztów jej dystrybucji oraz łącznej kwoty do zapłaty. Wygląd i treść faktury reguluje dodatkowo m.in.: ➔ §37 Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 904 z późn. zm) ➔ §44 Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. poz. 819 z późn. zm.).	Zmiana brzmienia 6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę rozliczeniową, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany dołączyć do w tej fakturze zawrzeć przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie rachunku informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii.”	Uwaga uwzględniona częściowo. Zmiana brzmienia przepisu: „zapłatę za dystrybucję tej energii na „zapłatę za usługi dystrybucji tej energii”. Powyższa zmiana precyzyjniej zdefiniuje proponowaną pozycję na podsumowaniu rachunku jako kwotę obejmującą nie tylko opłaty stricte dystrybucyjne, ale też tzw. opłaty przenoszone. Nie uwzględnia się natomiast wydzielenia opłat przenoszonych do oddzielnej pozycji, bo mijać się to będzie z celem projektowanej regulacji tj.

			Dodatkowo proponujemy rozważenie, aby z części dystrybucyjnej wyłączyć i pokazać jako oddzielną pozycję koszty dotyczące funkcjonowania systemu (opłata jakościowa) oraz systemów wsparcia (obecnie opłata przejściowa, OZE, kogeneracyjna i mocowa). Taki podział już dziś funkcjonuje w zatwierdzanych przez Prezesa URE taryfach Operatorów Systemów Dystrybucyjnych. Należy wyraźnie podkreślić, że szczególnie ta druga grupa opłat nie stanowi kosztu dystrybucji. OSD są jedynie pośrednikami w pobieraniu i przekazywaniu tych opłat między odbiorcami a innymi podmiotami (PSE S.A., Zarządca Rozliczeń S.A.) Ponadto zwracamy się z prośbą o wyjaśnienie czy pod pojęciem „łączna kwota na rachunku” należy rozumieć wyłącznie sumę opłaty za obrót i dystrybucję, czy również inne należności widoczne na fakturze, takie jak odsetki, zaległości, korekty, które odnoszą się zarówno do elementów sprzedaży, jak i dystrybucji.		potrzebą większej przejrzystości rachunku. Ponadto wyjaśniamy, że łączna kwota na rachunku będzie oznaczała całą kwotę do zapłaty przez klienta, czyli również razem z odsetkami, zaległościami itp.
28.	KIGEiT	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu ustawy w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	Przedsiębiorcy zrzeszeni w KIGEiT w pełni popierają zaproponowane zmiany deregulacyjne i co więcej oczekują kolejnych/dalszych zmian idących w tym kierunku. W związku z tym rekomendujemy: by rachunki za energię nie tylko upraszczać w kierunku podsumowania za obrót i dystrybucję ale także, co ważne, by w jak najbliższej przyszłości w ogóle z rachunków za energię usunąć wszelkie opłaty/(składniki) które nie są bezpośrednio związane albo z dystrybucją albo z obrotem energią (np. opłata OZE, opłata mocowa -itd). Opłaty te w istocie są podatkami i jako takie „zaciemniają” rachunek za energię. Opłaty te nie zwiększają motywacji odbiorców do aktywnego gospodarowania energią elektryczną. Ewentualną dodatkową pozycją na rachunku jaką należałoby „dodać” do faktury powinno być rozliczenie za elastyczność odbioru i świadczenie usług elastycznościowych (ale tylko dla odbiorców z umowami "elastycznymi").		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
29.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 2 pkt 3 lit. a projektu ustawy w zakresie zmiany brzmienia pierwszego zdania w ust. 1f w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne	Pragniemy zwrócić uwagę, że proponowana zmiana jest sprzeczna z aktualnie procedowanym projektem ustawy o zmianie ustaw – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UC84), który rozszerza koncepcję i formuły cable pooling poprzez umożliwienie realizacji wszelkich instalacji w formule współdzielenia. Tymczasem projekt ustawy ponownie ogranicza funkcjonowanie tej formuły do „instalacji oze lub magazynu energii elektrycznej” (na marginesie wskazujemy, że uzasadnienie mówi o magazynie energii, z kolei w projekcie jest mowa o magazynie energii	W art. 2 pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) ust. 1f otrzymuje brzmienie: „1f. Do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, w jednym miejscu przyłączenia można przyłączyć dwie lub większą liczbę instalacji lub magazyn energii należących do jednego lub większej liczby podmiotów.”;”;	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii.

			elektrycznej). Tak nagle zmiana decyzji jest zupełnie niezrozumiała i zaskakująca. Wnosimy zatem o uspoźnienie regulacji w tym zakresie tak, by wprowadzonym rozwiązaniem było to zawarte w projekcie UC84.		
30.	PKEE, ORLEN S.A., Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 2 pkt 2) lit. b w zakresie dodawanego do ustawy prawo energetyczne art. 5 ust. 6i	Proponuje się doprecyzowanie dodawanego do ustawy prawo energetyczne przepisu art. 5 ust. 6i poprzez wskazanie w tym przepisie, że proponowane podsumowanie faktury - na potrzeby wykonywania przepisów ustawy o podatku od towarów i usług - nie jest traktowane jako element tej faktury. Zmiana ta ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której byłaby konieczność przekazywania tego podsumowania do wprowadzanego systemu KSeF.	6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany dołączyć do tej faktury przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Na potrzeby wykonywania przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), podsumowanie, o którym mowa w zdaniu poprzednim, nie jest traktowane jako integralna część faktury.	Uwaga uwzględniona. W przepisie uwzględnia się doprecyzowanie, że podsumowanie nie jest częścią faktury ani załącznikiem do niej.
31.	PTPIREE	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu (dot. Art. 6i ustawy - Prawo energetyczne)	Proponuje się rozważenie, by z części dystrybucyjnej wyłączyć i pokazać jako oddzielną pozycję koszty dotyczące funkcjonowania systemu (opłata jakościowa) oraz systemów wsparcia (obecnie opłata przejściowa, OZE, kogeneracyjna i mocowa). Taki podział już dziś funkcjonuje w zatwierdzanych przez Prezesa URE taryfach Operatorów Systemów Dystrybucyjnych. Należy wyraźnie podkreślić, że szczególnie ta druga grupa opłat nie stanowi kosztu dystrybucji. OSD są jedynie pośrednikami w pobieraniu i przekazywaniu tych opłat między odbiorcami a innymi podmiotami (PSE S.A., Zarządca Rozliczeń S.A.).		Uwaga uwzględniona częściowo. Zmiana brzmienia przepisu: „zapłatę za dystrybucję tej energii na „zapłatę za usługi dystrybucji tej energii”.

32.	Osoba fizyczna (P.C.)	Art. 2 pkt 2 tiret b	Aktualizacja brzmienia dodawanego ust. 6 i	Przedsiębiorstwo energetyczne wystawiające fakturę odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym posiadającym umowę kompleksową zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany wskazać odbiorcy tej faktury łączną cenę sprzedaży i dystrybucji za 1 kWh oraz podsumowanie informacji dot. rozliczenia zużycia energii elektrycznej w języku niespecjalistycznym. Szczegóły rozliczenia zużycia energii elektrycznej uwzględniające opłaty stałe, zmienne, za sprzedaż i dystrybucję oraz inne przedsiębiorstwo energetyczne umieszcza w portalu internetowym dostępnym dla jego odbiorców lub udostępnia na życzenie klienta w formie papierowej jako załącznik do rozliczenia	Uwaga uwzględniona częściowo. Przyjmujemy aktualizację w zakresie doprecyzowania: „w gospodarstwie domowym posiadającym umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej”. Pozostała część jest niezasadna z uwagi, że regulację w tym zakresie wprowadza się w Art. 2 pkt 1.
33.	TOE	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu dotyczący nowego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	Część przedsiębiorstw energetycznych już teraz prezentuje na pierwszej stronie faktury za energię elektryczną kluczowe informacje wskazane w projektowanym zapisie nowego ust. 6i art. 5. Pozostawienie treści tego ustępu w zaproponowanym brzmieniu spowoduje, że treść na obecnej pierwszej stronie faktury będzie dokładnie powielona na podsumowaniu informacji zawartych na fakturze, co stoi w sprzeczności zarówno z treścią OSR, jak i Uzasadnienia, w którym wskazuje się na aspekty: - ekologiczne - ograniczenie wydruku, ilości kartek papieru, kosztów transportu; - ekonomiczne – działania mające na celu zmniejszenie a nie podnoszenie kosztów „produkcji” faktur lub ich streszczenia. Zaproponowana zmiana wprowadza także zapis uniwersalny pozostawiając sprzedawcom energii elektrycznej decyzję, czy nie będą zmieniać obecnego wyglądu faktur i będą dołączać do nich przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie	6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany: 3) na pierwszej stronie faktury zamieścić wyrażone w języku niespecjalistycznym podsumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz	Uwaga częściowo uwzględniona. W przepisie uwzględnia się doprecyzowanie, że podsumowanie nie jest częścią faktury ani załącznikiem do niej.

			informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii czy zmienia wygląd faktur w taki sposób, by ich pierwsza strona zawierała podsumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Niezależnie od tego, czy sprzedawca zastosuje rozwiązanie wskazane w propozycji ust. 6i pkt 1) lub 6i pkt 2) odbiorca w gospodarstwie domowym zawsze otrzyma posumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii.	kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii albo dołączyć do tej faktury przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Podsumowanie, o którym mowa powyżej nie jest integralną częścią faktury ani nie jest załącznikiem do faktury w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222).	
34.	PKEE	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu ustawy w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne Art. 2 pkt 3 lit. a projektu ustawy w zakresie zmiany brzmienia pierwszego zdania w ust. 1f w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne	Pragniemy zwrócić uwagę, że proponowana zmiana jest sprzeczna z aktualnie procedowanym projektem ustawy o zmianie ustaw – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UC84), który rozszerza koncepcję i formuły cable pooling poprzez umożliwienie realizacji wszelkich instalacji w formule współdzielenia. Tymczasem projekt ustawy ponownie ogranicza funkcjonowanie tej formuły do „instalacji oze lub magazynu energii elektrycznej” (na marginesie wskazujemy, że uzasadnienie mówi o magazynie energii, z kolei w projekcie jest mowa o magazynie energii elektrycznej). Tak nagle zmiana decyzji jest zupełnie niezrozumiała i zaskakująca. Wnosimy zatem o uspoźnienie regulacji w tym zakresie tak, by wprowadzonym rozwiązaniem było to zawarte w projekcie UC84.	W art. 2 pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) ust. 1f otrzymuje brzmienie: „1f. Do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, w jednym miejscu przyłączenia można przyłączyć dwie lub większą liczbę instalacji lub magazyn energii należących do jednego lub większej liczby podmiotów.”;”;	Uwaga uwzględniona. Formuła cable pooling zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii.
35.	GK PGE	Art. 2 pkt 2 lit. b projektu ustawy w zakresie dodawanego ust. 6i w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne Art. 2 pkt 3 lit. a projektu ustawy w zakresie zmiany brzmienia pierwszego zdania w ust. 1f w art.	Pragniemy zwrócić uwagę, że proponowana zmiana jest sprzeczna z aktualnie procedowanym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UC84), który rozszerza koncepcję i formuły cable pooling poprzez umożliwienie realizacji wszelkich instalacji w formule współdzielenia. Tymczasem projekt ustawy ponownie ogranicza funkcjonowanie tej formuły do „instalacji oze lub magazynu energii elektrycznej” (na marginesie wskazujemy, że uzasadnienie mówi o magazynie energii, z kolei w projekcie jest mowa o magazynie energii	W art. 2 pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) ust. 1f otrzymuje brzmienie: „1f. Do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, w jednym miejscu przyłączenia można przyłączyć dwie lub większą liczbę instalacji lub magazyn energii należących do jednego lub większej liczby podmiotów.”;”;	Uwaga uwzględniona. Formuła cable pooling zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii.

		7 ustawy – Prawo energetyczne	elektrycznej). Tak nagle zmiana decyzji jest zupełnie niezrozumiała i zaskakująca. Wnosimy zatem o uspoźnienie regulacji w tym zakresie tak, by wprowadzonym rozwiązaniem było to zawarte w projekcie UC84.		
36.	TOE	Nowy art. 2a w powiązaniu z art. 2 pkt 2 lit. b projektu dotyczący art. 106e ustawy o podatku od towarów i usług	Projektowana ustawa nakłada na sprzedawców energii elektrycznej kolejny obowiązek – dołączania do faktury wystawianej dla gospodarstw domowych dodatkowej „kartki”, tj. przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji zawartych w fakturze, wyrażonego w języku niespecjalistycznym, zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Dla spółek obrotu energią to dodatkowy obowiązek i koszt, który nie niesie żadnego uproszczenia po stronie sprzedawców. Uważamy, że właściwym uproszczeniem w duchu deregulacji, będzie zmniejszenie kosztów po stronie sprzedawcy w taki sposób, by sama faktura dla odbiorcy końcowego miała przejrzysty charakter. Nasza propozycja, to uzupełnienie zmian o zmianę w ustawie o podatku od towarów i usług w zakresie danych, które nie muszą być wykazywane na fakturach za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne, a także w przypadku pozostałych „mediów” (gaz, energia cieplna, woda, ścieki). Propozycja ta uwzględnia również inny proces, który jest realizowany przez Ministerstwo Finansów, tj. wprowadzenie z dniem 1 lutego 2026 r. Krajowego Systemu Elektronicznego Fakturowania (KSeF). W ten sposób zarówno odbiorcy końcowi otrzymają bardziej zrozumiałą fakturę, a sprzedawcy energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych możliwość realizacji obowiązków wynikających z prawa podatkowego. Dodatkowo zwracamy uwagę, że sprzedawcy energii elektrycznej w związku z tzw. projektami deregulacyjnymi zgłaszali potrzebę zmiany tego przepisu w taki sposób, by faktura za media (sprzedaż energii, gazu, ciepła oraz usług dystrybucji tych mediów) nie musiała zawierać wszystkich elementów wymaganych ustawą o VAT. Należy wskazać, że to właśnie realizacja tego obowiązku sprawia, że faktury za energię elektryczną są niezrozumiałe dla odbiorców, w szczególności dla odbiorców w gospodarstwach domowych.	Dodanie art. 2a w brzmieniu: Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721, 1911, z 2025 r. poz. 222) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 106e w ust. 5 po punkcie 3) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się punkt 4) w brzmieniu: "4) w przypadku wystawiania faktur dotyczących dostaw określonych w art. 19a ust. 5, pkt 4 lit. a i lit. b tiret pierwsze, drugie i szóste – danych określonych w ust. 1 pkt 8 i 9."	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przez wnioskodawcę przepis dotyczy zmiany wyglądu samej faktury, co znajduje się poza zakresem właściwości MKiŚ. Ponadto, uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu, gdyż dotyczy zmian również usług spoza zakresu dostaw energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła.

37.	PKEE, TAURON Polska Energia	Propozycja wprowadzenia dodatkowego art. Regulującego kwestie dotyczące zawartości faktur	W celu optymalizacji danych przekazywanych na fakturach klientom z tytułu sprzedaży energii elektrycznej co w konsekwencji przełoży się na poprawę czytelności faktury i jej zrozumienia przez odbiorców konieczne jest ograniczenie danych wymaganych przez Ustawę o VAT. W tym celu konieczna jest zmian Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.	W art. 106e w ust. 5 po punkcie 3) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się punkt 4) w brzmieniu: "4) w przypadku wystawiania faktur dotyczących dostaw określonych w art. 19a ust. 5, pkt 4 lit. a i lit. b tiret pierwsze, drugie i szóste – danych określonych w ust. 1 pkt 8 i 9 ."	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przez wnioskodawcę przepis dotyczy zmiany wyglądu samej faktury, co znajduje się poza zakresem właściwości MKiŚ. Ponadto, uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu, gdyż dotyczy zmian również usług spoza zakresu dostaw energii elektrycznej gazu i ciepła.
38.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. dodatkowy, np. po obecnym Art. 2 dodanie art. 2a	Projektowane zapisy art. 2 ust. 2 dotyczące art. 5 ust. 6i PE w swojej treści przywołują art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Sprzedawcy w związku z projektami deregulacyjnymi zgłaszali potrzebę zmiany tego przepisu w taki sposób, by faktura za media (sprzedaż energii, gazu, ciepła oraz usług dystrybucji tych mediów) nie musiała zawierać wszystkich elementów wymaganych ustawą o VAT. Należy wskazać, że to właśnie realizacja tego obowiązku sprawia, że faktury za energię elektryczną są niezrozumiałe dla odbiorców, w szczególności dla odbiorców w gospodarstwach domowych. Chcąc wykonywać postulaty deregulacyjne, w szczególności te wskazane w Uzasadnieniu oraz w OSR należy wprowadzić zmiany w art. 106e ustawy o VAT tak, by faktury za energię nie musiały zawierać wszystkich elementów wymaganych ustawą o VAT – czyli tych, które dziś budzą najwięcej niezadowolonych i niezrozumienia wśród klientów. Dlatego proponujemy dodatkowy artykuł w projektowanej ustawie (np. nowy art. 5) Zmiana zapisu obecnego brzmienia art. 106e ustawy o VAT pozwoli na wystawienie faktury, która w swojej formie i treści będzie faktycznie odzwierciedlać formę i treść zaproponowanego podsumowania faktury (wystawianej zgodnie z obecną treścią art. 106e. A pozwoli uniknąć dodatkowych kosztów, działań nieekologicznych i niespójnych z założeniami deregulacyjnymi oraz opisanymi w uzasadnieniu i OSR. Dodanie zaproponowanego pkt. 4) w Art. 106e ust.5umożliwi wystawienie prostej faktury zawierającej: • łączną kwotę do zapłaty,	Art. 2a. Art. 5. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721, 1911, z 2025 r. poz. 222) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 106e w ust. 5 po punkcie 3) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się punkt 4) w brzmieniu: "4) w przypadku wystawiania faktur dotyczących dostaw określonych w art. 19a ust. 5, pkt 4 lit. a i lit. b tiret pierwsze, drugie i szóste – danych określonych w ust. 1 pkt 8 i 9."	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przez wnioskodawcę przepis dotyczy zmiany wyglądu samej faktury, co znajduje się poza zakresem właściwości MKiŚ. Ponadto, uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu, gdyż dotyczy zmian również usług spoza zakresu dostaw energii elektrycznej gazu i ciepła.

			• kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną • kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Oraz termin zapłaty i rachunek do wpłaty.		
39.	GK PGE	Propozycja dodania nowego art. – art. 2a, w zakresie wprowadzenia zmian w art. 106e w ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług	Projekt ustawy nakłada na sprzedawców energii elektrycznej kolejny obowiązek – dołączania do faktury wystawianej dla gospodarstw domowych dodatkowej kartki, tj. przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji zawartych w fakturze, wyrażonego w języku niespecjalistycznym, zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Dla spółek obrotu energią to dodatkowy obowiązek i koszt, który nie niesie żadnego uproszczenia po stronie sprzedawców. Uważamy, że właściwym uproszczeniem w duchu deregulacji, jest zmniejszenie obowiązków informacyjnych po stronie sprzedawcy w taki sposób, by sama faktura dla odbiorcy końcowego miała przejrzysty charakter. W związku tym proponujemy uzupełnienie projektu ustawy o zmianę w ustawie o podatku od towarów i usług w zakresie danych, jakie nie muszą być wykazywane na fakturach za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne, a także w przypadku pozostałych „mediów” (gaz, energia cieplna, woda, ścieki). Propozycja ta uwzględnia również inny proces, który jest realizowany przez Ministerstwo Finansów, tj. wprowadzenie z dniem 1 lutego 2026 r. Krajowego Systemu Elektronicznego Fakturowania (KSeF). W ten sposób odbiorcy końcowi otrzymają bardziej zrozumiałą fakturę, a dostawcy energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych możliwość realizacji obowiązków wynikających z prawa podatkowego.	Po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911, oraz z 2025 r. poz. 222) w art. 106e w ust. 5 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: "4) w przypadku wystawiania faktur dotyczących dostaw określonych w art. 19a ust. 5, pkt 4 lit. a i lit. b tiret pierwsze, drugie i szóste – danych określonych w ust. 1 pkt 8 i 9.””.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przez wnioskodawcę przepis dotyczy zmiany wyglądu samej faktury, co znajduje się poza zakresem właściwości MKiŚ. Ponadto, uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu, gdyż dotyczy zmian również usług spoza zakresu dostaw energii elektrycznej gazu i ciepła.
40.	TOE, PKEE, ORLEN S.A., Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Propozycja dodania nowej jednostki redakcyjnej w art. 2 pkt 2 ustawy w zakresie zmiany art. 5 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne	W związku ze zmianą, aby podstawową formą komunikacji z odbiorcami była forma elektroniczna, należy dostosować art. 5 ust. 5 ustawy - Prawo energetyczne, który obecnie przewiduje wymóg pisemnego informowania o prawie do wypowiedzenia w przypadku wprowadzania zmian w umowach. W aktualnym stanie prawnym zrealizowanie tego zapisu wymaga więc wysyłki do Klienta informacji w wersji papierowej, czego nie przewiduje już ogólne rozwiązania proponowane w nowelizowanym art. 3a. Wobec powyższego proponujemy usunięcie z art. 5 ust. 5 ustawy - Prawo energetyczne wskazania na pisemną formę informacji, co pozwoli stosować do tych informacji ogólne zasady wyrażone w art. 3a.	W ust. 5 usuwa się słowo „pisemną”	Uwaga nieuwzględniona. Pisemnie nie oznacza wyłącznie postaci papierowej.

			Jednocześnie zwracamy uwagę na konieczność analizy i ewentualnego dostosowania innych przepisów ustawowych dot. korespondencji z odbiorcami – pod kątem tego czy przepisy te zastrzegają formę pisemną korespondencji z odbiorcami.		
41.	Osoba fizyczna (P.C)	Dodanie nowego punktu w art. 2	Rekomendacja uzupełnienia treści w art. 9d ust. 1d	Jest on zobowiązany współpracy ze sprzedawcami energii elektrycznej zapewniając szczególnie dostępność dla swoich usług odbiorcom gospodarstw domowych, gdzie stosowanie programów niedyskryminujących nie może wpływać negatywnie na dostępność do usług Operatora dla odbiorców z umową kompleksową.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
42.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 3 lit. a	Poprawka o charakterze doprecyzującym i dostosowującym brzmienie innych jednostek redakcyjnych do proponowanych przepisów.	a) w ust. 1f zdanie pierwsze, ust. 1g, 2 ¹ , 2 ² , 3db, 3dd, 3dg, 3dk pkt 2 wyrazy „odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej”.	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii - przepisy zostaną odpowiednio dostosowane.
43.	PSE S.A.	Art. 2 pkt 3 (art. 7 ust. 1f ustawy - Prawo energetyczne)	Należy kompleksowo uregulować zagadnienia dotyczące objęcia cable poolingiem magazynów energii elektrycznej.	W ust. 1f zdanie pierwsze, ust. 1g, 2 ¹ , 2 ² , 3db, 3dg, 3dk pkt 2 wyrazy „odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej”.	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii - przepisy zostaną odpowiednio dostosowane.
44.	PSE S.A.	Art. 2 (art. 9j ustawy - Prawo energetyczne)	Należy kompleksowo uregulować zagadnienia dotyczące objęcia cable poolingiem magazynów energii elektrycznej.	W art. 9j ust. 7 – 8 otrzymują brzmienie: „7. Użytkownik systemu będący stroną umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 2a ¹ , w odniesieniu do każdej instalacji odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej przyłączonych do sieci zgodnie z art. 7 ust. 1f wykonuje: 1) obowiązki związane z udziałem w bilansowaniu systemu i zarządzaniu ograniczeniami systemowymi określone w ustawie, w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii - przepisy zostaną odpowiednio dostosowane.

				4 lub w warunkach dotyczących bilansowania, o których mowa w art. 18 rozporządzenia 2017/2195; 2) pozostałe obowiązki wynikające z ustawy i przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i 4 oraz aktów prawnych i dokumentów określonych w art. 9g ust. 12. 8. Obowiązki wynikające z ust. 7 nie naruszają prawa każdej ze stron porozumienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3de pkt 1, do zawierania umowy sprzedaży energii elektrycznej, a także zawierania transakcji, o których mowa w art. 50b ust. 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do każdej instalacji odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej przyłączonych do sieci zgodnie z art. 7 ust. 1f. Zawarcie umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji, o której mowa w art. 5 ust. 2a¹, uznaje się, zgodnie z art. 5 ust. 1, za podstawę do dostarczania energii elektrycznej z tych instalacji odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej.	
45.	PSE S.A.	Art. 2 (art. 5 ustawy - Prawo energetyczne)	Należy kompleksowo uregulować zagadnienia dotyczące objęcia cable poolingiem magazynów energii elektrycznej.	Nowy W art. 5 ustawy prawo energetyczne: w ust. 2a¹ pkt 1 – 3) wyrazy „odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej”, w ust. 2a¹ pkt 5) po wyrazach „wytwórców w instalacji odnawialnego źródła energii” dodaje się „lub posiadacza magazynu energii elektrycznej”,	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii - przepisy zostaną odpowiednio dostosowane.
46.	Polskie Towarzystwo	art. 2 ust. 3 lit. a zmieniający art. 7 ust.	Projekt UC 84 zawiera inną propozycję zapisu art. 7 ust. 1f ustawy Prawo Energetyczne:		Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na

	Energetyki Ciepłej	1f ustawy Prawo Energetyczne	„1f.Do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, w jednym miejscu przyłączenia można przyłączyć dwie lub większą liczbę instalacji należących do jednego lub większej liczby podmiotów.” Propozycja ujęta w UC84 odnosi się do wszystkich rodzajów instalacji wytwórczych nie tylko instalacji OZE lub magazynów energii, jest tym samym dalej idąca. Należy ujednolicić zapisy pomiędzy projektami ustaw, w celu uniknięcia nieścisłości. Proponujemy pozostawienie zapisów zaproponowanych w projekcie UC84.		instalacje oraz magazyny energii.
47.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	art. 2 ust. 3 lit c. zmieniający art. 7 ust. 3de ustawy Prawo Energetyczne	Projekt UC 84 zawiera inną propozycję zapisu art. 7 ust. 3de ustawy Prawo Energetyczne: „w ust. 3de: - w pkt 1 w lit. a w tiret: -- drugim skreśla się wyrazy „odnawialnego źródła energii”, -- trzecim wyraz „wytwórcy” zastępuje się wyrażeniem „podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci”, - w pkt 2 i pkt 7 skreśla się wyrazy „odnawialnego źródła energii” Podobnie jak w art.7 ust 1f PE proponujemy ujednolicenie zapisów niniejszego projektu z projektem UC84		Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii.
48.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 2 pkt 3 lit. a) i lit. c)	Zaproponowanie rozszerzenia formuły współdzielenia przyłącza i mocy przyłączeniowej (tzw. cable pooling) na magazyny energii elektrycznej, a nie tylko instalacje odnawialnych źródeł energii już na etapie prac nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (UDER29) zasługuje na aprobatę, ponieważ stanowi odzwierciedlenie postulatów branży magazynowania energii w tym zakresie oraz potwierdza kluczową rolę magazynów energii elektrycznej w procesie transformacji polskiego sektora energetycznego. Jednocześnie zwracamy uwagę, iż formuła cable pooling wymaga dalszego doprecyzowania, a w tym zakresie aktualne pozostają zgłoszone w toku konsultacji publicznych do projektu ustawy o zmianie ustawy – prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UC84) uwagi Polskiego Stowarzyszenia Magazynowania Energii. Jedynie kompleksowe uregulowanie tego zagadnienia spowoduje pełne wykorzystanie możliwości jakie dają	Nie dotyczy.	Uwaga uwzględniona częściowo. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii. W ramach prac nad projektem UC84 prowadzone są dalsze analizy w zakresie cable poolingu.

			magazyny energii elektrycznej w pozytywnym wpływie cable pooling na zwiększenie bezpieczeństwa pracy oraz efektywności wykorzystania sieci.		
49.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 2 pkt 3) pkt a) Projektu dot. art. 7 ust. 1f, 1g, 21, 3db, 3dg, 3dk pkt 2, 8d3 oraz 8d8 ustawy Prawo Energetyczne (PE)	Postulujemy dostosowanie propozycji zmian dot. cable pooling do brzmienia przepisów zaproponowanego w Projekcie nr UC 84. Obecne brzmienie częściowo odbiega od zmian zaproponowanych w UC84, które opierają się na dwóch elementach: (i) rozszerzenie cable pooling z instalacji OZE na wszystkie instalacje (OZE, magazyny, odbiorcze); (ii) wyłączenie konieczności sporządzania ekspertyzy wpływu na sieć przy zmianie warunków przyłączenia poprzez dodanie kolejnej instalacji w ramach cable pooling. UDER29 zawęża pierwszy element do instalacji OZE i magazynów, a drugi eliminuje całkowicie. Co za tym idzie, operatorzy będą uzależniali dodanie instalacji OZE do magazynu energii od pozytywnego rezultatu ekspertyzy. Zatem w praktyce dodanie instalacji OZE do magazynu będzie de facto podobnie trudne, jak obecnie uzyskanie nowych warunków przyłączenia	ust. 1f otrzymuje brzmienie: „1f. Do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, w jednym miejscu przyłączenia można przyłączyć dwie lub większą liczbę instalacji należących do jednego lub większej liczby podmiotów.”,	Uwaga uwzględniona częściowo. Uwaga uwzględniona w zakresie rozszerzenia formuły cable pooling na instalacje oraz magazyny energii. Uwaga nieuwzględniona w zakresie obowiązku sporządzania ekspertyz. Zagadnienie to jest przedmiotem analiz w ramach procedowanego projektu UC84.
				w ust. 1g, 21, 3db, 3dg, 3dk pkt 2, 8d3 oraz 8d8 skreśla się wyrazy „odnawialnego źródła energii”	Uwaga uwzględniona. Formuła cable pooling zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii - przepisy zostaną odpowiednio dostosowane.
50.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 3 lit. d (nowy)	Poprawka ma na celu rezygnację z wykonywania ekspertyzy wpływu na sieć dla szczególnych przypadków przyłączania w formule cable pooling. Należy podkreślić, że proponowane zmiany legislacyjne dotyczą wykorzystania cable pooling dla już wydanych warunków przyłączenia, tzn. dodania kolejnej instalacji odnawialnego źródła energii lub magazynu do instalacji odnawialnego źródła energii lub magazynu, która uzyskała już warunki przyłączenia z określoną mocą przyłączeniową, bez możliwości jej przekroczenia. W przypadku nowo przyłączanych źródeł obowiązywałaby standardowa procedura z uwzględnieniem wyników ekspertyzy wpływu na sieć. Spośród wielu korzyści z wdrożenia uproszczonej procedury (bez konieczności wykonywania ekspertyzy), warto jeszcze raz wymienić trzy najważniejsze: • pewność uzyskania warunków przyłączenia w szybkiej procedurze spowoduje znaczący rozwój takich	<i>d) w ust. 8e w pkt 5 kropkę zastępuje się wyrażeniem ", lub" oraz dodaje się pkt 6 w brzmieniu:</i> "6) modyfikacji wydanych warunków przyłączenia w zakresie dodania kolejnej instalacji odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej zgodnie z ust. 1f, lub zwiększenia mocy zainstalowanej elektrycznej, a w przypadku magazynu energii elektrycznej również pojemności nominalnej, o ile zmianie nie ulega moc przyłączeniowa, a do wniosku o określenie warunków przyłączenia zostanie dołączone zobowiązanie do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej."	Uwaga nieuwzględniona. W ramach prac nad projektem UC84 prowadzone są dalsze analizy w zakresie cable pooling dotyczące m.in. obowiązku wykonywania ekspertyzy wpływu na system elektroenergetyczny.

			projektów (obecne ramy nie skłaniają inwestorów do alokowania dużych środków na takie projekty ze względu na ryzyko uzyskania odmowy wydania warunków przyłączenia); • znaczący rozwój takich projektów, dzięki efektywnemu wykorzystaniu istniejącej infrastruktury, przyczyni się do obniżenia cen energii, zarówno w obszarze obrotu energią, jak i w obszarze opłat taryfowych wynikających z jej dystrybucji; uproszczenie procedury dla tego typu projektów przyspieszy budowę źródeł odnawialnych (skrótowa procedura rozpatrywania wniosków, brak konieczności budowy/przebudowy infrastruktury sieciowej), w tym w szczególności magazynów energii, które są niezbędne dla poprawy bezpieczeństwa funkcjonowania sieci, jak i ograniczenia zjawiska redysponowania źródeł odnawialnych.		
51.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Dodanie nowego pkt d) w art. 2 pkt 3) Projektu dot. art. 7 ust. 8e PE	Ujednolicenie z UC 84, por. j.w.	w ust. 8e w pkt 5 kropkę zastępuje się wyrażeniem „, lub” oraz dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) modyfikacji wydanych warunków przyłączenia w zakresie dodania kolejnej instalacji zgodnie z ust. 1f, dodania kolejnego rodzaju instalacji lub zwiększenia mocy zainstalowanej, o ile zmiana nie ulega moc przyłączeniowa, odpowiednio w kierunku poboru lub wprowadzania do sieci energii elektrycznej, a do wniosku o określenie warunków przyłączenia zostanie dołączone zobowiązanie do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej”.	Uwaga nieuwzględniona. Zagadnienie dotyczące uproszczenia procedur dla cable poolingu pod kątem rezygnacji z wykonywania ekspertyzy wpływu na system elektroenergetyczny jest analizowane w ramach procedowanego obecnie projektu ustawy UC84.
52.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 2 pkt 3) pkt h) Projektu dot. at. 7 ust. 3de PE	Ujednolicenie z UC 84, por. j.w.	w ust. 3de: - w pkt 1 w lit. a w tiret: -- drugim skreśla się wyrazy „odnawialnego źródła energii”, -- trzecim wyraz „wytwórcy” zastępuje się wyrażeniem „podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci”, - w pkt 2 i pkt 7 skreśla się wyrazy „odnawialnego źródła energii”,	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii.

53.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 3 lit. e (nowy)	Poprawka ma na celu poprawę otoczenia regulacyjnego związanego z przyłączaniem instalacji w formule współdzielenia mocy przyłączeniowej, tzw. cable pooling. Proponuje się, aby w przypadku dołączania w danym miejscu przyłączenia do już przyłączonych instalacji kolejnych, podmiot ubiegający się o przyłączenie uzyskał warunki przyłączenia w krótszym terminie , co jest związane ze zmniejszonym wpływem nowej instalacji na system elektroenergetyczny. Takie działanie wpłynie korzystnie na lokalne bilansowanie systemu elektroenergetycznego oraz w efekcie zachęci do podejmowania inwestycji w formule cable pooling.	<i>e) w ust. 8g w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) 60 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej w przypadku, gdy do przyłączonej do sieci instalacji w miejscu przyłączenia planuje się przyłączenie innej instalacji zgodnie z ust. 1f.”,</i>	Uwaga nieuwzględniona. W ramach prac nad projektem UC84 prowadzone są dalsze analizy w zakresie cable pooling.
54.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 3a (nowy)	Poprawka o charakterze doprecyzującym i dostosowującym brzmienie innych jednostek redakcyjnych do proponowanych przepisów.	3a) w art 9j ust. 7 we wstępie do wyliczenia oraz w ust. 8 zdanie pierwsze wyrazy „odnawialnego źródła energii” zastępuje się wyrazami „odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej”,	Uwaga uwzględniona. Formuła cable pooling zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii - przepisy zostaną odpowiednio dostosowane.
55.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 2 pkt 4 Projektu (art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy Prawo energetyczne)	Proponowane w projekcie podniesienie progu koncesyjnego dla źródeł OZE do 5 MW stanowi krok w dobrym kierunku. Nadal jednak nie jest jasna przyczyna różnicowania źródeł OZE i konwencjonalnych. Postulowane jest zrównanie sytuacji prawnej źródeł OZE ze źródłami konwencjonalnymi w zakresie obowiązku koncesyjnego, tj. zwolnienie źródeł OZE o mocy do 50 MW mocy zainstalowanej z obowiązku koncesji i zastąpienie go wpisem do rejestru.	c) energii elektrycznej w mikroinstalacji, w małej instalacji lub w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 50 MW Wprowadzenie zmiany wymaga wprowadzenia zmian w przepisach powiązanych projektu z progiem mocy koncesyjnej.	Uwaga nieuwzględniona. Koncesje dla dużych źródeł zapewniają, że tylko podmioty spełniające określone standardy techniczne i finansowe mogą wytwarzać energię w takich źródłach, co minimalizuje ryzyko awarii i zagrożeń dla sieci elektroenergetycznej. Wymagania koncesyjne obejmują również przepisy dotyczące ochrony środowiska, co pomaga w minimalizowaniu negatywnego wpływu na środowisko naturalne.
56.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 2 pkt 4 Projektu (art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy - Prawo energetyczne) w zw. z par. 5 pkt 1 Rozporządzenia z dnia 15 września 2023 r. w sprawie zwolnień od	Na gruncie regulacji akcyzowych, § 5 pkt 1 Rozporządzenia ws. zwolnień od podatku akcyzowego stanowi, że: „Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej przez podmiot, który wyprodukował ją z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW (...).”	Par. 5 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego” <i>Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej przez podmiot, który wyprodukował ją z generatorów o</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		podatku akcyzowego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1891	W związku z procedowanymi w Projekcie deregulacyjnym zmianami, PIPC zwraca się z propozycją dostosowania i ujednolicenia przepisów prawa, które posługują się analogicznymi pojęciami, w taki sposób, żeby limit wskazany w Rozporządzeniu ws. zwolnień od akcyzy limit także został podniesiony do 5 MW. Zmiana ta będzie miała istotne znaczenie dla podatników korzystających z możliwości wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, znacznie uprości bowiem formalności w zakresie akcyzy. W zakresie w jakim skorzystają z tego zwolnienia Przedsiębiorcy nie będą musieli prowadzić ewidencji akcyzowych, składać deklaracji, ani rejestrować się w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych. Zatem proponowana zmiana pomoże spełnić jeden z głównych celów wskazanych w uzasadnieniu do Projektu deregulacyjnego („Celem ustawy jest ułatwienie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, co ma przyczynić się do zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w krajowym miksie energetycznym”). Jak się wydaje, wprowadzane w przeszłości do rozporządzenia ws. zwolnień rozwiązanie zwolnienia od akcyzy wyprodukowanej energii elektrycznej o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW powiązane było z limitem 1 MW wskazanym w prawie energetycznym. Logicznym następstwem więc byłoby dostosowanie tych przepisów do siebie także i obecnie. Służyć to będzie wymaganej spójności i potwierdzi działanie ustawodawcy w sposób racjonalny. Jednocześnie zmiana ta, z uwagi na niewielką wysokość opodatkowania energii elektrycznej, spowoduje jedynie marginalne uszczuplenie wpływu akcyzy do budżetu, tym samym nie powodując realnego ubytku dla fiskusa. Zmiana ta pozwoli przede wszystkim zachować spójność oraz jednolitość w stosowaniu prawa podatkowego z prawem energetycznym oraz zapewni zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w miksie energetycznym.	<i>łącznej mocy nieprzekraczającej 5 MW (...)</i>	
57.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 4b (nowy)	Poprawka ma na celu znaczące usprawnienie procesu uzyskiwania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej i koncesji na magazynowanie energii elektrycznej w przypadku źródeł realizowanych w formule współdzielenia mocy przyłączeniowej w przypadku, gdy realizowane są one przez podmioty pozostające w zależności właścicielskiej w odniesieniu do już przyłączonych instalacji lub magazynów.	4b) w art. 33 po ust. 1 ab dodaje się ust. 1ac w brzmieniu: “1ac. W przypadku, o którym mowa w ust. 1ab, przepisów art. 35a nie stosuje się.”	Uwaga nieuwzględniona. W ramach prac nad projektem UC84 prowadzone są dalsze analizy w zakresie cable pooling.

			Proponuje się, aby przy łącznym spełnieniu wszystkich warunków procedura uzyskiwania koncesji była uproszczona, co z jednej strony wpłynie korzystnie na pracę Urzędu Regulacji Energetyki, a z drugiej umożliwi szersze wykorzystanie te formuły realizacji projektów. Ze względu na skomplikowany, złożony i czasochłonny proces uzyskiwania koncesji wydaje się zasadne ograniczenie weryfikacji wniosków do informacji, które są najbardziej istotne w przypadku cable pooling.		
58.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 4c (nowy)	Poprawka ma na celu znaczące usprawnienie procesu uzyskiwania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej i koncesji na magazynowanie energii elektrycznej w przypadku źródeł realizowanych w formule współdzielenia mocy przyłączeniowej w przypadku, gdy realizowane są one przez podmioty pozostające w zależności właścicielskiej w odniesieniu do już przyłączonych instalacji lub magazynów . Proponuje się, aby przy łącznym spełnieniu wszystkich warunków procedura uzyskiwania koncesji była uproszczona, co z jednej strony wpłynie korzystnie na pracę Urzędu Regulacji Energetyki, a z drugiej umożliwi szersze wykorzystanie te formuły realizacji projektów. Ze względu na skomplikowany, złożony i czasochłonny proces uzyskiwania koncesji wydaje się zasadne ograniczenie weryfikacji wniosków do informacji, które są najbardziej istotne w przypadku cable pooling.	4c) w art. 33 po ust. 1d dodaje się ust. 1e w brzmieniu: “1e. W przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 1ac, wniosek udzielenie koncesji powinien zawierać informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–2, 4 i 6.”	Uwaga nieuwzględniona. W ramach prac nad projektem UC84 prowadzone są dalsze analizy w zakresie cable pooling.
59.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2 pkt 6 (Art. 45 ust. 1p Prawa Energetycznego)	Proponowany zapis dotyczący zachęt finansowych nie jest do końca jasny. Proponujemy: - doszczegółowienie jakie konkretnie koszty projektodawca ma na myśli - np. koszty prowadzenia wszystkich działań mających skłonić odbiorców do przejścia na komunikację elektroniczną, w tym związanych np. z wysyłką dedykowanej korespondencji - włączyć do kosztów uzasadnionych dla przedsiębiorstw energetycznych również koszty związane z utworzeniem dedykowanego portalu internetowego do obsługi odbiorców.		Uwaga częściowo uwzględniona. Do proponowanego Art. 45 ust. 1p ustawy – Prawo energetycznego dodane zostanie zdanie drugie w brzmieniu: „Wysokość zachęt finansowych nie może przekraczać kosztów jakie poniosłoby przedsiębiorstwo energetyczne w wyniku kontynuowania korespondencji prowadzonej na dotychczasowych zasadach.”.

					Powyższy ograniczy ryzyko uwzględniania w ramach zachęt kosztów nie związanych ze zmianą prowadzenia korespondencji.
60.	GK PGE	Art. 4 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji	Brak możliwości zwiększenia wsparcia przyznanego w ramach premii kogeneracyjnej skorygowanej lub premii gwarantowanej skorygowanej w sytuacji późniejszego obniżenia pomocy publicznej na realizację inwestycji. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 14 ust. 10 ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnionej przy obliczaniu premii kogeneracyjnej skorygowanej albo premii gwarantowanej skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wysokości tych premii. Celem postulowanej zmiany jest możliwość zwiększenia wsparcia przyznanego z tytułu ww. premii w sytuacji późniejszego obniżenia pomocy publicznej na realizację inwestycji. Obecny mechanizm wynikający z przepisu art. 14 ust. 10 ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji taki proces uniemożliwia.	W art. 4 dodaje się nowy pkt w brzmieniu: „X) w art. 14 uchyla się ust. 10.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
61.	GK PGE	Art. 4 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt dotyczącego art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji	Usunięcie obowiązku przekazywania informacji o stanie wykonania zobowiązania do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji Proponowane uchylenie w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wynika ze zmian wprowadzonych w ustawie o odnawialnych źródłach energii – uchylono analogiczny przepis (art. 83 ust. 1 pkt 1). W uzasadnieniu do zmiany ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw wskazano, że: „z praktyki organu (Prezes URE) wynika, iż przedstawianie informacji o stanie realizacji harmonogramu, stanowi nadmiarowy obowiązek nałożony na wytwórców”.	W art. 4 dodaje się nowy pkt w brzmieniu: „Y) w art. 76 uchyla się ust. 1.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
62.	GK PGE	Art. 4 projektu ustawy w zakresie dodania nowego pkt	Usunięcie obowiązku składania sprawozdania w zakresie wolumenu wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej, wraz z opinią akredytowanej jednostki,	W art. 4 dodaje się nowy pkt w brzmieniu:	Uwaga nieuwzględniona.

		dotyczącego art. 77 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji	przez wytwórcę nie osiągnącego przychodów z premii gwarantowanej indywidualnej W zakresie premii gwarantowanej indywidualnej nie jest zasadne przedkładanie sprawozdania w zakresie wolumenu energii elektrycznej wprowadzonej do sieci i sprzedanej, wraz z opinią akredytowanej jednostki (sporządzoną na podstawie badania przeprowadzonego u wytwórcy stwierdzającą prawidłowość danych zawartych w sprawozdaniu) przez wytwórcę w przypadku, gdy wsparcie wynosi 0 złotych za MWh. Przypadek taki prowadzi do sytuacji, w której wytwórca ponosi dodatkowe koszty oraz czas na realizację zadania, którego skutkiem nie jest korzystanie z systemu wsparcia tj. brak przychodów w wyniku zerowej premii.	„Z) w art. 77 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Obowiązek złożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wytwórcy energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, który nie uczestniczy w systemie wsparcia, o którym mowa w rozdziałach 3-5 i 9 oraz wytwórcy, dla którego wysokość premii gwarantowanej indywidualnej w okresie poprzedniego roku kalendarzowego wynosiła 0 złotych za MWh.”	Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
63.	PKEE, ORLEN S.A.	Art. 7	Proponujemy uproszczenie zawartych w art. 7 zasad na jakich miałyby następować przejście na korespondencję elektroniczną przez odbiorców, którzy zawarli umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie ustawy. Proponowany mechanizm z wysyłką do odbiorców pouczenia o możliwości wyrażenia zgody na korespondencję elektroniczną (wraz z formularzem zgody na taką korespondencję) generuje zbędne obciążenia administracyjne (konieczność przekazania formularzy do wielu mln klientów w skali kraju oraz późniejszej obsługi zwrotnej takich formularzy) oraz jest nieefektywny z punktu widzenia samego odbiorcy (konieczność uzupełnienia przez odbiorcę i odesłania formularza). Mechanizm ten nie realizuje zatem podstawowego celu ustawy, jakim jest upowszechnienie komunikacji pomiędzy odbiorcami a przedsiębiorstwami energetycznymi z wykorzystaniem kanałów elektronicznych. Wobec powyższego proponuje się wprowadzenie rozwiązania, w którym jedynie odbiorcy w gospodarstwach domowych, którzy chcą dalej korzystać z formy papierowej korespondencji będą składać do przedsiębiorstwa energetycznego oświadczenia (żądania) w tym zakresie. W ramach tego rozwiązania, w odniesieniu do odbiorców, którzy zawarli umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie ustawy i dotychczas nie przekazali zgody na korespondencję elektroniczną w ramach		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest niezgodna z art. 18 dyrektywy 2019/944 rynkowej elektroenergetycznej, zgodnie z którym każdy odbiorca ma możliwość a nie przymus otrzymywania rachunków w formie elektronicznej. Uwaga w pozostałym zakresie również nieuwzględniona, gdyż nie zabezpiecza interesów osób wykluczonych cyfrowo.

			dotychczasowych przepisów art. 3a ust. 2 prawa energetycznego: a) przedsiębiorstwo energetyczne przy pierwszej korespondencji kierowanej do odbiorcy po wejściu w życie ustawy, przekaze odbiorcy informacje o przejściu z mocy prawa na zasady korespondencji zawarte w nowelizowanym przepisie art. 3a (tj. w formie elektronicznej) oraz o możliwych kanałach tej komunikacji, które oferuje przedsiębiorstwo energetyczne. W przypadku odbiorców w gospodarstwach domowych taka informacja będzie zawierać pouczenie, że odbiorca może złożyć żądanie, aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej, b) W przypadku odbiorców w gospodarstwie domowym, którzy nie przekażą przedsiębiorstwu energetycznemu w określonym czasie (np. 1 miesiąca) ww. żądania o prowadzeniu korespondencji w formie papierowej – podstawową formą komunikacji stanie się forma elektroniczna analogicznie jak ma to miejsce dla umów zawieranych po wejściu w życie ustawy. Szczegółowe brzmienie przepisów określających ww. rozwiązanie pozostaje do wypracowania w toku dalszego procesu legislacyjnego.		
64.	PSE S.A.	Art. 7	Aktualnie obowiązujący przepis art. 3a ustawy Prawo energetyczne w ust. 2 wskazuje na możliwość wyrażenia przez obiorcę zgody na przekazywania korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Część odbiorców w KSE (np. odbiorcy PSE S.A.) wyraziła już takie zgody w ramach obowiązujących umów. Skoro zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 3a ust. 2 odbiorca mógł wyrazić zgodę na przekazywanie korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej (jako formy wyłącznej albo dodatkowej do pisemnej lub dokumentowej) i wyraził taką zgodę w już zawartej umowie lub w ramach jej realizacji, to do tego przypadku nie ma ratio legis dla projektowanego przepisu art. 7 ustawy nowelizującej. Prowadziłoby to bowiem do sytuacji, że chociaż umowa zawierała zgodę na prowadzenie korespondencji w formie elektronicznej to przedsiębiorstwo energetyczne mimo tego będzie, w ramach bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 7 ust. 2-44, musiało wykonać obowiązek pouczenia o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków	Dodanie ust. 5 o treści: „5. Ust. 2-3 nie mają zastosowania do przypadku kiedy w ramach umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie ustawy odbiorcy wyraził zgodę na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222).”	Uwaga nieuwzględniona. Projekt nie przewiduje wymogu ponownego wyrażenia zgody na komunikację elektroniczną, w przypadku, gdy odbiorca już taką zgodę wydał.

			komunikacji elektronicznej, wysyłając w tym zakresie formularz zawierający informacje jak w ust. 3 tego przepisu. Takie działanie byłoby niecelowe.		
65.	GK PGE	Art. 7 projektu ustawy	Zwracamy uwagę, że art. 7 w brzmieniu znajdującym się w projekcie ustawy niszczy niemal w całości cel zmiany wprowadzonej w art. 2 pkt 1 projektu ustawy w zakresie art. 3a ustawy – Prawo energetyczne, a mianowicie przejście z korespondencji papierowej na korespondencję elektroniczną. Do tego zobowiązuje sprzedawców do pouczenia odbiorców o możliwości przejścia na komunikację elektroniczną w pierwszej korespondencji kierowanej do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Na dodatek narzuca dostawcom energii „wzór” formularza, jaki ma wysłać do odbiorcy. Projekt ustawy nie bierze jednak pod uwagę, że sprzedawcy energii elektrycznej stale prowadzą kampanie informacyjne i zachęcające odbiorców do przejścia na komunikację elektroniczną. Narzucanie obowiązku dokonania kolejnej akcji w formie wskazanej przez projekt ustawy jedynie wygeneruje dodatkowe niepotrzebne koszty, nie zwiększając liczby decyzji o przejściu na komunikację elektroniczną. Dużo lepszym rozwiązaniem byłoby z mocy prawa ustanowienie korespondencji elektronicznej w relacji z organami administracji publicznej, przedsiębiorstwami oraz wszystkimi innymi odbiorcami nie będącymi gospodarstwami domowymi, natomiast w art. 7 pozostawienie wyłącznie regulacji skierowanej do odbiorców w gospodarstwach domowych. Kwestie pouczeń i formularzy powinny zostać zderegulowane, by każdy dostawca energii mógł je realizować według już wypracowanych rozwiązań.		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest niezgodna z art. 18 dyrektywy 2019/944 rynkowej elektroenergetycznej, zgodnie z którym każdy odbiorca ma możliwość a nie przymus otrzymywania rachunków w formie elektronicznej. W pozostałym zakresie uwaga również nieuwzględniona. Zasadnym jest wprowadzenie takiego narzędzia jak formularz celem zabezpieczenia interesów osób wykluczonych cyfrowo.
66.	TOE	Art. 7 projektu	Art. 7 niestety zdaniem TOE, niweczy niemal w całości zmianę jaką wnosi art. 2 pkt 1, a mianowicie przejście z korespondencji papierowej na korespondencję elektroniczną. Do tego zobowiązuje sprzedawców do pouczenia odbiorców o możliwości przejścia na komunikację elektroniczną w pierwszej korespondencji kierowanej do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Na dodatek narzuca dostawcą energii „wzór” formularza, jaki ma wysłać do odbiorcy. Projekt nie bierze pod uwagę, że sprzedawcy energii elektrycznej stale prowadzą kampanie informacyjne i zachęcające odbiorców do przejścia na komunikację elektroniczną. Narzucanie obowiązku dokonania kolejnej akcji w formie wskazanej przez ustawę jedynie wygeneruje dodatkowe niepotrzebne koszty nie zwiększając decyzji o przejściu na komunikację elektroniczną. Dużo lepszym	Art. 7. Korespondencja z odbiorcą <u>w gospodarstwie domowym</u> , który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach, <u>chyba że odbiorca w gospodarstwie domowym po dniu wejścia w życie ustawy wybrał prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2</u>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest niezgodna z art. 18 dyrektywy 2019/944 rynkowej elektroenergetycznej, zgodnie z którym każdy odbiorca ma możliwość a nie przymus otrzymywania rachunków w formie elektronicznej. Uwaga w pozostałym zakresie również nieuwzględniona. Proponowana przez

			rozwiązaniem byłoby z mocy prawa ustanowienie korespondencji elektronicznej w relacji z organami administracji publicznej, przedsiębiorstwami oraz wszystkimi innymi odbiorcami niebędącymi gospodarstwami domowymi. Natomiast w art. 7 pozostawienie wyłącznie regulacji skierowanej do odbiorców w gospodarstwach domowych. Kwestie pouczeń i formularzy najlepiej niech zostanie zderegulowana i każdy sprzedawca energii elektrycznej ją realizuje według już wypracowanych rozwiązań.	<u>pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym.</u>	wnioskodawcę zmiana nie precyzuje w jaki sposób odbiorca w gospodarstwie domowym ma wybrać możliwość pozostania przy tradycyjnej formie korespondencji. Z uwagi na potrzebę pełnej ochrony tych odbiorców konieczna jest wyraźna ich zgoda na zmianę formy prowadzenia korespondencji, co reguluje przepis art. 7 ust 2-4 projektu.
67.	TOE	Art. 7 projektu	Propozycja (niniejsza) uwaga ma zastosowanie w przypadku braku uwzględnienia wcześniej propozycji. Postulat wskazania stosowania formy komunikacji elektronicznej z odbiorcami jako podstawowej formy komunikacji był wielokrotnie podnoszony przez sprzedawców energii. Kilukrotnie ponawiane z ramienia TOE były pisma wskazujące na konieczność zmiany redakcyjnej wcześniejszego brzmienia art. 3a ustawy – Prawo energetyczne. Proponowana treść artykułu nie wpłynie realnie na zmianę sposobu komunikacji z odbiorcami, z którymi sprzedawcy posiadają zawarte umowy przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów i z którymi korespondencja obecnie odbywa się w formie papierowej. Przedsiębiorstwa energetyczne już dziś szeroko komunikują i zachęcają do komunikacji w formie elektronicznej. Zgodnie z Uzasadnieniem i OSR celem projektowanych przepisów jest zmiana tradycyjnej formy komunikacji na rzecz komunikacji elektronicznej przy jednoczesnym zabezpieczeniu odbiorców wykluczonych cyfrowo. Aby skutecznie zmienić formę komunikacji na elektroniczną, z zachowaniem ochrony odbiorców wykluczonych cyfrowo oraz z zachowaniem możliwości kontynuowania korzystania z korespondencji w formie papierowej proces nie powinien nakładać na odbiorców obowiązku wypełniania i odsyłania formularza z wyrażeniem zgody na prowadzenie komunikacji w formie elektronicznej.	<u>Art. 7</u> (proponowane zmiany całego art.) 1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się, z zastrzeżeniem ust. 6, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w art. 3 pkt 13b., z którym miało zawartą umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i z którym korespondencja była prowadzona w postaci papierowej, że zgodnie z art. 3a zmienianej ustawy korespondencja z tym odbiorcą	Uwaga uwzględniona częściowo. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.

			Założeniem projektu regulacyjnego jest skuteczna zamiana sposobu komunikacji na formę elektroniczną z jednoczesnym „zabezpieczeniem” możliwości kontynuacji komunikacji w formie papierowej dla tzw. odbiorców wykluczonych cyfrowo. Proponujemy zmianę procesu wskazanego w art. 7 tak, by faktycznie, zgodnie z brzmieniem art. 3a forma elektroniczna była podstawową formą komunikacji, a korespondencja w postaci papierowej była prowadzona na żądanie odbiorcy (tak jak w przypadku art. 3a ust. 2, tj. nowo zawieranych umów – co będzie stanowiło równe traktowanie wszystkich odbiorców). Zgodnie z brzmieniem projektowanego zapisu Art. 3a podstawową formą komunikacji powinna być komunikacja elektroniczna. Jednocześnie odbiorcy w gospodarstwach domowych mają prawo żądać prowadzenia lub kontynuowania prowadzenia korespondencji w formie papierowej. W świetle tego art. sprzedawcy, którzy przed wejściem w życie projektowanej ustawy mieli zawartą umowę z odbiorcą w gospodarstwie domowym i prowadzili z tym odbiorcą korespondencję w formie papierowej pouczają pisemnie takiego odbiorcę, o tym że: • zgodnie z zapisami projektowanej ustawy podstawową formą prowadzenia korespondencji jest forma elektroniczna, • odbiorcy w gospodarstwach domowych, którzy chcą kontynuować korespondencję w formie papierowej mogą zażądać, aby korespondencja odbywała się nadal w postaci papierowej, • w celu kontynuowania korespondencji w formie papierowej odbiorcy ci przekazują sprzedawcy uzupełniony formularz, dołączony do pouczenia wyrażając sprzeciw przeciwko korespondencji elektronicznej. W celu kontynuowania korespondencji w formie papierowej formularz, o którym mowa powyżej powinien zostać złożony w terminie 30 dni od daty otrzymania pouczenia. Odbiorca w gospodarstwie domowym może w każdym czasie wystąpić do sprzedawcy z żądaniem prowadzenia korespondencji w formie papierowej.	jest wymieniana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. 3. W pouczeniu tym przedsiębiorstwo energetyczne przedstawia listę oferowanych przez to przedsiębiorstwo sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada. 4. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 2, o możliwości zażądania prowadzenia korespondencji w postaci papierowej. 5. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, w którym odbiorca który chce kontynuować korespondencję w formie papierowej może zażądać, aby korespondencja odbywała się nadal w postaci papierowej. 6. Formularz, o którym mowa w ust. 5 wypełniony i podpisany przez odbiorcę w gospodarstwie domowym odbiorca ten składa w terminie 30 dni od daty otrzymania pouczenia w celu	
--	--	--	--	---	--

			Przyjęcie powyższej uwagi, umożliwiającej elastyczne działanie przedsiębiorcy, spowoduje, iż wejście w życie zapisów ustawy nie będzie narażać przedsiębiorcy na ich niedotrzymanie. Jeżeli natomiast uwagi nie zostaną uwzględnione, należy dać przedsiębiorcy czas na wdrożenia zmian. Uważamy, że powinien być to okres 6 miesięcy. Zwracamy również uwagę, że zaproponowany zakres danych zawarty w formularzu dołączanym do pouczenia jest zbyt szeroki i może być trudy do wypełnienia przez klientów. Proponujemy usunięcie zapisów ust. 3 i ust. 4. Umożliwi to kontynuowanie już realizowanych działań mających na celu prowadzenie komunikacji w formie elektronicznej bez konieczności wprowadzania dodatkowych zmian.	kontynuowania korespondencji w postaci papierowej. 7. Brak złożenia formularza, o którym mowa w ust. 5 skutkuje zastosowaniem w komunikacji z takim odbiorcą formy elektronicznej. 8. Odbiorca w gospodarstwie domowym może w każdym czasie wystąpić do sprzedawcy z żądaniem przywrócenia prowadzenia korespondencji w formie papierowej. Żądanie takie jest realizowane od pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu żądania. <u>Art. 7</u> Alternatywnie (ewentualne zmiany części zapisów) Art. 7. 1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.	
--	--	--	---	---	--

				3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera: 1) dane odbiorcy: a) imię (imiona) i nazwisko, b) miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne, c) numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, d) numer klienta, jeżeli został nadany, e) adres poczty elektronicznej, f) numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę; 2) listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada. 4. Odbiorca, o którym mowa w ust. 2, udzielając zgody przedsiębiorstwu energetycznemu, przekazuje wypełniony formularz, o którym mowa w ust. 3	
68.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 7	Postulat wskazania stosowania formy komunikacji elektronicznej z odbiorcami jako podstawowej formy komunikacji był wielokrotnie podnoszony przez sprzedawców energii (kilkukrotnie ponawiane z ramienia TOE pisma wskazujące na konieczność zmiany redakcyjnej wcześniejszego brzmienia art. 3a PE. Proponowana treść artykułu nie wpłynie realnie na zmianę sposobu komunikacji z odbiorcami, z którymi sprzedawcy	Art. 7 1. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w art. 3 pkt 13b., z którym miało zawartą umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i z którym korespondencja była prowadzona w postaci papierowej,	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest niezgodna z art. 18 dyrektywy 2019/944 rynkowej elektroenergetycznej, zgodnie z którym każdy odbiorca ma możliwość a nie przymus otrzymywania

		posiadają zawarte umowy przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów i z którymi korespondencja obecnie odbywa się w formie papierowej. Zgodnie z Uzasadnienie i OSR celem projektowanych przepisów jest zmiana tradycyjnej formy komunikacji na rzecz komunikacji elektronicznej przy jednoczesnym zabezpieczeniu odbiorców wykluczonych cyfrowo. Aby skutecznie zmienić formę komunikacji na elektroniczną, z zachowaniem ochrony odbiorców wykluczonych cyfrowo oraz z zachowaniem możliwości kontynuowania korzystania z korespondencji w formie papierowej proces nie powinien nakładać na odbiorców obowiązku wypełniania i odsyłania formularza z wyrażeniem zgody na prowadzenie komunikacji w formie elektronicznej. Założeniem projektu regulacyjnego jest skuteczna zamiana sposobu komunikacji na formę elektroniczną z jednoczesnym zabezpieczeniem możliwości kontynuacji komunikacji w formie papierowej dla odbiorców wykluczonych cyfrowo. Proponujemy zmianę procesu wskazanego w art. 7 tak, by faktycznie, zgodnie z brzmieniem art. 3a forma elektroniczna była podstawową formą komunikacji, a korespondencja w postaci papierowej była prowadzona na żądanie odbiorcy (tak jak w przypadku art. 3a ust. 2, tj. nowozawieranych umów – co będzie stanowiło równe traktowanie wszystkich odbiorców). Zgodnie z brzmieniem projektowanego zapisu Art. 3a podstawową formą komunikacji powinna być komunikacja elektroniczna. Jednocześnie odbiorcy w gospodarstwach domowych mają prawo żądać prowadzenia lub kontynuowania prowadzenia korespondencji w formie papierowej. W świetle tego art. sprzedawcy, którzy przed wejściem w życie projektowanej ustawy mieli zawartą umowę z odbiorcą w gospodarstwie domowym i prowadzili z tym odbiorcą korespondencję w formie papierowej pouczają pisemnie takiego odbiorcę, o tym że: • zgodnie z zapisami projektowanej ustawy podstawową formą prowadzenia korespondencji jest forma elektroniczna • Odbiorcy w gospodarstwach domowych, którzy chcą kontynuować korespondencję w formie papierowej mogą zażądać, aby korespondencja odbywała się nadal w postaci papierowej	że zgodnie z art. 3a zmienianej ustawy korespondencja z tym odbiorcą jest wymieniana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. 2. W pouczeniu tym przedstawia listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada 3. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości zażądania prowadzenia korespondencji w postaci papierowej. 4. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, w którym odbiorca który chce kontynuować korespondencję w formie papierowej może zażądać, aby korespondencja odbywała się nadal w postaci papierowej 5. Formularz, o którym mowa w ust. 4 wypełniony i podpisany przez odbiorcę w gospodarstwie domowym odbiorca ten składa w terminie 30 dni od daty otrzymania pouczenia w celu kontynuowania korespondencji w postaci papierowej.	rachunków w formie elektronicznej. Uwaga w pozostałym zakresie również nieuwzględniona, gdyż nie zabezpiecza interesów osób wykluczonych cyfrowo.
--	--	---	---	---

			W celu kontynuowania korespondencji w formie papierowej odbiorcy ci przekazują sprzedawcy uzupełniony formularz, dołączony do pouczenia wyrażając sprzeciw przeciwko korespondencji elektronicznej W celu kontynuowania korespondencji w formie papierowej formularz, o którym mowa powyżej powinien zostać złożony w terminie 30 dni od daty otrzymania pouczenia. Odbiorca w gospodarstwie domowym może w każdym czasie wystąpić do sprzedawcy z żądaniem prowadzenia korespondencji w formie papierowej.	6. Brak złożenia formularza, o którym mowa w ust 4 skutkuje zastosowanie w komunikacji z takim odbiorcą formy elektronicznej. Odbiorca w gospodarstwie domowym może w każdym czasie wystąpić do sprzedawcy z żądaniem przywrócenia prowadzenia korespondencji w formie papierowej. Żądanie takie jest realizowane od pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu żądania.	
69.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 7	Proponujemy uproszczenie zawartych w art. 7 zasad na jakich miałyby następować przejście na korespondencję elektroniczną przez odbiorców, którzy zawarli umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie ustawy. Proponowany mechanizm z wysyłką do odbiorców pouczenia o możliwości wyrażenia zgody na korespondencję elektroniczną (wraz z formularzem zgody na taką korespondencję) generuje zbędne obciążenia administracyjne poprzez konieczność przekazania formularzy do wielu mln klientów w skali kraju oraz późniejszej obsługi zwrotnej takich formularzy. Takie rozwiązanie jest nieefektywne z punktu widzenia samego odbiorcy (konieczność uzupełnienia przez odbiorcę i odesłania formularza). Mechanizm ten nie realizuje zatem podstawowego celu ustawy, jakim jest upowszechnienie komunikacji pomiędzy odbiorcami a przedsiębiorstwami energetycznymi z wykorzystaniem kanałów elektronicznych. Wobec powyższego proponuje się wprowadzenie rozwiązania, w którym jedynie odbiorcy w gospodarstwach domowych, którzy chcą dalej korzystać z formy papierowej korespondencji będą składać do przedsiębiorstwa energetycznego oświadczenia (żądania) w tym zakresie. W ramach tego rozwiązania, w odniesieniu do odbiorców, którzy zawarli umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie ustawy i dotychczas nie przekazali zgody na korespondencję elektroniczną w ramach		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest niezgodna z art. 18 dyrektywy 2019/944 rynkowej elektroenergetycznej, zgodnie z którym każdy odbiorca ma możliwość a nie przymus otrzymywania rachunków w formie elektronicznej. Uwaga w pozostałym zakresie również nieuwzględniona, gdyż nie zabezpiecza interesów osób wykluczonych cyfrowo. W zakresie definicji słowa „korespondencja” – uwaga nieuwzględniona, ponieważ sformułowanie to widnieje w aktualnym brzmieniu art. 3a ustawy – Prawo energetyczne i nie stanowiło do tej pory wątpliwości dla uczestników rynku co do jego rozumienia jako

			dotychczasowych przepisów art. 3a ust. 2 prawa energetycznego: a) przedsiębiorstwo energetyczne przy pierwszej korespondencji kierowanej do odbiorcy po wejściu w życie ustawy, przekaze odbiorcy informacje o przejściu z mocy prawa na zasady korespondencji zawarte w nowelizowanym przepisie art. 3a (tj. w formie elektronicznej) oraz o możliwych kanałach tej komunikacji, które oferuje przedsiębiorstwo energetyczne. W przypadku odbiorców w gospodarstwach domowych taka informacja będzie zawierać pouczenie, że odbiorca może złożyć żądanie, aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej, b) W przypadku odbiorców w gospodarstwie domowym, którzy nie przekaza przedsiębiorstwu energetycznemu w określonym czasie (np. 1 miesiąca) ww. żądania o prowadzeniu korespondencji w formie papierowej – podstawową formą komunikacji stanie się forma elektroniczna analogicznie jak ma to miejsce dla umów zawieranych po wejściu w życie ustawy. Szczegółowe brzmienie przepisów określających ww. rozwiązanie pozostaje do wypracowania w toku dalszego procesu legislacyjnego. Ponadto, pragniemy zasignalizować, że projektowane przepisy nie definiują czym jest „korespondencja”. W naszej ocenie brak takiej definicji może prowadzić to odmiennych interpretacji przepisów, które mogą powodować niewłaściwe wykonywanie ustawy. W razie ew. sporu dot. wypowiedzenia umowy, mogą pojawić się wątpliwości czy wypowiedzenie złożone drogą elektroniczną zostanie uznane za skutecznie dostarczone odbiorcy (tzn. czy oświadczenie woli dotarło do adresata na adres e-mail).		sposób komunikowania się między stronami.
70.	Konfederacja Lewiatan	Art. 7	Propozycja zmiany brzmienia ust. 1 oraz 2 i wykreślenie ust. 4 Konieczne jest doprecyzowanie braku konieczności wnioskowania o formę elektronicznej korespondencji przez odbiorców, którzy już dziś korespondują elektronicznie. Zmiana w obszarze pozyskania zgody na tę formę komunikacji wśród obecnych klientów spowoduje	Art. 7. 1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbywa się za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu	Uwaga nieuwzględniona. Art. 7 ust. 1 wyraźnie wskazuje, że regulacja dotyczy umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, w których korespondencja była prowadzona papierowo. Przedsiębiorstwa

			zmniejszenie konwersji co, naszym zdaniem, jest wbrew intencji ustawodawcy. Jednocześnie proponujemy zawrzeć wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszego przepisu, pouczenie o możliwości zmiany formy korespondencji na postać papierową.	usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości prowadzenia korespondencji w postaci papierowej wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszego przepisu. 3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera: 1) dane odbiorcy: a) imię (imiona) i nazwisko, b) miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne, c) numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, d) numer klienta, jeżeli został nadany, e) adres poczty elektronicznej, f) numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę; 2) listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu	energetyczne, zgodnie z ust. 2 będą pouczały tylko tych odbiorców, a nie odbiorców, którzy już przeszli na korespondencję elektroniczną.
--	--	--	--	---	---

				internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada.	
71.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 7 ust. 1	Proponowany Art. 7 ust. 1 wprowadza niepotrzebne ograniczenia przy przejściu na komunikację drogą elektroniczną. Ograniczenia te związane są przede wszystkim ze sposobem przekazania informacji przez odbiorcę. Uważamy, iż zgoda taka nie powinna być ograniczana co do sposobu jej wyrażenia. Ponadto, wprowadzenie zapisu, iż pouczenie musi zostać wysłane wraz z pierwszą korespondencją, jest nakładaniem dodatkowych zobowiązań na przedsiębiorcę, w interesie którego jest jak najszybsze uzyskanie zgody na prowadzenie komunikacji drogą elektroniczną i wykona to w pierwszym możliwym terminie, po dostosowaniu organizacji i systemów informatycznych do bezpiecznego zrealizowania operacji. Ponadto proponujemy aby odbiorca wyraził zgodę w sposób wskazany przez przedsiębiorstwo, które będzie najlepiej umiało wykorzystać dostępne zasoby i środki na skuteczne pozyskanie zgody. Przyjęcie powyższej uwagi, umożliwiającej elastyczne działanie przedsiębiorcy, spowoduje, iż wejście w życie zapisów ustawy nie będzie narażać przedsiębiorcy na ich niedotrzymanie. Jeżeli natomiast uwagi nie zostaną uwzględnione, należy dać przedsiębiorcy czas na wdrożenia zmian. Uważamy, iż powinien być to okres 6 miesięcy.	Art. 7. 1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera: 1) — dane odbiorcy: a) — imię (imiona) i nazwisko, b) — miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne, c) — numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, d) — numer klienta, jeżeli został nadany, e) — adres poczty elektronicznej, f) — numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę;	Uwaga uwzględniona częściowo. Przepis dotyczący przejścia na korespondencję elektroniczną wejdzie w życie od 1 stycznia 2026 r., co pozwoli na odpowiednie dostosowanie systemów sprzedawców. W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona. Zasadnym jest aby pouczenie, o którym mowa w art. 7 miało określoną formę i tryb celem zabezpieczenia osób wykluczonych cyfrowo.

				2) — listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada. 4. Odbiorca, o którym mowa w ust. 2, udzielając zgody przedsiębiorstwu energetycznemu, przekazuje wypełniony formularz, o którym mowa w ust. 3	
72.	PKEE, TAURON Polska Energia	Art. 7. 1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach.	Z przepisu nie wynika, że dla umów zawartych po wejściu w życie przepisu forma elektroniczna ma być obowiązkowa z wyłączeniem gospodarstw domowych	Art. 7. 1. Korespondencja z odbiorcą, który zawarł umowę po wejściu w życie niniejszej ustawy i nie jest odbiorcą w gospodarstwie domowym odbywa się za pośrednictwem komunikacji elektronicznej, odbiorca który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest niezgodna z art. 18 dyrektywy 2019/944 rynkowej elektroenergetycznej, zgodnie z którym każdy odbiorca ma możliwość a nie przymus otrzymywania rachunków w formie elektronicznej.
73.	PTPIREE	Art. 7. ust. 1 i 2 projektu	Proponuje się wykreślić zapis dot. sposobu i zasad w jaki przedsiębiorstwo energetyczne ma prowadzić pouczenie odbiorcy o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Proces ten wymaga przygotowania projektu korespondencji, która będzie kierowana do klientów oraz przygotowania i rozwoju procesów obsługowych prowadzonych elektronicznie (przygotowanie odpowiednich formularzy w systemach elektronicznych udostępnionych klientom). Opracowanie takich rozwiązań w terminie 14 dni od wejścia w życie ustawy i zastosowanie ich przy pierwszej korespondencji jest praktycznie niewykonalne.	1. Korespondencja z odbiorcą, który miał zawartą umowę z przedsiębiorstwem energetycznym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i która prowadzona była z tym odbiorcą w postaci papierowej, odbywa się na dotychczasowych zasadach. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2	Uwaga uwzględniona częściowo. Zmiana brzmienia przepisu: „zapłatę za dystrybucję tej energii na „zapłatę za usługi dystrybucji tej energii”.

			W celu właściwego przygotowania kampanii informacyjnej dla odbiorców oraz przygotowania systemów proponujemy wprowadzenie okresu przejściowego trwającego minimum pół roku, lub przesunięcie wejścia w życie przepisów dot. korespondencji elektronicznej na 1.01.2026 r.	pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.	
74.	PKEE	Art. 7 ust. 2 projektu ustawy	Przepis dostosowujący zawarty w art. 7 projektu ustawy stanowi o obowiązku pouczenia odbiorców przez przedsiębiorstwa energetyczne o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej oraz dołączenia do pouczenia formularza, w którym oprócz danych kontaktowych odbiorcy wybierze z listy preferowane przez siebie sposoby komunikacji z przedsiębiorstwem energetycznym. Realizacja tego obowiązku ma nastąpić wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do odbiorcy po wejściu w życie ustawy. Przepis ten wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wnosimy o usunięcie wymogu przekazania pouczenia wyłącznie przy pierwszej korespondencji wyłącznie przy pierwszej korespondencji. Biorąc pod uwagę krótki termin vacatio legis oraz wymogi dotyczące zawartości pouczenia wskazane w ust. 3, wymagany jest czas na przygotowanie takiego procesu przez przedsiębiorstwa energetyczne. W przypadkach, kiedy zaraz po wejściu w życie konieczne będzie wysłanie korespondencji do odbiorcy, przedsiębiorstwa energetyczne nie będą przygotowane na realizację tego obowiązku. Dodatkowo ograniczenie możliwości przekazania pouczenia wyłącznie do pierwszej korespondencji, wpłynie na jej przekazywanie w odpowiedzi na zgłoszenia niepowiązane merytorycznie ze sposobami prowadzenia korespondencji (np. przy odpowiedziach na reklamacje). Przedsiębiorstwo energetyczne powinno mieć wpływ na ocenę merytoryczną w jakiej korespondencji pouczenie powinno być zawarte (np. przekazane wraz z fakturą) oraz racjonalny termin umożliwiający przygotowanie i realizację korespondencji.	W art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie częściej niż raz w roku.”	Uwaga uwzględniona częściowo. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
75.	GK PGE	Art. 7 ust. 2 projektu ustawy	Przepis zawarty w art. 7 projektu ustawy stanowi o obowiązku pouczenia odbiorców przez przedsiębiorstwa energetyczne o możliwości udzielenia zgody na	W art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	Uwaga nieuwzględniona. Odbiorca może w ramach realizacji niektórych ze

			prorowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej oraz dołączenia do pouczenia formularza, w którym oprócz danych kontaktowych odbiorca wybierze z listy preferowane przez siebie sposoby komunikacji z przedsiębiorstwem energetycznym. Realizacja tego obowiązku ma nastąpić wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do odbiorcy po wejściu w życie ustawy. Przepis ten wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wnosimy o usunięcie wymogu przekazania pouczenia wyłącznie przy pierwszej korespondencji. Biorąc pod uwagę krótki termin vacatio legis oraz wymogi dotyczące zawartości pouczenia wskazane w ust. 3, wymagany jest czas na przygotowanie takiego procesu przez przedsiębiorstwa energetyczne. W przypadkach, kiedy zaraz po wejściu w życie ustawy konieczne będzie wysłanie korespondencji do odbiorcy, przedsiębiorstwa energetyczne nie będą przygotowane na realizację tego obowiązku. Dodatkowo, ograniczenie możliwości przekazania pouczenia wyłącznie do pierwszej korespondencji wpłynie na jej przekazywanie w odpowiedzi na zgłoszenia niepowiązane merytorycznie ze sposobami prowadzenia korespondencji (np. przy odpowiedziach na reklamacje). Przedsiębiorstwo energetyczne powinno mieć wpływ na ocenę merytoryczną w jakiej korespondencji pouczenie powinno być zawarte (np. przekazane wraz z fakturą) oraz racjonalny termin umożliwiający przygotowanie i realizację korespondencji.	„2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie częściej niż raz w roku.”	swoich umów chceć pozostać przy korespondencji papierowej, a w przypadku innych umów, w szczególności dotyczących innego rodzaju usługi, mieć wolę zmiany korespondencji na elektroniczną.
76.	TOE, TAURON Polska Energia	Art. 7 ust. 2 projektu	Zaproponowany termin na pouczenie odbiorcy jest zbyt krótki i nie daje możliwości odpowiedniego przygotowania treści. Mogą wystąpić przypadki, że sprzedawca następnego dnia po wejściu w życie projektu będzie zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na otrzymaną od klienta korespondencję. Czternastodniowy termin na opracowanie stosowanego pouczenia wraz z załącznikiem i opracowanie założeń do ewentualnej „zachęty” finansowej jest dla sprzedawców niemożliwie do realizacji. Optymalnym rozwiązaniem jest umożliwienie sprzedawcom przekazania pouczenia zarówno z korespondencją kierowaną do odbiorcy jak również w dedykowanych wysyłkach oraz materiałach promocyjnych.	2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do tego odbiorcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.	Uwaga uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.

			Dodatkowo w celu umożliwienia wdrożenia proponujemy wprowadzenie vacatio legis dla tego postanowienia - 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.		
77.	TOE	Art. 7 ust. 2 projektu	W przypadku braku zgody na ww. propozycję zwracamy się z prośbą o usunięcie danych dotyczących umowy z treści pouczenia. Zaproponowane rozwiązanie umożliwi zastosowanie raz udzielonej przez odbiorcę zgody do wszystkich umów z nim zawartych.	3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera: 1) dane odbiorcy: a) imię (imiona) i nazwisko, b) miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne, c) numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, b) numer klienta, jeżeli został nadany, c) adres poczty elektronicznej, d) numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę; 2) listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada.	Uwaga nieuwzględniona. Odbiorca może w ramach realizacji niektórych ze swoich umów chcieć pozostać przy korespondencji papierowej, a w przypadku innych umów, w szczególności dotyczących innego rodzaju usługi, mieć wolę zmiany korespondencji na elektroniczną.
78.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 7 ust. 2 i 3 projektu ustawy	Przepis dostosowujący zawarty w art. 7 projektu ustawy stanowi o obowiązku pouczenia odbiorców przez przedsiębiorstwa energetyczne o możliwości udzielenia zgody na prowadzenie korespondencji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej oraz dołączenia do pouczenia formularza, w którym oprócz danych kontaktowych odbiorca wybierze z listy preferowane przez siebie sposoby komunikacji z przedsiębiorstwem energetycznym. Realizacja tego obowiązku ma nastąpić wraz z pierwszą korespondencją kierowaną do odbiorcy po wejściu w życie ustawy. Prosimy o wyjaśnienie/	Art. 18 otrzymuje brzmienie: „Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 7 ust. 2 i 3, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia; 2) art. 2 pkt 4, art. 3-4 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.”	Uwaga uwzględniona. Przepis dotyczący przejścia na korespondencję elektroniczną wejdzie w życie od 1 stycznia 2026 r., co pozwoli na odpowiednie dostosowanie systemów sprzedawców.

			doprecyzowanie czy za pierwszą korespondencję można uznać fakturę wysłaną do klienta? Przepis ten wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W związku z tym sygnalizujemy, że w przypadkach, kiedy zaraz po wejściu w życie konieczne będzie wysłanie korespondencji do odbiorcy, przedsiębiorstwa energetyczne nie będą przygotowane na realizację tego obowiązku. Konieczne jest zapewnienie odpowiedniego czasu na wprowadzenie odpowiednich zmian w systemach bilingowych oraz przygotowanie i wygenerowanie formularza, który będzie odpowiadać wymogom ustawowym. Na tej podstawie postulujemy o przesunięcia terminu wejścia w życie tej regulacji, tak by jej adresaci mogli odpowiednio przygotować się do realizacji jej zapisów.		Ponadto słowo „korespondencja” mieści w sobie również wysyłkę faktur do klienta.
79.	PKEE	Art. 7 ust. 3 projektu ustawy	Zaproponowany zakres danych zawarty w formularzu dołączanym do pouczenia jest zbyt szeroki i może być trudny do wypełnienia przez klientów. Proponujemy usunięcie zapisów ust. 3 i ust. 4. Umożliwi to kontynuowanie już realizowanych działań mających na celu prowadzenie komunikacji w formie elektronicznej bez konieczności wprowadzania dodatkowych zmian. Lub Wnosimy o usunięcie danych dotyczących umowy z treści formularza. Zaproponowane rozwiązanie umożliwi zastosowanie raz udzielonej przez odbiorcę zgody do wszystkich umów z nim zawartych.	Do usunięcia Art. 7 ust. 3 i 4. Lub W art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera: 1) dane odbiorcy: a) imię (imiona) i nazwisko, b) miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne, c) numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, d) numer klienta, jeżeli został nadany, e) adres poczty elektronicznej, f) numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę; 2) listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz	Uwaga nieuwzględniona. Odbiorca może w ramach realizacji niektórych ze swoich umów chcieć pozostać przy korespondencji papierowej, a w przypadku innych umów, w szczególności dotyczących innego rodzaju usługi, mieć wolę zmiany korespondencji na elektroniczną. Ponadto, zasadnym jest zachowanie przepisów ust. 3 i 4 celem zabezpieczenia interesów osób wykluczonych cyfrowo.

				informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada.”	
80.	TAURON Polska Energia	Art. 7 ust. 3 i 4.	Zaproponowany zakres danych zawarty w formularzu dołączanym do pouczenia jest zbyt szeroki i może być trudny do wypełnienia przez klientów. Proponujemy usunięcie zapisów ust. 3 i ust. 4. Umożliwi to kontynuowanie już realizowanych działań mających na celu prowadzenie komunikacji w formie elektronicznej bez konieczności wprowadzania dodatkowych zmian.	Do usunięcia Art. 7 ust. 3 i 4.	Uwaga nieuwzględniona. Formularz zawiera minimalny niezbędny zakres danych potrzebnych do właściwego udzielenia zgody na korespondencję elektroniczną. Brak tego formularza może spowodować, że interesy osób wykluczonych cyfrowo nie będą właściwie zabezpieczone.
81.	GK PGE	Art. 7 ust. 3 projektu ustawy	Wnosimy o usunięcie danych dotyczących umowy z treści formularza. Zaproponowane rozwiązanie umożliwi zastosowanie raz udzielonej przez odbiorcę zgody do wszystkich umów z nim zawartych.	W art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne dołącza formularz, który zawiera: 1) dane odbiorcy: a) imię (imiona) i nazwisko, b) miejsce dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła przez przedsiębiorstwo energetyczne, c) numer umowy odbiorcy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, d) numer klienta, jeżeli został nadany, e) adres poczty elektronicznej, f) numer telefonu, jeżeli odbiorca wyraża na to zgodę; 2) listę oferowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne sposobów komunikowania się z odbiorcą, zawierającą wskazanie rodzajów dostępnych środków komunikacji elektronicznej oraz informację o dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, jeżeli	Uwaga nieuwzględniona. Odbiorca może w ramach realizacji niektórych ze swoich umów chcieć pozostać przy korespondencji papierowej, a w przypadku innych umów, w szczególności dotyczących innego rodzaju usługi, mieć wolę zmiany korespondencji na elektroniczną.

				przedsiębiorstwo energetyczne taki portal posiada.”	
82.	PKEE	Art. 8 projektu ustawy	Jeśli projektodawca nie zdecyduje się na uwzględnienie uwagi nr 3 w zakresie propozycji nr 1 i 2, postulujemy o przesunięcia terminu wejścia w życie regulacji, tak by jej adresaci mogli odpowiednio przygotować się do realizacji jej zapisów, tj. przygotować odpowiedni załącznik do faktur. Wiąże się z koniecznością wprowadzenia zmian w systemach billingowych oraz zaprojektowaniem takiego załącznika, co jest procesem czasochłonnym.	Art. 8 otrzymuje brzmienie: „Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy 1 stycznia 2026 r.”	Uwaga uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia wejścia w życie ustawy lub od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
83.	ORLEN S.A., Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 8	Proponuje się wprowadzenie 6 miesięcznego vacatio legis w zakresie rozpoczęcia wykonywania dodawanego do prawa energetycznego przepisu art. 5 ust. 6i dot. obowiązku sprzedawcy do dołączania do faktury podsumowania zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Obowiązek ten wymaga po stronie sprzedawcy przeprowadzenia szeregu czynności związanych ze zmianą/dostosowaniem systemów IT (w szczególności systemów billingowych wykorzystywanych do wystawiania odbiorcom faktur) i nie jest możliwe, aby sprzedawcy przygotowali się do jego wykonywania w terminie 14 dni od ogłoszenia ustawy.	Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Uwaga uwzględniona częściowo. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia wejścia w życie ustawy lub od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
84.	Konfederacja Lewiatan	Art.8	Zaproponowany czas na wprowadzenie zmian oceniamy jako zbyt krótki. Przedmiotowa propozycja wynika z potrzeby dostosowania systemów billingowych i walidacji konstrukcji zmienionych formatów FV do projektu KSeF.	Zmiana brzmienia Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. przepisu.	Uwaga uwzględniona kierunkowo. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów dotyczących podsumowania od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i

					organizacyjnych do proponowanych zmian.
85.	TOE	Art. 8 projektu	Proponuje się wprowadzenie 6 miesięcznego vacatio legis w zakresie rozpoczęcia wykonywania dodawanego do Prawa energetycznego przepisu art. 5 ust. 6i dot. obowiązku sprzedawcy do dołączania do faktury podsumowania zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Obowiązek ten wymaga po stronie sprzedawcy przeprowadzenia szeregu czynności związanych ze zmianą/dostosowaniem systemów IT (w szczególności systemów bilingowych wykorzystywanych do wystawiania odbiorcom faktur) i nie jest możliwe, aby sprzedawcy przygotowali się do jego wykonywania w terminie 14 dni od ogłoszenia ustawy.	Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i pkt 2) ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy <u>nie później niż do pierwszej faktury wystawionej po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</u>	Uwaga uwzględniona kierunkowo. Uwzględni się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów dotyczących podsumowania od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
86.	GK PGE	Art. 8 projektu ustawy	Jeśli projektodawca nie zdecyduje się na uwzględnienie uwagi nr 2 w zakresie propozycji nr 1 i 2, postulujemy przesunięcie terminu wejścia w życie regulacji, tak by jej adresaci mogli odpowiednio przygotować się do realizacji jej zapisów, tj. przygotować odpowiedni załącznik do faktur. Wiąże się to z koniecznością zaprojektowaniem wzoru takiego załącznika oraz wprowadzenia zmian w systemach billingowych, co jest procesem czasochłonnym.	Art. 8 otrzymuje brzmienie: „Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy 1 stycznia 2026 r. ”	Uwaga uwzględniona. Uwzględni się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
87.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 8	W związku z uwaga zgłoszoną w Lp. 1 dotyczącą propozycji zmiany brzmienia art. 5 ust. 6i proponujemy odpowiednio zmienić treść art. 8 projektowanej ustawy. Sprzedawcy, którzy na pierwszej stronie faktury obecnie posiadają już posumowanie rozliczenia zawierającego łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii nie powinni być obligowani do powielania tych samych informacji na dodatkowym podsumowaniu, o którym mowa u propozycji art. 5 ust. 6i pkt. 2).	Art. 8. Podsumowanie informacji, o którym mowa w art. 5 ust. 6i pkt.2) ustawy zmienianej w art. 2, dołącza się po raz pierwszy do pierwszej faktury wystawionej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Sprzedawcy, którzy już stosują odpowiednie podsumowanie informacji na fakturze, będą mogli bez większych trudności przenieść je do oddzielnego dokumentu niestanowiącego części faktury bez konieczności powielania tych informacji na samej fakturze.
88.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 10 projektu ustawy	Doprecyzowania wymaga kwestia koncesji obejmujących wiele instalacji, z których tylko część zostanie wpisana do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii. W przypadku dużych wytwórców koncesje		Uwaga uwzględniona.

			obejmują nawet kilkadziesiąt instalacji. Jednocześnie projektowany przepis wskazuje, że „Koncesje (...) wygasają (...)”, co sugeruje wygaśnięcie koncesji w całości – przepis powinien jednoznacznie wskazywać na wygaśnięcie koncesji w zakresie instalacji wpisanych do rejestru.		
89.	PKEE	Art. 10 projektu ustawy	Doprecyzowania wymaga kwestia koncesji obejmujących wiele instalacji, z których tylko część zostanie wpisana do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii. W przypadku dużych wytwórców koncesje obejmują nawet kilkadziesiąt instalacji. Jednocześnie projektowany przepis wskazuje, że „Koncesje (...) wygasają (...)”, co sugeruje wygaśnięcie koncesji w całości – przepis powinien jednoznacznie wskazywać na wygaśnięcie koncesji w zakresie instalacji wpisanych do rejestru.		Uwaga uwzględniona.
90.	GK PGE	Art. 10 projektu ustawy	Doprecyzowania wymaga kwestia koncesji obejmujących wiele instalacji, z których tylko część zostanie wpisana do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii. W przypadku dużych wytwórców koncesje obejmują nawet kilkadziesiąt instalacji. Jednocześnie projektowany przepis wskazuje, że „Koncesje (...) wygasają (...)”, co sugeruje wygaśnięcie koncesji w całości – przepis powinien jednoznacznie wskazywać na wygaśnięcie koncesji w zakresie instalacji wpisanych do rejestru.		Uwaga uwzględniona.
91.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Art. 10 ust. 1 projektu ustawy	Zmiana progu mocy zainstalowanej OZE, od którego wymagana jest koncesja wymaga uregulowania zmiany statusu akcyzowego, podmiotów, które obecnie posiadają koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w OZE. Podmioty takie obecnie, nie mając statusu nabywcy finalne, samodzielnie odpowiadają za rozliczenie akcyzy od energii elektrycznej nabywanej na potrzeby własne. Proponuje się pozostawienie takim podmiotom czasu na dokonanie wyboru, czy uzyskają one status nabywcy końcowego, czy też utrzymają możliwość samodzielnego rozliczania się z akcyzy. Zmiana statusu akcyzowego takich wytwórców wpłynie też na ich rozliczenia z dostawcami energii elektrycznej na potrzeby własne tych wytwórców. Wskazane jest by zmiana taka wchodziła nie wcześniej niż z początkiem miesiąca, który zwykle w kontraktach odpowiada okresowi rozliczeniowemu.	1 ¹ Wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, na gruncie ustawy o podatku akcyzowym traktowani są jak podmioty posiadające koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej do końca miesiąca, w którym złożą właściwemu dyrektorowi izby skarbowej oświadczenie o uzyskaniu statusu nabywcy końcowego, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o podatku akcyzowym.	Uwaga wyjaśniona. Procedura przeniesienia działalności z działalności koncesjonowanej na regulowaną miała miejsce kilkakrotnie, ostatni raz w roku 2021. Przepisy dotyczące obowiązków w zakresie obliczenia i uiszczenia podatku akcyzowego od energii elektrycznej nie zmieniły się w uwagowanym zakresie. Projektodawca nie otrzymał sygnałów o problemach związanych z naliczeniem i uiszczeniem podatku akcyzowego z tym związanych. W związku z powyższym projektodawca nie uważa za zasadne

					wprowadzania zmian w zakresie podatku akcyzowego.
92.	PKEE	Art. 18 projektu ustawy	W związku z tym, że konieczne jest zapewnienie odpowiedniego czasu na wprowadzenie odpowiednich zmian w systemach bilingowych oraz przygotowanie i wygenerowanie formularza, który będzie odpowiadać wymogom ustawowym. Na tej podstawie postulujemy o przesunięcia terminu wejścia w życie projektu ustawy, tak by jej adresaci mogli odpowiednio przygotować się do realizacji jej zapisów.	Art. 18 otrzymuje brzmienie: „Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu 3 miesięcy dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 4, art. 3-4, art. 8 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.”	Uwaga uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
93.	Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej	Art. 18.	Wdrożenie w życie art. 2 ust 1-2 w terminie 14 dni od daty publikacji ustawy technicznie nie jest wykonalne w systemach informatycznych sprzedawców. Wnosimy o wydłużenie vacatio legis dla zapisów art. 2 ust 1-2 do 60 dni od daty ogłoszenia.	Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 1 i 2, które wchodzi w życie w terminie trzech miesięcy od daty ogłoszenia oraz art. 2 pkt. 4, art. 3-4 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.	Uwaga uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
94.	TOE	Art. 18 projektu	Prosimy o wydłużenie vacatio legis. Brak jest możliwości technicznych (systemy bilingowe/szablony faktur) i organizacyjnych na wdrożenie rozwiązań w zaproponowanym terminie.	Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 4, art. 3-4 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.	Uwaga uwzględniona częściowo. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
95.	TAURON Polska Energia	Art. 18	Brak możliwości technicznych (systemy bilingowe/szablony faktur) i organizacyjnych na wdrożenie korespondencji elektronicznej oraz podsumowanie do faktury. Konieczne	Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1. art. 2 pkt. 1 i art. 8 które wchodzi w życie po upływie	Uwaga uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co

			jest w tym zakresie wprowadzenie vacatio legis dla zmian wprowadzanych w Art. 2 pkt. 1 i Art. 8.	6 miesięcy od dnia ogłoszenia, art. 2 pkt 4, art. 3-4 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026r.	pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
96.	Konfederacja Lewiatan	Art. 18	Vacatio legis dla projektowanych zmian oceniamy jako zbyt krótkie. Przedsiębiorstwa energetyczne potrzebują więcej czasu na systemowe wdrożenie proponowanych rozwiązań. Przygotowanie portalu do obsługi odbiorców wymaga czasu na zmiany w systemach informatycznych przedsiębiorstw energetycznych celem ich dostosowania do obsługi wniosków, oświadczeń, informacji i powiadomień w formie elektronicznej.	Zmiana brzmienia Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 4, art. 3-4 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.	Uwaga uwzględniona częściowo. Nowe brzmienie przepisu: Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 1, pkt 2 lit. c, pkt 4, art. 3-4, art. 7 ust 2-4 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.
97.	GK PGE	Art. 18 projektu ustawy	Konieczne jest zapewnienie odpowiedniego czasu na wprowadzenie odpowiednich zmian w systemach bilingowych oraz przygotowanie i wygenerowanie formularza, który będzie odpowiadać wymogom ustawowym. Wskazany przez projektodawcę termin - 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, jest technicznie niewykonalny. Wynika to z faktu, że implementacja rozwiązań w systemach informatycznych sprzedawców energii elektrycznej wymaga znacznie dłuższego czasu. Duże przedsiębiorstwa energetyczne posiadają kilka systemów bilingowych służących do obsługi sprzedaży do odbiorców w gospodarstwach domowych. Służby informatyczne są obecnie też zaangażowane w inne projekty, choćby związane z CSIRE, czy KSeF. Na tej podstawie postulujemy przesunięcie terminu wejścia w życie projektu ustawy, tak by jej adresaci mogli odpowiednio przygotować się do realizacji jej zapisów.	Art. 18 otrzymuje brzmienie: „Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni 3 miesięcy dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 4, art. 3-4, art. 8 i art. 9-17, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.”	Uwaga uwzględniona. Uwzględnia się rozszerzenie terminu na wdrożenie przepisów od dnia 1 stycznia 2026 r. co pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym na właściwe dostosowanie możliwości technicznych i organizacyjnych do proponowanych zmian.
98.	GK PGE	Art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy	Uniemożliwianie jednostkom fizycznym wchodzić w skład jednostek rynku mocy w przypadkach wymienionych w art. 16 ust. 2 ustawy o rynku mocy – w przypadku korzystania z innych systemów wsparcia w danym roku dostaw. Powoduje to, że jednostka wytwórcza nie ma możliwości swobodnego wyboru pomiędzy systemami wsparcia.	W art. 16 ust. 2 ustawy o rynku mocy wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Wynagrodzenie za wykonywanie obowiązku mocowego nie może być otrzymywane przez jednostki rynku	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			Gwarancją niekorzystania z dwóch systemów wsparcia dla danego okresu powinno być odwołanie do otrzymywania wynagrodzenia w krótszym okresie niż cały rok dostaw. Proponuje się, by to ograniczenie było rozpatrywane osobno w każdym okresie dostaw, co uwzględni umowy mocowe zawierane na dany kwartał roku dostaw. W związku z powyższym konieczna jest zmiana brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 16 ust. 2 ustawy o rynku mocy.	mocy, w skład których na dany okres dostaw wchodzi jednostka fizyczna:”.	
99.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2131 z późn. zm.) - art. 70a ust. 3	Wprowadzenie klasyfikacji opłaty mocowej w wymiarze miesięcznym dla Odbiorców zewnętrznych.	Dobowy okres kwalifikacji opłaty mocowej od mocy umownej 16kW dla Odbiorców Zewnętrznych, który obowiązuje od 01.01.2025r. to bardzo proces długi obarczony dużym błędem. Zmiana na wymiar miesięczny spowoduje mniejsze błędy w rozliczeniach oraz skrócenie procesu rozliczeniowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
100.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 3 i art. 7 PE (autokonsumpcja)	Proponowane poprawki mają na celu zaadresowanie specyfiki i potencjału autokonsumpcji energii elektrycznej z OZE, w szczególności z instalacji fotowoltaicznych. Rosnąca popularność fotowoltaiki, zarówno wśród gospodarstw domowych, przedsiębiorstw, jak i w sektorze publicznym, generuje coraz większy wolumen energii elektrycznej zużywanej na miejscu produkcji. Zjawisko autokonsumpcji, choć korzystne z punktu widzenia efektywności energetycznej, redukcji strat przesyłowych i wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego, napotyka na szereg barier regulacyjnych i proceduralnych. Zawarta w Projekcie propozycja złagodzenia wymagań związanych z pozwoleniem na budowę dla instalacji niewyprowadzających energii do sieci nie odblokuje rozwoju tego modelu wytwarzania energii z OZE. Główne bariery wiążą się z uzyskiwaniem warunków przyłączenia do sieci, automatyki itd. Problemy te adresują przedstawione poprawki. Główne problemy, które wymagają rozwiązania legislacyjnego to: 1. Brak jasnej definicji autokonsumpcji w Prawie Energetycznym: Nieprecyzyjne ramy prawne utrudniają jednoznaczne traktowanie instalacji autokonsumpcyjnych i różnicowanie ich od instalacji nastawionych na sprzedaż energii do sieci.	Art. 3, pkt. 11l) Autokonsumpcja energii elektrycznej – bezpośrednie zużycie przez odbiorcę końcowego energii elektrycznej pochodzącej wyłącznie ze źródeł odnawialnych, wytworzonej w niewydzielonej jednostce wytwórczej przyłączonej do instalacji odbiorczej tego odbiorcy, pracującej w sposób zależny od poboru tego odbiorcy i uwzględniającej jego indywidualny popyt na energię elektryczną. Art. 3, pkt. 13e) odbiorca aktywny - odbiorcę końcowego działającego indywidualnie albo w grupie, który: a) zużywa wytworzoną we własnym zakresie energię elektryczną lub b) magazynuje wytworzoną we własnym zakresie energię elektryczną, lub c) sprzedaje wytworzoną we własnym zakresie energię elektryczną, lub d) realizuje przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			2. Niedostateczne uwzględnienie autokonsumpcji w celach OZE: Energia elektryczna zużywana na potrzeby własne z instalacji OZE nie jest w pełni uwzględniana w bilansie krajowego celu OZE, co zaniża realny wkład fotowoltaiki w transformację energetyczną Polski. 3. Bariery proceduralne i administracyjne: Instalacje autokonsumpcyjne, mimo mniejszego wpływu na sieć elektroenergetyczną (szczególnie w formule zero-eksportu), podlegają często tym samym, skomplikowanym procedurom przyłączeniowym i regulacyjnym co duże elektrownie OZE, co wydłuża i podraża proces inwestycyjny. 4. Nieadekwatne definicje mikro- i małych instalacji OZE: Obecne definicje, oparte na mocy zainstalowanej, nie uwzględniają charakteru autokonsumpcji, gdzie kluczowa jest moc osiągalna netto i faktyczny wpływ na sieć. 5. Brak uproszczeń dla instalacji zero-eksportu: Instalacje, które projektowane są wyłącznie na potrzeby autokonsumpcji i nie wprowadzają energii do sieci (zero-eksport), powinny podlegać uproszczonym procedurom zgłoszeniowym, a nie rozbudowanym procesom uzyskiwania warunków przyłączenia i pozwoleń.	w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2166 oraz z 2023 r. poz. 1681), lub e) świadczy usługi systemowe, lub f) świadczy usługi elastyczności, lub g) prowadzi autokonsumpcję energii elektrycznej - pod warunkiem że działalności, o których mowa w lit. b-g, nie stanowią przedmiotu podstawowej działalności gospodarczej tego odbiorcy, określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773); Art. 3, pkt. 55d): mikroprosument biznesowy energii odnawialnej – odbiorcę końcowego zużywającego energię elektryczną w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej, który również wprowadza energię elektryczną do sieci przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, a moc osiągalna netto wyprowadzana do sieci jest nie większa niż 50 kW. Art. 7, ust. 1h: Przepis ust. 1, 11 i 12 w zakresie przyłączenia do sieci w pierwszej kolejności oraz szacowanej wysokości opłaty, o której mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio do jednostek wytwórczych działających w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej, jeżeli energia elektryczna wytworzona w tych jednostkach wytwórczych jest również wyprowadzana do sieci przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.	
--	--	--	--	--	--

				Art. 7, ust. 23: W przypadku, gdy energia wytworzona w jednostce wytwórczej działającej w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej jest również wyprowadzana do sieci przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, umowa o przyłączenie do sieci zawiera szczegółowy opis sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej i mocy osiągalnej netto wyprowadzanej do sieci, przy czym: 1) koszt zakupu i zainstalowania urządzeń służących do zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej i mocy osiągalnej netto wprowadzanej do sieci ponoszą podmioty przyłączane do sieci; 2) kontrolę urządzeń służących do zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej i mocy osiągalnej netto wprowadzanej do sieci sprawuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, które dokonuje czynności kontrolnych w trakcie odbioru technicznego jednostki wytwórczej. Art. 7, ust. 3e: W przypadkach, o których mowa w ust. 3c i 3d, z wyłączeniem jednostki wytwórczej działającej w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej, do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot dołącza dodatkowo dokument potwierdzający tytuł	
--	--	--	--	---	--

				prawny podmiotu do korzystania z nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku. Art. 7, ust. 8d: Do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot, o którym mowa w ust. 8a, dołącza w szczególności, w przypadku przyłączania do sieci źródeł innych niż mikroinstalacje lub jednostki wytwórcze działające w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej: Art. 7, ust. 8d17 – 8d26: 8d17. Autokonsumpcja energii elektrycznej bez wyprowadzania energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej do sieci przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej nie wymaga uzyskania dla jednostki wytwórczej warunków przyłączenia ani zawierania umowy o przyłączenie do sieci. 8d18. Podmiot, który zamierza prowadzić autokonsumpcję energii elektrycznej bez wyprowadzania energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej do sieci przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, zgłasza przedsiębiorstwu energetycznemu, do sieci którego jest przyłączony jako odbiorca końcowy, przyłączenie jednostki wytwórczej do własnej instalacji odbiorczej, po zainstalowaniu urządzeń uniemożliwiających wyprowadzanie energii elektrycznej do sieci i układu pomiarowo-rozliczeniowego. Koszt wymaganych urządzeń i układów	
--	--	--	--	---	--

				ponosi podmiot, który zamierza prowadzić autokonsumpcję energii elektrycznej. 8d19. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 8d17, zawiera w szczególności: 1) oznaczenie podmiotu zamierzającego prowadzić autokonsumpcję energii elektrycznej; 2) informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia przez jednostkę wytwórczą wymagań technicznych i eksploatacyjnych, o których mowa w art. 7a; 3) dane o lokalizacji jednostki wytwórczej; 4) zobowiązanie podmiotu zamierzającego prowadzić autokonsumpcję energii elektrycznej do niewprowadzania energii elektrycznej do sieci i nieprzekraczania mocy przyłączeniowej określonej w umowie o przyłączenie odbiorcy końcowego. 8d20. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej potwierdza złożenie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d18, odnotowując datę jego złożenia. 8d21. W przypadku, o którym mowa w ust. 1h, do wniosku o określenie warunków przyłączenia, podmioty ubiegające się o przyłączenie, dołączają opis sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej i deklarowanej mocy osiągalnej netto wprowadzanej do sieci. 3d22. W przypadku, o którym mowa w ust. 1h, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej w warunkach	
--	--	--	--	---	--

				przyłączenia określa sposób zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej i deklarowanej mocy osiągalnej netto wprowadzanej do sieci. 3d23. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla mikroprosumenta biznesowego energii odnawialnej w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku. Termin określony w zdaniu poprzednim liczony jest od dnia wniesienia zaliczki. 3d24. Operator systemu elektroenergetycznego właściwy dla miejsca przyłączenia pobiera opłaty za przekroczenie mocy przyłączeniowej lub mocy osiągalnej netto wprowadzonej do sieci przez podmioty prowadzące autokonsumpcję energii elektrycznej, w wysokości odpowiadającej opłacie za nielegalny pobór energii elektrycznej względem nadmiarowej energii elektrycznej, która została przez te podmioty wprowadzona do sieci w wyniku przekroczenia. 3d25. W przypadku przekroczenia mocy przyłączeniowej lub mocy osiągalnej netto wprowadzonej do sieci przez podmioty prowadzące autokonsumpcję energii elektrycznej, operator systemu elektroenergetycznego właściwy dla miejsca przyłączenia, może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu przez te podmioty energii elektrycznej do sieci albo całkowicie wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej do sieci, bez wypłaty rekompensat oraz bez ponoszenia odpowiedzialności za	
--	--	--	--	--	--

				skutki tych ograniczeń albo odłączenia. Wznowienie dostarczania energii elektrycznej następuje po wdrożeniu przez te podmioty wskazanego przez operatora sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej lub deklarowanej mocy osiągalnej netto wprowadzanej do sieci. 3d26. Przepisy ust. 3d21- 3d25 stosuje się odpowiednio w przypadku: 1) zwiększenia deklarowanej mocy przyłączeniowej lub mocy osiągalnej netto wprowadzanej do sieci przez podmiot, który prowadzi autokonsumpcję energii elektrycznej; 2) zmiany parametrów technicznych jednostki wytwórczej działającej w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej, w tym zwiększenia mocy osiągalnej netto jednostki wytwórczej w punkcie przyłączenia do instalacji odbiorczej odbiorcy końcowego.	
101.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 7 Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. poz. 819 z późn. zm.) - § 4 ust. 3	Utrudnienia proceduralne związane z przyłączaniem przez OSDn źródeł OZE do własnej sieci dystrybucyjnej.	Postuluje się jasne rozstrzygnięcie na poziomie ustawy/rozporządzenia, że zawarcie umowy o przyłączenie istniejącej sieci OSDn do sieć OSDp nie stanowi znaczącej modyfikacji w rozumieniu art. 4 ust. 1 NC DC (tj. istniejąca sieć nie jest obejmowana wymogami NC DC) jeżeli w ramach tej umowy nie jest zmieniana moc przyłączeniowa i przesądzenie, że w takim wypadku nie jest wymagane uzyskanie stanowisko Prezesa URE. Uproszczenie procedur na wydawanie warunków przyłączenia w obrębie Operatora Systemu Dystrybucyjnego typu OSDn bez konieczności uzgadniania z OSDp w sytuacji założeniu braku wpływu mocy z przyłączanych źródeł do sieci	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				operatora. Zgodnie z obowiązującymi przepisami każde przyłączenie nowego źródła do sieci OSDn jest rozpatrywane przez OSDp jako zdarzenie wymagające uzyskania przez OSDn warunków przyłączenia do sieci OSDp. Wynika to z ogólnej regulacji zawartej w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego. Wymóg uzyskania przez OSDn warunków przyłączenia do sieci OSDp wiąże się obecnie z koniecznością przeprowadzenia procedury objęcia istniejącego systemu dystrybucyjnego przyłączonego do systemu innego niż system przesyłowy wymogami NC DC (art. 4 ust. 1 tego kodeksu sieciowego) i dokonania oceny istotności modyfikacji w sieci OSDn. Z uwagi na krajowe uwarunkowania prawne z zasadzie każdy przypadek wydania warunków przyłączenia związany jest z zawarciem umowy o przyłączenie – nawet jeśli w praktyce nie zmieniają się parametry współpracy sieci OSDp z siecią OSDn (np. w zakresie mocy wyprowadzanej z sieci OSDn). To z kolei oznacza, że w ocenę istotności modyfikacji zaangażowany musi zostać Prezes URE (zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a pkt ii NC DC). W praktyce wydłuża to proces przyłączeniowy o kilka miesięcy. Dzieje się tak również w przypadku przyłączeń, w których nie występuje istotne oddziaływanie sieci OSDn na sieć OSDp (np. brak wyprowadzania mocy z sieci OSDn).	
--	--	--	--	--	--

102.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 7aa ust. 4	Obciążenie energii dostarczanej linią bezpośrednią opłatą solidarnościową.	Wskazane jest zniesienie opłaty solidarnościowej, ewentualnie ograniczenie naliczania składnika zmiennego stawki sieciowej tylko do sytuacji gdy odbiorca w związku z realizacją linii bezpośredniej obniży moc zamawianą u operatora systemu dystrybucyjnego, do którego sieci jest przyłączony w stosunku do średniej mocy obowiązującej tego odbiorcę w ostatnich 36 miesiącach. Zmiana definicji linii bezpośredniej w Prawie energetycznym - otworzyła prawnie tę „instytucję” dla dużych odbiorców energochłonnych. Umożliwia ona obecnie zawieranie korporacyjnych PPA w formule on-site – bez konieczności wykorzystania do przyłączenia sieci dystrybucyjnej. Opłacalność zawierania takich kontraktów znacząco jest jednak ograniczona przez tzw. opłatę solidarnościową. Opłata ta aktualnie odpowiada stawce jakościowej oraz połowie wysokości składnika zmiennego stawki sieciowej – operatora, do którego sieci przyłączony jest odbiorca korzystający z linii bezpośredniej.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
103.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 9d1	Ograniczenia dot. posiadania magazynu energii przez podmioty mające status OSD. Podmioty mający status operatora co do zasady nie mogą posiadać magazynu energii, nawet jeśli działalność operatorska stanowi tylko uboczną część ich działalności podstawowej. Ustawodawca dodając w 2021 roku w treści Prawa energetycznego przepis art. 9da istotnie ograniczył operatorom systemów dystrybucyjnych możliwość korzystania z magazynów energii. Zmiana ta podyktowana była koniecznością dostosowania krajowych przepisów do wymogu dyrektywy 2019/944. Nie dokonano jednak pełnej implementacji przepisów dyrektywy. Spod ograniczeń dotyczących możliwości	Proponuje się wyłączenie spod ograniczeń podmiotów, dla których działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej nie jest przeważającą działalnością (mierzona przychodowo). [Dodanie nowego przepisu w art. 9d ¹ (ust. 8) PE] 8. Przepisów ust. 1-7 nie stosuje się do operatorów zamkniętych systemów dystrybucyjnych.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			posiadania magazynów energii przez OSD nie zostali wyłączeni operatorzy zamkniętych systemów dystrybucyjnych, <u>mimo iż taką możliwość dopuszcza dyrektywa (art. 38 ust. 2 lit. e).</u> W konsekwencji wielu operatorów, którzy działalność dystrybucyjną prowadzą jedynie ubocznie wobec swojej podstawowej działalności, zostało bardzo mocno ograniczonych w zakresie możliwości korzystania z magazynów energii. Do tej grupy podmiotów należą m.in. zakłady energochłonne posiadające własne sieci dystrybucyjne. Mimo iż podmioty te mają ogromny potencjał w zakresie inwestowania w wielkoskalowe magazyny energii są one przez obecne regulacje w tym zakresie mocno ograniczone. Nie ma to zaś w zasadzie żadnego racjonalnego uzasadnienia. Mając na uwadze, że magazyny energii mają odegrać istotną rolę w transformacji energetycznej państwa, w tym przez stabilizację KSE - zniesienie barier regulacyjnych dla wykorzystania magazynów energii przez duże zakłady powinno być absolutnym priorytetem legislacyjnym. Wyłączenie spod ograniczenia przewidzianego w art. 9da PE zamkniętych systemów dystrybucyjnych może dać impuls dla dużych zakładów do uzyskania takiego statusu. Przyczyni się to też zwiększenia praktycznego znaczenia instytucji ZSD.		
104.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) – art. 9dc	Brak realnych ułatwień regulacyjnych dla Zamkniętych Systemów Dystrybucyjnych (w porównaniu do „zawodowych” systemów dystrybucyjnych).	Postuluje się zniesienie następujących obowiązków regulacyjnych dla Zamkniętych Systemów Dystrybucyjnych: przyłączania nowych podmiotów do sieci, jeżeli podmioty te znajdują się poza obszarem zamkniętego systemu dystrybucyjnego, sporządzania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 81 pkt 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne, przekazywanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji, o których mowa w art. 9d ust. 8 ustawy Prawo energetyczne, ustalania opłaty za przyłączenie do ZSD zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ust. 8 ustawy (tj. na zasadach umownych, a	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				nie wg. obligatoryjnych stawek przyłączeniowych). Duże zakłady przemysłowe zwykle posiadają elektroenergetyczne systemy dystrybucyjne mające jedynie pomocniczą funkcję wobec ich działalności podstawowej. Z prawnego punktu widzenia te niewielkie systemy są jednak traktowane niemal analogicznie jak systemy dystrybucyjne należące do podmiotów zajmujących się zawodową energetyką (ze większością obowiązków regulacyjnych). W konsekwencji obsługa tych systemów wiąże się z koniecznością angażowania dużych zasobów osobowych oraz z ponoszeniem kosztów obsługi takiej działalności nieproporcjonalnych do działalności podstawowej. M.in. operatorzy takich systemów narażeni są na prowadzeniu długotrwałych sporów przyłączeniowych – jeśli jakkolwiek zewnętrzny podmiot wniesienie nawet bezzasadny wniosek o przyłączenie.	
105.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 5 ust. 11a	Sprawozdawanie do URE każdej umowy PPA.	Proponuje się całkowite zniesienie obowiązku lub ograniczenie raportowania tylko do umów PPA zawartych z odbiorcami końcowymi (niepowiązanymi kapitałowo z wytwórcą) oraz których przedmiotem jest sprzedaż co najmniej 50 GWh/rocznie. Obecnie obowiązkowi zgłoszenia do URE podlega formalnie każda umowa sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w OZE (PPA), bez względu na ilość energii sprzedawanej.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
106.	Związek Pracodawców Polska Miedź,	Art. 11t ust.3 PE	Art. 11t ust. 3 PE zobowiązuje OSD do zainstalowania liczników zdalnego odczytu na wszystkich stacjach elektroenergetycznych SN/nN. O ile wymóg ten może mieć	[Dodanie nowego przepisu (ust.3 ¹) w art. 11t ustawy Prawo energetyczne]	Uwaga nieuwzględniona.

	Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego		uzasadnienie w odniesieniu do zawodowych operatorów (zasadniczo nie zużywających energii na własny użytek), o tyle jest on zupełnie nieracjonalny w przypadku sieci zakładowych. Te ostatnie służą przede wszystkim potrzebom własnym zakładów przemysłowych. Jedynie niewielka część energii dostarczana jest do odbiorców zewnętrznych. Opomiarowanie na poziomie stacji w żaden sposób nie jest reprezentatywne dla poborów energii elektrycznej przez odbiorców przyłączonych do takiego systemu dystrybucyjnego. Większość pobieranej energii jest bowiem zużywana przez właściciela systemu, a nie jego odbiorców i jest już opomiarowana przez nadrzędnego operatora. Opomiarowanie to zwykle jest jednak na poziomie Stacji WN, do której przyłączone są sieci zakładów energochłonnych. Stacje SN/nN są już natomiast „za licznikiem” i w większości służą potrzebom własnym zakładu. Konieczność dostosowania się do wymogów art. 11t ust. 3 PE wygeneruje znaczące koszty. Opomiarowanie na poziomie stacji SN/nN może wymagać bowiem wykonania gruntownych modernizacji stacji w celu umożliwienia instalacji w nich liczników. To wszystko przy wątpliwym celu i efekcie takich działań. Jednocześnie koszty takich działań powinny zostać przeniesione na odbiorców. W przypadku zakładowych sieci gdzie liczba odbiorców jest niewielka (koszt rozkłada się często na maksymalnie kilkunastu odbiorców) oznaczałoby to skokowy wzrost opłat dystrybucyjnych (art. 11t ust. 5 PE). Stąd wprowadzenie odstępstwa od przedmiotowego wymogu wymaga jak najszybszej interwencji legislacyjnej (mając na uwadze fakt iż instalacja liczników powinna nastąpić najpóźniej do końca 2025 roku).	3¹ Przepisu ust. 1 nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego będącego jednocześnie odbiorcą przemysłowym, znajdującym się w wykazie odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii.	Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
107.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 31g	Obowiązek przekazywania Prezesowi URE informacji o każdej zmianie oferty sprzedaży energii elektrycznej skierowanej do odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwie domowym i mikroprzedsiębiorców o przewidywanym rocznym zużyciu poniżej 100 000 kWh.	Zwolnienie z obowiązku przekazywania do porównywarek ofert – w odniesieniu do sprzedawców energii elektrycznej – przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo – jeżeli liczba ich odbiorców nie przekracza 500.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
108.	PAK-PCE Stacje H2/ PAK-PCE BiW	Nowa propozycja zmiany art. 32 ust. 1 pkt 4) lit f) ustawy z	W obecnym brzmieniu Prawo energetyczne wprowadza obowiązek uzyskania koncesji na obrót wodoru jeśli roczny obrót przekracza równowartość 10 000 000 euro. Wprowadzony obowiązek koncesjonowania obrotu	Art. 32 ust. 1 pkt 4) lit f) otrzymuje brzmienie:	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne	wodorem na cele sprzedaży na stacjach tankowania, negatywnie wpływa na cenę wodoru na stacji tankowania. Już w chwili obecnej cena wodoru w stosunku do benzyny czy diesla nie jest konkurencyjna, dlatego też nakładanie na przedsiębiorców dodatkowych obciążeń administracyjnych oraz finansowych (uzyskanie i utrzymanie koncesji naturalnie wiąże się z opłatami koncesyjnymi) nie zwiększy zainteresowania wodorem na wśród polskiego społeczeństwa. Od jakiegoś czasu rynek zauważa znaczące spowolnienie inwestycji i aktywności w obszarze gospodarki wodorowej, co jest bezpośrednio związane z barierami administracyjnymi i niepewnością regulacyjną. Wodór, traktowany coraz częściej jako surowiec na potrzeby transportu oraz surowiec przemysłowy, powinien być objęty ramami prawnymi sprzyjającymi rozwojowi, a nie reglamentacją typową dla tradycyjnych paliw. W obecnych warunkach gospodarczych i technologicznych liberalizacja obrotu wodorem jest niezbędnym krokiem, by Polska mogła skutecznie uczestniczyć w europejskiej transformacji energetycznej. W szczególności wyłączenie obowiązku koncesjonowania dla działalności obrotowej w zakresie wodoru, oderwanej od sieci gazowych lub wodorowych, służyć będzie lokalnemu/ regionalnemu rozwojowi branży transportowej (automotive), pozwalając tym samym zwiększyć efektywność rozwoju infrastruktury tankowania wodoru w Polsce, spełniając wymagania rozporządzenia AFIR.	„f) obrotu wodorem, jeżeli roczna wartość tego obrotu nie przekracza równowartości 10 000 000 euro”	
109.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 49aa	Sprawozdawanie do URE każdej umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej w ramach grupy kapitałowej.	Proponuje się ograniczenie obowiązku wyłącznie do raportowania umów, których przedmiotem jest sprzedaż energii w ramach grupy co najmniej 50 GWh/rocznie albo tylko do raportowania takich umów w grupach, których przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. Obecne regulacje zobowiązują do zgłaszania do URE, każde przedsiębiorstwo energetyczne, które zajmuje się wytwarzaniem energii elektrycznej, pod groźbą kary, każdej umowy na podstawie na podstawie	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				której takie przedsiębiorstwo sprzedaje, kupuje lub rozlicza energię elektryczną. W efekcie raportowaniu podlega formalnie nawet umowa zakupu energii elektrycznej z mikro czy małych instalacji OZE.	
110.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 2 pkt 18) i pkt 19) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (uOZE)	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	18) mała instalacja - instalację odnawialnego źródła energii stanowiącą część jednostki wytwórczej przyłączonej bezpośrednio lub za pośrednictwem instalacji odbiorczej odbiorcy końcowego do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV, której moc osiągalna netto w punkcie przyłączenia jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i mniejszej niż 3 MW, której moc osiągalna netto w punkcie przyłączenia jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW. 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii stanowiącą część jednostki wytwórczej przyłączonej bezpośrednio lub za pośrednictwem instalacji odbiorczej odbiorcy końcowego do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV, której moc osiągalna netto w punkcie przyłączenia jest nie większa niż 50 kW albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, której moc osiągalna netto w punkcie przyłączenia jest nie większa niż 50 kW.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
111.	Naturalna Enegia.plus So. z o.o.	USTAWA z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii ze zmianami, Rozdział 1 Przepisy ogólne , Art. 2. Ust 19	Wnioskujemy o zmianę definicji mikroinstalacji tj. do poziomu 75 kWe. Zakładamy, że zmiana definicji znajdzie odzwierciedlenie w kolejnych zapisach ustawy. Nasz wniosek bazuje na stosowanych praktykach. Ważne jest by definicja mikrobiogazowni mieściła się w zakresie poziomu	nowe brzmienie: "19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 75 kW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o napięciu	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			przyłączeniowych mocy umownych gospodarstw. W zdecydowanej większości rozpiętość mocy umownych gospodarstw wynosi pomiędzy 20 a 80 kW, rzadziej 100 kW. Zastosowanie nowej definicji (75 kW) w przypadku chociażby mikrobiogazowni rolniczych pozwoliłoby na zastosowanie szybszych procedur energetyczno-formalnych dla gospodarstw o skali powyżej 400 krów lub 6 000 tucznika. Aktualnie procedura budowy i przyłączenia instalacji powyżej 50 kW jest taka sam jak 499 kW, co komplikuje zastosowanie OZE w gospodarstwach hodowlanych, emitujących aż do 2 ton CO2/krowę/rok.	znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 225 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 75 kW"	
112.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Nowy art. Art. 2, pkt. 38a uOZE	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	38a: autokonsumpcja energii elektrycznej – autokonsumpcję energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 11l) ustawy – Prawo energetyczne.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
113.	Związek Pracodawców Polska Miedź, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1361 z późn. zm.) – art. 3	Brak możliwości dokonywania komercyjnych rozliczeń energii elektrycznej w okresie rozruchu technologicznego źródła wytwarzania energii.	Postulowane jest umożliwienie wytwórcom i odbiorcom końcowym, którzy zawarli cPPA, rozliczanie sprzedanej energii elektrycznej na warunkach określonych w tej umowie w okresie rozruchu technologicznego oraz przed uzyskaniem przez wytwórcę koncesji, pod warunkiem złożenia przez wytwórcę wniosku o uzyskanie koncesji oraz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy. Wytwórcy energii z OZE w instalacjach o mocy zainstalowanej większej niż 1 MW mają obowiązek uzyskania koncesji. Jednocześnie w praktyce uzyskanie koncesji jest możliwe dopiero po uruchomieniu i odebraniu instalacji OZE, to jest po wprowadzeniu przez nią energii do sieci. Proces koncesyjny potrafi trwać nawet kilka miesięcy. Odbiorcę kontraktującego energię w formule cPPA (fizyczny) z nowopowstałego źródła OZE taka sytuacja stawia w niepewności co do legalności nabywania energii od wytwórcy, który nie uzyskał jeszcze koncesji.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
114.	Polska Izba Gospodarcza	Art. 75 ust. 1b ustawy OZE	Zgodnie z art. 75 ust. 1b ustawy OZE, możliwe jest wystartowanie w aukcji przez instalację OZE, która nie	Proponujemy zniesienie ograniczenia możliwości uzyskiwania wsparcia w	

	Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej		będzie posiadała przyłączenia obsługującego tylko tę jedną instalację, ale wyłącznie po spełnieniu następujących warunków: (i) do danego punktu przyłączenia do sieci planowane jest przyłączenie dwóch lub więcej instalacji OZE (wyłącznie nowe instalacje OZE); (ii) pierwsza planowana do przyłączenia instalacja może wówczas startować w aukcji; (iii) druga (kolejna) i dalsze instalacje OZE planowane do przyłączenia w danym punkcie przyłączenia nie korzystają i nie będą korzystać z żadnego systemu wsparcia; (iv) każda instalacja OZE będzie posiadać własne liczniki (art. 75 ust. 1b ustawy OZE).	postaci udziału w aukcjach przez kolejne instalacje OZE przyłączane do tego samego punktu sieci w ramach formuły cable pooling. Obecnie z takiego uprawnienia mogą korzystać jedynie pierwsze instalacje przyłączane do wspólnego punktu. Wg obowiązujących zapisów, każda instalacja OZE musi posiadać wyodrębniony zespół wyprowadzania mocy <u>wyłącznie</u> z tej instalacji (a więc osobny punkt przyłączenia). Jeżeli jej nie ma, nie może startować w aukcji. Oznacza to, że projekty realizowane w formule Cable Pooling, w których nowa instalacja przyłącza się do wspólnego punktu przyłączenia już istniejącej instalacji, nie będzie mogła skorzystać z systemu wsparcia aukcyjnego	
115.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 120 ust. 5 pkt 1 uOZE	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	1): energii elektrycznej - dostarczenie za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne albo bezpośrednio do odbiorcy końcowego w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
116.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 121 ust. 2 pkt 1 lit. b uOZE	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	b): w pozostałych przypadkach, w tym w przypadku połączenia instalacji odnawialnego źródła energii z linią bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne, lub gdy energia elektryczna została wytworzona w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej, lub gdy energia elektryczna wytworzona w tej instalacji jest dostarczana bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan, - składa się do jednostki posiadającej akredytację Polskiego Centrum Akredytacji w zakresie potwierdzania danych oraz informacji zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, zwanej dalej "jednostką akredytowaną"	
117.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 122 ust. 9 pkt 1 uOZE	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	1): energii elektrycznej równej ilości MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne, lub dostarczonej bezpośrednio do odbiorcy końcowego w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
118.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 122 ust. 12 pkt 1 uOZE	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	1) wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne lub dostarczonej bezpośrednio do odbiorcy końcowego w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu albo	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

119.	Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki	Art. 129 pkt. 5 uOZE	Regulacja autokonsumpcji energii z OZE - por. uzasadnienie dot. zmian w PE powyżej.	5: Energię elektryczną wytworzoną z odnawialnych źródeł energii w jednostce wytwórczej działającej w ramach autokonsumpcji energii elektrycznej i zużytą na potrzeby własne odbiorcy końcowego, uwzględnia się do udziału, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem, że instalacja ta jest wyposażona w układ pomiarowy umożliwiający ewidencjonowanie tej energii.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
120.	ORLEN S.A.	Propozycja dodania do projektu ustawy nowego artykułu, zmieniającego ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz.U. 2025 poz. 498).	Zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, wytwórca, którego oferta wygrała aukcję dla morskich farm wiatrowych, w terminie 60 dni od wygrania aukcji jest zobowiązany przedstawić Prezesowi URE analizę finansową inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej ze wskazaniem oczekiwanej wewnętrznej stopy zwrotu z tej inwestycji, zweryfikowaną przez biegłego rewidenta. Należy wskazać, że nie jest znany cel przekazania takiej analizy finansowej, do niczego ona nie służy. Ustawa nie zawiera przepisów odnoszących się do tej analizy. Dodatkowo, dane w tym okresie na rzecz analizy miałyby jedynie charakter szacowany, ponieważ na tym etapie inwestor nie będzie posiadał głównych umów. Z tego względu analiza jest nadmiarowym obowiązkiem, niemającym wartości dla administracji, a narażającym inwestorów na dodatkowe koszt, dlatego proponuje się uchylenie art. 36. Proponowana zmiana w pełni wpisuje się w cel projektu ustawy jakim jest deregulacja energetyki.	„Art. X. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz.U. 2025 poz. 498) uchyla się art. 36.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
121.	PAK-PCE Stacje H2/ PAK-PCE BiW	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 320) – art. 13 ust 3 pkt 1) .	Ustawa o drogach publicznych w obowiązującym brzmieniu mówi, że z opłat za postój w strefie parkowania są zwolnione pojazdy elektryczne, o których mowa w art. 2 pkt 12 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych. A ta z kolei mówi, że pojazdem elektrycznym jest pojazd samochodowy wykorzystujący do napędu wyłącznie energię elektryczną akumulowaną przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania. Z kolei pojazd napędzany wodorem ma swoją oddzielną definicję (pojazd silnikowy wykorzystujące do napędu energię elektryczną wytworzoną z wodoru w	W art. 13 ust. 3 pkt 1) po lit e) dodaje się lit. f) w brzmieniu: f) pojazdy napędzane wodorem, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			zainstalowanych w nich ogniach paliwowych), którego próżno doszukiwać się w katalogu pojazdów zwolnionych z opłat w ustawie o drogach publicznych. W związku z celami wynikającymi z Polskiej Strategii Wodorowej oraz Dyrektywy RED III proponujemy wprowadzenie zmiany w ustawie o drogach publicznych, która zwalnia z opłat za postój na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pojazdy napędzane wodorem w rozumieniu ustawy o elektromobilności. Propozycja ta jest instrumentem wsparcia dla rozwoju rynku pojazdów wodorowych. W ocenie spółki, taka modyfikacja przepisu będzie stanowiła zachętę do wykorzystywania pojazdów napędzanych wodorem szczególnie: - firmy taksówkarskie, - firmy świadczące usługi carsharing (samochód na minuty); - osoby, które obecnie wjeżdżają samochodami o napędzie konwencjonalnym do stref płatnego parkowania; - dywersyfikowanie flot samochodowych w dużych przedsiębiorstwach przeznaczonych dla pracowników i kadry managerskiej;		
122.	PAK-PCE Stacje H2/ PAK-PCE BiW	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.).	Podczas przeprowadzonych dotychczas analiz w ramach prac techniczno - projektowych napotkaliśmy na wątpliwości interpretacyjne związane z praktycznym stosowaniem postanowień zawartych w art. 25a ust. 3 - 3b Ustawy. W obecnym brzmieniu art. 25a Ustawy określa zasady i częstotliwość badania jakości wytworzonego wodoru pod kątem wymagań jakościowych, określonych zarówno w Ustawie jak i wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych. Pragniemy jednak wskazać, iż w obecnym brzmieniu Ustawa (w szczególności art. 25 a ust. 3-3b) nie precyzuje w sposób jednoznaczny zasad postępowania w przypadku powstania przerwy w procesie badania jakości wodoru w sposób przepływowy (na zgodność parametrów z wymaganiami określonymi w przepisach) spowodowanej np. nagłą awarią analizatora przepływowego. W związku z tym zasadnym wydaje się podjęcie działań legislacyjnych, mających na celu uregulowanie tych kwestii, jeszcze teraz, gdy działalność polegająca na wytwarzaniu zielonego wodoru w Polsce jest jeszcze w początkowej fazie rozwoju. Uregulowanie przepisów w tym zakresie pozwoli eliminować rozbieżności interpretacyjne oraz ryzyka	W art. 25 po ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b) Badanie jakości wodoru, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza się rzadziej niż raz na 30 dni, ale co najmniej raz na kwartał, jeżeli: 1) wodor jest wytwarzany w procesie elektrolizy i 2) przedsiębiorca wytwarzający ten wodor w trakcie procesu jego wytwarzania kontroluje w sposób przepływowy zgodność z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 dla następujących parametrów: woda, węglowodory ogółem, metan, tlen, hel, azot, argon, ditlenek węgla, tlenek węgla, związki siarki ogółem, formaldehyd, kwas mrówkowy, amoniak, związki halogenowe ogółem; Po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			związane z hamowaniem procesu rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce. Jednocześnie w art. 25a ust 3b pkt 2) proponujemy zmniejszenie zakresu parametrów wymaganych do monitorowania – co wynika ze specyfiki produkcji i surowca wchodzącego do produkcji wodoru (czysta woda demi), z zastosowaniem procesu elektrolizy typu PEM. W przypadku wspomnianej produkcji nie ma możliwości generowania zanieczyszczeń krytycznych, mogących prowadzić do trwałego uszkodzenia membran w ogniwach paliwowych tj. związku siarki, formaldehyd, amoniak czy halogenki. Na etapie produkcji jedyne zanieczyszczenia jakie mogą teoretycznie występować to woda, tlen lub azot. W praktyce, ogranicza się to poprzez stosowanie systemów doczyszczania wodoru oraz analizatorów w module elektrolizera. W przypadku produkcji wodoru o niewłaściwych parametrach wody, tlenu i azotu jest on usuwany i dopóki nie osiągnie wymaganych wartości, nie wychodzi z elektrolizera. Co więcej, limity tych wartości są niższe niż dopuszczają normy jakościowe. W związku z powyższym proponujemy zmianę brzmienia art. 25b poprzez dodanie ust. 3c regulującego kwestie związane z przerwami podczas kontroli jakości wodoru w sposób przepływowy, wymuszonymi procesami technologicznymi lub awariami analizatorów on-line.	„ust. 3c W przypadku wystąpienia przerwy w procesie badania jakości wodoru metodą przepływową, o której mowa w ust. 3c), spowodowanej cyklicznymi przeglądami, przerwą w pracy analizatora przepływowego (on-line) lub innymi uwarunkowaniami technologicznymi, trwającej dłużej niż 30 dni, przedsiębiorca wytwarzający wodór jest zobowiązany do przeprowadzenia badania jakości wodoru w laboratorium akredytowanym, nie później niż w terminie 7 dni od upływu tego okresu.”	
123.	PAK-PCE Stacje H2/ PAK-PCE BiW		Problematiczną kwestią, z którą w praktyce spotkała się Spółka, jest kwestia certyfikatów wystawianych przez wytwórców wodoru z siedzibą i zakładami produkcyjnymi w innych państwach członkowskich UE oraz państw trzecich. W obecnym brzmieniu Ustawa o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw mówi wprost, że przedsiębiorcy m.in. wprowadzający wodór do obrotu, mają obowiązek posiadać certyfikat jakości wodoru wydany przez wytwórcę wodoru, oryginał lub jego kopie, a dalsza sprzedaż wodoru opiera się o powielanie tego dokumentu. Jednakże w ocenie Spółki, taka sytuacja odnosi się jedynie do zawartości certyfikatów jakości wodoru wyprodukowanego tylko na terenie Polski. Natomiast brakuje wytycznych co do informacji, jakie powinny być zawarte w certyfikatach wydawanych w odniesieniu do wodoru wytworzonego na terenie innego państwa członkowskiego UE oraz państwa trzeciego. Mając na względzie zasady swobody przepływu towarów oraz wzajemnego uznawania, w odczuciu Spółki trudno jest bowiem wymagać od zagranicznych wytwórców (szczególnie tych z siedzibą w UE), aby wystawiali oni	ust. 7 w art. 25a otrzymuje brzmienie: „7. W odniesieniu do przedsiębiorców wytwarzających wodór na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej certyfikat jakości wodoru zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, jego siedziby i adresu; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru lub oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego, jeżeli został nadany; 3) indywidualny numer certyfikatu jakości wodoru;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			certyifikat jakości wodoru w oparciu o polskie przepisy, skoro są zobowiązani do stosowania przepisów państwa, gdzie prowadzą produkcję wodoru. W ocenie Spółki, jeżeli towar, który spełnił wymogi obowiązujące w jednym z państw członowych (w tym normy techniczne powszechnie obowiązujące w UE) i jest bezpieczny dla odbiorcy, a także spełnia wymagania obowiązujących unijnych norm technicznych, to inne państwo członkowskie nie może warunkować wprowadzania na swój rynek wodoru i zobowiązywać wytwórcy do wystawienia certyfikatu zawierającego informacje odnoszące się do przepisów prawa krajowego kupującego wodorów. Nabywany do celów sprzedaży na stacjach NESO wodór (partia wodoru zatankowana do pojedynczego trailera) jest każdorazowo opatrzona certyfikatem potwierdzającym jego jakość zgodnie z normami obowiązującymi w UE tj. ISO 14687 oraz EN 17124. Z doświadczenia Spółki i praktyki rynkowej wynika, że wymagania dotyczące jakości wodoru tj. zakres analizowanych zanieczyszczeń oraz dopuszczalne wartości progowe itp. przedstawiane w certyfikatach wytwórców zagranicznych są tożsame z powyższymi normami. W związku z tym proponujemy ograniczyć zakres informacji zawartych w certyfikacie jakości wodoru tylko w odniesieniu do wytwórców polskich. Skoro wodór został wyprodukowany lub dopuszczony do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, jak również ww. normami, to nie ma potrzeby oczekiwać od zagranicznych wytwórców wodoru obowiązku stosowania wzoru certyfikatu wynikającego z przepisów polskich, skoro wodór wyprodukowany w innym państwie członkowskim spełnia normy techniczne Unii Europejskiej.	4) określenie ilości wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru, podanej w kilogramach [kg]; 5) wskazanie okresu, w którym wytworzono wodór objęty certyfikatem jakości wodoru; 6) nazwę akredytowanego laboratorium, które przeprowadziło badanie, o którym mowa w ust. 3; 6a) informację o terminach przeprowadzenia badań jakości wodoru; 6b) oświadczenie, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3b, w przypadku przeprowadzenia badań jakości wodoru w terminie, o którym mowa w ust. 3b; 7) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, o następującej treści: "Oświadczam, że wodór, dla którego jest wystawiany ten certyfikat, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846) oraz że próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i art. 25d tej ustawy; 8) oznaczenie miejsca i datę wystawienia certyfikatu jakości wodoru; 9) podpis przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.	
124.	PAK-PCE Stacje H2/ PAK-PCE BiW		Z uwagi na oczekiwania niektórych Inspektorów WIIH podczas kontroli badania jakości wodoru, gdzie Inspektor wymagał przekazania przez przedsiębiorcę urzędowo poświadczonych tłumaczeń certyfikatów jakości wodoru,	Art. 25a po ust. 9 dodaje się ust. 10: „10. Certyfikat jakości wodoru, sporządzony w języku obcym,	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			otrzymanych od wytwórcy wodoru, u którego zakupiony wodoru, które to zostały wydane w języku angielskim lub niemieckim. W związku z tym postulujemy o wprowadzenie przepisu, który zdejmie z przedsiębiorców tego obowiązku (który nie wynika z przepisów), gdyż w przypadku sporządzenia tłumaczenia kilkudziesięciu certyfikatów na CITO jest kosztochłonne. Co więcej jest zbędne, gdyż na certyfikatach badania jakości wodoru w głównej mierze wskazywane są dane liczbowe lub nomenklatura techniczna, która ma charakter uniwersalny.	wydany przez przedsiębiorcę wytwarzającego wodór na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie wymaga sporządzenia tłumaczenia na język polski jeśli certyfikat został sporządzony w języku angielskim, lub wystawiony certyfikat został przetłumaczony na język polski w trybie roboczym bez potrzeby urzędowego poświadczenia tłumaczenia ani tłumaczenia przysięgłego.”	
125.	PAK-PCE Stacje H2/ PAK-PCE BiW		Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 37 b ustawy o systemie monitorowania, od 1 stycznia 2025 r. badania jakości wodoru powinny być wykonywane wyłącznie przez akredytowane laboratoria wykonujące badanie wodoru zgodnie z odpowiednimi normami. Tym same laboratoria akredytowane, posiadające akredytację dla ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących zgodnie z normą ISO:17025, które dotychczas mogły wykonywać badanie wodoru, straciły to uprawnienie. Od początku 2023 r. w Polsce powstało tylko jedno laboratorium, które będzie spełniało wymagania akredytacyjne od dnia 1 stycznia 2025 r. Jak pokazuje doświadczenie, 1,5 roku to jednak zbyt krótko na zwiększenie liczby akredytowanych laboratoriów w zakresie wodoru. Dlatego też proponujemy wydłużenie okresu wskazanego w art. 37b ustawy z 1 stycznia 2025 r. do dnia 1 stycznia 2028 r. Pozwoli to producentom wodoru kontynuować wytwarzanie i sprzedaż wodoru na dotychczasowych zasadach, co w efekcie nie będzie stanowiło zagrożenia wykluczenia krajowych producentów wodoru z rynku, a zarazem zabezpiecza jakość wykonywanych badań wodoru.	Art. 37b. [Akredytowane laboratorium wykonujące badanie wodoru] Do dnia 1 stycznia 2028 r. przez akredytowane laboratorium wykonujące badanie wodoru rozumie się laboratorium, które posiada akredytację dla ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących zgodnie z normą ISO:17025 "Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących" i posiada zaplecze techniczne i organizacyjne oraz zasoby kadrowe umożliwiające wykonywanie badań jakości wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25d oraz do poboru próbek wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
126.	PSEW	Proponuje się dodanie do projektu ustawy nowego artykułu,	Zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, wytwórca, którego oferta wygrała	„Art. X. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich	Uwaga nieuwzględniona.

		zmieniającego ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz.U. 2025 poz. 498).	aukcję dla morskich farm wiatrowych, w terminie 60 dni od wygrania aukcji jest zobowiązany przedstawić Prezesowi URE analizę finansową inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej ze wskazaniem oczekiwanej wewnętrznej stopy zwrotu z tej inwestycji, zweryfikowaną przez biegłego rewidenta. Należy wskazać, że nie jest znany cel przekazania takiej analizy finansowej, do niczego ona nie służy. Dodatkowo, dane w tym okresie na rzecz analizy nie byłyby szczegółowe i miałyby jedynie charakter szacowany. Z tego względu analiza wydaje się jedynie nadmiarowym obowiązkiem, nie mającym wartości. Dlatego proponuje się uchylenie art. 36 oraz art. 37. Uchylenie art. 37 jest konsekwencją uchylenia art. 36. Proponowana zmiana w pełni wpisuje się w cel projektu ustawy jakim jest deregulacja energetyki.	farmach wiatrowych (Dz.U. 2025 poz. 498) uchyla się art. 36 oraz art. 37.”	Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
127.	GK PGE	Art. 113 ust. 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami	Rozszerzenie katalogu przesłanek, do których stosuje się przepisy o nieruchomościach o nieuregulowanym stanie prawnym Obecnie przepisy te stosuje się, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe, co powoduje opóźnianie lub wstrzymywanie inwestycji w sieci elektroenergetyczne. Proponujemy rozszerzenie katalogu przesłanek, do których mają zastosowanie przepisy o nieuregulowanym stanie prawnym.	W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w art. 113 ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Przepis ust. 6 stosuje się również, jeżeli: 1) właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe; 2) właściciel lub użytkownik wieczysty jest nieznan z miejsca pobytu, w ewidencji gruntu brak danych adresowych, brak numeru PESEL; 3) właścicielem lub użytkownikiem wieczystym jest spółka nie istniejąca, a nie wykreślona z rejestru przedsiębiorców lub nie posiada organu właściwego do reprezentacji; 4) nie została przeprowadzona kompletna procedura wywłaszczeniowa na podstawie przepisów odrębnych i stan	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				prawny przedstawiony w księdze wieczystej jest niezgodny ze stanem faktycznym nieruchomości.”	
128.	GK PGE	Art. 124 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami	Uwzględnienie w katalogu uprawnień do korzystania z nieruchomości na podstawie decyzji wywłaszczeniowej możliwości przeprowadzania remontu Obecne regulacje nie dają takiej możliwości, co znacznie utrudnia przeprowadzenie takich prac w zakresie sieci elektroenergetycznych. Proponujemy uzupełnienie katalogu uprawnień do korzystania z nieruchomości na podstawie decyzji wywłaszczeniowej opisanego w art. 124 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, poprzez dodanie słowa „remontem”.	W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w art. 124 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania czynności związanych z przebudową, remontem, konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa w ust. 1. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.”.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
129.	GK PGE	Art. 14 w ust. 6a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	Usunięcie wymogu lokalizowania inwestycji oze o dużej mocy na gruntach innych niż użytki rolne klas I-III i grunty leśne na podstawie mpzp i mpzp uchwalanego w toku uproszczonego postępowania Przed wejściem w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw konieczność lokalizowania instalacji oze na podstawie mpzp obejmowała grunty leśne Skarbu Państwa, użytki rolne klas I-III oraz inne grunty leśne. Powyższa ustawa zastrzymała regulacje w tym zakresie wprowadzając obowiązek lokalizowania na podstawie mpzp inwestycji oze niezamontowanych na budynkach na terenie użytków rolnych klasy IV o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 150 kW lub wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, oraz na gruntach innych niż klasy I-IV o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1000 kW. W naszej ocenie zasadne jest utrzymanie jedynie ograniczenia dotyczącego lokalizacji oze niezamontowanych na budynkach na użytkach rolnych klas I-III i gruntach leśnych na podstawie mpzp. Jednocześnie, przed zmianą tej ustawy niezamontowane na budynkach instalacje oze lokalizowane na użytkach rolnych klasy IV realizowane były na podstawie decyzji o	W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w art. 14 w ust. 6a pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) niezamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii lokalizowanych na użytkach rolnych klasy I-III i gruntach leśnych”;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			warunkach zabudowy (niezależnie od zainstalowanej mocy całkowitej). Możliwość ta została wykluczona po wejściu w życie nowelizacji, ze względu na objęcie tych oze wymogiem lokalizowania na podstawie mpzp, natomiast do dnia utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w danej gminie, tj. albo do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie albo do dnia 01.07.2026 r., zmiana zagospodarowania terenu dotycząca instalacji oze, o których mowa art. 14 ust. 6a pkt 2 ustawy, może nastąpić również na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Nie dotyczy to elektrowni wiatrowych, których lokalizacja dokonywana jest wyłącznie na podstawie mpzp. Ponadto, na podstawie art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. a nowelizacji, do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie jest możliwe opracowywanie i uchwalanie mpzp albo ich zmian w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z oze oraz ich stref ochronnych, nawet jeśli są one niezgodne z zapisami studium (wyłączony obowiązek sporządzenia przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta projektu mpzp zgodnie z zapisami studium oraz obowiązek stwierdzenia przez radę gminy, że mpzp nie narusza ustaleń studium). Przy założeniu, że dana gmina nie uchwaliby przed 01.07.2026 r. planu ogólnego – wskazany czas nie jest dostosowany do okresu uzyskiwania przez inwestora wszystkich decyzji i pozwoleń na uruchomienie nowej inwestycji. Za rozwiązanie, które ma kompensować objęcie instalacji o dużych mocach obowiązkiem lokalizacji na podstawie planu miejscowego, może być uznane postępowanie uproszczone w sprawie uchwalenia mpzp. Zgodnie z dodanym na mocy nowelizacji art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy, do sporządzania i uchwalania planu miejscowego lub jego zmiany, dopuszcza się zastosowanie postępowania uproszczonego, jeśli plan miejscowy albo jego zmiana dotyczy wyłącznie lokalizacji instalacji oze innych niż elektrownie wiatrowe, ale postępowania uproszczonego nie można zastosować w przypadku przeznaczenia gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa i pozostałych gruntów leśnych. Procedura uproszczona mogłaby objąć tylko instalacje zlokalizowane na innych gruntach niż ww., ale wciąż instalacje o dużych mocach byłyby objęte jakąś formą planu miejscowego, tyle że uchwalanego w uproszczonej formule.	
--	--	--	---	--

			Proponujemy usunięcie wymogu lokalizowania oze o dużej mocy na gruntach innych niż użytki rolne klas I-III i grunty leśne na podstawie mpzp i mpzp uchwalanego w toku uproszczonego postępowania.		
130.	GK PGE	Art. 59a ust. 4, art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	Wprowadzenie regulacji uznającej inwestycję towarzyszącą inwestycjom w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych za inwestycje strategiczne w rozumieniu ustawy ocenowej Ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw („ustawa zmieniająca”), która weszła w życie 16 października 2023 r., w art. 59a ust. 4 ustawy ocenowej wprowadzono katalog inwestycji strategicznych, dla których stosuje się wyłączenia ze stosowania części przepisów ustawy ocenowej. Do inwestycji strategicznych m.in. nie stosuje się przepisów art. 59a ust. 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej. Oznacza to, że przystąpienia do: 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1, 2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2, 3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zobowiązany poprzedzać analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp. Takie rozwiązanie wynika ze specyfiki inwestycji strategicznych, które są realizowane na podstawie ustaw szczególnych (specustaw) i dla których jest wydawana decyzja lokalizacyjna, która jest wiążąca dla organu sporządzającego m.in. mpzp. Zgodnie z art. 59a ust. 4 pkt 21 ustawy ocenowej za inwestycję strategiczną została uznana inwestycja w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej („ESP”) realizowana na	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 59a w ust. 4 pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. 2025 r. poz. 264.);”; 2) w art. 72 w ust. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących („specustawa ESP”). Niestety przepis ten nie uwzględnia inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP, jako inwestycji strategicznej (tj. sieci elektroenergetycznej wyprowadzającej moc z ESP), pomimo tego, że inwestycja towarzysząca inwestycji w ESP jest również realizowana na podstawie przepisów specustawy ESP i także dla inwestycji towarzyszącej jest wydawana decyzja lokalizacyjna, która wiąże organy sporządzające mpzp. Taki stan prawny prowadzi do tego, że w przypadku inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP, tj. inwestycji w wyprowadzenie mocy z ESP, wymaga się od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska („RDOŚ”), przed właściwym rozpoczęciem postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, aby weryfikował zgodność przedsięwzięcia z mpzp, a w przypadku stwierdzenia niezgodności przedsięwzięcia z mpzp, RDOŚ jest zobowiązany do wydania decyzji odmownej. W przypadku nieprzedłożenia mpzp, RDOŚ pozostawi wniosek o wydanie decyzji bez rozpoznania. Taki przepis ustawy ocenowej jest niespójny z przepisami oraz niezgodny z celami specustawy ESP, która za główny cel miała uproszczenie i przyspieszenie inwestycji w ESP oraz inwestycji towarzyszących tym inwestycjom, czyli inwestycji polegających na budowie sieci elektroenergetycznych wyprowadzających moc z ESP. Należy wskazać, że zarówno inwestycja w ESP, jak również inwestycja towarzysząca inwestycji ESP jest objęta zakresem specustawy ESP – do inwestycji towarzyszącej ESP przepisy specustawy ESP stosuje się odpowiednio (art. 35 ust. 1 specustawy ESP). Oznacza to, że także dla inwestycji towarzyszącej ESP (sieć wyprowadzająca moc z ESP) wydawana jest decyzja lokalizacyjna, która może być oddzielną decyzją lokalizacyjną bądź lokalizacja inwestycji towarzyszącej będzie wskazywana w decyzji o lokalizacji inwestycji w ESP (art. 35 ust. 2 specustawy ESP). Tym samym badanie zgodności lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP z mpzp jest bezprzedmiotowe, bo dla tej		
--	--	---	--	--

			inwestycji będzie wydana decyzja lokalizacyjna, która ma pierwszeństwo przed mpzp. Potwierdzają to przepisy art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 4 w związku z art. 35 ust. 1 specustawy ESP, które wskazują, że w sprawach dotyczących lokalizacji inwestycji w ESP i lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a decyzja lokalizacyjna dotycząca inwestycji w ESP i inwestycji towarzyszącej ESP, jest wiążąca dla organów właściwych do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz mpzp oraz organów właściwych do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej i decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Prowadzi to do wniosku, że inwestycja towarzysząca ESP nie musi być zgodna z żadnym aktem prawa miejscowego, w tym przypadku z mpzp, ponieważ jest lokalizowana na podstawie decyzji lokalizacyjnej wydawanej na podstawie specustawy ESP, która jest regulacją szczególną w stosunku do innych aktów prawnych, w tym do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z tym stosuje się ją w pierwszej kolejności. Podsumowując, badanie zgodności lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP z mpzp jest niezgodne z przepisami specustawy ESP. W związku z powyższym, postulowana zmiana jest uzasadniona i konieczna dla zapewnienia sprawnego procesu inwestycyjnego inwestycji ESP. Proponujemy wprowadzenie regulacji uznającej inwestycję towarzyszącą inwestycjom w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych za inwestycje strategiczne w rozumieniu ustawy o ocenie, co zapewni uporządkowanie i uspołnienie regulacji dotyczących ESPów, a także uprawnii proces inwestycyjny w tym zakresie.		
131.	GK PGE	Art. 59a, art. 64 ust. 2 pkt 3, w art. 74 ust. 1 pkt 5, w art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o	Wprowadzenie możliwości procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy braku mpzp dla instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii Konieczne jest usprawnienie niektórych elementów postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadza się następujące zmiany:	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	kluczowych w obszarze transformacji energetycznej: instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii. W obowiązującym stanie prawnym organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza przystąpienie do: przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięć, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 (art. 59a ust. 1 pkt 1 ustawy ocenowej), analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 (art. 59a ust. 1 pkt 2 ustawy ocenowej) oraz ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 (art. 59a ust. 1 pkt 3 ustawy ocenowej), analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte. Zgodnie z art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej, w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Mając na względzie, że procedura uchwalenia lub zmiany mpzp może trwać od kilkunastu miesięcy do – w skrajnych przypadkach – kilku lat, zmiana obejmująca rezygnację z dokonywania w toku postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji środowiskowej oceny zgodności przedsięwzięcia z tym dokumentem planistycznym przez organ właściwy do wydania ww. decyzji, i przeniesienie tej oceny na etap wydania pozwolenia na budowę przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, mogłaby stanowić istotne uproszczenie i skrócenie czasu trwania procesu inwestycyjnego, przy jednoczesnej nieznaczącej zmianie brzmienia przepisów ustawy ocenowej oraz ustawy – Prawo budowlane.	1) w art. 59a dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do: 1) inwestycji w zakresie instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 lit. a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881) wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego; 2) inwestycji w zakresie magazynów energii w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy z dnia kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.).”; 2) w art. 64 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”; 3) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:	
--	--	---	---	--	--

			Przedmiotowa zmiana obejmuje art. 59a poprzez dodanie nowego ust. 6, wyłączającego stosowanie ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1 tego artykułu do inwestycji w zakresie inwestycji w instalację odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego oraz magazynów energii oraz zmianę w innych przepisach ustawy ocenowej, które są powiązane z art. 59a. Mimo funkcjonującego już w art. 59a ust. 4 wyłączenia stosowania ust. 1 i ust. 3 pkt 1, wyodrębnienie nowej jednostki redakcyjnej w przepisie art. 59a jest potrzebne, ponieważ inwestycje objęte normą projektowanego art. 59a ust. 6 ustawy ocenowej nie będą stanowiły inwestycji strategicznych, dla których – przy spełnieniu warunków z art. 103a ustawy ocenowej – przewidziano odrębny tryb przeprowadzenia oceny środowiskowej przedsięwzięcia, opisany w Dziale Va ustawy ocenowej. Jedyna zmiana, jaka zostanie wprowadzona w procedurze wydawania decyzji środowiskowych w odniesieniu do inwestycji w zakresie instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii, dotyczyć będzie etapu, na którym odbywać się będzie ocena zgodności lokalizacji z mpzp, tj. przeniesienia konieczności dokonania tej oceny przez organ administracji architektoniczno-budowlanej w toku postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia na budowę, w związku z czym zakładana jest zmiana przepisu art. 35 ustawy – Prawo budowlane i dodanie pkt 6 (poz. 1), zgodnie z którym przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność lokalizacji przedsięwzięcia określonego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy, z ustaleniami mpzp. Przedmiotowa zmiana powoduje również konieczność zmiany art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 w ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3 ustawy ocenowej, w zakresie, w jakim obligują wnioskodawcę do przedstawienia w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wypisu i wyrysu z mpzp lub informacji o jego braku oraz art. 80 ust. 2a ustawy ocenowej, rozszerzając katalog przedsięwzięć w nim zawartych o inwestycje w zakresie lądowych farm wiatrowych, instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii.	„5) w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”; 4) w art. 77 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”. 5) w art. 80 ust. 2a otrzymuje brzmienie:	
--	--	--	--	---	--

			Opisywane rozwiązanie umożliwi skrócenie procesu inwestycyjnego, ponieważ obecnie norma art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej wymusza na inwestorze oczekiwanie w pierwszej kolejności na uchwalenie mpzp, a dopiero po uchwaleniu tego planu może on wystąpić o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Mityguje ono również ryzyko zmiany wskazanego dokumentu planistycznego w toku postępowania w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej, które prowadziłyby do znaczących opóźnień w procesie inwestycyjnym, a także ryzyko odmowy wydania decyzji w przypadku, gdy dokument ten jeszcze nie obejmuje takich inwestycji w danej lokalizacji, ale jego przewidywana zmiana dopuści ich umiejscowienie lub w sytuacji braku mpzp wymaganego dla niektórych inwestycji. Procedury powyższe, w związku z projektowanymi regulacjami, mogłyby się toczyć niezależnie od siebie, a umożliwienie jednoczesnego procedowania uchwalenia lub zmiany mpzp oraz postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przyczyni się do uelastycznienia i usprawnienia procesu inwestycyjnego budowy oze.	„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”.	
132.	GK PGE	Art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	Wprowadzenie milczącej zgody w procedurze uzyskiwania opinii i uzgodnień przed wydaniem postanowienia dotyczącego obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko Obecnie organ zasięgający opinii/dokonujący uzgodnień nie ma możliwości dalszego procedowania przed uzyskaniem stanowiska odpowiedzi organu w formie pisemnej. Taka procedura niepotrzebnie wydłuża proces wydawania postanowienia, w szczególności w przypadkach gdy ocena oddziaływania na środowisko nie jest konieczna. Wprowadzenie milczącej zgody w tym przypadku przyczyni się do znacznego skrócenia postępowania i wyeliminowania lub znacznego ograniczenia okresu pozostawiania przedsiębiorcy w sytuacji niepewności. Proponowana zmiana docelowo wpłynie korzystnie na cały proces inwestycyjny. Zgodnie z art. 122a ust. 1 kpa sprawa może być załatwiona milcząco, tylko jeżeli przepis szczególny tak stanowi.	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w art. 64 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-1d, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako wydanie opinii lub dokonanie uzgodnienia.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

133.	GK PGE	Art. 72 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	Uwzględnienie w katalogu przypadków, do których nie ma zastosowania obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany, również inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwolenia na budowę dla tych inwestycji Przepis art. 72 ust. 2 ustawy ocenowej określa przypadki zmian w decyzjach inwestycyjnych, które nie powodują konieczności wydania nowej decyzji środowiskowej lub jej zmiany. Przepis ten odnosi się m.in. do decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji lokalizacyjnych wydawanych na podstawie specustaw, np. specustawy przesyłowej (art. 72 ust. 2 pkt 1e ustawy ocenowej). Oznacza to, że zmiana decyzji lokalizacyjnej dotyczącej strategicznej inwestycji w sieć przesyłową oraz zmiana decyzji lokalizacyjnej dla inwestycji towarzyszącej tej inwestycji oraz zmiana decyzji o pozwoleniu na budowę w przypadku tych inwestycji nie będzie powodowała konieczności uzyskania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany jeśli te zmiany nie będą powodowały zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji. Celem takiej regulacji było wprowadzenie braku konieczności zmian decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli po jej wydaniu nastąpiły zmiany w decyzjach inwestycyjnych, które nie mają związku z kwestiami środowiskowymi, aby nie spowalniać procesu inwestycyjnego dodatkowymi wymogami związanymi z uzyskiwaniem decyzji administracyjnych, w szczególności w przypadku inwestycji strategicznych prowadzonych na podstawie specustaw. Przepis art. 72 ust. 2 ustawy ocenowej nie uwzględnia jednak inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwoleń na budowę dla tych inwestycji, pomimo tego, że inwestycje w ESP znajdują się w katalogu inwestycji strategicznych w rozumieniu przepisów ustawy ocenowej. Konsekwencją takiego stanu prawnego w procesie inwestycyjnym może być sytuacja, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie uznawał, że każda zmiana decyzji lokalizacyjnej dla ESP lub inwestycji towarzyszącej oraz pozwolenia na budowę ESP lub inwestycji towarzyszącej (sieci wyprowadzającej moc z ESP) będzie wymagała	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w art. 72 w ust. 2 po pkt 1e dodaje pkt 1f w brzmieniu: „1f) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 29, oraz decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
------	--------	---	--	--	---

			wydania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany, co będzie skutkowało koniecznością wstrzymania prowadzonych inwestycji oraz istotnym ich opóźnieniem. Proponujemy uwzględnienie w katalogu przypadków do których nie ma zastosowania obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany również inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwolenia na budowę dla tych inwestycji (zmiany decyzji lokalizacyjnych i pozwoleń na budowę dla ESP i inwestycji towarzyszących ESP niepowodujące zmian warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach). Dzięki temu będą traktowane analogicznie, jak inwestycje prowadzone na podstawie innych specustaw.		
134.	GK PGE	Art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	Usunięcie z ustawy ocenowej wymagania przeprowadzania i dołączania analizy kosztów i korzyści do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 8 ustawy ocenowej wymagane jest przeprowadzenie i dołączenie do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej analizy kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Analizy takie przeprowadza się w studium wykonalności dla planowanego przedsięwzięcia, na etapie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest to nieuzasadnione.	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w art. 74 w ust. 1 uchyla się pkt 8.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
135.	GK PGE	Art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	Zmiana organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla lądowej elektrowni wiatrowej z Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na organ jednostki samorządu terytorialnego właściwy miejscowo Postulujemy przywrócenie staniu prawnego sprzed 16 lipca 2016 r., kiedy organami właściwymi do wydawania decyzji środowiskowych dla lądowych elektrowni wiatrowych były właściwe organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego (obecnie organem właściwym w tym zakresie jest RDOŚ – zmianę tę wprowadziła ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Taki stan był korzystniejszy dla całego procesu inwestycyjnego w zakresie elektrowni wiatrowych oraz dla wszystkich interesariuszy tego procesu – dla inwestora, lokalnej społeczności oraz właściwej jednostki samorządu terytorialnego.	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w art. 75 w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit. r.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu Dodatkowo wyjaśnia się, że projekt nowelizacji ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (UD89) znajdujący się obecnie na etapie prac parlamentarnych, wprowadza istotne zmiany mające na celu wsparcie rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce. Zmiany obejmują m.in.

			Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest ściśle związana z lokalizacją inwestycji, a w przypadku elektrowni wiatrowych muszą one być lokowane na podstawie mpzp. To właściwy samorząd ma największe kompetencje i wiedzę w zakresie inwestycji prowadzonych na obszarze swojej właściwości administracyjnej oraz potrafi dokonać oceny korzyści i ryzyk związanych z daną inwestycją dla samorządu oraz lokalnej społeczności. Wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast posiadają także doświadczenie i wyspecjalizowany aparat w postaci kadr urzędów obsługujących właściwą jednostkę samorządową dla celów wydawania decyzji środowiskowych.		uproszczenie procedur planistycznych, co skraca czas realizacji inwestycji oraz ogranicza koszty administracyjne.
136.	GK PGE	Dodanie art. XX w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	Usunięcie konieczności każdorazowego przeprowadzania badań środowiskowych przez podmiot chcący uzyskać decyzję środowiskową mimo dostępnych informacji o środowisku. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest jednym z koniecznych elementów w realizacji inwestycji jakimi są morskie farmy wiatrowe („MFW”), a uzyskanie tej decyzji poprzedza wykonanie badań środowiskowych. Z kolei badania środowiskowe konieczne do przeprowadzenia na morzu są bardzo czasochłonne i wpływają istotnie na harmonogram inwestycji, niekiedy uniemożliwiając jej terminową, sprawną realizację. Powszechnie są sytuacje, w której inny podmiot przeprowadza badania środowiskowe na obszarze planowanej MFW (lub jej części), który jednakże nie jest uprawniony do realizacji tej inwestycji (tj. nie posiada pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z MFW). Z kolei podmiot uprawniony do wzniesienia MFW nie przeprowadził takich badań i mimo analogicznego zakresu badań musi je wykonać, nawet jeśli informacje o środowisku i jego ochronie w odniesieniu do przedmiotowego obszaru znajdują się już w posiadaniu władz publicznych lub są informacjami przeznaczonymi dla władz publicznych. Tym samym biorąc pod uwagę ambitne cele transformacji energetycznej oraz istotną rolę MFW w produkcji mocy potrzebnej do zapewnienia stabilnego pokrycia zapotrzebowania odbiorców na energię elektryczną, kluczowym rozwiązaniem byłoby umożliwienie korzystania z informacji o środowisku oraz jego ochronie zawartej w uprzednio przeprowadzonych badaniach środowiskowych za odpowiednią opłatą uiszczaną na rzecz państwa przez	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodaje się art. XX w brzmieniu: „Art. XX. [Prawo do korzystania z informacji o środowisku] 1. W przypadku informacji o środowisku i jego ochronie pochodzącymi z wykonanych badań oddziaływania przedsięwzięcia na obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska udostępnia w celu wykorzystania na wniosek te informacje za opłatą, jeżeli wnioskodawca jest uprawniony do realizacji inwestycji na obszarach morskich na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej lub pozwolenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lub uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			podmioty posiadające pozwolenie na wznoszenie MFW oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy. Sam dostęp do informacji o środowisku nie jest wystarczający, albowiem powinna istnieć możliwość korzystania z tych informacji przez inwestora, a opłata za taką możliwość powinna trafiać do państwa. Zauważyć należy, że podobny sposób umożliwiania korzystania z informacji (geologicznej) funkcjonuje obecnie na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (w szczególności art. 98 i następne).	sieci przesyłowej, o której mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. 2. Informacje uzyskane przez podmiot wskazany w ust. 1 mogą stanowić załącznik do wniosku o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia o którym mowa w ust. 1. 3. Podstawę określenia opłaty za korzystanie z informacji o środowisku stanowi wycena określająca koszty projektowania, wykonywania i dokumentowania badań oddziaływania przedsięwzięcia na obszarach morskich sfinansowana przez podmiot ubiegający się o korzystanie z tej informacji. Przed zawarciem umowy Skarb Państwa dokonuje weryfikacji wyceny. 4. Wpływy z tytułu udostępnienia w celu wykorzystania informacji o środowisku stanowią dochód budżetu państwa. 5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) warunki i tryb korzystania z informacji o środowisku za wynagrodzeniem; 2) wzór wniosku o zawarcie umowy na korzystanie z informacji o środowisku; 3) metody szacowania wartości informacji o środowisku; 4) szczegółowe wymagania dotyczące wycen.	
--	--	--	--	---	--

				6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska będzie kierował się potrzebą zapewnienia łatwego dostępu do informacji o środowisku na obszarach morskich oraz kompletności informacji objętych wnioskiem. W rozporządzeniu tym minister właściwy do spraw środowiska różnicuje metody szacowania informacji o środowisku i zakres ich stosowania oraz szczegółowe wymagania dotyczące wycen w zależności od rodzaju i formy informacji o środowisku, sposobu i zakresu korzystania z niej.”	
137.	GK PGE	1) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze; 2) Ustawa z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych	Wprowadzenie rozwiązań, które umożliwią realizację robót geologicznych w terminach umożliwiających oddanie MFW do użytkowania w terminie wynikającym z ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych Z uwagi na długotrwałość postępowań w przedmiocie zatwierdzenia projektu robót geologicznych/ dokumentacji geologicznej na potrzeby posadowienia MFW oraz zespołu urządzeń do wyprowadzenia mocy, widzimy konieczność wprowadzenie rozwiązań, które umożliwią realizację robót geologicznych w terminach umożliwiających oddanie MFW do użytkowania w terminie wynikającym z ustawy offshore. W szczególności zasadnym jest zwolnienie prac geologicznych z zastosowaniem badań sejsmicznych z obowiązku uzyskiwania projektu robót geologicznych – taki obowiązek niepotrzebnie znacząco wydłuża kampanie geologiczne prowadzone przez inwestorów.	1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze wprowadza się następujące zmiany: 1) w art 79 ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Prace geologiczne z zastosowaniem badań sejsmicznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celu posadowienia morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 498) nie wymagają projektu robót geologicznych.”; 2) art. 85a: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli roboty geologiczne obejmują wyłącznie: 1) wykonywanie badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				występowaniem złóż węglowodorów, lub 2) wykonywanie wierceń, badań i innych czynności w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby posadowienia morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu ustawy dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - projekt robót geologicznych oraz dodatek do projektu robót geologicznych, o którym mowa w art. 80a. ust. 1, podlega zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”; b) w art. 85a ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczą obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, projekt robót geologicznych wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw środowiska, na zasadach określonych w art. 80 ust. 4, 5, 7 i 8.”. 2. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych art. 77 otrzymuje brzmienie: „Art. 77. W odniesieniu do dokumentacji geologicznej określającej warunki geologiczno-inżynierskie na potrzeby posadawiania morskiej farmy wiatrowej oraz urządzeń i obiektów wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do	
--	--	--	--	--	--

				wyprowadzenia mocy, a także dodatków do takiej dokumentacji geologicznej, art. 93 ust. 7-11 z ustawy dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290) stosuje się odpowiednio.”	
138.	GK PGE	Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Wprowadzenie milczącej zgody w sprawie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny Celem projektowanej zmiany jest uproszczenie obecnej procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny poprzez wprowadzenie rozwiązania polegającego na milczącej zgodzie marszałka województwa, przejawiającej się brakiem wyrażenia przez ten organ w drodze decyzji sprzeciwu w terminie 30 od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Aktualnie obowiązująca procedura, wymagająca wydania decyzji administracyjnej w powyższym przedmiocie, nadmiernie angażuje w opiniowanie i czynności kontrolne wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, co znacząco wydłuża czas postępowań administracyjnych. Praktyka urzędów obsługujących marszałków województw w sprawach z zakresu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny mityguje ryzyko uznania za produkt uboczny przedmiotu lub substancji mogących stwarzać zagrożenie, podobnie jak obowiązek dołączenia do zgłoszenia dowodów potwierdzających spełnienie warunków opisanych w art. 10 ustawy o odpadach, w szczególności wyników badań wykonanych przez laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Zmiana procedury będzie miała pozytywny wpływ na efektywność realizowania zadań w zakresie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Pozostałe zmiany mają charakter porządkujący, związany ze zmianą procedury i wprowadzeniem tzw. milczącej zgody w zakresie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.	W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 11: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje, jeżeli marszałek województwa w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji.” b) skreśla się ust. 4a-4e, c) ust. 4f otrzymuje brzmienie: „4f. W przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane, wytwórca przedmiotu lub substancji jest obowiązany do aktualizacji zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.”; 2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu: „Art. 11a. 1. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu ds. środowiska, w terminie do dnia 31 marca następnego roku, zbiorczą informację za dany rok o liczbie otrzymanych zgłoszeń uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, wyrażonych sprzeciwów	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				oraz o przypadkach uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz ich masie. 2. Minister właściwy ds. środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej informacji, o której mowa”; 3) w art. 169 skreśla się wyrazy „art. 11 ust. 4 i”; 4) w art. 170 uchyla się ust. 1a.	
139.	GK PGE	Art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Usunięcie zakazu magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów W przypadku uznania substancji za produkt uboczny, magazynowanie w miejscu wytworzenia jest powiązane technologicznie z procesem wytwarzania. W takiej sytuacji na ogół nie ma możliwości technicznych oraz ekonomicznego uzasadnienia dla wyodrębnienia oddzielnych miejsc, bez możliwości zmiany ich przeznaczenia, dla magazynowania dla odpadów i produktów ubocznych, jak dotychczas zostało to wyrażone przez ustawodawcę w art. 13 ust. 1 ustawy o odpadach, zgodnie z którym zakazuje się „magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów”. Uzasadnione jest utrzymanie w powyższych przepisach zakazu łącznego magazynowania odpadów i produktów ubocznych, natomiast w jednej przestrzeni, np. na placu, możliwe będzie wydzielenie miejsc, w których magazynowane będą odpady i produkty uboczne, jednak w taki sposób, aby zapobiec łączeniu się ich. Zmiana będzie korzystna dla wytwórców z uwagi na funkcjonujące obecnie, rygorystyczne warunki dotyczące wykorzystania przestrzeni, nawet w sytuacji, gdy część miejsc pozostaje niewykorzystana i mogłaby zostać zagospodarowana zgodnie z ich bieżącymi potrzebami.	W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zakazuje się łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
140.	GK PGE	Art. 15 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Usunięcie zakazu magazynowania przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów	W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach art. 15 otrzymuje brzmienie: „Art. 15. Zakazuje się łącznego magazynowania odpadów	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			W przypadku przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, magazynowanie w miejscu wytworzenia jest powiązane technologicznie z procesem wytwarzania. W takiej sytuacji na ogół nie ma możliwości technicznych oraz ekonomicznego uzasadnienia dla wyodrębnienia oddzielnych miejsc, bez możliwości zmiany ich przeznaczenia, dla magazynowania dla odpadów i przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów, zgodnie z art. 15 ustawy o odpadach, w którym ustawodawca przesądził, że zakazane jest „magazynowanie przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów”. Uzasadnione jest utrzymanie w przepisach zakazu łącznego magazynowania odpadów oraz przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów, natomiast w jednej przestrzeni, np. na placu, możliwe będzie wydzielenie miejsc, w których magazynowane będą odpady i przedmioty lub substancje, które utraciły status odpadów, jednak w taki sposób, aby zapobiec łączeniu się ich. Zmiana powyższa będzie korzystna dla wytwórców z uwagi na funkcjonujące obecnie, rygorystyczne warunki dotyczące wykorzystania przestrzeni, nawet w sytuacji, gdy część miejsc pozostaje niewykorzystana i mogłaby zostać zagospodarowana zgodnie z bieżącymi potrzebami. Zakaz łącznego magazynowania odpadów oraz przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów, wydaje się w należyty sposób zapewniać prawidłową gospodarkę odpadami, przy jednoczesnym umożliwieniu wytwórcy optymalnego wykorzystania miejsca magazynowego.	i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do składowania odpadów.”	
141.	GK PGE	Art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Brak zdefiniowania w ustawie o odpadach pojęcia „istotnej zmiany” zezwolenia Proponujemy wprowadzenie w ustawie o odpadach definicji „istotnej zmiany” na wzór uPOŚ ze wskazaniem, że istotną zmianą byłaby taka, która powodowałaby znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności ponad dopuszczalne parametry określone w decyzji środowiskowej, jeśli była ona wymagana dla przedsięwzięcia. Zgodnie z przepisem art. 3 pkt 7 uPOŚ, przez istotną zmianę instalacji rozumie się taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która	W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w art. 41 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, przez istotną zmianę należy rozumieć zmianę powodującą znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności ponad	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. W przypadku zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, przesłanka istotnej zmiany obejmowałaby zwiększenie negatywnych skutków oddziaływania na środowisko, ponad dopuszczalne parametry określone w decyzji środowiskowej, poprzedzającej ich wydanie, np. zwiększenie wolumenu, dodanie rodzajów odpadów, oznaczenia działek, na których jest prowadzona działalność, natomiast nie dotyczyłoby to rezygnacji z uprawnień lub ich części (np. rezygnacja w zezwoleniu z określonego rodzajów odpadów), zmniejszenia wolumenu. Istotną zmianą nie byłaby w związku z powyższym zmiana warunków, która pozostawałaby bez wpływu na środowisko lub była ograniczeniem dotychczasowego zakresu zezwolenia.	dopuszczalne parametry określone w decyzji środowiskowej, jeżeli jej uzyskanie było wymagane przed uzyskaniem zezwolenia, stosuje się przepisy ust. 1-5a.”	
142.	GK PGE	Art. 45 ust. 1 ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Brak zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na przetwarzanie odpadów działalności wspierających rozwój gospodarki obiegu zamkniętego. Celem wsparcia technologii przetwarzania odpadów, odzysku surowców i wytwarzania pełnowartościowych produktów z pozyskiwanych zasobów należy postulować rozszerzenie katalogu zwolnień z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów dla podmiotów niebędących instytucjami badawczymi lub nieposiadających statusu centrów badawczo-rozwojowych, które w prowadzonej przez siebie działalności badawczej wykorzystują odpady do celów badawczych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o odpadach, prowadzenie prac badawczych mających na celu opracowanie technologii wykorzystania odpadów (zarówno niebezpiecznych jak i innych niż niebezpieczne) należy potraktować jako przetwarzanie odpadów. Podmiot prowadzący prace badawcze, których celem jest opracowanie nowych technologii wykorzystania odpadów, jest obowiązany uzyskać zezwolenie na przetwarzanie odpadów. Podkreślenia wymaga, iż inwestycje związane z gospodarką obiegu zamkniętego stanowią obecnie ważne miejsca rozwoju innowacji i rozwój działalności badawczej skierowanej na odzyskiwanie surowców zarówno z odpadów, jak również z prowadzonych procesów	W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w art. 45 w ust. 1 dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu: „14) podmiot posiadający osobowość prawną, niebędący instytucją badawczą, który w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej wykorzystuje odpady do celów badawczych; 15) posiadacza odpadów, który przetwarza odpady w miejscu wytworzenia.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			produkcyjnych. Zwolnienie ww. podmiotów z obowiązku posiadania zezwoleń w przypadku wykorzystywania przez nie odpadów do celów badawczych będzie miało pozytywny wpływ na zwiększenie potencjału innowacyjnego i wdrożeniowego w zakresie gospodarowania odpadami, z jednoczesnym poszanowaniem środowiska naturalnego. Propozycja uzupełnienia katalogu zwolnień z obowiązku posiadania zezwolenia na przetwarzanie odpadów o zwolnienie z konieczności uzyskiwania takiego zezwolenia przez posiadacza odpadów przetwarzającego odpady w miejscu wytworzenia wiąże się z działalnością realizowaną przez posiadacza na rzecz wytwórcy, w ramach której posiadacz przetwarza odpady w procesie skorelowanym bezpośrednio z ich wytwarzaniem. W ramach takiej działalności nie dochodziłoby do zmiany lokalizacji wytworzonych odpadów, również w przypadku przekazania odpadów innemu posiadaczowi odpadów.		
143.	GK PGE	Art. 400 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne	Skrócenie terminów uzyskania zgód wodnoprawnych, w tym pozwoleń wodnoprawnych, pod rygorem zastosowania „milczącej zgody” w przypadku przekroczenia terminu przez organ Doświadczenia w zakresie uzyskiwania zgód wodnoprawnych, w tym pozwoleń wodnoprawnych dotyczących energetycznego wykorzystania wody pokazują, że procedura jest bardzo rozciągnięta w czasie. Teoretycznie wydanie decyzji powinno być dokonane w ciągu miesiąca. W szczególnych przypadkach, zgodnie z kpa, termin ten może się wydłużyć do 2 miesięcy, o czym poinformuje jednostka Wód Polskich. W praktyce termin ten jest dłuższy, gdyż nie wlicza się do niego terminów przewidzianych w przepisach na uzyskanie uzgodnień, opinii, czy też okresów zawieszenia postępowania.	W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne w art. 400 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą realizowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne inwestycji w zakresie sieci, instalacji lub urządzeń, o których mowa odpowiednio w art. 3 pkt 11, pkt 9 i pkt 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. Niewydanie decyzji w tym terminie traktuje się jako wydanie pozwolenia wodnoprawnego.”;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
144.	GK PGE	Dodanie nowego przepisu w ustawie z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych	Wyłączenie zastosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych do morskich farm wiatrowych oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy (położonych na morzu oraz na lądzie) jako inwestycji leżących w nadrzędnym interesie państwa (bezpieczeństwo energetyczne) Postulowana zmiana służy realizacji założeń w zakresie rozporządzenia 2022/2577 ustanawiające ramy służące	W ustawie z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu: „Art. 82a. Przepisów ustawy nie stosuje się do zamówień dotyczących morskich farm wiatrowych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej odwołującego się w motywie 8 do domniemania wzruszalnego, że projekty dotyczące energii odnawialnej leżą w nadrzędnym interesie publicznym i służą zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu. Ponadto zaimplementowanie ww. zmiany pomoże urzeczywistnić wymaganie minimalizacji udziału chińskiego czynnika w łańcuchu dostaw i usług na potrzeby rozwoju branży offshore w Polsce.	17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 498), oraz dla zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu art. 3 pkt 13 tej ustawy.”.	
145.	GK PGE	Art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw	Art. 26 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw stanowi zdaniem projektodawcy implementację art. 8 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej. Pragniemy zwrócić uwagę, że przepis ten nie stanowi implementacji art. 8 ust. 3 dyrektywy efektywnościowej, lecz dosłowne powtórzenie treści tego przepisu bez odpowiedniej, oddającej jego celowość transpozycji do krajowego porządku prawnego, co tym samym doprowadziło do wykreowania obowiązku prawnego, który nadmiernie obciąża adresatów ww. normy prawnej, nie realizując tym samym celów przedmiotowej dyrektywy. Zgodnie z motywem nr 26 Dyrektywy Efektywnościowej „(...) państwa członkowskie powinny uwzględnić odpowiednie uwarunkowania krajowe, regionalne i lokalne, a także ewentualne zróżnicowanie potrzeb i sytuacji w oparciu o obszar, typologię budynków, zasięg transportu publicznego oraz inne istotne kryteria, tak aby zapewnić proporcjonalne i odpowiednie instalowanie punktów ładowania.”. Nałożenie powyższego obowiązku przewidzianego w Dyrektywie efektywnościowej, by w każdym budynku niemieszkalnym, z którym związanych jest więcej niż 20 miejsc postojowych, zainstalować co najmniej jeden punkt ładowania oraz kanały na przewody i kable elektryczne, aby umożliwić zainstalowanie punktów ładowania na co najmniej 1 na 5 stanowisk postojowych w sposób dosłowny nie jest uzasadnione. Opierając się na danych powszechnie dostępnych, na koniec grudnia 2024 r. w Polsce samochody		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			elektryczne stanowiły 0,61% całości wśród samochodów osobowych poruszających się po krajowych drogach. Tym samym, wprowadzenie bezwzględnego obowiązku stworzenia infrastruktury parkingowej, która zapewniałaby co najmniej jeden punkt ładowania oraz możliwość zainstalowania kolejnych punktów ładowania na co najmniej 20% stanowisk postojowych jest nadmiarowa oraz niedostoswana do krajowych realiów i potrzeb użytkowników. Dodatkowo, przepisy nie przewidują żadnych wyjątków od powyższego obowiązku, tak więc przykładowo przedsiębiorstwa energetyczne zarządzające infrastrukturą krytyczną w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, których nieruchomości są chronione w sposób szczególny oraz tym samym są niedostępne dla osób postronnych, mają obowiązek poniesienia znacznych kosztów przygotowania miejsc postojowych pod infrastrukturę umożliwiającą ładowanie samochodów elektrycznych, nawet w sytuacji, gdy w swojej flocie nie posiadają takich pojazdów. Powyższe wydaje się nie znajdować uzasadnienia merytorycznego, zarówno z perspektywy celów Dyrektywy efektywnościowej, jak i zarządzania środkami finansowymi przez przedsiębiorców. Szczególnie jeśli wziąć pod uwagę, że koszt montażu jednego punktu ładowania mieści się w przedziale 200 000,00-300 000,00 PLN. W związku z powyższym widzimy konieczność odpowiedniego dostosowania tego zagadnienia w przepisach ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych. Jedną z możliwości, która zwiększyłaby realną wykonalność przedmiotowych przepisów, jest doprecyzowanie ich w sposób, który wyłączałby ww. obowiązek m.in. w stosunku do parkingów, które nie są ogólnodostępne, a są wykorzystywane na potrzeby zapewnienia miejsc postojowych pracownikom danych przedsiębiorstw lub też w związku z wykonywaną przez nie działalnością gospodarczą.		
146.	GK PGE	Art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących	Doprecyzowanie w specustawie ESP, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP Postulujemy wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji	W ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących w art. 11 w ust. 4 wyrazy „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			towarzyszących poprzez dostosowanie jej przepisów do zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw. Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. zmieniająca ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadziła nową instytucję planu ogólnego gminy, który zastąpił studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zachowują moc do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r., i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe. Ustawa zawierała przepisy zmieniające większość specustaw inwestycyjnych dostosowujące je do wskazanej zmiany z pominięciem jednak specustawy ESP. Konieczne jest w związku z tym dostosowanie przepisów specustawy ESP do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. poprzez doprecyzowanie, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP. W przypadku wejścia w życie planu ogólnego gminy na terenie planowanej inwestycji w ESP i braku dostosowania przepisów specustawy ESP, może dojść do wątpliwości przy interpretacji przepisów przez właściwe organy, a w konsekwencji, przepisy specustawy ESP, które miały uprościć i przyspieszyć proces inwestycyjny nie znajdą zastosowania. Propozycja ma na celu dostosowanie przepisów specustawy ESP do zmian wprowadzonych nowelizacją ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 2023 r. poprzez doprecyzowanie, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP.	zastępuje się wyrazami „planu ogólnego gminy”.	
147.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2166 z późn. zm.) - art. 10 ust. 1	Brak możliwości umarzania białych certyfikatów przez odbiorcę przemysłowego.	Umożliwienie odbiorcom przemysłowym, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o OZE samodzielne rozliczanie obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 1 ustawy o efektywności energetycznej, w	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				odniesieniu do energii nabywanej na użytek własny (świadectw efektywności energetycznej). Uprości to kontraktowanie energii w ramach fizycznych cPPA, poprzez umożliwienie ustalania w takim kontrakcie wyłącznie ceny energii konwencjonalnej (tzw. energii czarnej). W aktualnym stanie prawnym na wytwórcy energii elektrycznej spoczywa obowiązek umarzania świadectw efektywności energetycznej powiązany ze sprzedażą energii elektrycznej do odbiorcy końcowego. Jest to jedyny obowiązek regulacyjny obciążający sprzedaż energii elektrycznej, którego wykonanie nie może zostać przeniesione (ze sprzedawcy-wytwórcy) na odbiorcę przemysłowego. W przypadku obowiązku umarzania świadectw pochodzenia energii z OZE oraz z biogazu, odbiorca przemysłowy ma możliwość samodzielnego rozliczenia tego obowiązku. Odbiorcy przemysłowi posiadający koncesję, mają także możliwość samodzielnego rozliczania akcyzy od energii nabywanej na użytek własny. Tylko zatem obowiązek umarzania tzw. białych certyfikatów pozostaje bezwzględnie przy sprzedawcy. Jest to realne utrudnienie w kontraktowaniu energii w formule cPPA.	
148.	Fundacja Re-Source Hub Polska		1. <u>Rozwiązania optymalizujące wykorzystanie istniejącej infrastruktury sieciowej poprzez rozszerzenie formuły cable poolingu</u> Projekt ustawy UC 84, w przepisach projektu dotyczące współdzielenia punktu przyłączenia czyli tzw. cable poolingu rozszerzono możliwość współdzielenia na wszystkie instalacje. Obecny projekt	W związku z tym proponujemy wprowadzenie zapisu: W art. 7 w ust. 3de ustawy prawo energetyczne: - w pkt 1 w lit. a w tiret: -- drugim skreśla się wyrazy „<u>odnawialnego źródła energii</u>”,	Uwaga uwzględniona. Formuła cable poolingu zostanie rozszerzona na instalacje oraz magazyny energii.

			ustawy zawęży propozycję zawartą w UC*\$ do odnawialnych źródeł energii oraz magazynów. Proponujemy przyjęcie zapisów, które zostały zaproponowane w projekcie ustawy UC84, gdyż w większym stopniu uelastyczniają one możliwości przyłączenia do sieci jednostek wytwórczych, umożliwiając współdzielenie przyłączenia nie tylko przez instalacje odnawialnych źródeł energii i magazynów ale przez wszystkie jednostki przyłączone do sieci.	-- trzecim wyraz „wytwórcy” zastępuje się wyrażeniem „ <u>podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci</u> ”, - w pkt 2 i pkt 7 skreśla się wyrazy „ <u>odnawialnego źródła energii</u> ”,	
149.	Fundacja Re-Source Hub Polska		Podniesienie progu koncesjonowania instalacji OZE do 5 MW mocy zainstalowanej elektrycznej Fundacja Re-Source Hub popiera rozwiązanie zmierzające do podwyższenie progu mocy od którego konieczne jest uzyskanie koncesji, jednak uważamy że próg ten powinien być wyższy. Proponujemy wprowadzenie konieczności uzyskania koncesji dla instalacji od 15 MW mocy zainstalowanej. Dzisiejsza technologia wiatrowa umożliwia już budowę turbin wiatrowych o mocy 5 MW i większych. W związku z tym wydaje się rozsądne aby w celu przyspieszenia produkcji energii z OZE ograniczyć zbędne formalności i podnieść próg mocy konieczny dla uzyskania koncesji do 15 MW, który de facto umożliwiłby przyłączenie 2-3 turbin wiatrowych.		Uwaga nieuwzględniona. Koncesje dla dużych źródeł zapewniają, że tylko podmioty spełniające określone standardy techniczne i finansowe mogą wytwarzać energię w takich źródłach, co minimalizuje ryzyko awarii i zagrożeń dla sieci elektroenergetycznej. Wymagania koncesyjne obejmują również przepisy dotyczące ochrony środowiska, co pomaga w minimalizowaniu negatywnego wpływu na środowisko naturalne.
150.	Fundacja Re-Source Hub Polska		<u>Doprecyzowanie zakresu koncesji na magazynowanie energii elektrycznej.</u> Doprecyzowania wymaga także, definicja koncesji na magazynowania energii elektrycznej zawarta w art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy prawo energetyczne. Doprecyzowania wymaga termin magazynowania energii elektrycznej, którego interpretacja może budzić wątpliwości co do zakresu przedmiotowego koncesji. Obecny zapis ustawy prawo energetyczne wyraźnie stwierdza, że mowa o koncesji na magazynowanie energii. Wątpliwości budzi fakt, że sformułowanie to nie jest precyzyjne jeśli chodzi o sprzedaż zgromadzonej w magazynie energii. Chcielibyśmy aby operator magazynu energii, podobnie jak producent energii z OZE, miał możliwość sprzedaży energii elektrycznej zgromadzonej w magazynie.	W związku tym proponujemy następujący zapis: „W art. 32 ust 1 pkt 2 otrzymuje następujące brzmienie: 2) magazynowania i sprzedaży: a) energii elektrycznej w zgromadzonej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 10 MW, b) paliw gazowych w instalacjach magazynowych jak również magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych w instalacjach magazynowania paliw ciekłych lub instalacjach przeładunku paliw ciekłych, z wyłączeniem lokalnego magazynowania gazu płynnego w	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s, c) wodoru, z wyjątkiem lokalnego magazynowania wodoru w małej instalacji magazynowej wodoru;	
151.	HIPH		Propozycja deregulacyjna: Wydlużenie terminu ważności o kolejne 2 lata, tj. do dn. do 31 grudnia 2027 r. decyzji związanych z gospodarowaniem odpadami, co pozwoli na wprowadzenie rozwiązania systemowego i rozładowania zatorów w Urzędach Marszałkowskich. Wydlużenie terminu ważności o kolejne 2 lata decyzji związanych z gospodarowaniem odpadami zabezpieczy działalność sektora stalowego. - Nałożenie się w 2018 i 2019 r. licznych zmian w systemie gospodarki odpadami oraz epidemia COVID 19, w celu likwidacji "płonących składowisk odpadów" i "szarej strefy" uderzyły rykoszetem w przedsiębiorstwa gospodarujące odpadami i spowodowały, że opóźnienia w wydawaniu decyzji administracyjnych w obszarze ochrony środowiska i gospodarki odpadami obecnie sięgają nawet ponad 5 lat. - Zatory w organach administracyjnych do dzisiaj nie zostały rozładowane, a nowe decyzje sektorowe nie są wydawane pomimo tego, że wnioski są procedowane już ponad rok. - Ponad 70% wniosków złożonych w 2022 i 2023 r. przez sektor stalowy nie zakończyło się do tej pory wydaniem decyzji. Sytuacja dotyczy zdecydowanej większości województw w Polsce. Wynika to głównie z nadmiarowych przepisów i wymagania od przedsiębiorców dostarczenia dodatkowej dokumentacji nie wynikającej z przepisów. - Realnym zagrożeniem jest utrata decyzji sektorowych od 1 stycznia 2026 r. i brak rozwoju instalacji z powodu nie wydawania nowych i zmienionych decyzji sektorowych i Pozwoleń Zintegrowanych. - W Polsce potrzebne są pilne działania po stronie administracji państwowej, które odblokują i uproszczą proces wydawania lub zmiany decyzji administracyjnych, graniczą nadmiarowe obowiązki oraz wprowadzą zmiany w ustawie m.in. o odpadach i w Prawie Ochrony Środowiska. - Jednak w związku z nie wdrożeniem do dzisiaj rozwiązań systemowych, które rozładowałyby zatory i udrożniły proces wydawania decyzji, gwarantując wydanie decyzji sektorowych do 31 grudnia 2025 r., konieczne jest		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			wydłużenie terminu ważności o kolejne 2 lata, tj. do dn. do 31 grudnia 2027 r. decyzji związanych z gospodarowaniem odpadami, co pozwoli na wprowadzenie rozwiązania systemowego i rozładowania zatorów w Urzędach Marszałkowskich.		
152.	HIPH		Priorytetowe wydanie przez Urzędy Marszałkowskie nowych decyzji sektorowych, w miejsce decyzji, które stracą ważność 31 grudnia 2025 r. Wydanie przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska interpretacji w sprawie wydania nowej decyzji sektorowej, a następnie wygaszenia decyzji dostosowawczej, w trybie art. 162 KPA. • Od 2022 do 2024 r. przedsiębiorstwa gospodarujące odpadami przemysłowymi złożyły nowe wnioski o wydanie sektorowych decyzji, z uwagi na upływający termin ważności obecnie zmienianych decyzji, których ważność upływała w latach 2023 –2025. Przepisy przedłużające termin obowiązywania tych decyzji do końca 2025 r. nie rozwiązują problemu. Nowe decyzje nie są wydawane, a wnioski procedowane są ponad 1 rok. • Wyżej opisana sytuacja spowodowała jednoczesne procedowanie dwóch postępowań w tej samej sprawie, w związku z tym bezzasadne stało się zajmowanie się wcześniej złożonymi wnioskami dostosowującym decyzje do nowych przepisów z 2018 i 2019 r. • Bezsporne jest bowiem, że priorytetem jest wydawanie nowych decyzji sektorowych oraz nowych lub zmieniających decyzji w zakresie Pozwoleń Zintegrowanych. • Aktualnie istniejące opóźnienia będą wpływały również na opóźnienia w procesach administracyjnych dla nowo oddawanych do użytku inwestycji, co jednocześnie oznacza blokadę procesu inwestycyjnego. Takie opóźnienia generują starty finansowe z tytułu postępu nowej instalacji oraz wpływają negatywnie na rozwój firm. • Wygaszenie wcześniej złożonych wniosków o zmiany decyzji dostosowawczych po rozpatrzeniu nowych wniosków w tej samej sprawie i wydaniu nowych decyzji sektorowych zabezpieczy zachowanie ciągłości działalności instalacji, wyeliminuje nadmiar postępowań administracyjnych i jednocześnie przyspieszy		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			dostosowanie decyzji funkcjonujących w obiegu do obowiązujących wymagań prawnych. Zastosowanie powyższego rozwiązania przewiduje art. 162 §1 pkt 1) kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym „Organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja: stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony.”		
153.	HIPH		Zmiana ustawy o odpadach w celu: • przeniesienia kompetencji do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne na niższy szczebel administracji samorządowej; • umożliwienia przenoszenia praw i obowiązków decyzji w obszarze gospodarki odpadami na inny podmiot; • wprowadzenia definicji „istotnej zmiany zezwolenia”; • usunięcia z kontroli obligatoryjnego udziału przedstawiciela właściwego organu w kontroli instalacji, możliwości odstąpienia od kontroli przez WIOŚ w przypadku wydania nowego / zmiany posiadanego zezwolenia, jeśli przedsiębiorstwo wdrożyło certyfikowany system zarządzania środowiskowego; • przedłużenia terminu obowiązywania decyzji do czasu uzyskania nowych decyzji; • umożliwienia operatorowi instalacji prowadzenie prób technologicznych w instalacjach z użyciem odpadów, surowców, materiałów, produktów ubocznych, itp. Dla usprawnienia procesów wydawania decyzji kluczowe jest wdrożenie jednolitych rozwiązań w skali kraju, które realnie zabezpieczą wydanie decyzji i przełożą się na szybkość rozpatrywania wniosków o wydanie lub zmianę decyzji. -Przekazanie w 2018 roku kompetencji do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg do Urzędów Marszałkowskich spowodował napływ wielu mniejszych spraw i zator w procesie wydawania decyzji administracyjnych. Urzędy Marszałkowskie nie były i w dalszym ciągu nie są kadrowo przygotowane do rozpatrywania takiej ilości spraw, które z powodzeniem		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			mogą być prowadzone przez niższy szczebel administracji samorządowej, mającej większą wiedzę na temat działalności prowadzonej na swoim terenie. W ten sposób Urzędy Marszałkowskie mogłyby skupić się na sprawnym rozpoznaniu bardziej skomplikowanych i wymagających spraw. -Analogicznie do art. 189ustawy Prawo Ochrony Środowiska decyzje z obszaru gospodarki odpadami powinny podlegać możliwości przejęcia praw i obowiązków. Obecnie jest to priorytetowy temat z uwagi na występowanie w obrocie prawnym luki prawnej polegającej, która uniemożliwia przejęcie praw i obowiązków z decyzji z obszaru gospodarki odpadami, a co za tym idzie także uniemożliwia ciągłość magazynowania odpadów lub przetwarzania odpadów, w sytuacji zmiany podmiotu. Decyzje z obszaru gospodarki wymagają posiadanie tytułu prawnego do nieruchomości, w związku z tym nie jest możliwe wystąpienie przez podmiot planujący przejęcie praw i obowiązków z przedmiotowej decyzji, odpowiednio wcześniej z wnioskiem o wydanie decyzji na magazynowanie lub przetwarzanie odpadów do czasu nabycia przez ten podmiot praw do nieruchomości, na której zamierza kontynuować działalność w zakresie magazynowania lub przetwarzania odpadów. Brak przepisów w tym zakresie powoduje konieczność wstrzymania działalności w zakresie gospodarki odpadami. -Brak definicji „istotnej zmiany zezwolenia” blokuje prawidłową kwalifikację rodzaju zmian w działalności związanej ze zbieraniem odpadów. Zbieranie odpadów może odbywać się bez instalacji (urządzenia), dlatego potrzebne jest wprowadzenie definicji istotnej zmiany zezwolenia, co umożliwi prawidłową ocenę czy zmianę prowadzenia działalności w zakresie zbierania odpadów kwalifikować należy jako istotną czy jako nieistotną zmianę zezwolenia, która korzysta ze skróconej procedury. Z kolei w przypadku zmiany pozwolenia na przetwarzanie lub wytwarzanie odpadów należy odnieść się do def. istotnej zmiany instalacji z ustawy Prawo ochrony środowiska, aby prawidłowo ocenić czy doszło do zmiany istotnej czy nieistotnej instalacji (urządzenia). Sprawne wydawanie decyzji leży w interesie państwa i rozwoju gospodarki zgodnie z ideą GOZ.		
--	--	--	--	--	--

			-Konieczność obligatoryjnego udziału przedstawiciela właściwego organu w kontrolach przed wydaniem decyzji wydłuża czas postępowania. W aktualnym stanie prawnym kontrola przed wydaniem / zmianą decyzji przeprowadzana jest z udziałem przedstawiciela właściwego organu. WIOŚ jest wyspecjalizowanym organem kontrolnym i nie w każdej sytuacji dodatkowy udział pracownika organu jest konieczny, bowiem generuje problemy logistyczne, koszty delegacji i wydłuża czas kontroli. Konieczność wspólnego ustalania dogodnego terminu kontroli z udziałem pracownika właściwego organu często wpływa na przedłużanie prowadzenia postępowania. -Propozycja wprowadzenia możliwości odstąpienia od kontroli WIOŚ w przypadku wdrożenia certyfikowanego systemu zarządzania środowiskowego przyspieszy proces wydawania decyzji, przy zagwarantowaniu wysokiego poziomu ochrony środowiska. Pożądane jest wprowadzenie rozwiązań tu i teraz, które efektywnie i szybko rozładują natłok nagromadzonych wniosków oraz skrócą proces wydanie decyzji o co najmniej kilka miesięcy. Dostrzegamy związane przepisami prawnymi, które zobowiązują WIOŚ do nieefektywnego działania. Obecnie czas oczekiwania na kontrolę WIOŚ wynosi nawet ponad 1 rok, a kontrola jest obowiązkowym elementem procesu administracyjnego poprzedzającego wydanie decyzji. Jak pokazuje praktyka, w uzasadnionych przypadkach nie zawsze zachodzi potrzeba przeprowadzenia kontroli. W takich sytuacjach rozwiązaniem byłoby przyznanie kompetencji WIOŚ do możliwości odstąpienia od przeprowadzenia kontroli w konkretnych sytuacjach, np. w sytuacji wdrożenia przez przedsiębiorstwo certyfikowanego systemu zarządzania środowiskowego: EMAS lub inny równoważny certyfikowany system zarządzania środowiskowego, np. ISO 14001. -Konieczne jest przedłużenie terminu obowiązywania zezwoleń do czasu uzyskania nowego zezwolenia, aby automatycznie uniknąć utraty zezwoleń i wstrzymania działalności instalacji. -W związku z rozwojem GOZ obserwujemy od kilku lat potrzebę wprowadzenia do ustawy o odpadach przepisów umożliwiających przeprowadzenie takich prób technologicznych w instalacjach. W tym zakresie należy także dostosować ustawę Prawo Ochrony Środowiska. Przepisy powinny umożliwiać prowadzenie prób technologicznych bez konieczności zmiany Pozwoleń		
--	--	--	--	--	--

			Zintegrowanych przez indywidulanie określony czas, na podstawie uzgodnień pomiędzy prowadzącym instalację a urzędem właściwym do zmiany Pozwolenia Zintegrowanego, biorąc pod uwagę specyfikę procesu technologicznego, rodzaj i ilość materiału podlegającego próbie.		
154.	HIPH		Zmiana ustawy o Inspekcji ochrony środowiska w celu umożliwienia prowadzenia kontroli planowej i pozaplanowej przez WIOŚ w ramach jednego postępowania. -Obecnie przedsiębiorcy czekają ponad 1 rok na kontrole pozaplanowe wynikające z istotnej zmiany zezwolenia/instalacji lub na wydanie nowych decyzji sektorowych i Pozwoleń Zintegrowanych, a w międzyczasie przeprowadzane są kontrole planowe, które mogą zakresem objąć kontrolę pozaplanową, co usprawni prace WIOŚ (rozładuje ilość nagromadzonych kontroli) i umożliwi przedsiębiorcy uzyskanie decyzji. -W ujęciu legislacyjnym ten postulat mógłby przyjąć następujące brzmienie: W art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji ochrony środowiska po ust. 1d dodaje się ust. 1e w brzmieniu: „1e. Kontrole planowe, o których mowa w art. 5a ust. 1 i kontrole pozaplanowe, o których mowa w ust. 1b pkt 1, można prowadzić łącznie, o ile jest to podyktowane interesem strony”.		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
155.	HIPH		Wydanie przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska interpretacji w zakresie: -art. 42 ust. 3a i 3b ustawy o odpadach i art. 184 ust. 4 pkt 7. ustawy Prawo Ochrony Środowiska; -zachowania aktualności dokumentów załączonych do wniosków w tym oświadczeń, zaświadczeń i operatów przeciwpożarowych przez czas trwania procesu; -art. 75 ust. 2 pkt 2 lit. e ustawy o odpadach; -ograniczenia wpisywania do Pozwoleń Zintegrowanych informacji, które nie wynikają z przepisów prawa; -mechanizmu zabezpieczenia roszczeń; -monitoringu miejsc magazynowania odpadów; -art. 101a ustawy o odpadach; -art. 72 ust. 1 pkt 21 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. W skali kraju organy wydające decyzje administracyjne różnie interpretują te same przepisy prawa, wywodząc z nich obowiązki, które nie są zapisane w tych przepisach.		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			Interpretacje dla przepisów wydane i opublikowane przez Ministerstwo Klimatu zapewnią jednolitość stosowania prawa przez organy wydające decyzje i przedsiębiorców wnioskujących o wydanie decyzji, co przełoży się na szybsze procedowanie wniosków. W praktyce obserwujemy niezgodne z przepisami prawa wymagania przez organy wydające lub zmieniające decyzje od przedsiębiorców: - dołączania do wniosku o zmianę Pozwolenia Zintegrowanego w zakresie nie dotyczącym zmiany zapisów dotyczących gospodarki odpadami zaświadczeń i oświadczeń, co nie jest zapisane w art. 42 ust. 3a i 3b ustawy o odpadach i art. 184 ust. 4 pkt 7. Ustawy Prawo Ochrony Środowiska; - aktualizacji zaświadczeń, oświadczeń i operatu, w trakcie procesu, z powodu domniemanej utraty ważności przez dokumenty, pomimo, że nie istnieje żaden przepis prawny określający ważność przedmiotowych dokumentów, ani też zobowiązujący wnioskodawcę do ich aktualizacji z powodu utraty ważności lub zmian w organach wnioskodawcy w trakcie procesowania wniosku o wydanie decyzji w ustawie o odpadach; - wymaganie w BDO zaznaczenia chceck boxa pt. „utrata statusu” w przypadku, prowadzenia recyklingu, pomimo, że w instalacji nie dochodzi do faktycznej utraty statusu odpadu, ponieważ nie są spełnione kryteria przedstawione w art. 14 ustawy o odpadach, co jest niezgodne z przepisami prawa; - wpisywanie do Pozwoleń Zintegrowanych informacji, które nie wynikają z przepisów, tj. historycznych danych dot. zużycia mediów i surowców jako wiążących limitów lub wskaźników lub wpisywania obowiązku monitoringu substancji, które operator instalacji oznaczył jako nieistotne, co potwierdził stosownymi pomiarami w procesie dostosowania instalacji do Konkluzji BAT; - monitoringu miejsc magazynowania odpadów, których przedsiębiorca nie magazynuje, co nie wynika z przepisów ustawy o odpadach; -ustanowienia zabezpieczenia roszczeń dla odpadów wytworzonych; -nadmiarowych wymagań w stosunku decyzji posiadanej przez pomiot, o którym mowa w art. 101a ust. 3 ustawy o odpadach, to znaczy posiadania w decyzji wpisu w zakresie wysegregowania ze zmieszanych odpadów budowlanych i		
--	--	--	---	--	--

			rozbiórkowych wszystkich 6 frakcji wskazanych w art. 101a ust. 1 ustawy o odpadach, co jest nadinterpretacją przepisu; -wymaganie DUŚw sytuacji braku znacznego oddziaływania na środowisku przy zmianie Pozwolenia Zintegrowanego, to znaczy w sytuacji: 1) dodania kodu odpadu z tej samej grupy materiałowej, bez zmiany ilości zbieranych i przetwarzanych odpadów, lub 2) zamianie surowca na odpad o tych samych właściwościach chemicznych i fizycznych, lub 3) przesunięcia urządzenia w obrębie tej samej lokalizacji lub przeinstalowanie / przestawienie / reorganizacja / zmiana położenia urządzeń w obrębie tej samej instalacji (nie powinno to być traktowane jako przebudowana / modernizacja instalacji), 4) wymiana urządzenia na urządzenie o parametrach nie gorszych parametrach niż urządzenie wymieniane (co prowadzi do mniejszego oddziaływania), co jest nadinterpretacją przepisów prawa.		
156.	HIPH		Przyspieszenie procesu wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (DUŚ) poprzez: ☐zwiększenie zakresu współpracy pomiędzy inwestorem, a organem wydającym DUŚ w początkowej fazie planowania inwestycji i na kolejnych etapach procedury oraz stosowanie praktyki bezpośredniego kontaktu; ☐przeprowadzanie oceny oddziaływania na środowisko wyłączenie w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa, bez nadmiernego kierowania inwestycji z kat. II rozporządzenia ocenowego do oceny oddziaływania na środowisko; ☐wydanie interpretacji w zakresie: braku konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji, które nie są wprost wymienione w kat. I lub II i nie wpływają na zdolności produkcyjne instalacji głównej np. odpylnia w obrębie stalowni, a także w przypadku kolejnej inwestycji planowanej do realizacji na tej samej instalacji, dla której już wydana jest lub procedowana DUŚ istnieje możliwość uzyskania kolejnej DUŚ; -ograniczenie nadmiarowych wymagań w stosunku do zakresu informacji wynikających z ustawy, które powinny znaleźć się w KIP i w Raporcie; -ograniczenie szczegółowości wymagań na etapie opiniowania KIP lub Raportu z organami wyspecjalizowanymi (uzgodnienia i opinie);		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			-rozważenie odstąpienia od: obowiązku przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej obszarów przemysłowych lub nieposiadających MPZP, które nie stanowią terenów zielonych o szczególnych walorach przyrodniczych oraz w przypadku, gdy przedsięwzięcie nie oddziałuje na tereny chronione, a także od podawania wariantów dla inwestycji, dla których inwestor nie przewiduje innych wariantowości, oraz od opisywania krajobrazu na terenie inwestycji przemysłowych, -wpisywanie do DUŚ ogólnych warunków inwestycji bez wskazywania konkretnych producentów lub modeli urządzeń; -ograniczenie szczegółowości wymagań na etapie opiniowanie KIP lub Raportu z organami wyspecjalizowanymi (uzgodnienia i opinie) na podstawie art. 77 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku; -zobowiązanie organu wydającego DUŚ do analizy całości dokumentacji przed wezwaniem inwestora do uzupełnienia braków; -ograniczenie ilości wezwań do uzupełnienia braków formalnych KIP lub Raportu i stosowanie praktyki bezpośredniego kontaktu z inwestorem w szczególności w celu wyjaśniania wątpliwości organu, bez konieczności powielania oficjalnych pism; -zwiększenie współpracy pomiędzy organami administracji lub różnymi wydziałami tego samego organu w celu bezpośredniego przekazywania dokumentacji dotyczącej postępowania; -zobowiązanie organu opiniującego lub wydającego DUŚ w przypadku przedłużenia terminu do załatwienia sprawy z powodu skomplikowanego charakteru oraz w przypadku pozostawienia wniosku bez rozpoznania lub wydania decyzji negatywnej o przekazanie kopii tej informacji wraz z uzasadnieniem do Ministerstwa Klimatu. Postępowania w sprawie wydania DUŚ trwają średnio od 2 do 3 lata. Z tego powodu zdarza się, że inwestycje prośrodowiskowe, często bardzo kosztowne, nie mogą skorzystać z dofinansowania i nie są realizowane, ponieważ oczekiwanie na wydanie DUŚ konsumuje większość czasu przeznaczanego na wykonanie całej inwestycji według harmonogramu zatwierdzonego przez instytucje udzielającą dofinansowanie.		
--	--	--	---	--	--

		- Obecnie krajowy podział przedsięwzięć lub ich zmiany wynikający z rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko opiera się na 2 głównych kategoriach tzn. przedsięwzięciach mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko („kategoria I”) oraz przedsięwzięciach mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko („kategoria II”). - Praktyka pokazuje, że często mija kilka miesięcy zanim organ wyda postanowienie o konieczności sporządzenia Raportu dla przedsięwzięć z kategorii II. Sporządzenie Raportu i ocena oddziaływania na środowisko to kolejne miesiące lub lata, zanim inwestor uzyska DUŚ, która jest pierwszą decyzją umożliwiającą dalszą realizację procesu inwestycyjnego. Długi czas oczekiwania na postanowienie organu powoduje ogromne opóźnienia w realizacji inwestycji. - W związku z potrzebą indywidualnego podejścia do projektów obserwujemy, że stosowana z powodzeniem od lat w krajach UE współpraca pomiędzy inwestorem, a organem wydającym DUŚ w początkowej fazie planowania inwestycji i na kolejnych etapach procedury oraz stosowana praktyka bezpośredniego kontaktu umożliwia wyjaśnienie i przekazanie przez inwestora wielu kluczowych informacji na temat projektu, co eliminuje długi proces postępowania wyjaśniającego i znacząco skraca czas postępowania. - Z praktyki wynika, że o konieczności sporządzenia Raportu dla przedsięwzięć z kategorii II decyduje w większości interpretacja organu, która różni się w zależności od województwa i jest często nadmiarowa. - Przedsiębiorcy spodziewając się, że w większości przypadków inwestycja z kat. II zostanie skierowana do oceny oddziaływania na środowisko przygotowują KIP wielkości przypominającej "mały" Raport, co jest nie słuszne, ale tylko w ten sposób mogą „zaoszczędzić czas” w trakcie postępowania. - Zauważamy, że wypracowana przed wieloma latami dobra praktyka nie jest w ciągu ostatnich kilku lat stosowana. Organy niezgodnie z prawem traktują instalacje, które nie są wymienione w kat. I ani w kat. II, ale są powiązane z		
--	--	---	--	--

		instalacją zaliczoną do kat. I, która nie jest objęta zmianą w Pozwolenia Zintegrowanego do obowiązkowej oceny oddziaływania, np. odpylanie w obrębie stalowni. Podobnie rzecz ma się w przypadku kolejnej inwestycji planowanej do realizacji na tej samej instalacji, dla której już wydana jest lub procedowana DUŚ istnieje możliwość uzyskania kolejnej DUŚ. W tych wypadkach niezbędne jest wydanie interpretacji przez Ministerstwo Klimatu w celu interpretacji prawa zgodnie z jego literalnym brzmieniem. - KIP -powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu. Zakres informacji żądany przez organ w KIP i w Raporcie wykracza poza art. 62 a i 66 ustawy, jest zbyt szczegółowy. Na tym etapie inwestor opisuje planowaną inwestycję według swojej bieżącej najlepszej wiedzy i według koncepcji, którą ma dzień opracowania KIP lub Raportu. - Odstąpienie od wymagań w zakresie obowiązku przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej obszarów przemysłowych lub nieposiadających MPZP, które nie stanowią terenów zielonych o szczególnych walorach przyrodniczych oraz w przypadku, gdy przedsięwzięcie nie oddziałuje na tereny chronione, a także od podawania wariantów dla inwestycji, dla których inwestor nie przewiduje innych wariantowości, oraz od opisywania krajobrazu na terenie inwestycji przemysłowych jest uzasadnione z punktu widzenia nieadekwatności do lokalizacji i zakresu inwestycji. - Obecnie etap opiniowania KIP lub Raportu trwa co najmniej kilka miesięcy, organy opiniujące żądają informacji, które nie są znane inwestorowi na tym etapie planowania inwestycji lub informacji niemających zastosowania dla zakresu planowanego przedsięwzięcia np. inwentaryzacja przyrodnicza w obszarze przemysłowym. -DUŚ są zbyt "ciasne", co powoduje w praktyce problemy na kolejnych etapach realizacji inwestycji i konieczność zmiany DUŚ. -DUŚ wydawana jest na bardzo wczesnym etapie procesu inwestycyjnego, gdy inwestor posiada wyłącznie informacje dot. lokalizacji planowanego przedsięwzięcia, czyli po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z		
--	--	--	--	--

		ustaleniami Studium lub MPZM, które wskazują jaki rodzaj działalności na terenie może być prowadzony. -Istotą DUŚ jest przede wszystkim ocena możliwości lokalizacji danego przedsięwzięcia, na skonkretyzowanym w przestrzeni terenie w kontekście uwarunkowań tego przedsięwzięcia w kategoriach oddziaływania na środowisko. -Szczegółowa lokalizacja (usytuowanie) całego przedsięwzięcia, wraz z jego poszczególnymi elementami ingerującymi w przestrzeń, ustalana jest na etapie uzyskiwanie decyzji o pozwoleniu na budowę. - W praktyce obserwujemy bardzo dużą szczegółowość informacji dotyczących inwestycji, które organ wymaga od inwestora na etapie procesowania, które następnie wpisywane są do DUŚ. Inwestorzy proszeni są o podanie w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia (KIP) i w Raporcie szczegółowych informacji i parametrów technicznych maszyn lub urządzeń, które nie mają znaczenia dla ustalenia wpływu inwestycji na środowisko, a przede wszystkim nie są znane inwestorowi na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, takich jak np.: rodzaj separatora czy wentylatora, wskazanie konkretnego miejsca magazynowania określonego kodu odpadu komunalnego wytwarzanego przez pracowników zatrudnionych w ramach eksploatacji przedsięwzięcia, konieczność podawania emisji do powietrza w trakcie budowy z pojazdów roboczych liczonych po wskaźnikach literaturowych, ilości odpadów komunalnych wytwarzanych podczas eksploatacji obiektu dla 5 osób, warianty inwestycji dotyczące możliwości retencji i zagospodarowania wód opadowych i roztopowych z dachu 15 m². Żądania te są także różne z zależności od organu prowadzącego postępowanie. -Szczegółowe zapisy DUŚ powielane są przez organy wydające decyzje administracyjne na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, a ewentualna niezgodność wniosków o wydanie kolejnych decyzji z zapisami DUŚ powoduje problemy w uzyskaniu decyzji, konieczność zmiany lub uzyskanie nowej DUŚ. -Uzyskanie DUŚ umożliwia wydanie decyzji następczych, właściwych do dookreślenia szczegółów przedsięwzięć, takich jak: pozwolenie na budowę, zezwolenia na wycinkę drzew, decyzje derogacyjne dla gatunków chronionych, Pozwolenia Zintegrowane, decyzje sektorowe z obszaru		
--	--	---	--	--

			gospodarki odpadami i emisji do powietrza, pozwolenia wodnoprawne. -Ponadto, sposób prowadzenia przez organy postępowania o wydanie DUŚ wskazuje, że ilość i treść wezwań do uzupełnienia braków KIP i Raportu mogłaby zostać zmniejszona, jeśli organ od początku postępowania posiadałby większą wiedzę na temat przedsięwzięcia. Nie rzadko wezwania dotyczą wskazania informacji, które znajdują się w dokumentacji przekazanej organowi lub podania informacji zbyt szczegółowych, nieznanych inwestorowi. Zdarzają się także powtórne zapytania o te same informacje, które inwestor przekazał wcześniej do organu. -W zakresie konsultacji społecznych inwestorzy spotykają się z wielokrotnymi zapytaniami od stron postępowania, które dotyczą tych samych zagadnień, w zakresie których organ dysponuje informacjami, ponieważ zostały już opisane w toku postępowania przedłożonej dokumentacji. -Brak praktyki ze strony organów dotyczącej spotkań oraz bezpośredniego kontaktu z inwestorem. Organy nie praktykują i często odmawiają bezpośredniego dialogu z inwestorem w celu przyspieszenia wyjaśnienia kwestii, co do których organ ma wątpliwości. -Wpływa to na zwiększenie ilości oficjalnych pism wymienianych pomiędzy organem a inwestorem, co bardzo wydłuża proces inwestycyjny, podczas gdy kwestie wymagające wyjaśnienia często dotyczą drobiazgów. -Przepisy KPA zobowiązują organ do podejmowania z urzędu wszelkich czynności służących wyjaśnieniu stanu faktycznego (art. 7 KPA) np. bezpośrednio przekazanie mapy ewidencyjnej lub wypisu i wyrysu z MPZP do wydziału prowadzącego postępowanie o wydanie DUŚ. -Negatywnym zjawiskiem jest również zbyt częste stosowanie przez organy wydające decyzje, a także organy opiniujące, z instytucji szczególnie skomplikowanego charakteru sprawy, przedłużając tym samym postępowanie bez wyraźnej podstawy, nie przedstawiając w tym zakresie uzasadnienia inwestorowi. -W związku z tym rekomendujemy, aby Ministerstwo Klimatu było powiadamiane o przyczynach przedłużających się postępowań, szczególnie tych o szczególnie skomplikowanym charakterze oraz decyzjach negatywnych, w celu monitoringu działań organów wydających DUŚ oraz zapewnia, że decyzje są podejmowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.		
--	--	--	---	--	--

157.	HIPH		Przyspieszenie procesu wydawania nowych i zmiany posiadanych Pozwoleń Zintegrowanych poprzez: ☐ uregulowanie kolejności obowiązku posiadania przez inwestora pozwolenia na użytkowanie instalacji i Pozwolenia Zintegrowanego wymaganych na kolejnych etapach realizacji procesu inwestycyjnego; ☐ wydanie interpretacji przez Ministerstwo Klimatu w zakresie możliwości odstąpienia od dwukrotnej kontroli WIOŚ instalacji na podstawie ustawy o odpadach. W związku z opóźnieniami w wydawaniu decyzji administracyjnych w procesie inwestycyjnym zachodzi potrzeba uporządkowania i ponownego uregulowania kolejności obowiązku posiadania przez inwestora pozwolenia na użytkowanie instalacji i Pozwolenia Zintegrowanego wymaganych na kolejnych etapach realizacji procesu inwestycyjnego. Obecnie, w związku z opóźnieniami w wydawaniu decyzji, nie jest możliwa realizacja procesu inwestycyjnego zgodnie z przepisami prawa. -Wydanie nowego lub zmiana Pozwolenia Zintegrowanego trwa min. 2 do 5 lat, a zgodnie z przepisami prawa, do czasu wydania decyzji inwestor nie może użytkować instalacji. -Zwracamy uwagę, że decyzje (instalacje) wydawane na podstawie ustawy o odpadach w ramach procesu inwestycyjnego są dwukrotnie kontrolowane przez WIOŚ, na podstawie ustawy o odpadach i na podstawie art. 76 ustawy Prawo ochrony środowiska. Czas oczekiwania na kontrolę WIOŚ wynosi nawet ponad 1 rok. W związku z tym niezbędne jest ograniczenie kontroli WIOŚ, a rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie przez Ministerstwo Klimatu wydanie interpretacji w przedmiocie możliwości odstąpienia od dwukrotnej kontroli WIOŚ i wystarczające jest przeprowadzenie jednokrotnej kontroli instalacji przez WIOŚ.		Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
------	------	--	--	--	--

UWAGI
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki
(nr UDER29 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)
- opiniowanie

L.p.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1.	UODO	Art. 2	Wątpliwości organu właściwego do spraw ochrony danych osobowych budzi art. 2 (zmiana 1) projektu ustawy, który nadaje nowe brzmienie art. 3a ust. 1 ustawy dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303) o treści: „Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioskami, oświadczenia, informacje i powiadomienia, jest wymieniana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym, chyba że odbiorca, o którym mowa w art. 3 pkt 13b, zażąda aby korespondencja odbywała się w postaci papierowej.”. Projektowana norma ma charakter blankietowy, wprowadza nowy sposób prowadzenia korespondencji, jednocześnie nie precyzuje czym jest portal internetowy przeznaczony do obsługi odbiorców, a jak należy zakładać z jego wykorzystaniem przetwarzane będą dane osobowe. Korespondencja prowadzona między podmiotami wskazanymi w art. 3a ust. 1 ustawy może bowiem dotyczyć przetwarzania danych osobowych, tym samym istotne jest by tworzone przepisy w sposób precyzyjny definiowały narzędzia rekomendowane do obsługi korespondencji. Z uwagi na zasadę zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości z art. 5 ust. 1 lit. a3 oraz integralności i poufności z art. 5 ust. 1 lit. F rozporządzenia 2016/6794 uzasadnione jest uzupełnienie projektowanego przepisu o wskazanie o jaki dokładnie chodzi portal internetowy służący wymianie korespondencji oraz dokumentacji.		Uwaga nieuwzględniona. Wymienienie w proponowanym brzmieniu art. 3a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne również „dedykowanego do obsługi odbiorców portalu internetowego” miało na celu poszerzenie katalogu możliwych sposobów elektronicznej komunikacji sprzedawców z odbiorcami. Należy podkreślić, że portal ten, znany powszechnie jako eBOK, jest popularnym sposobem komunikacji wykorzystywanym przez przedsiębiorstwa energetyczne i taka forma komunikacji, jak i każda inna stosowana przez te podmioty, jest używana z poszanowaniem przepisów o ochronie danych osobowych. Ponadto, sformułowanie „dedykowany do obsługi odbiorców portal internetowy” znajduje się również w § 50b ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną, dodanym

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

					nowelizacją tego rozporządzenia z dnia 9 września 2023 r. Przepis tego rozporządzenia funkcjonuje w polskim porządku prawnym od kilkunastu miesięcy i Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie wnosił do niego zastrzeżeń.
2.	URE	Art. 2 pkt 1 (art. 3a ustawy – Prawo energetyczne)	W ocenie URE, zmiana podstawowej formy wymiany korespondencji pomiędzy odbiorcami a przedsiębiorstwami energetycznymi, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami na postać elektroniczną może wiązać się z wykluczeniem cyfrowym części odbiorców oraz z kosztami po stronie niektórych przedsiębiorstw energetycznych, które będą musiały dostosować swoje systemy IT, co przełoży się na ceny energii. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na koszty pouczenia odbiorców (dziesiątki milionów zł), o którym mowa w projektowanym art. 7, które – zgodnie z art. 2 pkt 5 projektu – obciążą odbiorców podnosząc ceny w taryfach.		Uwaga nieuwzględniona. Projekt zabezpiecza interesy osób wykluczonych cyfrowo zarówno w nowych umowach, jak i w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie przepisów. Metodą na zabezpieczenie ich interesów jest właśnie obowiązek przesłania pouczeń. Koszty pouczenia odbiorców będą miały charakter jednorazowy i zostaną w przyszłości zniwelowane przez bardziej oszczędną dla przedsiębiorstw formę prowadzenia korespondencji, jaką jest forma elektroniczna.
3.	Pracodawcy RP	Art. 2 pkt 1 (art. 3a ustawy – Prawo energetyczne)	Przepis w nowelizowanej formie w dalszym ciągu jest nieprecyzyjny i zbędny – przedsiębiorstwa energetyczne regulowały tę kwestię na podstawie przepisów ogólnych i sposób komunikacji nie generował poważniejszych problemów. Wprowadzenie zasady, zgodnie z którą gospodarstwa domowe są automatycznie objęte obsługą elektroniczną jest zbyt daleko idące – klient powinien w umowie wybrać formę komunikacji i nie powinna ona być mu narzucona. Zwłaszcza w przypadku osób starszych, zastosowanie tego przepisu będzie w praktyce mogło oznaczać, że osoby słabiej radzące sobie ze środkami komunikacji elektronicznej mogą mieć utrudniony dostęp do obsługi swojej umowy. Sama możliwość żądania postaci papierowej i obowiązek pouczenia o takiej możliwości nie zabezpiecza w pełni odbiorców „analogowych”. Odbiorca w gospodarstwie domowym, podobnie jak osoba fizyczna w urzędzie – powinni mieć możliwość skorzystania z elektronicznej formy, natomiast ustawodawca nie powinien dokonywać tego wyboru za odbiorcę. Zastosowanie metody „opt-out” w	Uchylenie przepisu	Uwaga nieuwzględniona Domyślny wybór korespondencji dla gospodarstw domowych dotyczy tylko nowo zawieranych umów. Osoby wykluczone cyfrowo, przy okazji zawieraniu umowy będą pouczone o możliwości zażądania korespondencji w postaci papierowej. Żądanie to będą mogły złożyć również w formie pisemnego oświadczenia woli, co zabezpieczy ich interesy. Ponadto przedstawiony w przepisie katalog elektronicznych kanałów komunikacji jest na tyle szeroki,

			przypadku konsumentów jest zbyt daleko idące, zwłaszcza że przy mniej niezbędnych usługach, jak np. telekomunikacje czy usługi finansowe brak jest analogicznej zasady. Sposób komunikacji powinien być regulowany na linii konsument – przedsiębiorstwo energetyczne, a nie być ogólnie narzucane przez ustawodawcę. Dodatkowo przepis ma zbyt szeroki zakres podmiotowy – dotyczy również organów administracji publicznej oraz „innych podmiotów”. Można zatem wysunąć wniosek, że zgodnie z tym przepisem Prezes URE miałby kontaktować się z przedsiębiorstwem energetycznym za pośrednictwem „dedykowanego do obsługi odbiorców portalu internetowego”. Wydaje się wskazane, by w związku z nowelizacją wykreślić przynajmniej organy administracji publicznej i „inne podmioty” tak by zamknąć katalog podmiotów, których dotyczy ta regulacja. Tym niemniej, w dalszym ciągu projektodawca nie wskazał racjonalnego celu w jaki zamierz utrzymać obowiązywanie art. 3a PE, który od samego wejścia w życie budził kontrowersje i generalnie był uważany za zbędny, gdyż materiały sposobu komunikacji regulują zarówno przepisy konsumenckie, jak i Kodeks Cywilny oraz ustawy szczególne takie jak: ustawa o doręczeniu elektronicznym czy ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.		że każdy z uczestników rynku wybierze dogodny dla siebie środek. Konkludując, Prezes URE nie będzie zobligowany do kontaktu z przedsiębiorstwem energetycznym za pomocą portalu internetowego – jest to jedno z rozwiązań dedykowanych odbiorcom, a nie organom administracji publicznej.
4.	URE	Art. 2 pkt 3 lit. a (art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne)	Należy zwrócić uwagę, że obecnie procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UC84), który przewiduje zmianę przedmiotowego przepisu ustawy – Prawo energetyczne, która jest jeszcze dalej idąca (obejmuje wszystkie instalacje, tj. nie tylko instalacje OZE i magazyny).		Uwaga wyjaśniona. Projekt zostanie zmodyfikowany przez rozszerzenie formuły cable-pooling o instalacje oraz magazyny energii.
5.	Pracodawcy RP	Art. 7 ust. 1f, 1g, 2 ¹ , 3db, 3de, 3dg, 3dk pkt 2, 8d ³ oraz 8d ⁸ , Prawa Energetycznego (w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw z dnia 9 maja 2025 r.	Pragniemy zwrócić uwagę, że zagadnienia poruszane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw datowanym na 9 maja 2025 r. (fiszka nr MKIS-15-143) zostały – jeszcze przed dniem zgłoszenia wskazanej fiszki – ujęte w innym projekcie ustawy, tj. projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw datowanym na 12 marca 2025 r. Projekt ten obejmuje znacznie szersze ujęcie instytucji cable pooling. O ile projekt z 9 maja 2025 r. zakłada możliwość współdzielenia przyłącza wyłącznie przez instalacje OZE lub magazyny energii, o tyle projekt z 12 marca 2025 r. wprowadza możliwość współdzielenia przyłącza przez <i>wszelkie instalacje</i>. Takie rozwiązanie znacząco zwiększa elastyczność oraz dostępność mechanizmu cable pooling, a także umożliwia szersze zastosowanie tego narzędzia w praktyce.	Wnosimy o przyjęcie brzmienia przepisu – w części dotyczącej cable pooling – w wersji zaproponowanej w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw z dnia 12 marca 2025 r.	Uwaga uwzględniona. Projekt zostanie zmodyfikowany przez rozszerzenie formuły cable-pooling o instalacje oraz magazyny energii.

			Należy podkreślić, że projekt z 9 maja 2025 r. trafnie implementuje część propozycji deregulacyjnych zawartych w fiszce MKIS-15-143, jednakże ujęcie instytucji cable pooling w projekcie z 12 marca 2025 r. należy uznać za bardziej adekwatne i korzystne z perspektywy funkcjonowania systemu elektroenergetycznego. Rozszerzenie możliwości cable pooling nie tylko otwiera drogę dla różnych technologii (w tym kogeneracji, magazynów energii czy systemów hybrydowych), ale również ogranicza konieczność budowy nowej infrastruktury sieciowej, której realizacja wiąże się z wysokimi kosztami i długim czasem inwestycyjnym – stanowiącym obecnie jedno z głównych ograniczeń dla dalszego rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz modernizacji systemu. Proponowane podejście – w zakresie cable pooling - sprzyja bardziej efektywnemu gospodarowaniu mocą przyłączeniową – umożliwiając łączenie komplementarnych technologii w ramach jednej infrastruktury (np. PV i magazynów energii lub PV i biogazowni). W efekcie możliwe jest bardziej równomierne rozłożenie generacji energii w czasie, co zwiększa stabilność i bezpieczeństwo pracy systemu elektroenergetycznego. Podsumowując, projekt z 12 marca 2025 r. – wyłącznie w zakresie cable pooling – tworzy bardziej kompleksową, spójną i praktyczną podstawę prawną dla efektywnego zarządzania dostępem do sieci elektroenergetycznej. W kontekście transformacji energetycznej oraz potrzeby szybkiej integracji nowych źródeł wytwórczych i technologii wspierających – takich jak magazyny energii – ma to kluczowe znaczenie dla utrzymania bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz realizacji celów klimatycznych i gospodarczych.		
6.	URE	Art. 2 pkt 3 lit. b (art. 7 ust. 3c ustawy – Prawo energetyczne	Zaproponowana zmiana art. 7 ust. 3c ustawy – Prawo energetyczne, zawężająca prawo do złożenia przedmiotowego oświadczenia tylko do źródeł promieniowania słonecznego (o określonych parametrach mocy zainstalowanej) może prowadzić do wykładni o braku możliwości skutecznego składania takiego rodzaju oświadczenia o autokonsumpcji przez wytwórców w innych rodzajowo instalacjach i braku możliwości przyłączenia tych „innych” instalacji OZE do sieci. Z uwagi na powyższe, proponuje się zmianę brzmienia proponowanego przepisu. Obecnie w praktyce tzw. umowy „0” import są skutecznie zawierane na rynku bez ograniczeń mocowych. Omawiana	„3) źródła energii elektrycznej, które nie będzie wprowadzać energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej - oświadczenie inwestora, że z planowanego źródła energia elektryczna nie będzie wprowadzana do sieci.”	Uwaga wyjaśniona. Zmodyfikowano brzmienie projektowanego art. 7 ust. 3c pkt 3.

			regulacja mogłaby zatem stanowić niepotrzebną barierę rozwoju rynku.		
7.	URE	Art. 2 pkt 3 lit. c (art. 7 ust. 3de ustawy – Prawo energetyczne)	Należy zwrócić uwagę, że obecnie procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UC84), który przewiduje zmianę przedmiotowego przepisu ustawy – Prawo energetyczne, która jest dalej idąca (obejmuje wszystkie instalacje, tj. nie tylko instalacje OZE i magazyny).		Uwaga wyjaśniona Projekt zostanie zmodyfikowany przez rozszerzenie formuły cable-pooling o instalacje oraz magazyny energii.
8.	ZPP, Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 2 pkt 4 Projektu (art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy Prawo energetyczne)	Proponowane w projekcie podniesienie progu koncesyjnego dla źródeł OZE do 5 MW stanowi krok w dobrym kierunku. Nadal jednak nie jest jasna przyczyna różnicowania źródeł OZE i konwencjonalnych. Postulowane jest zrównanie sytuacji prawnej źródeł OZE ze źródłami konwencjonalnymi w zakresie obowiązku koncesyjnego, tj. zwolnienie źródeł OZE o mocy do 50 MW mocy zainstalowanej z obowiązku koncesji i zastąpienie go wpisem do rejestru.	c) energii elektrycznej w mikroinstalacji, w małej instalacji lub w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 50 MW Wprowadzenie zmiany wymaga wprowadzenia zmian w przepisach powiązanych projektu z progiem mocy koncesyjnej.	Uwaga nieuwzględniona. Koncesje dla dużych źródeł zapewniają, że tylko podmioty spełniające określone standardy techniczne i finansowe mogą wytwarzać energię w takich źródłach, co minimalizuje ryzyko awarii i zagrożeń dla sieci elektroenergetycznej. Wymagania koncesyjne obejmują również przepisy dotyczące ochrony środowiska, co pomaga w minimalizowaniu negatywnego wpływu na środowisko naturalne
9.	URE	Art. 2 pkt 5 (art. 45 ust. 1p ustawy – Prawo energetyczne)	Należy zwrócić uwagę na użycie w przepisie nieostrego pojęcia, – „zachęty finansowe” (dotyczące zmiany sposobu prowadzenia korespondencji z odbiorcami) które będzie budzić wątpliwości interpretacyjne i będzie odmienne stosowane przez każde przedsiębiorstwo, co może prowadzić do nierównomiernego i nadmiarowego obciążania odbiorców końcowych tymi kosztami. Brak definicji „zachęt finansowych” budzi uzasadnione wątpliwości co do możliwości weryfikacji, czy podawane koszty związane będą tylko z kosztami zachęt finansowych wynikających ze zmiany sposobu prowadzenia korespondencji z odbiorcami, a nie wynikają jeszcze z innych „promocji” przedsiębiorcy. Ponadto należy zwrócić uwagę, że przedsiębiorstwo energetyczne eliminując obieg papierowy eliminuje głównie koszty wydruków (zleceń – papier, tusze, maszyny, obsługa drukarni, marża drukarni, kopertowania, itd.), spedycji i wysyłki korespondencji, które są ujmowane w taryfach i przenoszone na odbiorców. Uniknięcie zatem tych kosztów jest korzyścią obopólną - przedsiębiorstwa energetycznego i odbiorcy: przedsiębiorstwo energetyczne nie ponosi kosztów wydruków i wysyłki, a odbiorca ma pomniejszoną np. opłatę abonamentową o wymienione		Uwaga uwzględniona częściowo. Nie ma potrzeby doprecyzowania definicji „zachęt finansowych”, gdyż w projekcie wyraźnie wskazano, że dotyczą one zmiany sposobu prowadzenia korespondencji na elektroniczną. Celem jednak wyeliminowania nadużyć związanych z ewentualnym zawyżaniem kosztów tych zachęt finansowych, które przedsiębiorstwo będzie mogło uwzględnić w taryfie proponuje się dodanie zdania drugiego do dodawanego w art. 45 ustępu 1p, w którym wysokość zachęt finansowych będzie ograniczona do alternatywnego rocznego

			koszty. Z tej przyczyny, ujmowanie w kosztach działalności przedsiębiorstwa (w tym w taryfie) kosztów zachęt jest nieuzasadnione .		kosztu prowadzenia korespondencji na dotychczasowych zasadach. Propozycja przepisu „1p. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych uwzględnia się koszty zachęt finansowych dotyczących zmiany sposobu prowadzenia korespondencji na korespondencję prowadzoną za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub w dedykowanym do obsługi odbiorców portalu internetowym. Wysokość zachęt finansowych nie może przekraczać kosztów jakie poniosłoby przedsiębiorstwo energetyczne w wyniku kontynuowania korespondencji prowadzonej na dotychczasowych zasadach.”
10	URE	Art. 3 pkt 5	Katalog zmian uwzględniający rozszerzenie zakresu działalności reglamentowanej o instalacje OZE o mocy większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW nie jest kompletny i wymaga uzupełnienia. Przykładowo można wskazać na konieczność zmiany: tytułu Rozdziału 2, art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy OZE.		Uwaga uwzględniona. Katalog zostanie uzupełniony
11	URE	Art. 3 pkt 6	Katalog zmian uwzględniający zmianę nazwy działalności reglamentowanej nie jest kompletny i wymaga uzupełnienia. Przykładowo można wskazać na konieczność zmiany: art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 9 ust. 1 pkt 3, art. 10 ust. 1 pkt 5 ustawy OZE.		Uwaga uwzględniona. Katalog zostanie uzupełniony.
12	URE	Art. 3 pkt 8 (art. 10 ust. 2 ustawy OZE)	Należy zwrócić uwagę na niewłaściwą konstrukcję przepisu, który wymaga korekty redakcyjnej – wprowadzenie w art. 10 ust. 2 ustawy OZE brzmi: „Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o: ”. Zmiana wprowadza pkt 3 o treści: „ oświadczenie, że urządzenia wchodzące w skład <u>instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW</u>, służącej do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy lub modernizacji,		Uwaga uwzględniona.

			spełniają wymogi określone w art. 74 ust. 1 - w przypadku wytwórcy energii elektrycznej <u>w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW</u> ". Projektowany przepis wymaga preredagowania, ponadto zbędne wydaje się podkreślenie powtórzenie.		
13	URE	Art. 4	W zakresie ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji niezbędna jest dodatkowo zmiana art. 4 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. a.		Uwaga uwzględniona.
14	UODO	Art.7 ust. 2 i 3 pkt 2	Prezes UODO zgłosił, że do tego artykułu uwaga powinna być analogiczna jak w przypadku art. 2: Projektowana norma ma charakter blankietowy, wprowadza nowy sposób prowadzenia korespondencji, jednocześnie nie precyzuje czym jest portal internetowy przeznaczony do obsługi odbiorców, a jak należy zakładać z jego wykorzystaniem przetwarzane będą dane osobowe. Korespondencja prowadzona między podmiotami wskazanymi w art. 3a ust. 1 ustawy może bowiem dotyczyć przetwarzania danych osobowych, tym samym istotne jest by tworzone przepisy w sposób precyzyjny definiowały narzędzia rekomendowane do obsługi korespondencji. Z uwagi na zasadę zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości z art. 5 ust. 1 lit. a3 oraz integralności i poufności z art. 5 ust. 1 lit. F rozporządzenia 2016/6794 uzasadnione jest uzupełnienie projektowanego przepisu o wskazanie o jaki dokładnie chodzi portal internetowy służący wymianie korespondencji oraz dokumentacji.		Uwaga nieuwzględniona. Wymienienie w proponowanym art. 7 projektu również „dedykowanego do obsługi odbiorców portalu internetowego” miało na celu poszerzenie katalogu możliwych sposobów elektronicznej komunikacji sprzedawców z odbiorcami. Należy podkreślić, że portal ten, znany powszechnie jako eBOK, jest popularnym sposobem komunikacji wykorzystywanym przez przedsiębiorstwa energetyczne i taka forma komunikacji, jak i każda inna stosowana przez te podmioty, jest używana z poszanowaniem przepisów o ochronie danych osobowych. Ponadto, sformułowanie „dedykowany do obsługi odbiorców portal internetowy” znajduje się również w § 50b ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną, dodanym nowelizacją tego rozporządzenia z dnia 9 września 2023 r. Przepis tego rozporządzenia funkcjonuje w polskim

					porządku prawnym od kilkunastu miesięcy i Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie wnosił do niego zastrzeżeń.
15	URE	Art. 10	Należy zauważyć, że przedsiębiorstwa energetyczne posiadają koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej obejmujące kilka instalacji odnawialnego źródła energii o różnych mocach i technologiach wytwarzania (w jednej koncesji). W związku z tym, niezbędne jest uzupełnienie art. 10 o takie sytuacje, gdzie „zastąpienie” koncesji wpisem do rejestru 1:1 nie jest możliwe. Uzasadnione wydaje się przewidzenie w tej regulacji odpowiedniej zmiany koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej.		Uwaga uwzględniona.
16	ZPP, Federacja Przedsiębior- ców Polskich	Art. 10 ust. 1 Projektu	Zmiana progu mocy zainstalowanej OZE, od którego wymagana jest koncesja wymaga uregulowania zmiany statusu akcyzowego, podmiotów, które obecnie posiadają koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w OZE. Podmioty takie obecnie, nie mając statusu nabywcy finalne, samodzielnie odpowiadają za rozliczenie akcyzy od energii elektrycznej nabywanej na potrzeby własne. Proponuje się pozostawienie takim podmiotom czasu na dokonanie wyboru, czy uzyskają one status nabywcy końcowego, czy też utrzymają możliwość samodzielnego rozliczania się z akcyzy. Zmiana statusu akcyzowego takich wytwórców wpłynie też na ich rozliczenia z dostawcami energii elektrycznej na potrzeby własne tych wytwórców. Wskazane jest by zmiana taka wchodziła nie wcześniej niż z początkiem miesiąca, który zwykle w kontraktach odpowiada okresowi rozliczeniowemu.	1¹ Wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, na gruncie ustawy o podatku akcyzowym traktowani są jak podmioty posiadające koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej do końca miesiąca, w którym złożą właściwemu dyrektorowi izby skarbowej oświadczenie o uzyskaniu statusu nabywcy końcowego, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o podatku akcyzowym.	Uwaga wyjaśniona. Procedura przeniesienia działalności z działalności koncesjonowanej na regulowaną miała miejsce kilkakrotnie, ostatni raz w roku 2021. Przepisy dotyczące obowiązków w zakresie obliczenia i uiszczenia podatku akcyzowego od energii elektrycznej nie zmieniły się w uwagowanym zakresie. Projektodawca nie otrzymał sygnałów o problemach związanych z naliczeniem i uiszczeniem podatku akcyzowego z tym związanych. W związku z powyższym projektodawca nie uważa za zasadne wprowadzania zmian w zakresie podatku akcyzowego, w szczególności wprowadzenia pojęcia „traktowania jak podmioty posiadające koncesje”.
17	URE	Art. 9 ust. 1b i art. 17 ustawy OZE	Wg stanu na 31 marca 2025 r. (na podstawie danych wynikających z koncesji) instalacji powyżej 1 MW i nie większych niż 5 MW jest około 1000 szt. W ramach deregulacji w omawianym obszarze proponuje się wyłączyć te instalacje z obowiązku składania sprawozdań półrocznych, o których mowa		Uwaga uwzględniona.

			w art. 9 ust. 1b ustawy OZE oraz konsekwentnie z zakresu raportu o którym mowa w art. 17 ustawy OZE. Obecnie wytwórcy eksploatujący instalacje, o których mowa wyżej, nie są obciążeni ww. obowiązkami sprawozdawczymi. Zbędny stał by się wówczas także art. 13 i art. 15 ustawy zmieniającej.		
18	URE	Art. 14 i 15 ustawy OZE	Jeden przedsiębiorca może mieć więcej niż jedną instalację i tylko w odniesieniu do jednej nie dopełnić obowiązków, o których mowa w art. 14 i 15 ustawy OZE. Aktualne brzmienie przepisów nakazuje wykreślić wytwórcę z rejestru in extenso (niezależnie od tego w ilu instalacjach prowadzi działalność). Proponuje się zmianę regulacji poprzez odniesienie „sankcji” za naruszenie niektórych obowiązków do konkretnej instalacji.		Uwaga uwzględniona.
19	ZPP, Federacja Przedsiębior- ców Polskich	Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2131 z późn. zm.) - art. 70a ust. 3	Wprowadzenie klasyfikacji opłaty mocowej w wymiarze miesięcznym dla Odbiorców zewnętrznych.	Dobowy okres kwalifikacji opłaty mocowej od mocy umownej 16kW dla Odbiorców Zewnętrznych, który obowiązuje od 01.01.2025r. to bardzo proces długi obarczony dużym błędem. Zmiana na wymiar miesięczny spowoduje mniejsze błędy w rozliczeniach oraz skrócenie procesu rozliczeniowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
20	ZPP, Federacja Przedsiębior- ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 7 Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. poz. 819 z późn. zm.) - § 4 ust. 3	Utrudnienia proceduralne związane z przyłączaniem przez OSDn źródeł OZE do własnej sieci dystrybucyjnej.	Postuluje się jasne rozstrzygnięcie na poziomie ustawy/rozporządzenia, że zawarcie umowy o przyłączenie istniejącej sieci OSDn do sieci OSDp nie stanowi znaczącej modyfikacji w rozumieniu art. 4 ust. 1 NC DC (tj. istniejąca sieć nie jest obejmowana wymogami NC DC) jeżeli w ramach tej umowy nie jest zmieniana moc przyłączeniowa i przesądzenie, że w takim wypadku nie jest wymagane uzyskanie stanowisko Prezesa URE. Uproszczenie procedur na wydawanie warunków przyłączenia w obrębie Operatora Systemu Dystrybucyjnego typu OSDn bez konieczności uzgadniania z OSDp w sytuacji założeniu	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				braku wypływu mocy z przyłączanych źródeł do sieci operatora. Zgodnie z obowiązującymi przepisami każde przyłączenie nowego źródła do sieci OSDn jest rozpatrywane przez OSDp jako zdarzenie wymagające uzyskania przez OSDn warunków przyłączenia do sieci OSDp. Wynika to z ogólnej regulacji zawartej w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego. Wymóg uzyskania przez OSDn warunków przyłączenia do sieci OSDp wiąże się obecnie z koniecznością przeprowadzenia procedury objęcia istniejącego systemu dystrybucyjnego przyłączonego do systemu innego niż system przesyłowy wymogami NC DC (art. 4 ust. 1 tego kodeksu sieciowego) i dokonania oceny istotności modyfikacji w sieci OSDn. Z uwagi na krajowe uwarunkowania prawne z zasadzie każdy przypadek wydania warunków przyłączenia związany jest z zawarciem umowy o przyłączenie – nawet jeśli w praktyce nie zmieniają się parametry współpracy sieci OSDp z siecią OSDn (np. w zakresie mocy wyprowadzanej z sieci OSDn). To z kolei oznacza, że w ocenę istotności modyfikacji zaangażowany musi zostać Prezes URE	
--	--	--	--	---	--

				(zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a pkt ii NC DC). W praktyce wydłuża to proces przyłączeniowy o kilka miesięcy. Dzieje się tak również w przypadku przyłączeń, w których nie występuje istotne oddziaływanie sieci OSDn na sieć OSDp (np. brak wyprowadzania mocy z sieci OSDn).	
21	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 7aa ust. 4	Obciążenie energii dostarczanej linią bezpośrednią opłatą solidarnościową.	Wskazane jest zniesienie opłaty solidarnościowej, ewentualnie ograniczenie naliczania składnika zmiennego stawki sieciowej tylko do sytuacji gdy odbiorca w związku z realizacją linii bezpośredniej obniży moc zamawianą u operatora systemu dystrybucyjnego, do którego sieci jest przyłączony w stosunku do średniej mocy obowiązującej tego odbiorcę w ostatnich 36 miesiącach. Zmiana definicji linii bezpośredniej w Prawie energetycznym - otworzyła prawnie tę „instytucję” dla dużych odbiorców energochłonnych. Umożliwia ona obecnie zawieranie korporacyjnych PPA w formule on-site – bez konieczności wykorzystania do przyłączenia sieci dystrybucyjnej. Opłacalność zawierania takich kontraktów znacząco jest jednak ograniczona przez tzw. opłatę solidarnościową. Opłata ta aktualnie odpowiada stawce jakościowej oraz połowie wysokości składnika zmiennego stawki sieciowej – operatora, do którego sieci przyłączony jest odbiorca korzystający z linii bezpośredniej.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

22	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 9d1	Ograniczenia dot. posiadania magazynu energii przez podmioty mające status OSD. Podmioty mający status operatora co do zasady nie mogą posiadać magazynu energii, nawet jeśli działalność operatorska stanowi tylko uboczną część ich działalności podstawowej. Ustawodawca dodając w 2021 roku w treści Prawa energetycznego przepis art. 9da istotnie ograniczył operatorom systemów dystrybucyjnych możliwość korzystania z magazynów energii. Zmiana ta podyktowana była koniecznością dostosowania krajowych przepisów do wymogu dyrektywy 2019/944. Nie dokonano jednak pełnej implementacji przepisów dyrektywy. Spod ograniczeń dotyczących możliwości posiadania magazynów energii przez OSD nie zostali wyłączeni operatorzy zamkniętych systemów dystrybucyjnych, <u>mimo iż taką możliwość dopuszcza dyrektywa (art. 38 ust. 2 lit. e).</u> W konsekwencji wielu operatorów, którzy działalność dystrybucyjną prowadzą jedynie ubocznie wobec swojej podstawowej działalności, zostało bardzo mocno ograniczonych w zakresie możliwości korzystania z magazynów energii. Do tej grupy podmiotów należą m.in. zakłady energochłonne posiadające własne sieci dystrybucyjne. Mimo iż podmioty te mają ogromny potencjał w zakresie inwestowania w wielkoskalowe magazyny energii są one przez obecne regulacje w tym zakresie mocno ograniczone. Nie ma to zaś w zasadzie żadnego racjonalnego uzasadnienia. Mając na uwadze, że magazyny energii mają odegrać istotną rolę w transformacji energetycznej państwa, w tym przez stabilizację KSE - zniesienie barier regulacyjnych dla wykorzystania magazynów energii przez duże zakłady powinno być absolutnym priorytetem legislacyjnym. Wyłączenie spod ograniczenia przewidzianego w art. 9da PE zamkniętych systemów dystrybucyjnych może dać impuls dla dużych zakładów do uzyskania takiego statusu. Przyczyni się to też zwiększenia praktycznego znaczenia instytucji ZSD.	Proponuje się wyłączenie spod ograniczeń podmiotów, dla których działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej nie jest przeważającą działalnością (mierzona przychodowo). [Dodanie nowego przepisu w art. 9d¹ (ust. 8) PE] 8. Przepisów ust. 1-7 nie stosuje się do operatorów zamkniętych systemów dystrybucyjnych.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
23	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) – art. 9dc	Brak realnych ułatwień regulacyjnych dla Zamkniętych Systemów Dystrybucyjnych (w porównaniu do „zawodowych” systemów dystrybucyjnych).	Postuluje się zniesienie następujących obowiązków regulacyjnych dla Zamkniętych Systemów Dystrybucyjnych: przyłączania nowych podmiotów do sieci, jeżeli podmioty te znajdują się poza obszarem zamkniętego systemu	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				dystrybucyjnego, sporządzania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8l pkt 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne, przekazywanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji, o których mowa w art. 9d ust. 8 ustawy Prawo energetyczne, ustalania opłaty za przyłączenie do ZSD zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ust. 8 ustawy (tj. na zasadach umownych, a nie wg. obligatoryjnych stawek przyłączeniowych). Duże zakłady przemysłowe zwykle posiadają elektroenergetyczne systemy dystrybucyjne mające jedynie pomocniczą funkcję wobec ich działalności podstawowej. Z prawnego punktu widzenia te niewielkie systemy są jednak traktowane niemal analogicznie jak systemy dystrybucyjne należące do podmiotów zajmujących się zawodową energetyką (ze większością obowiązków regulacyjnych). W konsekwencji obsługa tych systemów wiąże się z koniecznością angażowania dużych zasobów osobowych oraz z ponoszeniem kosztów obsługi takiej działalności nieproporcjonalnych do działalności podstawowej. M.in. operatorzy takich systemów narażeni są na prowadzeni długotrwałych sporów przyłączeniowych – jeśli jakikolwiek zewnętrzny podmiot wniesienie nawet bezzasadny wniosek o przyłączenie.	
--	--	--	--	--	--

24	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 5 ust. 11a	Sprawozdawanie do URE każdej umowy PPA.	Proponuje się całkowite zniesienie obowiązku lub ograniczenie raportowania tylko do umów PPA zawartych z odbiorcami końcowymi (niepowiązanymi kapitałowo z wytwórcą) oraz których przedmiotem jest sprzedaż co najmniej 50 GWh/rocznie. Obecnie obowiązkowi zgłoszenia do URE podlega formalnie każda umowa sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w OZE (PPA), bez względu na ilość energii sprzedawanej.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
25	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Art. 11t ust.3PE	Art. 11t ust. 3 PE zobowiązuje OSD do zainstalowania liczników zdalnego odczytu na wszystkich stacjach elektroenergetycznych SN/nN. O ile wymóg ten może mieć uzasadnienie w odniesieniu do zawodowych operatorów (zasadniczo nie zużywających energii na własny użytek), o tyle jest on zupełnie nieracjonalny w przypadku sieci zakładowych. Te ostatnie służą przede wszystkim potrzebom własnym zakładów przemysłowych. Jedynie niewielka część energii dostarczana jest do odbiorców zewnętrznych. Opomiarowanie na poziomie stacji w żaden sposób nie jest reprezentatywne dla poborów energii elektrycznej przez odbiorców przyłączonych do takiego systemu dystrybucyjnego. Większość pobieranej energii jest bowiem zużywana przez właściciela systemu, a nie jego odbiorców i jest już opomiarowana przez nadrzędnego operatora. Opomiarowanie to zwykle jest jednak na poziomie Stacji WN, do której przyłączone są sieci zakładów energochłonnych. Stacje SN/nN są już natomiast „za licznikiem” i w większości służą potrzebom własnym zakładu. Konieczność dostosowania się do wymogów art. 11t ust. 3 PE wygeneruje znaczące koszty. Opomiarowanie na poziomie stacji SN/nN może wymagać bowiem wykonania gruntownych modernizacji stacji w celu umożliwienia instalacji w nich liczników. To wszystko przy wątpliwym celu i efekcie takich działań. Jednocześnie koszty takich działań powinny zostać przeniesione na odbiorców. W przypadku zakładowych sieci gdzie liczba odbiorców jest niewielka (koszt rozkłada się często na maksymalnie kilkunastu odbiorców) oznaczałoby to skokowy wzrost opłat dystrybucyjnych (art. 11t ust. 5 PE). Stąd wprowadzenie odstępstwa od przedmiotowego wymogu wymaga jak najszybszej	[Dodanie nowego przepisu (ust.3 ¹) w art. 11t ustawy Prawo energetyczne] 3¹ Przepisu ust. 1 nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego będącego jednocześnie odbiorcą przemysłowym, znajdującym się w wykazie odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			interwencji legislacyjnej (mając na uwadze fakt iż instalacja liczników powinna nastąpić najpóźniej do końca 2025 roku).		
26	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 31g	Obowiązek przekazywania Prezesowi URE informacji o każdej zmianie oferty sprzedaży energii elektrycznej skierowanej do odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwie domowym i mikroprzedsiębiorców o przewidywanym rocznym zużyciu poniżej 100 000 kWh.	Zwolnienie z obowiązku przekazywania do porównywarki ofert – w odniesieniu do sprzedawców energii elektrycznej – przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo – jeżeli liczba ich odbiorców nie przekracza 500.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
27	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) - art. 49aa	Sprawozdawanie do URE każdej umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej w ramach grupy kapitałowej.	Proponuje się ograniczenie obowiązku wyłącznie do raportowania umów, których przedmiotem jest sprzedaż energii w ramach grupy co najmniej 50 GWh/rocznie albo tylko do raportowania takich umów w grupach, których przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. Obecne regulacje zobowiązują do zgłaszania do URE, każde przedsiębiorstwo energetyczne, które zajmuje się wytwarzaniem energii elektrycznej, pod groźbą kary, każdej umowy na podstawie na podstawie której takie przedsiębiorstwo sprzedaje, kupuje lub rozlicza energię elektryczną. W efekcie raportowaniu podlega formalnie nawet umowa zakupu energii elektrycznej z mikro czy małych instalacji OZE.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
28	ZPP, Federacja Przedsiębior ców Polskich	Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2166 z późn. zm.) - art. 10 ust. 1	Brak możliwości umarzania białych certyfikatów przez odbiorcę przemysłowego.	Umożliwienie odbiorcom przemysłowym, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o OZE samodzielne rozliczanie obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 1 ustawy o efektywności energetycznej, w odniesieniu do energii nabywanej na użytek	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				własny (świadczeń efektywności energetycznej). Uprości to kontraktowanie energii w ramach fizycznych cPPA, poprzez umożliwienie ustalania w takim kontrakcie wyłącznie ceny energii konwencjonalnej (tzw. energii czarnej). W aktualnym stanie prawnym na wytwórcy energii elektrycznej spoczywa obowiązek umarzania świadectw efektywności energetycznej powiązany ze sprzedażą energii elektrycznej do odbiorcy końcowego. Jest to jedyny obowiązek regulacyjny obciążający sprzedaż energii elektrycznej, którego wykonanie nie może zostać przeniesione (ze sprzedawcy-wytwórcy) na odbiorcę przemysłowego. W przypadku obowiązku umarzania świadectw pochodzenia energii z OZE oraz z biogazu, odbiorca przemysłowy ma możliwość samodzielnego rozliczenia tego obowiązku. Odbiorcy przemysłowi posiadający koncesję, mają także możliwość samodzielnego rozliczania akcyzy od energii nabywanej na użytek własny. Tylko zatem obowiązek umarzania tzw. białych certyfikatów pozostaje bezwzględnie przy sprzedawcy. Jest to realne utrudnienie w kontraktowaniu energii w formule cPPA.	
29	ZPP, Federacja Przedsiębiorców Polskich	Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1361 z późn. zm.) – art. 3	Brak możliwości dokonywania komercyjnych rozliczeń energii elektrycznej w okresie rozruchu technologicznego źródła wytwarzania energii.	Postulowane jest umożliwienie wytwórcom i odbiorcom końcowym, którzy zawarli cPPA, rozliczanie sprzedanej energii elektrycznej na	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				warunkach określonych w tej umowie w okresie rozruchu technologicznego oraz przed uzyskaniem przez wytwórcę koncesji, pod warunkiem złożenia przez wytwórcę wniosku o uzyskanie koncesji oraz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy. Wytwórcy energii z OZE w instalacjach o mocy zainstalowanej większej niż 1 MW mają obowiązek uzyskania koncesji. Jednocześnie w praktyce uzyskanie koncesji jest możliwe dopiero po uruchomieniu i odebraniu instalacji OZE, to jest po wprowadzeniu przez nią energii do sieci. Proces koncesyjny potrafi trwać nawet kilka miesięcy. Odbiorcę kontraktującego energię w formule cPPA (fizyczny) z nowopowstałego źródła OZE taka sytuacja stawia w niepewności co do legalności nabywania energii od wytwórcy, który nie uzyskał jeszcze koncesji.	
30	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Badanie zgodności lokalizacji inwestycji z MPZP przez organ administracji architektoniczno-budowlanej przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę Proponujemy wprowadzenie przepisu, który doprecyzuje, że zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zwanym dalej „mpzp”, jest weryfikowana przez organ administracji architektoniczno-budowlanej przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę. Propozycja jest konsekwencją postulatu dodania przepisów w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112) – zwanej dalej „ustawą ocenową”, które znoszą obowiązek badania zgodności lokalizacji przedsięwzięcia	W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.) w art. 35 ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) zgodność lokalizacji przedsięwzięcia określonego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			z mpzp na etapie procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Należy wskazać, że obowiązujące aktualnie przepisy ustawy – Prawo budowlane wskazują, że organy weryfikują zgodność zamierzenia budowlanego z mpzp przy zgłoszeniu robót budowlanych lub przed wydaniem decyzji na budowę. Z uwagi na przepisy ustawy ocenowej i ustawy – Prawo budowlane, aktualnie mamy w zasadzie potrójną weryfikację zgodności inwestycji z mpzp: 1) przy wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, 2) przed wydaniem decyzji środowiskowej, 3) przy zgłoszeniu budowy/przed wydaniem pozwolenia na budowę. Taki stan prawny powoduje znaczne obciążenie dla inwestorów oraz dla organów administracji prowadzących wyżej wskazane postępowania i jednocześnie powoduje istotne wydłużenie procesu inwestycyjnego w odnawialne źródła energii oraz magazyny energii, a nawet wstrzymanie i zablokowanie inwestycji w przypadku zastosowania art. 59a ustawy ocenowej. Jednokrotne badanie zgodności inwestycji z mpzp przed wydaniem pozwolenia na budowę lub przy weryfikacji zgłoszenia robót budowlanych jest wystarczające i powinno przyczynić się do przyśpieszenia procedur inwestycyjnych na rynku energii elektrycznej.	ocenach oddziaływania na środowisko, z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	
31	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Usunięcie wymogu lokalizowania w przyszłości instalacji oze niezamontowanych na budynkach na gruntach innych niż użytki rolne klas I-III i grunty leśne na podstawie MPZP Przed wejściem w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw konieczność lokalizowania instalacji oze na podstawie mpzp obejmowała grunty leśne Skarbu Państwa, użytki rolne klas I-III oraz inne grunty leśne, zaostrezenie pojawiło się natomiast w odniesieniu lokalizacji oze niezamontowanych na budynkach na terenie użytków rolnych klasy IV o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 150 kW lub wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, oraz na gruntach innych niż klasy I-IV o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1000 kW. W naszej ocenie zasadne jest utrzymanie jedynie ograniczenia dotyczącego lokalizacji oze niezamontowanych na budynkach na użytkach rolnych klas I-III i gruntach leśnych na podstawie mpzp, ponieważ taki wymóg funkcjonował już przed nowelizacją.	W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940) w art. 14 w ust. 6a pkt 2 otrzymuje brzmienie: „ 2) niezamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii lokalizowanych na użytkach rolnych klasy I-III i gruntach leśnych”;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			Jednocześnie, przed zmianą tej ustawy niezamontowane na budynkach instalacje oze lokalizowane na użytkach rolnych klasy IV realizowane były na podstawie decyzji o warunkach zabudowy (niezależnie od zainstalowanej mocy całkowitej). Możliwość ta została wykluczona po wejściu w życie nowelizacji, ze względu na objęcie tych oze wymogiem lokalizowania na podstawie mpzp, natomiast zgodnie z przepisem przejściowym art. 58 ustawy nowelizującej, do dnia utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w danej gminie, tj. albo do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie albo do dnia 31.12.2025 r., zmiana zagospodarowania terenu dotycząca instalacji oze, o których mowa art. 14 ust. 6a pkt 2 ustawy, może nastąpić również na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Nie dotyczy to elektrowni wiatrowych, których lokalizacja dokonywana jest wyłącznie na podstawie mpzp. Ponadto, na podstawie art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. a nowelizacji, do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie jest możliwe opracowywanie i uchwalanie mpzp albo ich zmian w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z oze oraz ich stref ochronnych, nawet jeśli są one niezgodne z zapisami studium (wyłączony obowiązek sporządzenia przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta projektu mpzp zgodnie z zapisami studium oraz obowiązek stwierdzenia przez radę gminy, że mpzp nie narusza ustaleń studium). Mimo możliwości, jaką daje art. 58 ustawy nowelizującej - okres niepełnych dwóch lat – przy założeniu, że dana gmina nie uchwaliłaby przed 31.12.2025 r. planu ogólnego - nie jest dostosowany do okresu uzyskiwania przez inwestora wszystkich decyzji i pozwoleń na uruchomienie nowej inwestycji. Za rozwiązanie, które ma kompensować objęcie instalacji o dużych mocach obowiązkiem lokalizacji na podstawie planu miejscowego, może być uznane postępowanie uproszczone w sprawie uchwalenia mpzp. Zgodnie z dodanym na mocy nowelizacji art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy, do sporządzania i uchwalania planu miejscowego lub jego zmiany, dopuszcza się zastosowanie postępowania uproszczonego, jeśli plan miejscowy albo jego zmiana dotyczy wyłącznie lokalizacji instalacji oze innych niż elektrownie wiatrowe, ale postępowania uproszczonego nie można zastosować w przypadku przeznaczenia gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa i pozostałych gruntów leśnych. Procedura uproszczona mogłaby objąć tylko instalacje zlokalizowane na innych gruntach niż ww., ale wciąż instalacje o dużych mocach byłyby objęte jakąś formą planu miejscowego, tyle że uchwalanego w uproszczonej formule.	
--	--	--	---	--

			Proponujemy usunięcie wymogu lokalizowania oze o dużej mocy na gruntach innych niż użytki rolne klas I-III i grunty leśne na podstawie mpzp i mpzp uchwalanego w toku uproszczonego postępowania.		
32	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Uznanie inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych za inwestycje strategiczne w rozumieniu ustawy ocenowej W ustawie ocenowej, ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1890, „ustawa zmieniająca”), która weszła w życie 16 października 2023 r., w art. 59a ust. 4 wprowadzono katalog inwestycji strategicznych, dla których stosuje się wyłączenia ze stosowania części przepisów ustawy ocenowej. Do inwestycji strategicznych m.in. nie stosuje się przepisów art. 59a ust. 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej. Oznacza to, że przystąpienia do: 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1, 2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2, 3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zobowiązany poprzedzać analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp. Takie rozwiązanie wynika ze specyfiki inwestycji strategicznych, które są realizowane na podstawie ustaw szczególnych (specustaw) i dla których jest wydawana decyzja lokalizacyjna, która jest wiążąca dla organu sporządzającego m.in. mpzp. Zgodnie z art. 59a ust. 4 pkt 21 ustawy ocenowej za inwestycję strategiczną została uznana inwestycja w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej („ESP”) realizowana na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2023 r. poz. 1113, „specustawa ESP”). Jednocześnie, przepis nie uwzględnia inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP, jako inwestycji strategicznej (sieć elektroenergetyczna wyprowadzająca moc z ESP), pomimo tego, że inwestycja towarzysząca inwestycji w ESP jest również	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 59a w ust. 4 pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. poz. 1113 oraz z 2024 r. poz. 1847);” Proponujemy aby przepis wszedł w życie maksymalnie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		realizowana na podstawie przepisów specustawy ESP i także dla inwestycji towarzyszącej jest wydawana decyzja lokalizacyjna, która wiąże organy sporządzające mpzp. Taki stan prawny prowadzi do tego, że w przypadku inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP, tj. inwestycji w wyprowadzenie mocy z ESP, wymaga się od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska („RDOŚ”), przed właściwym rozpoczęciem postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, aby weryfikował zgodność przedsięwzięcia z mpzp, a w przypadku stwierdzenia niezgodności przedsięwzięcia z mpzp, RDOŚ jest zobowiązany do wydania decyzji odmownej. W przypadku nieprzedłożenia mpzp, RDOŚ pozostawi wniosek o wydanie decyzji bez rozpoznania. Taki przepis ustawy ocenowej jest niespójny z przepisami oraz niezgodny z celami specustawy ESP, która za główny cel miała uproszczenie i przyśpieszenie inwestycji w ESP oraz inwestycji towarzyszących tym inwestycjom, czyli inwestycji polegających na budowie sieci elektroenergetycznych wyprowadzających moc z ESP. Należy wskazać, że zarówno inwestycja w ESP, jak również inwestycja towarzysząca inwestycji ESP jest objęta zakresem specustawy ESP – do inwestycji towarzyszącej ESP przepisy specustawy ESP stosuje się odpowiednio (art. 35 ust. 1 specustawy ESP). Oznacza to, że także dla inwestycji towarzyszącej ESP (sieć wyprowadzająca moc z ESP) wydawana jest decyzja lokalizacyjna, która może być oddzielną decyzją lokalizacyjną bądź lokalizacja inwestycji towarzyszącej będzie wskazywana w decyzji o lokalizacji inwestycji w ESP (art. 35 ust. 2 specustawy ESP). Tym samym badanie zgodności lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP z mpzp jest bezprzedmiotowe, bo dla tej inwestycji będzie wydana decyzja lokalizacyjna, która ma pierwszeństwo przed mpzp. Potwierdzają to przepisy art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 4 w związku z art. 35 ust. 1 specustawy ESP, które wskazują, że w sprawach dotyczących lokalizacji inwestycji w ESP i lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a decyzja lokalizacyjna dotycząca inwestycji w ESP i inwestycji towarzyszącej ESP, jest wiążąca dla organów właściwych do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz mpzp oraz organów właściwych do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej i decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.		
--	--	--	--	--

			Prowadzi to do wniosku, że inwestycja towarzysząca ESP nie musi być zgodna z żadnym aktem prawa miejscowego, w tym przypadku z mpzp, ponieważ jest lokalizowana na podstawie decyzji lokalizacyjnej wydawanej na podstawie specustawy ESP, która jest regulacją szczególną w stosunku do innych aktów prawnych, w tym do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z tym stosuje się ją w pierwszej kolejności. Podsumowując, badanie zgodności lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP z mpzp jest niezgodne z przepisami specustawy ESP. W związku z powyższym, postulowana zmiana jest uzasadniona i konieczna dla zapewnienia sprawnego procesu inwestycyjnego inwestycji ESP.		
33	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Przywrócenie możliwości procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy braku MPZP dla instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii Celem przepisów jest usprawnienie niektórych elementów postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji kluczowych w obszarze transformacji energetycznej: instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii. Mając na względzie, iż procedura uchwalenia lub zmiany mpzp może trwać od kilkunastu miesięcy do - w skrajnych przypadkach - kilku lat, zmiana obejmująca rezygnację z dokonywania w toku postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji środowiskowej oceny zgodności przedsięwzięcia z tym dokumentem planistycznym przez organ właściwy do wydania ww. decyzji, i przeniesienie tej oceny na etap wydania pozwolenia na budowę przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, mogłaby stanowić istotne uproszczenie i skrócenie czasu trwania procesu inwestycyjnego, przy jednoczesnej nieznacznej zmianie brzmienia przepisów ustawy ocenowej oraz ustawy – Prawo budowlane. Przedmiotowa zmiana obejmie art. 59a poprzez dodanie nowego ust. 6, wyłączającego stosowanie ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1 tego artykułu do inwestycji w zakresie inwestycji w instalację odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego oraz magazynów energii. W obowiązującym stanie prawnym organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza przystąpienie do: przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięć, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 (art. 59a ust. 1 pkt 1 ustawy ocenowej), analizy w zakresie	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 59a dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do: 1) inwestycji w zakresie instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 lit. a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881) wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego; 2) inwestycji w zakresie magazynów energii w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy z dnia kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.).”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 (art. 59a ust. 1 pkt 2 ustawy ocenowej) oraz ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 (art. 59a ust. 1 pkt 3 ustawy ocenowej), analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte. Zgodnie z art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej, w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Mimo funkcjonującego już w art. 59a ust. 4 wyłączenia stosowania ust. 1 i ust. 3 pkt 1, wyodrębnienie nowej jednostki redakcyjnej w przepisie art. 59a jest potrzebne, ponieważ inwestycje objęte normą projektowanego art. 59a ust. 6 ustawy ocenowej nie będą stanowić inwestycji strategicznych, dla których – przy spełnieniu warunków z art. 103a ustawy ocenowej - przewidziano odrębny tryb przeprowadzenia oceny środowiskowej przedsięwzięcia, opisany w Dziale Va ustawy ocenowej. Jedyna zmiana, jaka zostanie wprowadzona w procedurze wydawania decyzji środowiskowych w odniesieniu do inwestycji w zakresie instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii, dotyczyć będzie etapu, na którym odbywać się będzie ocena zgodności lokalizacji z mpzp, tj. przeniesienia konieczności dokonania tej oceny przez organ administracji architektoniczno-budowlanej w toku postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia na budowę, w związku z czym zakładana jest zmiana przepisu art. 35 ustawy – Prawo budowlane i dodanie pkt. 6, zgodnie z którym przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność lokalizacji przedsięwzięcia określonego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy, z ustaleniami mpzp. Przedmiotowa zmiana powoduje również konieczność zmiany art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 w ust. 1 pkt 5, art.	
--	--	--	--

			77 ust. 2 pkt 3 ustawy ocenowej, w zakresie, w jakim obligują wnioskodawcę do przedstawienia w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wypisu i wyrysu z mpzp lub informacji o jego braku oraz art. 80 ust. 2a ustawy ocenowej, rozszerzając katalog przedsięwzięć w nim zawartych o inwestycje w zakresie lądowych farm wiatrowych, instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii. Opisywane rozwiązanie umożliwi skrócenie procesu inwestycyjnego, ponieważ obecnie norma art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej wymusza na inwestorze oczekiwanie w pierwszej kolejności na uchwalenie mpzp, a dopiero po uchwaleniu tego planu może on wystąpić o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Mityguje ono również ryzyko zmiany wskazanego dokumentu planistycznego w toku postępowania w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej, które prowadziłyby do znaczących opóźnień w procesie inwestycyjnym, a także ryzyko odmowy wydania decyzji w przypadku, gdy dokument ten jeszcze nie obejmuje takich inwestycji w danej lokalizacji, ale jego przewidywana zmiana dopuści ich umiejscowienie lub w sytuacji braku mpzp wymaganego dla niektórych inwestycji. Procedury powyższe, w związku z projektowanymi regulacjami, mogłyby się toczyć niezależnie od siebie, a umożliwienie jednoczesnego procedowania uchwalenia lub zmiany mpzp oraz postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przyczyni się do uelastycznienia i usprawnienia procesu inwestycyjnego budowy oze.		
34	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Przywrócenie możliwości procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy braku MPZP dla instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii (c.d.) Zmiana przepisu jest konsekwencją propozycji zmiany art. 59a i dodania w art. 59a ust. 6 (poz. nr 4). Zgodnie z propozycją, w procesie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji oze w zakresie instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii nie będzie obowiązku przedkładania mpzp w celu umożliwienia prowadzenia działań związanych z uzyskiwaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji gdy w momencie składania wniosku o wydanie decyzji środowiskowej przedsięwzięcie nie jest jeszcze uwzględnione lub nie jest jeszcze zgodne z mpzp.	Art. X. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 64 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

				przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6. ”	
35	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Uznanie inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych za inwestycje strategiczne w rozumieniu ustawy ocenowej (c.d.) Postulujemy doprecyzowanie przepisu, który ma związek z pominięciem inwestycji towarzyszącej ESP w ustawie ocenowej (poz. nr 3). W polskim systemie prawnym w przypadku każdej inwestycji, także w przypadku inwestycji prowadzonej na podstawie specustaw, pierwszą decyzją w procesie inwestycyjnym jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z tym, przepis art. 72 ust. 1 pkt 29 powinien uwzględniać decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP. Ponadto, wskazujemy, że do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej dla inwestycji towarzyszącej ESP, zgodnie z przepisami specustawy ESP, należy przedłożyć decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym samym, nie ulega wątpliwości, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach musi być uzyskana przez inwestora jako pierwsza.	Art. X. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 72 w ust. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
36	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Uznanie, że zmiany decyzji lokalizacyjnych i pozwoleń na budowę dla ESP i inwestycji towarzyszących ESP niepowodujące zmian warunków określonych w decyzji o środowiskowych	Art. X. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		uwarunkowaniach nie będą powodowały konieczności ponownego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub konieczności jej zmiany Przepis art. 72 ust. 2 ustawy ocenowej określa przypadki zmian w decyzjach inwestycyjnych, które nie powodują konieczności wydania nowej decyzji środowiskowej lub jej zmiany. Przepis odnosi się m.in. do decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji lokalizacyjnych wydawanych na podstawie specustaw, np. specustawy przesyłowej (art. 72 ust. 2 pkt 1e ustawy ocenowej). Oznacza to, że zmiana decyzji lokalizacyjnej dotyczącej strategicznej inwestycji w sieć przesyłową oraz zmiana decyzji lokalizacyjnej dla inwestycji towarzyszącej tej inwestycji oraz zmiana decyzji o pozwoleniu na budowę w przypadku tych inwestycji nie będzie powodowała konieczności uzyskania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany jeśli te zmiany nie będą powodowały zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji. Celem takiej regulacji było wprowadzenie braku konieczności zmian decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli po jej wydaniu nastąpiły zmiany w decyzjach inwestycyjnych, które nie mają związku z kwestiami środowiskowymi, aby nie spowalniać procesu inwestycyjnego dodatkowymi wymogami związanymi z uzyskiwaniem decyzji administracyjnych, w szczególności w przypadku inwestycji strategicznych prowadzonych na podstawie specustaw. Przepis art. 72 ust. 2 ustawy ocenowej nie uwzględnia jednak inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwoleń na budowę dla tych inwestycji, pomimo tego, że inwestycje w ESP znajdują się w katalogu inwestycji strategicznych w rozumieniu przepisów ustawy ocenowej. Konsekwencją takiego stanu prawnego w procesie inwestycyjnym może być sytuacja, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie uznawał, że każda zmiana decyzji lokalizacyjnej dla ESP lub inwestycji towarzyszącej oraz pozwolenia na budowę ESP lub inwestycji towarzyszącej (sieci wyprowadzającej moc z ESP) będzie wymagała wydania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany, co będzie skutkowało koniecznością wstrzymania prowadzonych inwestycji oraz istotnym ich opóźnieniem. W związku z tym proponujemy, aby inwestycje i decyzje wydawane na podstawie specustawy ESP oraz pozwolenia na budowę tych inwestycji były traktowane analogicznie, jak inwestycje prowadzone na podstawie innych specustaw, poprzez	udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 72 w ust. 2 po pkt 1e dodaje pkt 1f w brzmieniu: „1f) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 29, oraz decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”	
--	--	---	--	--

			przesądzenie, że zmiany decyzji lokalizacyjnych i pozwoleń na budowę dla ESP i inwestycji towarzyszących ESP niepowodujące zmian warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powodowały konieczności ponownego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub konieczności jej zmiany.		
37	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Przywrócenie możliwości procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy braku MPZP dla instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii (c.d.) Zmiana przepisu jest konsekwencją propozycji zmiany art. 59a i dodania art. 59a ust. 6 (poz. nr 4). Zgodnie z propozycją, w procesie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji oze w zakresie instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii nie będzie obowiązku przedkładania mpzp w celu umożliwienia prowadzenia działań związanych z uzyskiwaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji gdy w momencie składania wniosku o wydanie decyzji środowiskowej przedsięwzięcie nie jest jeszcze uwzględnione lub nie jest jeszcze zgodne z mpzp.	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

38	ZPP	Propozycja deregulacyjna: Zmiana organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla lądowej elektrowni wiatrowej z Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na organ właściwy miejscowo Proponujemy, aby decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla lądowej elektrowni wiatrowej wydawał właściwy miejscowo wójt, burmistrz, prezydent miasta a nie jak aktualnie, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Taka zmiana byłaby przywróceniem stanu prawnego sprzed dnia 16 lipca 2016 r., kiedy organami właściwymi do wydawania decyzji środowiskowych dla lądowych elektrowni wiatrowych były właściwe organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego. Taki stan był korzystniejszy dla całego procesu inwestycyjnego w zakresie elektrowni wiatrowych oraz dla wszystkich interesariuszy tego procesu – dla inwestora, lokalnej społeczności oraz właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest ściśle związana z lokalizacją inwestycji, a w przypadku elektrowni wiatrowych muszą one być lokowane na podstawie mpzp. To właściwy samorząd ma największe kompetencje i wiedzę w zakresie inwestycji prowadzonych na obszarze swojej właściwości administracyjnej oraz potrafi dokonać oceny korzyści i ryzyk związanych z daną inwestycją dla samorządu oraz lokalnej społeczności. Wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast posiadają także doświadczenie i wyspecjalizowany aparat w postaci kadr urzędów obsługujących właściwą jednostkę samorządową dla celów wydawania decyzji środowiskowych. Jednocześnie, rządowe organy administracji niezespółonej wyspecjalizowane w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jakimi są Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy ocenowej, będą nadal posiadali kompetencje opiniodawcze i nadzorcze wobec rozstrzygnięć wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, co zapewni zgodność z prawem i wysoki poziom merytoryczny wydawanych rozstrzygnięć.	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 18881 i 1940) w art. 75 ust. 1 pkt 1 uchyla się lit. r.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
39	ZPP	Propozycja deregulacyjna: Przywrócenie możliwości procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy braku MPZP dla instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii (c.d.) Zmiana przepisu jest konsekwencją propozycji zmiany art. 59a i dodania art. 59a ust. 6 (poz. nr 4). Zgodnie z propozycją, w procesie uzyskiwania decyzji o środowiskowych	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

			uwarunkowaniach dla inwestycji oze w zakresie instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii nie będzie obowiązku przedkładania mpzp w celu umożliwienia prowadzenia działań związanych z uzyskiwaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji gdy w momencie składania wniosku o wydanie decyzji środowiskowej przedsięwzięcie nie jest jeszcze uwzględnione lub nie jest jeszcze zgodne z mpzp.	77 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”	
40	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Przywrócenie możliwości procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy braku MPZP dla instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii (c.d.) Zmiana przepisu jest konsekwencją propozycji zmiany art. 59a i dodania art. 59a ust. 6 (poz. nr 4). Zgodnie z propozycją, w procesie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji oze w zakresie instalacji fotowoltaicznych oraz magazynów energii nie będzie obowiązku przedkładania mpzp w celu umożliwienia prowadzenia działań związanych z uzyskiwaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji gdy w momencie składania wniosku o wydanie decyzji środowiskowej przedsięwzięcie nie jest jeszcze uwzględnione lub nie jest jeszcze zgodne z mpzp.	W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 80 ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych oraz dla inwestycji, o których mowa w art. 59a ust. 6.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.
41	ZPP		Propozycja deregulacyjna: Doprecyzowanie, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP	W ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz.U. z 2023	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres niniejszego projektu.

		Postulujemy wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz.U. z 2023 r. poz. 1113, „specustawa ESP”) poprzez dostosowanie przepisów specustawy ESP do zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1688). Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. zmieniająca ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadziła nową instytucję planu ogólnego gminy, który zastąpił studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zachowują moc do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r., i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe. Ustawa zawierała przepisy zmieniające większość specustaw inwestycyjnych dostosowujące je do wskazanej zmiany z pominięciem jednak specustawy ESP. Konieczne jest dostosowanie przepisów specustawy ESP do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. poprzez doprecyzowanie, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP. W przypadku wejścia w życie planu ogólnego gminy na terenie planowanej inwestycji w ESP i braku dostosowania przepisów specustawy ESP, może dojść do wątpliwości przy interpretacji przepisów przez właściwe organy, a w konsekwencji, przepisy specustawy ESP, które miały uprościć i przyspieszyć proces inwestycyjny nie znajdą zastosowania.	r. poz. 1113, oraz z 2024 r. poz. 1847.) w art. 11 w ust. 4 wyrazy „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” zastępuje się wyrazami „planu ogólnego gminy”.	
--	--	--	--	--

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (UDER29)
Autor	Minister Klimatu i Środowiska
Projekt z dnia	9 maja 2025 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Śląski Związek Gmin i Powiatów
Osoba do kontaktu	Agata Motyl
e-mail	amotyl@silesia.org.pl
tel.	32 251 10 21

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art.1 pkt1, pkt2 [uwaga Miasta Gliwice]	Proponujemy, aby omawiana ustawa wprowadziła do ustawy Prawo budowlane rozróżnienie na inwestycje obejmujące budowę wolnostojących instalacji odnawialnych źródeł energii oraz inwestycje związane z instalowaniem takich instalacji na innych obiektach (np.: na dachach budynków). Należałoby w tym celu dokonać odpowiednich modyfikacji w treści ustawy nowelizując m.in. art. 29 ust. 1 i 3 ustawy Prawo budowlane.	W ocenie tut. urzędu pojęcie instalowania co do zasady dotyczy takich robót, które obejmują zamocowanie jakiegoś urządzenia na istniejącym obiekcie budowlanym, natomiast w przypadku konieczności wykonania niezbędnej wolnostojącej konstrukcji wsporczej na fundamencie pod taką instalację, będziemy mieć już do czynienia z budowlą. Proponowana w art.1 pkt 1 i pkt 2 omawianej ustawy zmiana Prawa budowlanego może rodzić problemy interpretacyjne z uwagi na potraktowanie wolno stojącej budowli jako urządzenia.	Uwaga uwzględniona. Projektowane przepisy zostaną odpowiednio zmienione.	

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
Organizacja samorządowa	-

Osoba do kontaktu	Milan Rzepkowski
e-mail	dig@warmia.mazury.pl
tel.	89 512 59 18

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna w zakresie podnoszącym granicę mocy instalacji OZE z 1 MW do 5 MW objętych rejestrowaną działalnością gospodarczą (bez konieczności uzyskania koncesji)	W związku z projektem nowelizacji przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii, podnoszącą granicę mocy instalacji OZE z 1 MW do 5 MW objętych rejestrowaną działalnością gospodarczą (bez konieczności uzyskania koncesji), należy wskazać, iż planowane zmiany niosą negatywne konsekwencje wobec umocowania JST w procesie i ograniczają w istotny sposób rolę samorządów gminnych i wojewódzkich w procedurze lokalizacji inwestycji OZE. Z uwagi na powyższe postulujemy odrzucenie proponowanych zmian w tym zakresie.	Najważniejsze zarzuty i uwagi: 1. Brak mechanizmów współdecydowania Nowelizacja w żaden sposób nie przewiduje obowiązku zasięgania opinii gminy czy Marszałka Województwa ani zapewnienia udziału JST w procedurze rejestrowej prowadzonej przez Prezesa URE. Oznacza to, że nawet duże instalacje o realnym wpływie na przestrzeń i środowisko lokalne mogą być realizowane bez wiedzy i udziału samorządu. 2. Omijanie koncesji – ułatwienie kosztem kontroli Instalacje do 5 MW są znaczące nie tylko z punktu widzenia mocy, ale także skali fizycznej. Farmy fotowoltaiczne o mocy 5 MW mogą zajmować 8–10 ha, co czyni je porównywalnymi z inwestycjami wymagającymi decyzji środowiskowej i uzgodnień planistycznych. W nowym reżimie prawnym będą mogły być lokalizowane jedynie na podstawie	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że poziom 5 MW mocy zainstalowanej odpowiada istniejącej już dzisiaj w przepisach wielkości dla źródeł o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW. Trzeba zauważyć, że nowoczesne instalacje PV, w szczególności wykonane w technologii bi-facial, będą zajmować w zdecydowanie mniej powierzchni niż wskazane w uzasadnieniu uwagi. Mogą nawet osiągać poziom poniżej 1 ha/MW. Dodatkowo, obecnie wśród wymogów warunkujących uzyskanie koncesji nie ma wymogu zapewnienia zgodności np. z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego czy uzgodnienia z właściwymi gminami. To samo dotyczy konieczności przeprowadzenia oceny wpływu danej inwestycji na środowisko. Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który: 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego	

			decyzji o warunkach zabudowy, bez nadzoru merytorycznego. 3. Zagrożenie dla ładu przestrzennego i społecznego Brak wymogu zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (MPZP), jeśli taki plan nie istnieje, skutkuje tym, że inwestycje OZE, będą miały możliwość lokalizowania przypadkowo, punktowo, bez koordynacji z potrzebami rozwoju lokalnego w porozumieniu z jst i społecznością lokalną, co prowadzi do: a) fragmentaryzacji przestrzeni, b) konfliktów z mieszkańcami, c) obniżenia atrakcyjności inwestycyjnej terenów gminnych. 4. Ryzyko obchodzenia prawa Nowelizacja może zachęcać inwestorów do dzielenia większych projektów na jednostki do 5 MW, co formalnie pozwala na ominięcie bardziej restrykcyjnych procedur środowiskowych i planistycznych. To faktyczne ograniczenie transparentności i kontroli publicznej. Obecnie stosowane modele instalacji wiatrowych produkują od 1 do 3 MW. Projektowane zmiany będą zachęcać do dzielenia inwestycji na	Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji; 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania; 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności; 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54; 5) uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; 6) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego. Choć ustawa – Prawo energetyczne daje Zarządowi Województwa prawo do wyrażenia opinii w zakresie udzielanej koncesji, to należy wskazać, że nie określa obszaru opiniowania. Jest to także wyłącznie możliwość wyrażenia opinii, a	
--	--	--	---	--	--

			grupy po 2 do 3 instalacji wiatrowych i w ten sposób omijać obowiązek uzyskania koncesji nawet w przypadku wielu instalacji wiatrowych na bardzo ograniczonym terenie. Wobec powyższego, proponujemy zwiększenie udziału JST w zakresie planowania polityki energetycznej na swoim terenie m.in. poprzez: 1. Wprowadzenie obowiązku uzgadniania lokalizacji instalacji OZE z gminą i Marszałkiem Województwa, niezależnie od mocy, jeżeli inwestycja wymaga decyzji administracyjnej w zakresie rejestracji. 2. Uznanie gminy za stronę w postępowaniu rejestrowym prowadzonym przez Prezesa URE, co zapewni minimalny poziom kontroli i udziału społecznego. 3. Zobowiązanie inwestorów do przedstawienia zaświadczenia o zgodności z polityką przestrzenną gminy i województwa (MPZP lub Studium), nawet jeśli brak planu miejscowego. 4. Wprowadzenie krajowych standardów lokalizacyjnych dla instalacji OZE >1 MW, aby chronić interesy przestrzenne i środowiskowe jednostek samorządu terytorialnego.	nie uzgodnienia. Biorąc pod uwagę powyższe należy podkreślić, że konsekwencje zmiany nie są znaczące, a instytucja ta nie była w praktyce często stosowana dla małych źródeł. Odnosząc się do kwestii dzielenia projektów, projektodawca dostrzegał takie zjawisko przy projektach o mocy do 1 MW, ale nie było ono związane wyłącznie z obowiązkiem uzyskania koncesji, a kwestią przyporządkowania projektów do odpowiednich koszyków aukcyjnych. Nie wydaje się też, by ryzyko negatywnej opinii Zarządu Województwa dla wydania koncesji wpływało na dzielenie projektów, skoro to ryzyko jest marginalne. Kwestia zapewnienia zgodności realizowanej inwestycji z ładem przestrzennym i wpływu tej inwestycji na środowisko jest przedmiotem innych przepisów, w szczególności takich jak: 1) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym; 2) Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym; 3) Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa; 4) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane; 5) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, itd.	
--	--	--	---	---	--

			Nowelizacja przepisów prowadzi do sytuacji, w której inwestycje o znacznym oddziaływaniu przestrzennym, środowiskowym i społecznym mogą być lokalizowane bez jakiegokolwiek udziału gminy i Województwa. Stanowi to zagrożenie dla konstytucyjnej zasady samodzielności samorządu terytorialnego (art. 16 i 166 Konstytucji RP) oraz podważa zaufanie mieszkańców do procesu planowania przestrzennego. Samorząd lokalny i wojewódzki nie może być sprowadzony do roli biernego obserwatora procesów inwestycyjnych na swoim terenie.	Wobec powyższego należy wskazać, że w stosunku do koncesjonowania działalności podmiotu, zniesienie obowiązku uzyskania koncesji dla działalności w instalacjach OZE o mocy 1-5 MW poprzez wpis do właściwego rejestru ma wpływ wyłącznie w zakresie konieczności uzyskania opinii Zarządu Województwa w procesie koncesyjnym dla instalacji OZE, a konkluzja, że projektowana zmiana czyni z samorządu biernego obserwatora procesów inwestycyjnych na swoim terenie wydaje się nadmiarowa	
2.	Uwaga ogólna w zakresie możliwości kontroli planowanych instalacji OZE (fotowoltaicznych 150–500 kW)	Nowelizacja zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę wobec instalacji OZE (PV) o mocy od 150 kW do 500 kW, pod warunkiem że: 1. nie są przyłączone do sieci elektroenergetycznej, 2. lub są przyłączone „w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii do sieci”, 3. oraz nie znajdują się na terenach chronionych (np. parki narodowe, Natura 2000). Oznacza to iż : 1. Instalacje te mogą być realizowane bez pozwolenia na budowę, a jedynie na podstawie zgłoszenia robót. 2. Wystarczy oświadczenie inwestora (pod rygorem odpowiedzialności karnej), że	Proponowane zapisy uderzają w możliwość uczestnictwa samorządów (gmin/województw) w procesie decyzyjnym dot. lokalizacji instalacji OZE m.in. z uwagi na: 1. Nieudzielenie kompetencji w zakresie opiniowania, lokalizacji czy konsultowania tych instalacji. 2. Brak zapisów w zakresie obowiązku zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy/województwa (MPZP) lub uzyskania decyzji o warunkach zabudowy (WZ). 3. Nie wskazano żadnej roli organów gminy/województwa przy realizacji instalacji PV 150–500 kW objętych nowelizacją.	Uwaga nieuwzględniona. <u>Odnosząc się do części uwagi dotyczącej kwestii planistycznych</u>, należy podkreślić, że projektowane rozwiązania dotyczą się etapu budowlanego. W tym zakresie nie znoszą one obowiązków zawartych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130), dalej: „ustawa o planowaniu”. Oznacza to, że wszystkie instalacje fotowoltaiczne niezamontowane na budynku, a lokalizowane na użytkach rolnych klas I-III i gruntach leśnych muszą zostać zlokalizowane w MPZP (art. 14 ust. 6a pkt 2 ustawy o planowaniu). Analogiczny obowiązek dotyczy instalacji fotowoltaicznych niezamontowanych na budynku o mocy większej niż 150 kW	

	energia nie będzie oddawana do sieci. 3. Brak jest obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej (jeśli nie ma kolizji z terenami chronionymi) i brakuje mechanizmów weryfikujących prawdziwość oświadczenia na etapie zgłoszenia. Powyższe rozwiązanie w negatywny sposób wpływa na gminy i województwa m.in. z uwagi na: 1. Ograniczenie narzędzi kontrolnych organów administracji (w tym samorządów). 2. Potencjalną trudność w nadzorze nad rzeczywistym przeznaczeniem instalacji – np. czy energia rzeczywiście nie trafia do sieci. 3. Ułatwienie dla inwestorów, ale znacznie mniejszy wpływ samorządów na lokalizację i parametry takich inwestycji. Z uwagi na powyższe zastrzeżenia postulujemy o poddanie powyższych zapisów dalszym szczegółowym konsultacjom.	Efekt: 1. Brak realnych mechanizmów współdecydowania gmin/województw – samorządy mogą być pomijane w procesie planowania takich inwestycji. 2. Potencjalny konflikt lokalny, jeśli instalacje powstają w miejscach nieakceptowanych przez społeczność. 3. Ograniczenie możliwości kształtowania lokalnej i regionalnej polityki przestrzennej, środowiskowej i energetycznej. W obecnym kształcie zapisy te skutkują poważnymi obawami w zakresie ryzyka nadużyć lub obchodzenia przepisów.	lokalizowanych na użytkach rolnych klasy IV. Jeśli zaś chodzi o regulacje dedykowane instalacjom fotowoltaicznym, które montowane są na dachach budynków to zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków może umożliwić również lokalizację zamontowanych na budynku instalacji fotowoltaicznych, <u>chyba że ustalenia takiego planu miejscowego zakazą takiej instalacji</u> (art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu). Zdaniem projektodawcy wprowadzenie zmian w zakresie etapu budowlanego dla takich instalacji nie wyłącza obowiązku spełnienia wymogów planistycznych zawartych w innych ustawach. Projektowane przepisy wprowadzają też na etapie zgłoszenia obowiązek załączenia projektu zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji wykonanym przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane o ile mamy do czynienia z instalacją fotowoltaiczną wolnostojącą. Dodatkowo, w toku uzgodnień projektu, przyjęto uwagę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Wprowadzono obowiązek uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu pod względem ochrony przeciwpożarowej z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Wymóg ten będą musiały spełnić zarówno	
--	---	--	---	--

				instalacje fotowoltaiczne instalowane na budynkach, jak i te wolnostojące. Biorąc powyższe pod uwagę zdaniem projektodawcy samorządy mają zachowaną możliwość współdecydowania co do lokalizacji takich inwestycji, a co za tym idzie mają możliwość kształtowania regionalnej i lokalnej polityki przestrzennej. W tym zakresie warto jeszcze podkreślić, że rozwiązania dedykowane są szczególnym przypadkom, kiedy energia elektryczna produkowana z tych instalacji będzie wykorzystywana na własne potrzeby. Aby ten warunek został spełniony potrzebny jest zakład / linia produkcyjna która będzie w stanie z takiej energii skorzystać. W związku z tym przyjmuje się, iż warunek ten determinuje, że instalacje będą powstawały na terenach produkcyjnych, a nie terenach ścisłej zabudowy mieszkaniowej (co niweluje ryzyko oporów społecznych). <u>Odnosząc się do części uwagi dotyczącej kwestii środowiskowych</u> Projekt ustawy z oczywistych względów nie wprowadza obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej dla takich przedsięwzięć. Taki obowiązek mógłby zostać wprowadzony wyłącznie zmianą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839). Niemniej jednak zdaniem projektodawcy celem projektowanych przepisów jest	
--	--	--	--	---	--

				ułatwienie etapu budowlanego dla takich instalacji fotowoltaicznych. Przepisy nie ułatwiają kwestii procedur środowiskowych. Natomiast projektodawca starał się stworzyć przepisy, które pozwoliłyby na rozwój instalacji fotowoltaicznych jednak z uwzględnieniem spełnienia szeregu wymogów środowiskowych, takich jak zakaz lokalizowania takich instalacji na terenach: • parków narodowych i ich otulin; • rezerwatów przyrody i ich otulin; • parków krajobrazowych i ich otulin; • obszarów Natura 2000; • obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Biorąc pod uwagę, że projektowane przepisy nie liberalizują etapu środowiskowego dla takich inwestycji, a do tego zawierają szereg wymogów środowiskowych należałoby ocenić pozytywnie zaproponowane regulacje. Dodatkowo warto pamiętać, że zgodnie z art. 30 ust. 2a pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2025 r. poz. 418) inwestor w procesie zgłoszenia takiej instalacji musi załączyć pozwolenia, uzgodnienia i opinie, których obowiązek dołączenia wynika z przepisów odrębnych ustaw, <u>w szczególności decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach</u> lub kopie tych pozwoleń, uzgodnień, opinii i innych dokumentów. <u>Odnosząc się do części dotyczącej kwestii przyłączeniowych</u>	
--	--	--	--	---	--

				W celu wzmocnienia projektowanego obowiązku korzystania z wyprodukowanej energii elektrycznej na własne potrzeby wprowadza się obowiązek złożenia właściwego oświadczenia nie tylko na etapie zgłoszenia budowy takiej instalacji, ale również na etapie określenia warunków przyłączenia instalacji. Na końcu trzeba jeszcze poinformować, że projektowana regulacja jest skierowana do wąskiego grona podmiotów, który musi spełnić łącznie następujące wymogi: - Moc zainstalowana w przedziale 150–500 kW; - Produkcja energii elektrycznej na potrzeby własne; - Zlokalizowanie instalacji poza: • terenami parków narodowych i ich otulin; • rezerwatami przyrody i ich otulin; • parkami krajobrazowymi i ich otulin; • obszarami Natura 2000; • obszarami chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Zgodnie z powyższym nie należy w tym zakresie spodziewać się masowego i niekontrolowanego rozwoju instalacji fotowoltaicznych.	
--	--	--	--	--	--

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Adrian Pokrywczyński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
3.	Art. 1	Proponuje się doprecyzowanie, że w skład instalacji odnawialnego źródła energii mogą wchodzić także konstrukcje wsporcze i fundament, które zapewnią instalacji trwałe powiązanie z gruntem (elementy konstrukcyjne utrzymujące instalację OZE).	Jak wskazują urzędnicy starostw - pojęcie instalowania (jak i samej instalacji) nie zostało w prawie budowlanym zdefiniowane, lecz wyroki sądów są w tej kwestii jednoznaczne - pod tym pojęciem należy rozumieć roboty budowlane wykonywane na istniejących już obiektach, które służą za nośnik do owej instalacji. Pozostawienie projektu ustawy bez zmian może skutkować odmiennymi interpretacjami wśród organów administracji architektoniczno-budowlanej, a na ich usystematyzowanie przyjdzie poczekać do czasu pojawienia się wyroków sądów.	Uwaga kierunkowo uwzględniona. Projektowane przepisy zostaną odpowiednio zmienione i doprecyzowane biorąc pod uwagę stanowisko Ministerstwa Rozwoju i Technologii zgłoszone w ramach uzgodnień międzyresortowych projektu wskazujące również na potrzebę wpisania się przedmiotowych instalacji OZE w siatkę pojęciową ustawy – Prawo budowlane.	

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (UDER29)
Autor	Minister Klimatu i Środowiska
Projekt z dnia	9 maja 2025 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Unia Metropolii Polskich
Osoba do kontaktu	Tymoteusz Marzec
e-mail	t.marzec@metropolie.pl
tel.	

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Uwagi dotyczą procesy rozliczeniowego. 1. Jednostki administracji samorządowej często zmagają się z problemem nieprawidłowych terminów płatności na fakturach energetycznych. W tej sytuacji zachodzi potrzeba, by przedmiotowe faktury zawierały terminy płatności stanowiące dosłowne powtórzenie postanowień umów przetargowych, w których w często funkcjonuje zapis mówiący o zapłatach w terminie do danego dnia od daty otrzymania faktury. Tymczasem firmy energetyczne, przede wszystkim sprzedawcy, stosują konkretne terminy płatności, które nie korespondują z właściwą datą otrzymania faktury. 2. Na pierwszej stronie faktury powinien zawsze widnieć wewnętrzny numer klienta.		Uwaga nieuwzględniona. Przygotowane przepisy projektu ustawy stanowią pierwszą próbę rozwiązania problemu, jakim jest nieczytelność faktur dla odbiorców energii elektrycznej. Poruszana w uwadze kwestia wymaga głębszej analizy, w tym również ewentualnych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług, będącej we właściwości MF. Należy podkreślić, że MKiŚ jest w stałym kontakcie z UOKiK w zakresie rachunków prognozowanych ze względu na wątpliwości dot. zasad konstruowania prognoz oraz ich zasadność w kontekście rozwoju rynku i coraz większej dostępności zdalnych odczytów oraz sposobu ich wystawiania. Nie otrzymaliśmy na tę chwilę jeszcze odpowiedzi niemniej docelowo chcemy wypracować rozwiązania dogodne dla wszystkich uczestników rynku w kierunku odejścia od rachunków prognozowanych. Wydaje się zasadnym, aby pierwszym krokiem do zwiększenia przejrzystości rachunków za energię elektryczną było przygotowanie podsumowania, które z uwagi na fakt, że nie jest integralną częścią faktury, będzie mogło szybciej wejść w życie. Wydaje się, że pozwolenie na funkcjonowanie nowej (projektowanej) regulacji oraz zebranie doświadczeń odbiorców w tym zakresie pozwoli nam w przyszłości zaproponować dalsze zmiany w przepisach, które jeszcze bardziej uprościć i ułatwić czytanie faktur.	

		3. Należy ograniczyć stosowaną przez dystrybutorów i sprzedawców praktykę rozliczania nadwyżek rozliczeniowych z kolejnych faktur. W przypadku gospodarstw domowych taka praktyka oczywiście się sprawdza, ale w przypadku jednostek administracji samorządowej, które muszą odznaczać się pełną przejrzystością rozliczeń, jest bezwzględnie wymagane, by wszelkie nadwyżki były oddawane bezpośrednio na rachunek bankowy. 4. W przypadku faktur zbiorowych, zawierających wiele PPE wymagane jest, aby rozliczenie każdego z punktu zawierało kwotę netto i kwotę brutto.		Ponadto zmiany w zakresie umieszczenia numeru klienta dotyczą samego dokumentu faktury, więc z uwagi na opisane wyżej wyjaśniania, nie planuje się adresować proponowanej regulacji w tym zakresie. Uwaga w zakresie rozliczania nadpłat za dokonane płatności będą wzięte pod uwagę do analizy w przypadku dokonywania kolejnych zmian przepisów dotyczących kształtu faktury. Kwestie kwot netto oraz brutto regulują przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, co nie jest w zakresie niniejszego projektu, niemniej stanowisko to będzie brane pod uwagę podczas rozmów z Ministerstwem Finansów.	
2	Art. 2. Pkt 2) lit b) JEST: po ust. 6h dodaje się ust. 6i w brzmieniu: „6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie	W celu poprawienia czytelności a także transparentności rozliczeń kosztów dotyczących energii elektrycznej wydaje się zasadnym dokładne wskazanie na jaki cel przeznaczane są poszczególne opłaty (np. rynek, mocy, usługi elastyczności, fizycznie budowa nowych sieci przesyłowych, dystrybucyjnych, utrzymanie bieżące sieci itp.) oraz do którego podmiotu opłaty	POWINNO BYĆ: „6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany dołączyć do tej faktury przejrzyste i	Uwaga nieuwzględniona. Podsumowanie ma na celu zwiększenie przejrzystości i czytelności rachunku, w szczególności dla osób starszych. Wskazana uwaga rozszerzy ilość informacji wskazywanych na rachunku, co zmniejszy jego czytelność, a tym samym uniemożliwi realizację zakładanego celu. Należy podkreślić, że opis poszczególnych części faktury, w tym opis poszczególnych opłat, jest istotny dla MKiŚ pod kątem odpowiedniej edukacji odbiorców energii elektrycznej. Doprecyzowanie przepisów ustawy w tym zakresie wydaje się	

	domowym fakturę, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany dołączyć do tej faktury przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii.”;	te docelowo trafiają. OSD zbiera opłaty na rzecz innych podmiotów.	zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii. Podsumowanie informacji powinno zawierać wskazanie na co przeznaczone są poszczególne rodzaje opłat i do którego podmiotu są przekazywane.”;	niezasadne z uwagi na dostępność takich opisów na stornach internetowych sprzedawców energii a także na stronie internetowej regulatora – Prezesa URE. https://www.ure.gov.pl/pl/konsumenci/faq-czesto-zadawane-py/energia-elektryczna/12234,Co-oznaczaja-rozne-rodzaje-oplat-na-moim-rachunku.html	
--	---	--	--	---	--

Informacja o projekcie:

Tytuł	ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki UDER29
Autor	Rządowy Zespół ds. Deregulacji
Projekt z dnia	Projekt z dnia 9.05.2025 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej
Osoba do kontaktu	Łukasz Cymiński
e-mail	lukasz.cyminski@zwrp.pl
tel.	(22) 831 14 43

Uwagi:

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie	Uwaga ogólna w zakresie podnoszącym granicę mocy instalacji OZE z 1 MW do 5 MW objętych rejestrowaną działalnością gospodarczą (bez konieczności uzyskania koncesji)	W związku z projektem nowelizacji przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii, podnoszącą granicę mocy instalacji OZE z 1 MW do 5 MW objętych rejestrowaną działalnością gospodarczą (bez konieczności uzyskania koncesji), należy wskazać, iż planowane zmiany niosą negatywne konsekwencje wobec umocowania JST w procesie i ograniczają w istotny sposób rolę samorządów gminnych i wojewódzkich w procedurze lokalizacji inwestycji OZE. Z uwagi na powyższe postulujemy odrzucenie	Najważniejsze zarzuty i uwagi: 1. Brak mechanizmów współdecydowania Nowelizacja w żaden sposób nie przewiduje obowiązku zasięgania opinii gminy czy Marszałka Województwa ani zapewnienia udziału JST w procedurze rejestrowej prowadzonej przez Prezesa URE. Oznacza to, że nawet duże instalacje o realnym wpływie na przestrzeń i środowisko lokalne mogą być realizowane bez wiedzy i udziału samorządu. 2. Omijanie koncesji – ułatwienie kosztem kontroli	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że poziom 5 MW mocy zainstalowanej odpowiada istniejącej już dzisiaj w przepisach wielkości dla źródeł o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW. Trzeba zauważyć, że nowoczesne instalacje PV, w szczególności wykonane w technologii bi-facial, będą zajmować w zdecydowanie mniej powierzchni niż wskazane w uzasadnieniu uwagi. Mogą nawet osiągać poziom poniżej 1 ha/MW.	

			proponowanych zmian w tym zakresie. Instalacje do 5 MW są znaczące nie tylko z punktu widzenia mocy, ale także skali fizycznej. Farmy fotowoltaiczne o mocy 5 MW mogą zajmować 8–10 ha, co czyni je porównywalnymi z inwestycjami wymagającymi decyzji środowiskowej i uzgodnień planistycznych. W nowym reżimie prawnym będą mogły być lokalizowane jedynie na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, bez nadzoru merytorycznego. 3. Zagrożenie dla ładu przestrzennego i społecznego Brak wymogu zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (MPZP), jeśli taki plan nie istnieje, skutkuje tym, że inwestycje OZE, będą miały możliwość lokalizowania przypadkowo, punktowo, bez koordynacji z potrzebami rozwoju lokalnego w porozumieniu z jst i społecznością lokalną, co prowadzi do: a) fragmentaryzacji przestrzeni, b) konfliktów z mieszkańcami, c) obniżenia atrakcyjności inwestycyjnej terenów gminnych. 4. Ryzyko obchodzenia prawa Nowelizacja może zachęcać inwestorów do dzielenia większych projektów na jednostki do 5 MW, co	Dodatkowo, obecnie wśród wymogów warunkujących uzyskanie koncesji nie ma wymogu zapewnienia zgodności np. z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego czy uzgodnienia z właściwymi gminami. To samo dotyczy konieczności przeprowadzenia oceny wpływu danej inwestycji na środowisko. Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który: 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji; 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania; 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności; 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach	
--	--	--	--	--	--

				formalnie pozwala na ominięcie bardziej restrykcyjnych procedur środowiskowych i planistycznych. To faktyczne ograniczenie transparentności i kontroli publicznej. Obecnie stosowane modele instalacji wiatrowych produkują od 1 do 3 MW. Projektowane zmiany będą zachęcać do dzielenia inwestycji na grupy po 2 do 3 instalacji wiatrowych i w ten sposób omijać obowiązek uzyskania koncesji nawet w przypadku wielu instalacji wiatrowych na bardzo ograniczonym terenie. Wobec powyższego, proponujemy zwiększenie udziału JST w zakresie planowania polityki energetycznej na swoim terenie m.in. poprzez: 1. Wprowadzenie obowiązku uzgadniania lokalizacji instalacji OZE z gminą i Marszałkiem Województwa , niezależnie od mocy, jeżeli inwestycja wymaga decyzji administracyjnej w zakresie rejestracji. 2. Uznanie gminy za stronę w postępowaniu rejestrowym prowadzonym przez Prezesa URE, co zapewni minimalny poziom kontroli i udziału społecznego. 3. Zobowiązanie inwestorów do przedstawienia zaświadczenia o zgodności z polityką przestrzenną gminy i województwa (MPZP lub Studium), nawet jeśli brak planu miejscowego.	zawodowych, o których mowa w art. 54; 5) uzyskać decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; 6) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego. Choć ustawa – Prawo energetyczne daje Zarządowi Województwa prawo do wyrażenia opinii w zakresie udzielanej koncesji, to należy wskazać, że nie określa obszaru opiniowania. Jest to także wyłącznie możliwość wyrażenia opinii, a nie uzgodnienia. Biorąc pod uwagę powyższe należy podkreślić, że konsekwencje zmiany nie są znaczące, a instytucja ta nie była w praktyce często stosowana dla małych źródeł.	
--	--	--	--	--	---	--

				4. Wprowadzenie krajowych standardów lokalizacyjnych dla instalacji OZE >1 MW, aby chronić interesy przestrzenne i środowiskowe jednostek samorządu terytorialnego. Nowelizacja przepisów prowadzi do sytuacji, w której inwestycje o znacznym oddziaływaniu przestrzennym, środowiskowym i społecznym mogą być lokalizowane bez jakiegokolwiek udziału gminy i Województwa. Stanowi to zagrożenie dla konstytucyjnej zasady samodzielności samorządu terytorialnego (art. 16 i 166 Konstytucji RP) oraz podważa zaufanie mieszkańców do procesu planowania przestrzennego. Samorząd lokalny i wojewódzki nie może być sprowadzony do roli biernego obserwatora procesów inwestycyjnych na swoim terenie.	Odnosząc się do kwestii dzielenia projektów, projektodawca dostrzegał takie zjawisko przy projektach o mocy do 1 MW, ale nie było ono związane wyłącznie z obowiązkiem uzyskania koncesji, a kwestią przyporządkowania projektów do odpowiednich koszyków aukcyjnych. Nie wydaje się też, by ryzyko negatywnej opinii Zarządu Województwa dla wydania koncesji wpływało na dzielenie projektów, skoro to ryzyko jest marginalne. Kwestia zapewnienia zgodności realizowanej inwestycji z ładem przestrzennym i wpływu tej inwestycji na środowisko jest przedmiotem innych przepisów, w szczególności takich jak: 1) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym; 2) Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym; 3) Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa; 4) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane; 5) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach	
--	--	--	--	---	--	--

					oddziaływania na środowisko, itd. Również ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (uPE) przewiduje szereg instytucji gwarantujących udział samorządu województwa w przedsięwzięciach z zakresu energetyki. Przykładowo OSD/P sporządzając plan rozwoju jest zobowiązany uwzględnić ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województw, albo w przypadku braku takiego planu, strategię rozwoju województwa (art. 16 ust. 1 pkt 2 uPE). Ponadto, jest ono zobowiązane zapewnić spójność planów rozwoju z założeniami, strategiami i planami na poziomie województwa oraz do współpracy z województwem (art. 16 ust. 12 pkt 2 uPE). Dodatkowo, samorząd województwa uczestniczy w planowaniu zaopatrzenia w energię i paliwa na obszarze województwa (art. 17 uPE) a gminny projekt zaopatrzenia w paliwa i energię podlega opiniowaniu przez samorząd województwa w zakresie koordynacji współpracy z innymi gminami oraz w zakresie zgodności z polityką	
--	--	--	--	--	--	--

					energetyczną państwa (art. 19 ust. 5 uPE). Wobec powyższego należy wskazać, że w stosunku do koncesjonowania działalności podmiotu, zniesienie obowiązku uzyskania koncesji dla działalności w instalacjach OZE o mocy 1-5 MW poprzez wpis do właściwego rejestru ma wpływ wyłącznie w zakresie konieczności uzyskania opinii Zarządu Województwa w procesie koncesyjnym dla instalacji OZE, a konkluzja, że projektowana zmiana czyni z samorządu biernego obserwatora procesów inwestycyjnych na swoim terenie wydaje się nadmiarowa	
2.	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie	Uwaga ogólna w zakresie możliwości kontroli planowanych instalacji OZE (fotowoltaicznych 150–500 kW)	Nowelizacja zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę wobec instalacji OZE (PV) o mocy od 150 kW do 500 kW, pod warunkiem że: - nie są przyłączone do sieci elektroenergetycznej, - lub są przyłączone „w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii do sieci”, - oraz nie znajdują się na terenach chronionych (np. parki narodowe, Natura 2000). Oznacza to iż : - Instalacje te mogą być realizowane bez pozwolenia na	Proponowane zapisy uderzają w możliwość uczestnictwa samorządów (gmin/województw) w procesie decyzyjnym dot. lokalizacji instalacji OZE m.in. z uwagi na: - Nieudzielenie kompetencji w zakresie opiniowania, lokalizacji czy konsultowania tych instalacji. - Brak zapisów w zakresie obowiązku zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy/województwa (MPZP) lub uzyskania decyzji o warunkach zabudowy (WZ). - Nie wskazano żadnej roli organów gminy/województwa przy realizacji	Uwaga nieuwzględniona. Odnosząc się do części uwagi dotyczącej kwestii planistycznych, należy podkreślić, że projektowane rozwiązania tyczą się etapu budowlanego. W tym zakresie nie znoszą one obowiązków zawartych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130), dalej: „ustawa o planowaniu”. Oznacza to, że wszystkie instalacje fotowoltaiczne	

			budowę, a jedynie na podstawie zgłoszenia robót. 2. Wystarczy oświadczenie inwestora (pod rygorem odpowiedzialności karnej), że energia nie będzie oddawana do sieci. 3. Brak jest obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej (jeśli nie ma kolizji z terenami chronionymi) i brakuje mechanizmów weryfikujących prawdziwość oświadczenia na etapie zgłoszenia. Powyższe rozwiązanie w negatywny sposób wpływa na gminy i województwa m.in. z uwagi na: 1. Ograniczenie narzędzi kontrolnych organów administracji (w tym samorządów). 2. Potencjalną trudność w nadzorze nad rzeczywistym przeznaczeniem instalacji – np. czy energia rzeczywiście nie trafia do sieci. 3. Ułatwienie dla inwestorów, ale znacznie mniejszy wpływ samorządów na lokalizację i parametry takich inwestycji. Z uwagi na powyższe zastrzeżenia postulujemy o poddanie powyższych zapisów dalszym szczegółowym konsultacjom.	instalacji PV 150–500 kW objętych nowelizacją. Efekt: 1. Brak realnych mechanizmów współdecydowania gmin/województw – samorządy mogą być pomijane w procesie planowania takich inwestycji. 2. Potencjalny konflikt lokalny, jeśli instalacje powstają w miejscach nieakceptowanych przez społeczność. 3. Ograniczenie możliwości kształtowania lokalnej i regionalnej polityki przestrzennej, środowiskowej i energetycznej. W obecnym kształcie zapisy te skutkują poważnymi obawami w zakresie ryzyka nadużyć lub obchodzenia przepisów.	niezamontowane na budynku, a lokalizowane na użytkach rolnych klas I-III i gruntach leśnych musza zostać zlokalizowane w MPZP (art. 14 ust. 6a pkt 2 ustawy o planowaniu). Analogiczny obowiązek dotyczy instalacji fotowoltaicznych niezamontowanych na budynku o mocy większej niż 150 kW lokalizowanych na użytkach rolnych klasy IV. Jeśli zaś chodzi o regulacje dedykowane instalacjom fotowoltaicznym, które montowane są na dachach budynków to zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków może umożliwić również lokalizację zamontowanych na budynku instalacji fotowoltaicznych, chyba że ustalenia takiego planu miejscowego zakażą takiej instalacji (art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu). Zdaniem projektodawcy wprowadzenie zmian w zakresie etapu budowlanego dla takich instalacji nie wyłącza obowiązku spełnienia wymogów planistycznych zawartych w innych ustawach.	
--	--	--	---	---	--	--

					Projektowane przepisy wprowadzają też na etapie zgłoszenia obowiązek załączenia projektu zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji wykonanym przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane o ile mamy do czynienia z instalacją fotowoltaiczną wolnostojącą. Dodatkowo, w toku uzgodnień projektu, przyjęto uwagę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Wprowadzono obowiązek uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu pod względem ochrony przeciwpożarowej z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Wymóg ten będą musiały spełnić zarówno instalacje fotowoltaiczne instalowane na budynkach, jak i te wolnostojące. Biorąc powyższe pod uwagę zdaniem projektodawcy samorządy mają zachowaną możliwość współdecydowania co do lokalizacji takich inwestycji, a co za tym idzie mają możliwość kształtowania regionalnej i lokalnej polityki przestrzennej.	
--	--	--	--	--	--	--

					W tym zakresie warto jeszcze podkreślić, że rozwiązania dedykowane są szczególnym przypadkom, kiedy energia elektryczna produkowana z tych instalacji będzie wykorzystywana na własne potrzeby. Aby ten warunek został spełniony potrzebny jest zakład / linia produkcyjna która będzie w stanie z takiej energii skorzystać. W związku z tym przyjmuje się, iż warunek ten determinuje, że instalacje będą powstawały na terenach produkcyjnych, a nie terenach ścisłej zabudowy mieszkaniowej (co niweluje ryzyko oporów społecznych). Odnosząc się do części uwagi dotyczącej kwestii środowiskowych Projekt ustawy z oczywistych względów nie wprowadza obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej dla takich przedsięwzięć. Taki obowiązek mógłby zostać wprowadzony wyłącznie zmianą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839). Niemniej jednak zdaniem projektodawcy celem projektowanych przepisów jest	
--	--	--	--	--	--	--

					ułatwienie etapu budowlanego dla takich instalacji fotowoltaicznych. Przepisy nie ułatwiają kwestii procedur środowiskowych. Natomiast projektodawca starał się stworzyć przepisy, które pozwoliłyby na rozwój instalacji fotowoltaicznych jednak z uwzględnieniem spełnienia szeregu wymogów środowiskowych, takich jak zakaz lokalizowania takich instalacji na terenach: • parków narodowych i ich otulin; • rezerwatów przyrody i ich otulin; • parków krajobrazowych i ich otulin; • obszarów Natura 2000; • obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Biorąc pod uwagę, że projektowane przepisy nie liberalizują etapu środowiskowego dla takich inwestycji, a do tego zawierają szereg wymogów środowiskowych należałoby ocenić pozytywnie zaproponowane regulacje. Dodatkowo warto pamiętać, że zgodnie z art. 30 ust. 2a pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2025 r. poz. 418) inwestor w procesie	
--	--	--	--	--	--	--

					zgłoszenia takiej instalacji musi załączyć pozwolenia, uzgodnienia i opinie, których obowiązek dołączenia wynika z przepisów odrębnych ustaw, w szczególności decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub kopie tych pozwoleń, uzgodnień, opinii i innych dokumentów. Odnosząc się do części dotyczącej kwestii przyłączeniowych W celu ułatwienia weryfikacji spełnienia warunków przyłączeniowych projekt zostanie zmodyfikowany. Inwestor na etapie budowlanym załączać będzie wydane już warunki przyłączenia, a nie oświadczenie o niewprowadzaniu energii elektrycznej do sieci. Na końcu trzeba jeszcze poinformować, że projektowana regulacja jest skierowana do wąskiego grona podmiotów, który musi spełnić łącznie następujące wymogi: - Moc zainstalowana w przedziale 150–500 kW; - Produkcja energii elektrycznej na potrzeby własne; - Zlokalizowanie instalacji poza: • terenami parków narodowych i ich otulin;	
--	--	--	--	--	---	--

					• rezerwatami przyrody i ich otulin; • parkami krajobrazowymi i ich otulin; • obszarami Natura 2000; • obszarami chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Zgodnie z powyższym nie należy w tym zakresie spodziewać się masowego i niekontrolowanego rozwoju instalacji fotowoltaicznych.	
3.	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	art. 29 w ust. 3 w pkt 3 w lit. g ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane	g) na budynkach albo wolno stojącej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy zainstalowanej większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW nieprzyłączonej do sieci elektroenergetycznej, albo przyłączonej do sieci elektroenergetycznej w sposób kontrolowany, ograniczający wprowadzanie energii elektrycznej do tej sieci, zgodnie z warunkami przyłączenia określonymi przez operatora systemu dystrybucyjnego (...)	Proponuje się zmianę w treści art. 29 w ust. 3 w pkt 3 w lit. g. dot. wykonania instalacji OZE wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy większej niż 150 kW i nie większej niż 500 kW przyłączonej do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzanie energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji do tej sieci. Takie ograniczenie nie uwzględnia lokalnych uwarunkowań, planów rozwoju OZE oraz polityki przestrzennej gminy, a także może blokować projekty inwestycyjne realizowane zgodnie z miejscowym prawem. Wniosuję o dodanie wyjątku umożliwiającego zastosowanie trybu zgłoszenia dla instalacji o mocy 150–500 kW, jeśli:	Uwaga nieuwzględniona. Należy podkreślić, że projektowane rozwiązania dotyczą etapu budowlanego. W tym zakresie nie znoszą one obowiązków zawartych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130), dalej: „ustawa o planowaniu”. Oznacza to, że wszystkie instalacje fotowoltaiczne niezamontowane na budynku, a lokalizowane na użytkach rolnych klas I-III i gruntach leśnych muszą zostać zlokalizowane w MPZP (art. 14 ust. 6a pkt 2 ustawy o planowaniu). Analogiczny obowiązek dotyczy instalacji	

				– inwestycja jest zgodna z MPZP, – znajduje się poza obszarem chronionym, – a warunki przyłączenia określone przez OSD nie wymagają rozbudowy infrastruktury sieciowej.	fotowoltaicznych niezamontowanych na budynku o mocy większej niż 150 kW lokalizowanych na użytkach rolnych klasy IV. Jeśli zaś chodzi o regulacje dedykowane instalacjom fotowoltaicznym, które montowane są na dachach budynków to zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków może umożliwić również lokalizację zamontowanych na budynku instalacji fotowoltaicznych, chyba że ustalenia takiego planu miejscowego zakazą takiej instalacji (art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu). Zdaniem projektodawcy wprowadzenie zmian w zakresie etapu budowlanego dla takich instalacji nie wyłącza obowiązku spełnienia wymogów planistycznych zawartych w innych ustawach. Projektowane przepisy wprowadzają też na etapie zgłoszenia obowiązek załączenia projektu zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji wykonanym przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane o ile mamy do czynienia z instalacją fotowoltaiczną wolnostojącą.	
--	--	--	--	---	---	--

					Dodatkowo, w toku uzgodnień projektu, przyjęto uwagę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Wprowadzono obowiązek uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu pod względem ochrony przeciwpożarowej z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Wymóg ten będą musiały spełnić zarówno instalacje fotowoltaiczne instalowane na budynkach, jak i te wolnostojące. Biorąc powyższe pod uwagę zdaniem projektodawcy samorządy mają zachowaną możliwość współdecydowania co do lokalizacji takich inwestycji, a co za tym idzie mają możliwość kształtowania regionalnej i lokalnej polityki przestrzennej. W tym zakresie warto jeszcze podkreślić, że rozwiązania dedykowane są szczególnym przypadkom, kiedy energia elektryczna produkowana z tych instalacji będzie wykorzystywana na własne potrzeby. Aby ten warunek został spełniony potrzebny jest zakład / linia produkcyjna która będzie w stanie z takiej energii skorzystać. W związku z tym przyjmuje się, iż warunek ten determinuje, że instalacje będą	
--	--	--	--	--	--	--

					powstawały na terenach produkcyjnych, a nie terenach ścisłej zabudowy mieszkaniowej (co niweluje ryzyko oporów społecznych). Odnosząc się do części dotyczącej kwestii przyłączeniowych. W celu ułatwienia weryfikacji spełnienia warunków przyłączeniowych projekt zostanie zmodyfikowany. Organ budowlany nie będzie musiał weryfikować spełnienia warunków o niewprowadzaniu energii elektrycznej do sieci. Proponuje się, aby inwestor wraz z wnioskiem o zgłoszenie budowy załączał już wydane warunki przyłączenia. Natomiast zmiany te nie będą zawarte w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. g ustawy prawo budowlane, a w art. 30 ust. 2a ustawy prawo budowlane.	
4.	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	art. 5 ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	6i. Sprzedawca energii elektrycznej, wystawiając odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym fakturę, zawierającą elementy, o których mowa w art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222), jest obowiązany dołączyć do tej faktury przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji zawartych w fakturze, wyrażone w języku	Proponuje się obowiązek umieszczania na fakturze końcowej ceny 1 kWh energii oraz procentowego udziału poszczególnych składników tej ceny, w tym opłaty mocowej. Dzięki temu odbiorcy końcowi będą mogli w prosty sposób zrozumieć, jakie elementy składają się na cenę energii. Wnoszę o uwzględnienie w fakturze informacji o sezonowym zróżnicowaniu udziału kosztów stałych i zmiennych. Obecny model rozliczeń prowadzi do sytuacji,	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wnioskodawcy będzie rozważana w przypadku podjęcia wprowadzania zmian dotyczących kształtu samej faktury, które będą wymagały zmian m. in. w ustawie o podatku od towarów i usług. Podkreślić należy, że podsumowanie o którym mowa w proponowanym przepisie nie jest integralną częścią faktury. Dodatkowo ewentualne dodanie do niego wnioskowanych w uwadze	

			niespecjalistycznym, zawierające łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót energią elektryczną oraz kwotę do zapłaty za dystrybucję tej energii, a także sezonowe zróżnicowanie udziału kosztów stałych i zmiennych.	w której zimą odbiorcy (zarówno z instalacjami OZE, jak i bez nich – np. z pompami ciepła) płacą znacznie więcej za rzeczywiste zużycie energii, natomiast latem dominują opłaty stałe (np. dystrybucyjne), niezależne od zużycia. Dla przejrzystości i sprawiedliwości rachunku warto wprowadzić obowiązek wskazania w fakturze proporcji między kosztami zmiennymi (energia czynna) a stałymi (opłaty dystrybucyjne i inne) w danym okresie rozliczeniowym. Pomoże to odbiorcom zrozumieć, z czego wynika wysokość faktury w różnych porach roku.	postulatów zmniejszy przejrzystość i czytelność wprowadzanego podsumowania.	
--	--	--	--	--	--	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji oraz sprawozdania
wytwórcy biogazu lub biometanu**

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847, 1881 oraz z 2025 r. poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór sprawozdania wytwórcy:

- 1) energii w małej instalacji jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) biogazu lub biometanu jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r.²⁾

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2023 r. w sprawie wzoru sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji oraz sprawozdania wytwórcy biogazu lub biometanu (Dz. U. poz. 2770), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 13 ustawy z dnia ... 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (Dz. U. poz. ...).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(Dz. U. poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

SPRAWOZDANIE WYTWÓRCY ENERGII W MAŁEJ INSTALACJI

Sprawozdanie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwanego dalej „wytwórcą energii w instalacji OZE”, za ... półrocze 20... r. ^{1), 2)}		
Numer identyfikacyjny wytwórcy w rejestrze wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii, zwanym dalej „rejestrem wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii”		
Numer identyfikacyjny instalacji odnawialnego źródła energii w rejestrze wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii		
Siedziba wytwórcy energii w instalacji odnawialnego źródła energii		
Numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy energii w instalacji odnawialnego źródła energii		
Opis instalacji	Lokalizacja ³⁾	
	Rodzaj ⁴⁾	
	Moc zainstalowana elektryczna z dokładnością do 0,001 [MW]	
	Moc osiągalna cieplna w skojarzeniu z dokładnością do 0,001 [MW] ⁵⁾	

	Numer identyfikacyjny instalacji odnawialnego źródła energii generowany przez internetową platformę aukcyjną ⁶⁾	
--	---	--

1. Łączna ilość energii elektrycznej [MWh]		
wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, w tym w okresie rozruchu technologicznego ⁷⁾	sprzedanej sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej ⁸⁾	sprzedanej odbiorcom końcowym ⁸⁾

2. Łączna ilość zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaj tych paliw			
Lp.	Rodzaj paliwa ⁹⁾	Zużycie surowca ¹⁰⁾	
		[m ³]	[t]
1.			
2.			
...			

Miejsce i data sporządzenia sprawozdania	Podpis wytwórcy energii w małej instalacji albo osoby uprawnionej do reprezentacji tego wytwórcy ¹¹⁾
	Imię i nazwisko
	Stanowisko lub funkcja

Objaśnienia:

- 1) Należy wpisać okres (I albo II półrocze oraz rok), za jaki jest składane sprawozdanie.
- 2) Dla każdej małej instalacji należy złożyć odrębne sprawozdanie.
- 3) Należy podać lokalizację małej instalacji – województwo, powiat, gmina, miejscowość, ulica, nr działki i obręb.
- 4) Należy podać kod literowy odpowiadający danemu rodzajowi małej instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej:
 - hydroenergię – „WO”,
 - energię wiatru – „WT”,
 - energię geotermalną – „GE”,
 - energię promieniowania słonecznego – „PV”,
 - biogaz inny niż biogaz rolniczy – „BG”,
 - biomasę – „BM”,
 - mieszanki biopłynów z innymi paliwami – „BP”.
- 5) Jeżeli dotyczy.
- 6) O ile został nadany.
- 7) W rozumieniu art. 2 pkt 30 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.
- 8) W przypadku braku sprzedaży należy wpisać „0”.
- 9) Należy podać rodzaj paliwa zgodnie z kodem i nazwą paliwa:

025	Biogaz ze składowisk odpadów	108	Biopaliwa stałe – węgiel drzewny
026	Biogaz z oczyszczalni ścieków	109	Biopaliwa stałe – pelety i brykiety drzewne
029	Biogaz rolniczy	138	Biopaliwa stałe – uprawy energetyczne z wyłączeniem surowców spożywczych i paszowych
124	Biogaz z procesów termicznych	139	Biopaliwa stałe – uprawy energetyczne – surowce spożywcze i paszowe
027	Biogaz pozostały	033	Biopaliwa stałe – odpady z rolnictwa
101	Biopaliwa stałe – drewno opałowe	131	Biopaliwa stałe – odpady zwierzęce
102	Biopaliwa stałe – gałęzie i wierzchołki drzew	083	Biopaliwa stałe – frakcje organiczne stałych odpadów

			komunalnych
103	Biopaliwa stałe – pniaki	084	Biopaliwa stałe – biomasa odpadowa pochodząca z przemysłu
104	Biopaliwa stałe – przemysłowe drewno okrągłe	183	Biopaliwa stałe – osady ściekowe
105	Biopaliwa stałe – kora	184	Biopaliwa stałe – ług powarzelny i olej talowy surowy
106	Biopaliwa stałe – wióry, trociny, zrębki	046	Biopaliwa ciekłe (biopłyny) do celów energetycznych
107	Biopaliwa stałe – drewno pokonsumpcyjne wykorzystywane bezpośrednio do wytwarzania energii		

¹⁰⁾ W przypadku paliw stałych należy podać zużycie w tonach, w przypadku paliw ciekłych i gazowych – w m³.

¹¹⁾ W przypadku podpisania sprawozdania przez osobę uprawnioną do reprezentacji wytwórcy energii w małej instalacji do sprawozdania należy dołączyć pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej za jego udzielenie.

WZÓR

SPRAWOZDANIE WYTWÓRCY BIOGAZU LUB BIOMETANU

Sprawozdanie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu, zwanego dalej „wytwórcą biogazu lub biometanu”, za ... półrocze 20... r. ^{1), 2)}		
Numer wytwórcy biogazu lub biometanu w rejestrze wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu, zwanym dalej „rejestrem wytwórców biogazu”		
Numer identyfikacyjny instalacji w rejestrze wytwórców biogazu		
Rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej ³⁾	☐	wytwarzanie biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu
	☐	wytwarzanie biometanu z biogazu
Siedziba wytwórcy biogazu lub biometanu		
Numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy biogazu lub biometanu		

1. Informacje o działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu ⁴⁾		
Lokalizacja instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu ⁵⁾		
Numer identyfikacyjny małej instalacji generowany przez internetową platformę aukcyjną ⁶⁾		
Ilość biogazu wytworzonego na potrzeby wytwarzania biometanu [m ³] ⁷⁾	w tym [m ³]:	
	biometanu wytworzonego z biogazu	
	biogazu sprzedanego na potrzeby wytwarzania biometanu	
	biogazu wykorzystanego w inny sposób	

2. Ilość surowców zużytych do wytworzenia biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu oraz rodzaj tych surowców			
	Rodzaj surowca	Ilość ⁸⁾	
		[m ³]	[t]
1.			

2.			
...			

3. Informacje o działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu biometanu z biogazu ⁴⁾				
Lokalizacja instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu z biogazu ⁵⁾				
Numer identyfikacyjny małej instalacji generowany przez internetową platformę aukcyjną ⁶⁾				
Ilość biometanu wytworzonego z biogazu [m ³] ⁹⁾	w tym ilość biometanu [m ³] ¹⁰⁾			
	wprowadzonego do sieci gazowej			
	transportowanego w postaci sprężonej lub skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe			
	wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu			
	sprzedanego w celu wykorzystania go do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, z późn. zm.), wraz ze wskazaniem udziału surowców wymienionych w części A w załączniku nr 1 do tej ustawy zużytych do jego wytworzenia	przy czym, do wytworzenia wskazanej powyżej ilości biometanu zużyto:		
		rodzaj surowca		zużycie surowca [%]
		1.		
		2.		
		...		

4. Ilość surowców zużytych do wytworzenia biometanu z biogazu oraz rodzaj tych surowców		
Rodzaj surowca		Ilość
		[m³][t]
1.		
2.		
...		

Miejsce i data sporządzenia sprawozdania	Podpis wytwórcy biogazu lub biometanu albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy ¹¹⁾
	Imię i nazwisko
	Stanowisko lub funkcja

Objaśnienia:

- ¹⁾ Należy wpisać okres (I albo II półrocze oraz rok), za jaki jest składane sprawozdanie.
- ²⁾ Dla każdej instalacji należy złożyć odrębne sprawozdanie.
- ³⁾ Należy zaznaczyć znakiem X rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej w kolumnie po prawej stronie.
- ⁴⁾ Należy wypełnić w przypadku wykonywania wskazanej działalności gospodarczej.
- ⁵⁾ Należy podać: województwo, powiat, gmina, miejscowość, ulica, nr działki i obręb.
- ⁶⁾ O ile został nadany.
- ⁷⁾ Należy podać łączną ilość biogazu w kolumnie po prawej stronie.
- ⁸⁾ W przypadku surowców stałych należy podać ilość w tonach, w przypadku surowców ciekłych i biogazu – w m³.
- ⁹⁾ Należy podać łączną ilość biometanu w kolumnie po prawej stronie.
- ¹⁰⁾ Należy wypełnić rubryki dotyczące dokonywanych czynności, w pozostałych wpisać „0”.
- ¹¹⁾ W przypadku podpisania sprawozdania przez osobę uprawnioną do reprezentacji wytwórcy biogazu lub biometanu do sprawozdania należy dołączyć pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej za jego udzielenie.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji oraz sprawozdania wytwórcy biogazu lub biometanu został przygotowany w celu realizacji upoważnienia ustawowego zawartego nowelizacji art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Niniejszy projekt jest konsekwencją zmian wprowadzonych w ww. ustawie ustawą z dnia o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (Dz. U. poz.), zwanej dalej „nowelizacją”, polegających na ułatwieniu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW. Nowelizacja zniosła konieczność posiadania koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej w instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, a w jej miejsce wprowadziła obowiązek wpisu do rejestru działalności regulowanej, tj. do rejestru wytwórców energii w instalacji OZE, który zastąpił rejestr wytwórców energii w małej instalacji. Jednocześnie w art. 13 nowelizacji wskazano, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 2 zachowują moc nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji.

Zgodnie z brzmieniem przepisu, minister właściwy do spraw klimatu określa wzór sprawozdania składanego przez wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w małej instalacji oraz wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu. Choć w nowelizacji nie objęto obowiązkiem sprawozdawczym wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, to w związku ze zmianą nazwy rejestru występującego we wnioskach konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia i określenie wzorów umożliwiających wyżej opisaną sprawozdawczość.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy wytwórca wykonujący rejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii w małej instalacji jest obowiązany do sporządzenia sprawozdania, którego wzór określa rozporządzenie i przekazania go Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”). Sprawozdanie wytwórcy energii w małej instalacji ma zawierać informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy, tj. dotyczące łącznej ilości:

- 1) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji oraz w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW;
- 2) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji oraz w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej;
- 3) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW oraz rodzaju tych paliw;
- 4) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym.

Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1a pkt 6. Sprawozdanie ma zawierać informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy, tj. dotyczące łącznej:

- 1) Ilości biogazu wytworzonego na potrzeby wytwarzania biometanu, z wyszczególnieniem ilości:
 - a) biometanu wytworzonego z biogazu,
 - b) biogazu sprzedanego na potrzeby wytwarzania biometanu,
 - c) biogazu wykorzystanego w inny sposób;

- 2) ilości biometanu wytworzonego z biogazu, z wyszczególnieniem ilości biometanu:
 - a) wprowadzonego do sieci gazowej,
 - b) transportowanego w postaci sprężonej lub skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe,
 - c) wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu,
 - d) sprzedanego w celu wykorzystania go do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wraz ze wskazaniem udziału surowców wymienionych w załączniku nr 1 w części A do tej ustawy zużytych do jego wytworzenia;

3) ilości surowców zużytych do wytworzenia biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu i do wytworzenia biometanu z biogazu oraz rodzaju tych surowców.

Należy zaznaczyć, że wzór sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji nie uległ znaczącej zmianie w stosunku do określonego w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2023 r. w sprawie wzoru sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji oraz sprawozdania wytwórcy biogazu lub biometanu (Dz. U. poz. 2770).

Zgodnie z art. 9 ust. 1b ustawy wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w małej instalacji w zakresie biogazu lub biometanu jest obowiązany do sporządzenia sprawozdania, którego wzór określa rozporządzenie, za okres półrocza i przekazania go Prezesowi URE w terminie do końca miesiąca następującego po upływie półrocza, którego sprawozdanie dotyczy. Sprawozdanie takie ma zawierać informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 lub ust. 1a pkt 4 ustawy, a które wyszczególniono we wcześniejszej części uzasadnienia.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność małych i średnich przedsiębiorców.

Zawarte w projekcie rozporządzenia regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji oraz sprawozdania wytwórcy biogazu lub biometanu Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Odnawialnych Źródeł Energii	Data sporządzenia 21.05.2025 Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.). Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji oraz sprawozdania wytwórcy biogazu lub biometanu został przygotowany w celu wykonania upoważnienia ustawowego z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanej dalej „ustawą”. Ustawa określa zasady i warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, a także działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu wytworzonego na potrzeby wytwarzania biometanu i działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu z biogazu.

Niniejszy projekt jest konsekwencją zmian wprowadzonych w ww. ustawie ustawą z dnia o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (Dz. U.....), zwanej dalej „nowelizacją”, polegających na konieczności dostosowania przepisów dotyczących odnawialnych źródeł energii do aktualnych wymogów rynku energetycznego oraz promowania mniejszych instalacji OZE.

W nowelizacji zdecydowano bowiem o ułatwieniu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, co ma przyczynić się do zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w krajowym miksie energetycznym. Tym samym ustawa zniosła konieczność posiadania koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej w instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, a w jej miejsce wprowadziła obowiązek wpisu do rejestru działalności regulowanej, tj. do rejestru wytwórców energii w instalacji odnawialnego źródła energii. Jednocześnie w art. 13 nowelizacji wskazano, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 2 zachowują moc nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji.

Wytwórcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji oraz 8 mają obowiązek sprawozdawania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, szczegółowych informacji dotyczących odpowiednio ilości wytworzonej energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii i sposobach jej wykorzystania lub ilości i sposobów wykorzystania wytworzonego biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub wytwarzania biometanu. Z tego powodu ustawa zawiera delegację dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania rozporządzenia w zakresie określenia wzoru sprawozdania składanego Prezesowi URE przez wytwórcę wykonującego rejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wzoru sprawozdania wytwórcy biogazu i biometanu. Wzory te pozwolą na ujednolicenie składanych przez wytwórców sprawozdań, przyspieszą proces wypełniania obowiązku sprawozdawczego i pozwolą Urzędowi Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „URE” na szybkie i skoordynowane zarządzanie zebranymi informacjami.

Tu należy podkreślić, że projektodawca nie zdecydował się na objęcie obowiązkami sprawozdawczymi nałożonymi na wytwórców energii w małej instalacji wytwórców energii w instalacji OZE o mocy 1–5 MW. Wynika to z faktu, że ustawa z dnia o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki, klimat i środowisko realizowała cele deregulacyjne i nie było jej celem nakładanie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych na podmioty, które wcześniej takich obowiązków nie miały.

W związku z tym, że upoważnienie z art. 9 ust. 2 ustawy ma charakter obligatoryjny nie ma możliwości rozwiązania ww.

problemu w sposób inny niż poprzez podjęcie działań legislacyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przepisy ustawy nakładają na ministra właściwego do spraw klimatu obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy oraz wzoru sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1a pkt 6 ustawy. Narzędziem interwencji jest określenie wzorów tych sprawozdań.

Efektom rekomendowanego rozwiązania jest kontynuacja wypełnienia obowiązków sprawozdawczych przez wytwórców energii w małej instalacji, wytwórców biogazu lub biometanu. Ponadto sprawna realizacja ww. obowiązków przez wytwórców umożliwi Prezesowi URE wykonanie spoczywających na nim obowiązków wynikających z art. 17 ust. 1 i ust. 3 ustawy – sporządzenie zbiorczego raportu rocznego, przekazanie go ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz udostępnienie przedmiotowego raportu w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy. Nie zidentyfikowano podobnych problemów w innych krajach. Z posiadanych informacji wynika, że nie obowiązuje w nich podobna sprawozdawczość, a obowiązek sprawozdawczy jest rozwiązaniem unikalnym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji	3991 (dane na dzień. 05.05.2025 r. z rejestru MIOZE)	Szacunki własne na podstawie danych Prezesa URE	Nieznaczne, zmiana nazwy rejestru.
Wytwórcy biogazu lub biometanu	152 (dane na dzień 30.04.2025 r)	Szacunki własne, na podstawie danych Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa i Prezesa URE	Nieznaczne, zmiana nazwy rejestru
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 466, z późn. zm.)	Umożliwienie Prezesowi URE sprawnego wykonania zobowiązań wynikających z art. 17 ust. 1 i ust. 3 ustawy – sporządzenie zbiorczego raportu rocznego, przekazanie go ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz udostępnienie przedmiotowego raportu w Biuletynie Informacji Publicznej URE

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

[illegible]

Źródła finansowania	Projekt rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	osoby starsze i niepełnosprawne	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu						
	osoby starsze i niepełnosprawne	Brak wpływu						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w ujęciu pieniężnym i niepieniężnym.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Wejście w życie rozporządzenia precyzuje nałożone ustawą na wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji oraz wytwórców biometanu oraz biogazu obciążenie regulacyjne wynikające z wykonywania działalności regulowanej nie wymagającej koncesji. Rozporządzenie nie zmienia zakresu obciążenia regulacyjnego, zmiana dotyczy wyłącznie nazwy prowadzonego przez Prezesa URE rejestru.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ...
☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
1 lipca 2026 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Regulacja określa wzór sprawozdania, którego ewaluację w sposób bieżący będzie wykonywał organ prowadzący rejestry oraz organ wydający rozporządzenie. Miernikiem będzie procent sprawozdań zwróconych do uzupełnienia lub poprawy. Ewaluacja zostanie dokonana na koniec 2027 r.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załączników.	